

بیغہ بہرانے بانگہ وازی

نووسینی:

پروفیسور خالد موحہ ممد سالج

چاپی دووہم ۲۰۲۰ - ۲۰۲۱

بانگہ وازی پیغہ مبهران

نووسینی

پروفیسور

خالد موحہ ممد سائج

بهشی یهکهم

چاپی دوووم

۲۰۲۰ - ۲۰۲۱

چاپی یهکهم

۱۴۳۶ - ۲۰۱۵

قال تعالى:

﴿وَكَلَّا نَقْصُ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ
وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ﴾.

سورة هود : الآية ۱۲۰

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

پيشه‌کى:

خوينه‌رى به‌رېز: په‌رتووکى بانگه‌وازی پيښه‌مبه‌ران:

- باس له ژيانى نه‌و پيښه‌مبه‌رانه دهکات، که به‌درېژايى ميژووى مرؤفايه‌تى خواى گه‌وره ره‌وانه‌ى کردوون؛ تا په‌يامى خواناسى و يه‌کتا په‌رستى، و دادپه‌روه‌رى له نيو مرؤفه‌کاندا بلاو بکه‌نه‌وه.

- باس له نامانج و نه‌زموون و درنه‌نجامى بانگه‌وازی هه‌ريه‌ک له‌و پيښه‌مبه‌رانه دهکات، که ناويان له قورئان و دهقى فه‌رمووده دروسته‌کانى پيښه‌مبه‌رادا ﷺ هاتووه.

- باس له‌شيواز و رېباز و نامرازه‌کانى بانگه‌وازی پيښه‌مبه‌ران دهکات له‌ناو گه‌له‌کانياندا.

- باس له‌هه‌لوپستى دؤستانه و دلسؤزانه و گيانى قوربانيدان و به‌رخودان و خؤراگرى و پيداگرى پيښه‌مبه‌ران دهکات له‌پيناو سه‌رخستنى په‌يامى خواى گه‌وره‌و به‌خته‌وه‌رى مرؤفه‌کاندا.

- له به‌رامبه‌ر نه‌مانه‌يشدا باس له به‌ره‌ى شه‌يتان و هه‌لوپستى دوژمنکارانه‌و شه‌رخوازانه‌ى نه‌و که‌سانه دهکات که رووبه‌رووى پيښه‌مبه‌ران وه‌ستاونه‌ته‌وه؛ له‌پيناو پاراستنى به‌رژه‌وه‌ندى ته‌سكى خؤياندا، له‌گه‌ل باسکردن و شيکردنه‌وه‌و وه‌لامدانه‌وه‌ى هه‌موو نه‌و به‌لگه بي‌بنه‌مايانه‌ى که‌پشتيان پي به‌ستوون له‌و پيناوهدا.

- باس له ناکامى مملانپى نيوان نه‌و دوو به‌ره‌يه دهکات، که هه‌ميشه به به‌رژه‌وه‌ندى و سه‌رکه‌وتنى به‌ره‌ى حه‌ق و راستى کوټايى هاتووه، که پيښه‌مبه‌ران سه‌رمه‌شقى مامؤستاو پيشه‌واى بوون، له به‌رامبه‌ر تيکشکان و تياچوون و شکسته‌خواردنى به‌ره‌ى ناحه‌ق؛ که شه‌يتان و خه‌لکانى خؤپه‌رست و خؤسه‌پين سه‌رمه‌شقى بوون.

ئامانج له نووسيني په‌رتووکه‌که:

- باسکردنی ژيانی پيڤه‌مبه‌رانه وهك چوڼ له دهغه‌كاني قورئان و سونه‌تدا هاتووه، تا هه‌رچي زياده و هه‌لبه‌ستراوو شتي لاواز هه‌يه لاي خه‌لكي روڼ بيته‌وه و پшти پي نه‌به‌ستريت له و باره‌يه‌وه.

- زيندوو راگرتنی ناوو په‌يام و نه‌زموونی بانگه‌وازی نه و پيڤه‌مبه‌رانه‌يه؛ تا خه‌لكانی بانگه‌واز چاويان لي بکه‌ن و شوين پييان هه‌لبگرن له بانگه‌وازه‌که‌ياندا.

- خستنه رووی نه‌زموون و ئاکامی هه‌ولئ شکسته‌خواردووی ناحه‌زانی دینه، که دئنيا بن له‌وهی هه‌رچي بکه‌ن و هه‌رچوڼ بن سه‌ره‌نجام هه‌ر په‌يامی خوی گه‌وره و رپبازی پيڤه‌مبه‌ران و رپبوارانی نه و رپگايه سه‌رده‌که‌ون و نه‌وان جگه له به‌دناوی و مالویرانی شتيکی تريان بو نامي‌نيته‌وه.

سه‌ره‌تای بیره‌که‌ی به‌رنامه‌و په‌رتووکه‌که ده‌گه‌رپته‌وه بو نه و کاته‌ی که پرۆژهی ده‌سته‌کاربوونی که‌نالی ئاسمانی په‌يام، وه‌کو په‌که‌م که‌نالی ئاسمانی ئيسلامی، له هه‌ریمی کوردستان هاته ئاراوه و به‌رله به‌گه‌رکه‌وتنی که‌ناله‌که، به‌نده شه‌ره‌فی نه‌وه‌م پيپراو وداوای نه‌وه‌م ليکرا؛ که به‌رنامه‌يه‌کی هه‌فتانه بو که‌ناله‌که ئاماده بکه‌م، بو نه و مه‌به‌سته‌پيش برای به‌رپزم مامۆستا (عومه‌ر گوپي) که نه و کات به‌رپرسی به‌رنامه‌کان بوو، په‌يوه‌ندی پيوه‌ کردم، منيش به‌سوپاسه‌وه و له‌سوڼگه‌ی هه‌سته‌کردن به‌گيانی به‌رپرسیاريتی به‌رامبه‌ر به‌خوای گه‌وره وپاشان خه‌لكانی موسوئلمان، ته‌کليفه‌که‌م قبول کردو رپکه‌وتين له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که به‌رنامه‌يه‌ک له‌باره‌ی بانگه‌وازی پيڤه‌مبه‌رانه‌وه ئاماده و پيشکه‌ش بکه‌م، به‌رنامه‌که‌يش له‌به‌ر سه‌رقالی من، دوو هه‌فته جارپک پيشکه‌ش بکريت، نه‌ک هه‌فتانه بيت.

سوپاس بو خوی گه‌وره توانيمان بي دايران و له ماوه‌ی نزیکه‌ی سي سالدای، شه‌ست و دوو زنجيره له به‌رنامه‌که تو‌مار بکه‌ينو و له و ماوه‌يه‌دا به‌وردی باسمان له به‌سه‌ره‌ت و ژيان و بانگه‌وازی هه‌ر يه‌ک له‌م پيڤه‌مبه‌ره نازيزانه کرد: (ئاده‌م، شيس، ئيدريس، نووح، هوود، صالح، ئيبراهيم، لوط، يعقوب، يوسف) (سه‌لامی خوايان لي بيت).

پاش نه‌وه‌و له‌به‌ر سه‌رقالی به‌نده برپارمان دا به‌رنامه‌که بوکاتيکی ناديار رابگرين؛ تا له‌ده‌ره‌ته‌يکی تر، نه‌گه‌ر خوا ته‌مه‌نی دا، ده‌ست پي‌بکه‌ينه‌وه‌و ژيانی نه و پيڤه‌مبه‌رانه‌ی

تریش که ناویان له‌قورئان و فہرموودہ درووستہ‌کاندا ہاتوود، تہ‌واو بکہین. بہ‌داخہ‌وہ ناواتہ‌خواز بووم ہہ‌موویانم تہ‌واو بکرادیہ و ئہ و کات بکہ‌وتایہ‌تہ بہر دیدہ‌ی بہ‌رپڑتان؛ بہ‌لام خوای گہ‌ورہ خو‌ی دہ‌زانیت وک‌ی دہ‌لئیت مہ‌رگ مؤلہ‌تی ئہ و دہ‌رفہ‌تہ دہ‌دات، بو‌یہ لہ‌سہر داوای زوریک لہ دؤستان و بینہ‌رانی بہ‌رنامہ‌کہ، برپارم دا کہ ئہ‌وانہ‌ی تہ‌واو بوون، بنوسرپنہ‌وہ و چاپ بکرین و لہ‌دوو تو‌یی دوو بہ‌رگدا بلاو بکرینہ‌وہ، دواتر ئہ‌گہر ئہ‌وانی تر تہ‌واو بوون، ئہ‌وانیش بلاو بکرینہ‌وہ، ئہ‌مہ بہ‌رگ و بہ‌شی یہ‌کہ‌می پہ‌رتووکہ‌کہ‌یہ، کہ ژیانی ہہر یہ‌ک لہ پښه‌مبه‌ران: (ئادہم، شیس، ئیدریس، نوح، هوود، صالح) لہ‌خو دہ‌گریت.

سہ‌بارت بہ پښه‌وی باس و بابہ‌تہ‌کان: بو ہہر بابہ‌تیک کہ قسم لہ‌سہر کردبیت و وہک ئہ‌مانہ‌تیک‌ی زانستی، جگہ لہ سہ‌رچاوہ فہرموودہ‌یی و زمانہ‌وانی و میژووویہ‌کان، زیاتر لہ (۲۰) سہ‌رچاوہ‌ی تہ‌فسیری قورئانم لہ‌سہ‌رچاوہ باوہ‌رپیکراوہ‌کان بہ‌کارہیناوہ و سہ‌رچاوہ‌ی ہہ‌موو بو‌چوونہ‌کانیشم تو‌مار کردوہ و ئامازم بہ بہ‌ہیزی یان بیہیزیان داوہ، تا بیسہرو بینہرو خوینہ‌ری بہ‌رپڑ، لہ‌راست و درووستی باسہ‌کان دلتیا بن.

ہہ‌رچہ‌ندہ بہ‌رنامہ و پہ‌رتووک و تو‌یزینہ‌وہ و لیکولینہ‌وہ لہ‌سہر چیروک و بہ‌سہ‌رہاتی ژیانی پښه‌مبه‌ران زورن و لہ زور رووہ و قسہ‌یان لہ‌سہر کراوہ؛ بہ‌لام بہ‌داخہ‌وہ سہ‌رہ‌رای گرنگی ئہ و لایہ‌نہ، نہ‌مبینی بہ‌ہیچ زمانیک پہ‌رتووکیکی تاییبت بہ لیکولینہ‌وہ لہم لایہ‌نہ‌ی ژیانی پښه‌مبه‌ران تہ‌رخان کرابیت؛ بو‌یہ برپارم دا لہم رووہ بہ‌زمانی شیرینی کوردی، قسہ لہ‌سہر ژیانی ئہ و پښه‌واو سہ‌روہ‌رانہ بکہم.

لہ‌کؤتاییدا بہ‌ئہرکی سہ‌رشانی خو‌می دہ‌زانہم، کہ سوپاسی ہہ‌موو ئہ و بہ‌رپڑانہ بکہم، کہ ئہرکیان لہ‌گہل ئہم بہ‌رہ‌مہ‌دا کیشاوہ ئہ‌وانیش:

- بہ‌رپڑوہ‌بہ‌ری گشتی و بہ‌رپڑوہ‌بہ‌ری بہ‌شی بہ‌رنامہ‌کان و یہ‌کہ بہ‌یہ‌کہ‌ی کارمہ‌ندانی کہ‌نالئ ناسمانی پہ‌یام، کہ لہ و ماوہ زورہ‌دا، ئہرکی تو‌مارکردن و پہ‌خشکردنی بہ‌رنامہ‌کہ‌یان گرتہ ئہ‌ستؤ.

- برای بہ‌رپڑم: مامؤستا (ہیمن قادر شاسواری)، کہ ئہرکی نووسینہ‌وہ‌ی بہ‌رنامہ‌کانی گرتہ ئہ‌ستؤ.

- مامؤستا (به رزان ئه بوبه کر) که ئه رکی پيدا چوونه وه و هه له چنکردنی په رتووکه که ی گرتنه ئه ستؤ و به داخه وه که ئیستا له ژياندا نه ماوه.
- ده ستی به رپوه بردنی گوڤاری رینوین، که ئه رکی چاپکردن و بلاوکردنه وه ی چاپی یه که می په رتووکه که یان گرتنه ئه ستؤ.
- برای به رپزم کاک سه فین عبد العزیز که ئه رکی دیزاینکردنی په رتووکه که ی گرتنه ئه ستؤ.
- دواکارم له خوی گه وره، که ئه م کاره و سه رجه م کاره کانی تر، له هه موو لایه کمان وه رگریت و بیکاته تویشووی قیامه تمان و به گه وره یی و میهره بان ی خوی، له که موکورتیه کانمان ببوریت.

دہسپیک

بەرلەوہی بچینە سەر ناوەرپۆکی بابەتەکەمان تیشک دەخەییەنە سەر چەند تەوەر وچەمکیکی گرنگ بەپپی ئەم ریزبەندیە لای خوارەوہ:

تەوہری یەکەم: پیناسی بانگه‌وازی پيغهمبهران:

بانگه‌وازی پيغهمبهران (دعوة الأنبياء) وەکو زاراوہ لەدوو وشە پیک دیت: وشە یەکەم: (دعوة) کە لە زمانەوانییدا لە وشە (دعاء) ە وە وەرگیراوە، کە بە واتای بانگکردنی خەلک بۆ کۆبوونەوہ و باوەرھێنان بەکارپیک یان بەرنامەیک دیت، جا ئەو بەرنامە و بیرە باشبیت یان خراب جیاوازی نییە.

خوای گەرە دەربارە ی بانگه‌وازی شەیتان بۆ شوینکەوتوانی دەفەرمویت: ﴿إِنَّمَا يَدْعُو حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾^(۱). واتە: شەیتان گروپ و شوینکەوتوانی خوای بۆ ئەوہ بانگ دەکات کە بیانخاتە دۆزخەوہ وجەھەننەم بکاتە جیگەیان، لە ئایەتیکى تردا و لە سەر زمانی پیاوہ باوەردارەکەى ھۆزى فیرعەون دەفەرمویت: ﴿وَيَا قَوْمِ مَا لِي أَدْعُكُمْ إِلَى النَّجَاتِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ﴾^(۲). واتە: ئەى ھۆزەکەم چۆن دەبیت و کەى رەواى حەققە من بانگی ئیوہ دەکەم بۆ رپگەى رزگارى و وسەرفرزى؛ بەلام ئیوہ من بانگ دەکەن بۆ رپگەى دۆزەخ.

کەواتە لە رووی زمانەوانیەوہ چۆن وشە بانگه‌واز بۆ بانگکردنی خەلکی بۆ کار و بەرنامەى چاکە بەکار دیت، لە ھەمان کاتدا دەکریت بۆ بانگکردنی خەلکی بۆ کار و بەرنامەى خراپەیش بەکار بیت؛ بەلام باسەکەى ئیمە لیرەدا لەسەر بانگه‌وازی پيغهمبەرانە، کەواتە مەبەستمان لەو بانگه‌وازیە کە بۆ کارى خیر و چاکە بەکار دیت.

وشە دووہم: (الأنبياء) ە کە کۆى وشەى (نبى) ە و لە رووی زمانەوانیەوہ لەوشەى (نبأ) ە وە وەرگیراوە، کە بەواتای گەیاندى ھەوائى راست و بەنرخ دیت و ئەو کەسانەى کە پيغهمبەر بوون بۆیە پيیان گوتراوە (نبى) چونکە وشە و پەيام و فەرمانە پرشکۆ و بەنرخەکانى خوای گەرەیان راستگويانە گەیاندوہ بە مرؤفەکان.

۱ - سورة الانعام: الآيات (۱۴۲ - ۱۴۴).

۲ - سورة غافر: الآية (۴۱).

پیناسه‌ی (دعوة الانبیاء) یش وه‌کو زاراو‌به‌کی شهرعی: بریتیه له بانگه‌وازی نه‌و پیڅه‌مبه‌رانه‌ی که خوی گه‌وره به دريژایی میژوو له نیو کومه‌لگه جیاواز و یه‌ک له‌دوای یه‌که‌کانی مروفایه‌تیدا هه‌لیب‌زاردوون، بو گه‌یاندن و بلا‌و‌کردنه‌وی په‌یام و به‌رنامه‌که‌ی خو‌ی.

هر چهند ئیمه له زمانی کوردیدا هر وشه‌ی پیڅه‌مبه‌ر به‌شیوه‌یه‌کی گشتی بو هه‌موو فروستاده و نیردراوه‌کانی خوی گه‌وره به‌کار ده‌هینین؛ به‌لام له زمانی عه‌ره‌بیدا شان به‌شانی وشه‌ی (انبیاء) وشه‌ی (رسل) یش به‌کار دیت که کوی وشه‌ی (رسول) ه وئهم دوو زاراو‌به‌ی هر وه‌ک چۆن له رووی زمانه‌وانبه‌وه و اتا‌کانیان جیا‌وازه، به‌هه‌مان شیوه له رووی شه‌رعیشه‌وه و اتا‌کانیان جیا‌وازه.

ئه‌وه‌تا خوی گه‌وره کاتیک باسی موسا پیڅه‌مبه‌ر ده‌کات ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا﴾^(۱). واته: ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ له قورئاندا باس ویادی موسا بو گه‌له‌که‌ت بکه، که پیاویکی هه‌لب‌ژیردراو و بو خوا صولحاو بوو وه له‌هه‌مان کاتدا ره‌سول و نه‌بیش بوو، جا ئه‌گه‌ر ئهم دوو زاراو‌به‌ی هه‌ج جیا‌وازییه‌کیان نه‌بوایه ویه‌ک و اتایان هه‌بوایه ئه‌وه به‌دلتیاییه‌وه خوی گه‌وره به‌جیا باسی نه‌ده‌کردن و هر یه‌ک زاراو‌ه‌ی بو به‌کار ده‌هینان.

سه‌باره‌ت به‌ جیا‌وازی نیوان (رسول) و (نبی) یش زانایان چهند بو‌چونیکیان هه‌یه په‌سه‌ندترینان ئه‌وه‌یه:

که (رسول) و (نبی) هه‌ردوکیان فروستاده‌ی خوی گه‌وره‌ن و ئه‌رکیان ئه‌وه بووه که په‌یامی خوی گه‌وره به‌خه‌لکی بگه‌یه‌نن.

به‌لام له‌وه‌دا جیا‌وازن که (رسول) نه‌و پیڅه‌مبه‌ره‌یه که شه‌ریعه‌تیک و به‌رنامه‌یه‌کی تایبه‌تی هه‌بووه جیا‌واز له پیڅه‌مبه‌رانی پيش خو‌ی بو نمونه: موسا (رسول) ه و له هه‌مان کاتدا (نبی) یشه؛ چونکه موسا جگه له ئه‌رکی بانگ‌کردنی خه‌لکی بو رپبازی خواناسی و یه‌کتا په‌رستی شه‌ریعه‌تیک تایبه‌ت و سه‌ربه‌خویشی هه‌بووه که‌پیی ده‌گوتریت

شهریعتی ته‌ورات، هه‌روه‌ها داود شهریعتی زه‌بوری هه‌بوو و عیسا شهریعتی ئینجیلی هه‌بوو و پیغه‌مبه‌ری خویشمان ﷺ شهریعتی ئیسلام و قورئانی هه‌بوو.

به‌لام (نبی) نه‌و پیغه‌مبه‌ریه که بوگه‌لیک ره‌وانه کراوه به‌لام په‌یام و شهریعتی تایبه‌تی نه‌بوو، به‌لکو داکوکی وجه‌ختی له‌سه‌ر شهریعتی پیغه‌مبه‌رانی پیش خوئی کردوته‌وه، بۆنمونه: هارون پیغه‌مبه‌ر بووه به‌لام شهریعتی تایبه‌تی نه‌بوو؛ به‌لکو خه‌لکی بۆ شهریعتی موسا بانگ کردوه، هه‌روه‌ها له‌ نیوان موسا و عیسا‌دا چه‌ندی پیغه‌مبه‌ر هه‌بوون، هه‌موویان هه‌ر له‌سه‌ر شهریعتی ته‌ورات بوون و خه‌لکیان بۆ نه‌و شهریعتی بانگ کردوه و فه‌زاو فه‌تاو و حوکمیان هه‌ر به‌پیی بنه‌ماکانی شهریعتی ته‌ورات بووه.

به‌م پییه‌یش هه‌موو (رسول) یك سه‌ره‌تا (نبی) بووه و به‌قونای (نبوة) دا تیپه‌ریوه و پاشتر بۆته (رسول)، به‌لام مه‌رج نییه هه‌موو (نبی) یه‌ک بوبیته (رسول)، واته‌ خوای گه‌وره‌ ئه‌گه‌ر یه‌کیک له‌م ئاده‌میزادانه‌ی هه‌لبژاردییته بۆته‌وه‌ی بیکاته پیغه‌مبه‌ر سه‌ره‌تا (نبوة) ی پیداووه و کار و ئه‌رکی بانگه‌وازی پی سپاردوه و پاشتر به‌رنامه و شهریعتی تایبه‌تی بۆ ناردوه.

هه‌ر بۆیه ژماره‌ی (انبیاء) زۆر زیاتره له‌ ژماره‌ی (رُسُل) و (انبیاء) ژماره‌یان (۱۲۴۰۰۰) بوون، به‌لام (رُسُل) ژماره‌یان ته‌نها (۳۱۵) بوون. وه له‌ هه‌موو نه‌و پیغه‌مبه‌رانه به‌ (انبیاء) و (رُسُل) یشه‌وه ته‌نها ناوی (۲۵) یان له‌ قورئاندا هاتوه.

تەوهری دووهم: گەورەیی و پیرۆزی کاری بانگه‌واز:

گەورەیی و پیرۆزی کار و پیشەیی بانگه‌واز خۆی لەو هەدا دەبینیتەوه که ئەم کارە بەر لەهەموو کەس کاری خۆی گەورە خۆیتە، و خۆی گەورە لەو بارەیه‌وه دەفەر مویت: ﴿أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ﴾^(۱). واتە: بئ باوەڕان خەلکی بانگ بانگ دەکەن بۆ ناگری دۆزەخ و خۆی گەورەیش بانگیان دەکات بۆ بەهەشت و لیخۆشبوونی خۆی. هەر و هەدا دەفەر مویت: ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ﴾^(۲). واتە: خۆی گەورە خەلکی بانگ دەکات بۆ بەهەشت.

دواتریش ئەم کار و ئەرکە پیرۆزی بە بەرپۆزترینی دروستکار و هەکانی خۆی سپاردووە که پیغه‌مبه‌ران و داوای لێ کردوون که خەلکی بانگ بکەن بۆ لای خۆی گەورە. باش ئەوانیش هەرکەس رێبازی بانگه‌واز بگریتە بەر و بیکاتە پیشەیی خۆی، ئەو بەرپۆزترینی پیرۆزی ئەو و ئەرکی ئەوانی خستۆتە ئەستۆی خۆی و شەرەفی میراتگری پیغه‌مبه‌ران و رێبازی ئەو و رێبازە پیرۆزی پێ بپارووە و خۆی گەورەیش لەو هەدا دەفەر مویت: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾^(۳). واتە: کێ لەو کەسە باشترە که بانگه‌واز بۆ بەرنامە و رێبازەکەیی خۆی گەورە دەکات و خۆی کردووەی باش دەکات و دەلێت من موسوڵمانم. واتە پێویستە خەلکانی بانگه‌واز هەم بە زوبان و هەم بە کردووەیش بانگه‌واز بن، نەک خۆیان کردووە و تەیان لە شوپێتیک و کردوویان لە شوپێتیک تریت.

ئەمە لەسەر ئاستی تاک و لەسەر ئاستی کۆمەڵەیش خۆی گەورە کاتیک باسی ئوممەتی ئیسلامی دەکات بە باشترینی ئوممەت باسی دەکات و هۆکاری باشیەکی بۆ یەک خالی سەرەکی دەگیریتەوه و دەفەر مویت: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾^(۴). واتە: ئێوە باشترینی نەتەوه و ئوممەتن که خۆی گەورە بۆ خەلکی رەوانە کردوون، فرمان دەکەن بە چاکە و رێگری دەکەن لە خرایە

۱ - سورة البقرة: الآية (۲۲۱).

۲ - سورة يونس: الآية (۲۵).

۳ - سورة فصلت: الآية (۳۳).

۴ - سورة آل عمران: الآية (۱۱۰).

وباوهرتان ههیه به خوی گهوره، جا ئه گهر بهوردی سهرنجی ئایه ته که بهدین دهبنین که خوی گهوره فرمان به چاکه و ریگری له خراپه ی پیش خودی ئیمان و باوهر خستوه، بۆ ئه وهی ئیمه ی باوهر دار تی بگه یه نی ت که ئه م ئه رکه ئه رکپی چهند گه وره و گرنک و پیروژه، ههروه ها تیمان بگه یه نی ت که هۆکاری باشی ئه م ئوممه ته ههستانیتی به و ئه رکه، خو ئه گهر وازی له و ئه رکه پیروژه هی نا ئه وه واتایه ک بۆ باشیتی نامینیته وه.

بۆیه بهرپزان هه ر کهس له ئیمه که خوی به ئه ندامیکی ئه م ئوممه ته ده زانیت و ده یه ویت ئه و شه رفه گه وره یه ی پی ببریت، پیویسته له قه در توانای خوی به ئه رکی بانگه واز هه ستیت و کهس له ئیمه نابیت خوی له و ئه رکه پیروژه به در بزانی ت، پیغه مبه ری خوایش ﷺ له و باره یه وه ده فرمویت: **{بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً}**^(۱). واته: ئه گهر ته نها یه ک ئایه ت یان فرمووده له منه وه فی ربوون بیگه یه نن.

۱ - البخاری (محمد بن اسماعیل البخاری)، صحیح البخاری (الجامع المسند الصحیح المختصر من أمور رسول الله ﷺ، ج ۴، ط ۱، دار طوق النجاة، ۱۴۲۲، تحقیق: محمد زهیر ناصر، رقم الحدیث (۲۴۶۱)، ص ۱۷۰.

تەوهری سێیه‌م: بنهماکانی کاری بانگه‌واز:

کاری بانگه‌واز له سێ بنهما‌ی سه‌ره‌کی پێک دێت:

یه‌که‌م: بانگخواز (الداعی): به‌هه‌موو ئەو که‌سانه‌ ده‌گوتریت که‌خه‌لکی بانگ ده‌که‌ن بۆ رێبازی خۆی گه‌وره‌ و کاری چاکه‌، له پئغه‌مبه‌ران وزانایان و پیاو چاکان و شوێنکه‌وتوانیان.

دووه‌م: بانگ کراو (المدعو): هه‌موو ئەو که‌س و گه‌ل و نه‌ته‌وانه‌ ده‌گرێته‌وه‌ که‌ خۆی گه‌وره‌ پئغه‌مبه‌رانی خۆی بۆ ره‌وانه‌ کردون تابانگیان بکه‌ن بۆ رێبازه‌کی خۆی و له ئیستایشدا هه‌موو ئەو که‌سانه‌ ده‌گرێته‌وه‌ که‌ بانگ ده‌کری‌ن بۆ پابه‌ند بوون به‌ به‌رنامه‌ی ئیسلامه‌وه‌، جا ئەو که‌سانه‌ یان له بنه‌رته‌دا هه‌ر موسوڵمان نین و ده‌مانه‌وێت بێنه‌ ناو بازنه‌ی ئیسلامه‌وه‌، یانیش موسوڵمانن و هه‌ندیک که‌موکورتییان هه‌یه‌ و ده‌مانه‌وێت زیاتر پابه‌ند بن به‌ په‌یامه‌که‌ی خۆی گه‌وره‌وه‌.

سێیه‌م: بانگ بۆکراو (المدعو إليه): که‌ به‌رنامه‌ و په‌یامه‌ یه‌ک له‌دوای یه‌که‌کانی خۆی گه‌وره‌ بوون و دواترینیان په‌یامی پیروزی ئیسلامه‌ و ئیسلام به‌ سه‌ره‌وه‌ی هه‌موو په‌یامه‌کانی پێش خۆی داده‌نریت و پێویسته‌ که‌سی بانگخواز خه‌لکی بۆ به‌رنامه‌ی ئیسلام بانگ بکات و جگه‌ له‌ره‌زامه‌ندی خۆی گه‌وره‌ و خزمه‌ت کردنی به‌رنامه‌ پیروژه‌که‌ی هێچ نامانجێکی تر له‌پشت بانگه‌وازه‌که‌یه‌وه‌ نه‌بێت.

توهري چوارهم: نامانج له هاتنی پیغه مبهران وپه یامه کانیان:

به شیویه یکی گشتی دهکریت نامانج له هاتنی پیغه مبهران وپه یامه کانیان له پینج خالدا کورت بکریته وه، که سیانیان په یوهندی هیه به ریڅخستی په یوهندی نیوان مرؤفه کان له گه ل خوی گوره و دووانیشیان په یوهندی هیه به ریڅخستی ژیانی مرؤفه کان خویانه وه، بهم شیویه یی لای خواره وه:

نامانجی په که م: نه مانجی سهرکی هاتنی پیغه مبهران بریتی بووه له ناشنا کردنی مرؤفه کان بهو مه بهسته پیروزی که له پیناویدا دروست کراون و هاتوونه ته بوون که ئه ویش په کتا پرستی وخوا ناسییه.

خوشه ویستان: هه موو شتی که له بوونه وهرده بؤ مه بهست و نامانجیک دروست کراوه ومه بهستی سهرکیش له دروست کردنی مرؤفه کان نه نجامدانی ئه رکی خواناسییه، خوی گوره له و باره یه وه دغه رمویت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾^(۱). واته: من جنوکه و مرؤفه کانم تنها بؤ به ندایه تی خوم دروست کردوه.

وه له پیناو به دیپینانی ئه م نامانجه وئاسانکاری بؤ مرؤفه کان خوی گوره له ناخی هه موو مرؤفیکدا تووی خواناسی چاندوه، پیغه مبهری خوا ﷺ له و باره یه وه دغه رمویت: ﴿مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ، أَوْ نَصْرَانِيَّةً، أَوْ يُمَجْسَانِيَّةً﴾^(۲). واته: هه موو مندالیک که له دایک ده بیټ، له سهر فیترته و سروشتی خواناسی له دایک ده بیټ، دواتر باوک و دایکی ده یکن به یه هودی، یان مه سیحی، یان مه جوسی.

هر به هو ی ئه م تووه وه یه که هیچ مرؤفیک له م بوونه وهرده ناتوانیت بی خوا بژی، جا که سه که ئه گهر خوی گوره و تاک و تنه نهایش نه په رستیت، ئه وه به دنلیاییه وه شتی که هر ده په رستیت، ئیتر ئه و شته خوره، مانگه، ئه ستیره یه، بایه، ماده یه، نه ته وه یه، سه رکرده یه، دروشمه، بته، ئازده له، یان تنه نانه ت هندی که جار ئه و شته ئارزووه کانی مرؤف خویه تی، ئه م هیش زیاتر له و که سانه دا به دی ده کریت که به لوت به رزی و به و په ری له خو رازی بوونه وه بانگه شه ی ئه وه ده کن که هیچ شتی که له لایان پیروژ نییه و هیچ نا په رستن

۱ - سورة الناريات: الآية (۵۶).

۲ - البخاري، صحيح البخاري، ۲، رقم الحديث (۱۳۵۸)، ص ۹۵.

وتنه‌ها خۆیان به‌پراست ده‌زانن، له راستیدا ئه‌م جوۆره‌ که‌سانه‌ له هه‌موو خه‌لکانی تری دوور له خوا سه‌رلێشی‌واو ترن و زیاتر کۆیله‌ وژێرده‌سته‌ ترن و زیاترین رێژه‌ی به‌ندایه‌تیش ئه‌نجام دهن؛ به‌لام به‌ندایه‌تی وکۆیلایه‌تی ئه‌مانه‌ بۆ ناخی به‌د و ئاره‌زووه‌کانی ده‌روونی داروخای خۆیان، ئه‌م جوۆره‌ که‌سانه‌ ناخی خراپی خۆیان و ئاره‌زووه‌کانیان لێ بۆته‌ خوا و هه‌موو ته‌مه‌نیان له‌پیناو تیرکردنی ئاره‌زووه‌کانیاندا ده‌به‌نه‌ سه‌ر، خوای گه‌وره‌یش ده‌رباره‌ی ئه‌م جوۆره‌ که‌سانه‌یه‌ که‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ﴾^(۱). واته‌: ئه‌و که‌سه‌ ده‌بینیت که‌ ئاره‌زووه‌کانی خۆی کردۆته‌ خوا؟!.

که‌واته‌ سه‌ره‌نجام هیچ مرۆفیک له‌و سه‌روشته‌ ده‌رناچیت که‌ خوای گه‌وره‌ له‌سه‌ری دروست کردوه‌ و هه‌موو مرۆفه‌کان له‌م بوونه‌وه‌رده‌ ئه‌رکی په‌رستش ئه‌نجام دهن به‌لام هه‌ر که‌سه‌ و به‌شی‌وه‌یه‌ک و بۆ شتیک.

هه‌ر بۆیه‌ خوای گه‌وره‌یش ئه‌و هه‌زاره‌ها پیغه‌مبه‌ره‌ی ره‌وانه‌ کردوه‌ تا مرۆفه‌کان به‌ره‌و رێگه‌ی پراست و په‌رستشی پراسته‌قینه‌ و خوای تاك و ته‌نها ئاراسته‌ بکه‌ن، ئه‌مه‌یش رێزلی‌نانیکی زۆر گه‌وره‌یه‌ له‌ مرۆفه‌کان، که‌ خوای گه‌وره‌ ده‌یه‌وێت بیناسین و په‌یه‌ه‌ندیمان پێوه‌ی هه‌بێت، ئی‌مه‌یه‌ک به‌و هه‌موو لاوازی وکزی و هه‌ژاری و بێده‌سه‌لاتییه‌وه‌، خوایه‌ک به‌و هه‌موو به‌هیزی و گه‌وره‌یی و ده‌وله‌مه‌ندی و به‌ده‌سه‌لاتییه‌وه‌، ئی‌مه‌یه‌ک به‌و هه‌موو خراپی و که‌موکورتییه‌وه‌، خوایه‌ک به‌و هه‌موو پاکی و بێگه‌ردی و پر له‌ میهر و به‌خششه‌وه‌، ئی‌مه‌یه‌ک به‌و هه‌موو پێویستی و ناتاجییه‌وه‌، خوایه‌ک به‌و هه‌موو بێباکی و بێ نیازییه‌وه‌، که‌چی هێشتا ئه‌و ده‌یه‌وێت په‌یه‌ه‌ندیمان له‌گه‌ڵی هه‌بێت، به‌پراستی ئه‌مه‌ رێز و گه‌وره‌ییه‌کی بێ سنوور و ناوازه‌یه‌ بۆ مرۆفه‌کان، چه‌ندخۆشه‌ ئه‌گه‌ر ئی‌مه‌ ئه‌مرۆ کاربه‌ده‌ستی‌ک ژماره‌ ته‌له‌فونیکی خۆیمان پێبدات بێت ئه‌گه‌ر پێویستی‌یه‌کت هه‌بوو ته‌له‌فونم بۆیکه‌، خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌م کاربه‌ده‌سته‌ وه‌زیرێک بێت ئه‌وه‌ ئه‌و په‌ری خۆمان به‌به‌خته‌وه‌ر ده‌زانین و له‌ناو خه‌لکدا به‌شانا‌زییه‌وه‌ باسی ده‌که‌ین. ئه‌ی ئه‌گه‌ر ئه‌و که‌سه‌ به‌دییه‌نه‌ر و کردگار و گه‌وره‌ی هه‌موو ئه‌م بوونه‌وه‌ره‌ بێت ده‌بێت چۆن بێت؟!، ئه‌گه‌ر ئه‌و پیغه‌مبه‌رانیکی نارده‌بێت بۆ ئه‌وه‌ی رێگه‌ی په‌یه‌ه‌ندیمان له‌گه‌ڵ خۆیدا نیشان بدات و بۆمان

ئاسان بکات، ئه‌بیت ئه‌مه چه‌ند منه‌تیکی گه‌وره‌بیت؟! هه‌ر بۆیه خ‌وای گه‌وره نار‌دنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ ئیمه به‌منه‌تیکی گه‌وره باس ده‌کات وده‌فه‌رمویت: ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾^(۱). واته: خ‌وای گه‌وره به‌خششیکی گه‌وره ونا‌وازه‌ی کردوه له‌گه‌ل موس‌ولمانان، که پیغه‌مبه‌ر و فروستاده‌یه‌کی له خ‌ویان بۆ نار‌دون، تا ئایه‌ته‌کانی خ‌وای گه‌وره‌یان به‌سه‌ردا بخ‌وینیته‌وه و فیری قورئان و کاری چاکه‌یان بکات، له کاتی‌کدا ئه‌وان به‌ر له هاتنی ئه‌و پیغه‌مبه‌ره گوم‌را وسه‌ر لیشی‌واو و نه‌زان بوون.

تیگه‌یشتن له‌م زاراوه‌ی به‌ندایه‌تی و په‌رسته‌نیش جاریکی تر پیداجونه‌وه و روون کردنه‌وه‌ی پ‌یویسته، ئه‌ویش به‌ه‌وی کۆمه‌لێک هه‌له‌ی باب‌ه‌تیانه که لای خه‌لکی له‌م باره‌یه‌وه دروست بووه.

یه‌کێک له‌و هه‌لانه هه‌له‌ تیگه‌یشتنه له چه‌مکی پ‌یروزی په‌رستش و عیباده‌ت، ئه‌ویش به‌ه‌وی ئه‌وه‌ی ئه‌و وشه‌یه له له‌سه‌رده‌می نه‌فامیدا بۆ سیسته‌میکی سته‌مکارانه به‌کار هاتووه که پ‌یی گوتراوه سیسته‌می (کۆیلایه‌تی)؛ بۆیه ئیستایش هه‌ندی‌ک که‌س که باسی عیباده‌ت و به‌ندایه‌تی بۆ ده‌که‌یت هه‌مان سیسته‌می کۆیلایه‌تی به‌هه‌مان ئاکار و روخساره‌وه د‌یته پ‌یش چاو، ته‌نانه‌ت زۆری‌ک له موس‌ولمانان و خ‌واناسانیش به‌م رۆحه‌وه کاری په‌رستش بۆخ‌وای گه‌وره ئه‌نجام ده‌دن.

ئه‌مه له‌کاتی‌کدا که زاراوه‌ی به‌ندایه‌تی له ده‌قه شه‌رعیه‌کاندا زۆر دووره له‌م واتایه‌وه، هه‌ر بۆیه کاتی‌ک ئیسلام هات پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌کاره‌ینانی ئه‌م زاراوه نا‌وازه‌یه‌ی بۆ ئه‌و سیسته‌مه پ‌ر سته‌مه قه‌ده‌غه کرد، و فه‌رمووی: ﴿لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ عَبْدِي وَأَمْتِي كُلُّكُمْ عِبْدُ اللَّهِ، وَكُلُّ نِسَائِكُمْ إِمَاءُ اللَّهِ، وَلَكِنْ لِيَقُلْ غُلَامِي وَجَارِيَتِي وَفَتَايَ وَفَتَاتِي﴾^(۲). واته: باهیج که‌س له ئیوه به‌خزمه‌تکاره‌که‌ی نه‌ل‌یت به‌نده‌که‌م، چونکه ئیوه هه‌مووتان به‌ژن و پیاوتانه‌وه به‌نده‌ی خ‌وای گه‌وره‌ن، به‌لام باب‌ل‌یت خزمه‌تکاره‌که‌م، یان کاره‌که‌ره‌که‌م.

۱ - سورة آل عمران: الآية (۱۶۴).

۲ - مسلم (أبو الحسين مسلم بن الحجاج)، صحيح مسلم (الجامع الصحيح)، ج ۷، دار الجيل، دار الآفاق الجديدة، بيروت، رقم الحديث (۶۰۱۱)، ص ۴۶.

بۇ راست كوردنەۋەدى ئەو تىگەشتنە ھەلەيە پىۋىستە سەرەتا پىناسەيەكى بەندايەتى بىكەين كە برىتتییە لە: ناۋىكى گشتگىر بۇ ھەموو ئەۋشتانەى كە خۋاى گەۋرە پىۋى خۇشە وپىۋى رازىيە لە گوڤتارو رەڤتارى دەرەكى و ناۋەكى مرۇڤەكان^(۱).

يان برىتتییە لە: ئەۋپەرى مل كەچى لەگەل ئەو پەرى خۇشەۋىستى بۇ خۋاى گەۋرە^(۲).

لەژىر رۇشناى ئەم پىناسانەدا دەتوانىن بلاین پەرستش چۋار بنەماى سەرەكى ھەيە كە ئەمانەن:

يەكەم: بنەماى سۆز و خۇشەۋىستى، نەك بەكۆيلە كردن و ستەم لى كردن، و تۇقاندن، و خۇ سەپاندن.

زانايانى زمانى عەرەبى كە وشەى (عبد) يان (عبادة) پىناسە دەكەن ۋەك چلە پۇپەو دوا قۇناغى خۇشەۋىستى پىناسەى دەكەن كە لە دواى ئەو قۇناغەۋە يەك قۇناغى تر بۇخۇشەۋىستى دەمىنیت.

رىزبەندى قۇناغەكانى خۇشەۋىستى لەزمانى عەرەبىدا لەسەرەتاۋە تا كۇتايى بەم شىۋەيەى لای خۋارەۋەيە:

۱- العلاقة: ئەمە يەكەم قۇناغى خۇشەۋىستىيە و لەم قۇناغەدا مرۇڤ دلى وابەستەى خۇشەۋىستەكەى دەبیت و پىۋەى پەيۋەست دەبیت.

۲- الإرادة: لەم قۇناغەدا مرۇڤ تەۋاۋ وابەستەۋ ھۇگرى خۇشەۋىستەكەى دەبیت و ۋەك ئەھلى تەسەۋف دەلین دەبیتە موریدی.

۳- الصبابة: لەم قۇناغەدا خۇشەۋىستى كەسەكە دەگاتە ئاستىك كە ناتوانیت بەسەر خۇيدا زال بیت و خۇشەۋىستىيەكە سەرجم ھەست و ھەستەۋەرەكانى داگىر دەكات.

۴- الغرام: لەم قۇناغەدا خۇشەۋىستىيەكە دەگاتە ئاستىك كە مرۇڤ بۇ ساتىكىش ناتوانیت خۇشەۋىستەكەى لەبىر بكات ولىى بترازیت، خۋاى گەۋرە كەباسى سزای دۆزەخ بۇ

۱ - ابن تیمیة (أحمد بن عبد الحلیم)، الفتاوى الكبرى، ج ۵، ط ۱، دار المعرفة، بیروت، ۱۳۸۶، تحقیق: حسنین محمد مخلوف، ص ۱۵۴.

۲ - ابن تیمیة، الجواب الصحیح لمن بدل دین المسیح، ج ۶، دار الفضیلة، الریاض، ط ۱، ۱۴۸۴، تحقیق: علی بن حسن بن ناصر، ص ۳۲۱.

بیباه‌ره‌ان ده‌کات به‌م وشه‌یه وه‌سفی ده‌کات و ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا﴾^(۱). واته: نازار وئه‌شکه‌نجه‌ی دۆزه‌خ به‌شئوه‌یه‌ک به‌رده‌وامه که ته‌نانه‌ت بۆ ساتئیکیش لییان حیانا‌بئته‌وه.

۵- الموده: که له وشه‌ی (ود) ه وه وه‌رگیراوه، وئه‌ویش له عه‌ره‌بیدا به واتای خۆشه‌ویسته‌یه‌کی زۆر ساغ و بیگه‌رد دئیت که وا له خاوه‌نه‌که‌ی ده‌کات ته‌واو خۆی بۆ خۆشه‌ویسته‌که‌ی یه‌کلا بکاته‌وه.

۶- الشغف: له‌م قۆناغه‌دا خۆشه‌ویسته‌یه‌که ده‌گاته ئاستیک که په‌رده‌یه‌کی ته‌نک هه‌یه به ده‌وری دلدا ئه‌و په‌رده ته‌نکه ده‌درئیت و ده‌چئته ناو دل وله‌وئ وله‌قولا‌یی دلدا جیگیر ده‌بئیت، هه‌ر وه‌ک خوا‌ی گه‌وره له باسی خۆشه‌ویستی هاوسه‌ره‌که‌ی عه‌زیزی مصر بۆ یوسف ده‌فه‌رمویت: ﴿قَدْ شَفَّهَا حُبًّا﴾^(۲).

۷- العشق: ئه‌مه قۆناغی‌کی بالآتره له قۆناغه‌کانی تر؛ هه‌رچه‌نده ئه‌م ده‌سته‌واژه‌یه و ئه‌م جوړه له خۆشه‌ویستی بۆ نیوانی به‌نده‌کان و خوا‌ی گه‌وره به‌کار نایه‌ت؛ چونکه پائنه‌ری ئه‌م جوړه له خۆشه‌ویستی غه‌ریزی وجه‌سته‌یه، بۆیه له‌گه‌ل خوا‌ی گه‌وره به‌کار نایه‌ت؛ به‌لام بۆ نیوانی به‌نده‌کان خۆیان به‌کار دئیت.

۸- التیم: له‌م قۆناغه‌دا که‌سه‌که ته‌واو دئوانه‌ی خۆشه‌ویسته‌که‌ی ده‌بئیت وه‌موو خولیا و خه‌یال و هه‌ستییکی وابه‌سته‌ی ئه‌و ده‌بئیت.

۹- التعب: له‌پاش ئه‌م قۆناغانه هه‌مووی ئه‌وجا قۆناغی (عبادة) واته به‌نده‌ایه‌تی دئته ناراه و له‌م قۆناغه‌دا خۆشه‌ویستی ده‌گاته ئاستیک که خاوه‌نه‌که‌ی ته‌واو خۆی راده‌ستی خۆشه‌ویسته‌که‌ی ده‌کات و به شئوه‌یه‌ک ملکه‌چی فه‌رمانه‌کانی ده‌بئیت که نا له ئاست فه‌رمانه‌کانیدا نازانئیت؛ چونکه وشه‌ی (عبد) له زمانی عه‌ره‌بیدا به‌شتی‌کی ته‌واو ساف و بیگه‌رد ده‌گوترئیت که هه‌ج که‌لی و خواریه‌کی تئیدا نه‌بئیت.

۱ - سورة الفرقان: الآية (۶۵).

۲ - سورة يوسف: الآية (۳۰).

به‌رېزان ئیستا سه‌رنج بدن ئیمه که به‌خۆمان ده‌لئین به‌نده‌ی خوا پئویسته بزانی که‌ئهم په‌یوندی و به‌ندایه‌تییه‌ی ئیمه له‌گه‌ل خوی گه‌وره له‌سه‌ر بنه‌مای خۆشه‌ویستی درووست بووه نه‌ک ترس و تۆقاندن و به‌کۆیله کردن.

ئیستا که ئه‌وه‌مان زانی گرنگه له‌خۆمان بپرسین که ئایا خۆشه‌ویستی ئیمه بۆ خوی گه‌وره گه‌یشتۆته ئه‌و ئاسته‌ی که ئیمه خوی گه‌وره‌مان له هه‌موو شتیکی تر لا له پێشتر و خۆشه‌ویستتر بێت، وه‌ک خوی گه‌وره خوی له‌سورته‌ی ته‌وبه‌دا له پرسیاریکی هه‌ره‌شه ئامی‌زدا ده‌پرسیت و ده‌فه‌رمویت: ﴿قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾^(۱). واته: ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ

پێیان بلی: ئه‌گه‌ر ئیوه باوباپیرانتان، یان کوپ و نه‌وه‌کانتان، یان خوشک و براکانتان، یان هاوسه‌ر و خیزانه‌کانتان، یان هۆزو نه‌ته‌وه‌و تیره‌کانتان، یان پاره و داهاته‌کانتان، یان بازرگانیه‌ک که‌له زیان و تیاچونی ده‌ترسن، یان خان و مال و شوپنی حه‌وانه‌وه‌یه‌ک که‌به‌دل هه‌زتان لیه‌تی، له‌خوی گه‌وره و پئیغه‌مبه‌ری خواو ﷺ تیکۆشان له پێناو ریبازه‌که‌ی خواتان خۆشتر ده‌وین؟! ئه‌وه چاوه‌روان بن و له‌سه‌ر خۆشه‌ویستی ئه‌و شتانه به‌رده‌وام بن تا خوی گه‌وره خوی بریار له چاره‌نووستان ده‌دات و ئه‌وه‌ش بزانی که خوی گه‌وره مرۆقی لادهر و لاری خۆش ناویت.

بۆیه بنه‌مای یه‌که‌م له‌بنه‌ماکانی به‌ندایه‌تی بریتیه‌ی له خۆشووستنی خوی گه‌وره زیاد له‌هه‌موو شتیکی تر، به شیوه‌یه‌ک که بگاته قۆناعی په‌رستن و ته‌واو یه‌کلابونه‌وه بۆ فه‌رمان و ریبازه‌که‌ی.

دووهم: ئه‌و په‌ری ملکه‌ج بوون بۆ خوی گه‌وره و په‌یامه‌که‌ی.

به‌رېزان ئه‌و خۆشه‌ویسته‌ی که باسمان کرد به تهنه‌ها به‌س نییه بۆ پئیگه‌ی به‌ندایه‌تی؛ چونکه خۆشه‌ویستی پئویستی به‌کاره، پئویستی به‌هه‌ول‌دانه، پئویستی به‌یه‌کلا بوونه‌وه‌یه، پئویستی به‌قوربانی دانه.

بۆيه ئه‌و خۆشه‌ويستىيه‌ى باسى ده‌كه‌ين ته‌نها ئامرازه‌ بۆ ئامانجىك كه‌ ملكه‌ج كردنمانه‌ بۆ فه‌رمانه‌كانى خ‌واى گه‌وره‌ و خواسته‌كانى، خۆ ئه‌گه‌ر خۆشه‌ويستىيه‌ك ئه‌و هه‌سته‌ى له‌ خاوه‌نه‌كه‌يدا دروست نه‌كرد، ئه‌و كات ئه‌و خۆشه‌ويستىيه‌ راست نىيه‌ و ته‌نها لاف و گه‌زافه‌؛ بۆيه‌ پىويسته‌ مرۆڤى بر‌وادار هه‌ميشه‌ وله‌ هه‌موو كاتىكدا ملكه‌چى فه‌رمانه‌كانى خ‌واى گه‌وره‌ بىت، به‌تايبه‌تى له‌سئ حاله‌تدا:

۱- له‌و كاتانه‌ى كه‌ مرۆڤ پىويستى به‌خ‌واى گه‌وره‌يه‌: و له‌به‌ر ئه‌وه‌ى مرۆڤ هه‌ميشه‌ پىويستى به‌خ‌واى گه‌وره‌يه‌ كه‌واته‌ پىويسته‌ هه‌ميشه‌ ملكه‌چى فه‌رمانه‌كانىشى بىت، چونكه‌ تۆ كاتىك كارىكت به‌كه‌سئىك ده‌بىت پىويسته‌ بايى ئه‌وه‌نده‌ له‌گه‌لى بىت كه‌ كاره‌كه‌ت بۆ جىبه‌جى بكات، جا ئه‌گه‌ر ئه‌و كه‌سه‌ هه‌موو شتىكى ئىمه‌ى به‌ده‌ست بىت له‌ زيان و مردن و رزق و ته‌نانه‌ت هه‌ناسه‌دان و ترپه‌ى لىدانى دل وهه‌ستى بينىن و بىستن و هىزى پى ئه‌وكات جى!!.

۲- له‌و كاته‌ى كه‌ مرۆڤ ده‌يه‌ويت تاوانىك ئه‌نجام بدات: كه‌ پىويسته‌ ئه‌و ملكه‌چىبه‌ له‌ تاوان بىگىرپه‌ته‌وه‌، خۆ ئه‌گه‌ر تاوانه‌كه‌ى كرد ئه‌وه‌ پىويسته‌ واى لى بكات ته‌وبه‌ بكات و نه‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ سه‌ر تاوانه‌كه‌ى.

ئه‌گه‌ر سه‌نج بده‌ين كاتىك خ‌واى گه‌وره‌ باسى چىرۆكى ئىبلىس ده‌گىرپه‌ته‌وه‌ له‌گه‌ل ئاده‌م، ئاده‌م و ئىبلىس هه‌ردوكيان سه‌رپىچى فه‌رمانى خ‌واى گه‌وره‌يان كرد، شه‌يتان كرنووشى بۆ ئاده‌م نه‌برد، و ئاده‌ميش له‌ به‌رى داره‌كه‌ى خ‌وارد.

ئهمه‌ تا ئىره‌ زۆر گرنگ نىيه‌ ئه‌وه‌ى گرنگه‌ كاتىك خ‌واى گه‌وره‌ به‌شه‌يتان ده‌فه‌رموويت بۆچى تاوانت كرد و سه‌رپىچىت كرد؟. شه‌يتان هه‌ست به‌ ملكه‌چى تاوان ناكات و به‌پىچه‌وانه‌وه‌ زۆر به‌لووتبه‌رزىه‌وه‌ رهنه‌ له‌ فه‌رمانه‌كه‌ى خ‌واى گه‌وره‌ ده‌گرىت و ده‌لپت: من له‌و باشترم تۆ منت له‌ ناگر دروستكردوه‌ به‌لام ئه‌وت له‌ قور دروستكردوه‌؛ به‌لام ئاده‌م و هه‌وا پاش ئه‌وه‌ى تاوانه‌كه‌يان كرد هه‌ردووكيان ئه‌و په‌رى ملكه‌چى خۆيان بۆ خ‌واى گه‌وره‌ نىشان دا و دانىان به‌هه‌له‌ى خۆياندا نا وگوتيان: خ‌واى گه‌وره‌ ئىمه‌ سته‌ممان له‌ نه‌فسى خۆمان كرد و ئه‌گه‌ر تۆ لىمان خۆش نه‌بىت ئه‌وه‌ زه‌ره‌ره‌ومه‌ندى دنيا و قىامه‌ت ده‌بين.

بۆیه سه‌ره‌نجام خوی گه‌وره له‌سزای ئه‌و لوت به‌رزیه‌ی ئیبلیس هه‌تا رۆژی قیامه‌ت به‌ر نه‌فرینی خوی خست له‌به‌رامبه‌ریشدا پاساوه‌که‌ی ئاده‌م و هه‌وای قبول کرد و ئییان خۆشبوو.

۳- له‌کاتی ئه‌نجامدانی خواپه‌رستیدا: واته نه‌ک ته‌نها له‌و کاته‌ی که یاخ‌ی ئه‌بیت پئویسته‌ی ملکه‌ج بیت؛ به‌لکو له‌و کاته‌یش که کاری په‌رستش ئه‌نجام ده‌ده‌یت هه‌ر پئویسته‌ی ملکه‌ج بیت؛ چونکه ئه‌و که‌سه‌ی که‌رپگه‌ی خواناسی نیشان داوین، وه‌یز و توانای خواناسی پئ به‌خشیوین هه‌ر خوی گه‌وره خۆیه‌تی؛ بۆیه پئویسته‌ی زۆر ئاگامان له‌وه‌ی بیت که خواناسی نیعمه‌ته‌ی وسوپاس گوزاری ده‌وێت نه‌ک لوتبه‌رز و له‌خۆ بای بوون.

بۆیه کاتیک په‌رستشک ئه‌نجام ده‌ده‌یت ده‌بیت به‌ رۆحیک‌ی ملکه‌چانه‌وه ئه‌نجامی ده‌یت و بلێیت ئه‌ی خوی گه‌وره زۆر سوپاست ده‌که‌م که‌تۆ ئه‌م خۆشه‌ویستی و توانا و هه‌سته‌ت به‌من به‌خشی که بتپه‌رستم، که ئه‌م رپگه‌ی راستی خواناسیه‌ت نیشاندام، که هیدایه‌تت دام بتدۆزمه‌وه و کړنووشت بۆ به‌م و ملکه‌چی فه‌رمانه‌کانت به‌م، خوی گه‌وره من ده‌زانم تۆ هه‌ج پئویستی و نیازیک‌ت به‌خۆشه‌ویستی و په‌رستش من نییه‌ و خۆشه‌ویستی و په‌رستش من بۆ تۆ هه‌رچه‌ند و هه‌رچۆن بیت هه‌ج له‌گه‌وره‌ی و ده‌سه‌لاتی تۆ زیاد ناکات؛ به‌لام گه‌وره‌یه‌ی بۆمن که زاتیک‌ی گه‌وره‌ی وه‌ک تۆ ده‌ناسم و ده‌تپه‌رستم.

سێیه‌م: ترسان له‌ خوی گه‌وره‌.

خۆشه‌ویستان نابیت مرۆف هه‌ج کاتیک بئ منه‌ت و بئ باک بیت له‌ سزای خوی بالاده‌ست، نه‌ک ته‌نها مرۆفی تاوانبار پئویسته‌ی بترسیت به‌لکو خه‌لکی خواناسیش هه‌ر پئویسته‌ی بترسن، مرۆفی تاوانبار پئویسته‌ی له‌وه‌ی بترسیت که خوا له‌سه‌ر تاوانه‌کانی سزای سه‌ختی ده‌دات، مرۆفی خواناسیش له‌ که‌موکورتیه‌ی بترسیت، له‌ ره‌تکردنه‌وه‌ی په‌رستشه‌کانی بترسیت، له‌به‌رده‌وام نه‌بوونی ئه‌و حاڵی خواناسیه‌ی بترسیت؟ ئه‌مانه‌ و چه‌ندین هۆکار و پرس و ترسی تر هه‌ن که پئویست ده‌کات مرۆف به‌رده‌وام له‌ خه‌میاندا بیت.

چواره‌م: بئ هیوا نه‌بوون له‌ به‌زه‌ی و به‌خشینی خوی په‌به‌زه‌ی میه‌ره‌بان:

بۆ که‌سی تاوانبار پئویسته‌هه‌رگیز بئ هیوا نه‌بیت له‌به‌زه‌یی ولیخۆشبوونی خوی گه‌وره‌.

بۆ که‌سی خواناسیش به‌هه‌مان شیوه‌ پئویسته‌ بئ هیوا نه‌بیت له‌وه‌ی که‌ خوی گه‌وره‌ کرده‌وه‌ چاکه‌کانی وه‌رده‌گریت وپاداشتی ده‌داته‌وه‌ وستهمی لئ ناکات.

بۆیه‌ پئویسته‌ مرۆقی باوه‌ردار ئەم دوو بنه‌مایه‌ی کۆتایی زۆر به‌وردی وهاوسه‌نگانه‌ رابگریت: پئویسته‌ زۆر له‌ خوی گه‌وره‌ بترسیت وله‌ تۆله‌ و سزاکی ئەمین نه‌بیت، به‌لام له‌ هه‌مان کاتدا له‌ خوا ترسانه‌که‌ی بئ هیوای نه‌کات له‌به‌زه‌یی و به‌خشنده‌یی خوی گه‌وره‌.

جا ئەم چوار بنه‌مایه‌ی که‌ باسمان کرد بۆ په‌رستش که‌ بریتین له‌: (ئه‌وپه‌ری خۆشه‌ویستی، ئه‌وپه‌ری ملکه‌چی، ترسان له‌ سزا و تۆله‌، بئ هیوانه‌بوون له‌به‌زه‌یی و به‌خشنده‌یی) ئەگه‌ر به‌ وردی سه‌رنجی سوره‌تی فاتحه‌ بده‌ین که‌ به‌ دایکی قورئان ناسراوه‌ و بنه‌مایه‌کی سه‌ره‌کی نوێژه‌ و رۆژی حه‌فده‌ جار مرۆقی باوه‌ردار ده‌بیت له‌نوێژه‌کانیدا دووباره‌ی بکاته‌وه‌، هه‌ر چوار بنه‌ماکه‌ی به‌ وردی تێدایه‌.

سه‌ره‌تای سوره‌ته‌که‌ به‌: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾^(۱). ده‌ست پئ ده‌کات. واته‌: سوپاس وستایش بۆ په‌روه‌ردگاری جیهانیان، ئەو که‌سه‌ی که‌ به‌دییه‌نه‌ری ئەم بوونه‌وه‌ره‌یه‌ له‌ نه‌بوو، ئەو که‌سه‌ی که‌ خاوه‌نی ئەم هه‌موو به‌خشانه‌یه‌ که‌ مرۆفه‌کان له‌ ژبانی رۆژانه‌ی خۆیاندا هه‌ستی پئ ده‌کن و پئی ده‌ژین. جا که‌سێک خاوه‌نی ئەم هه‌موو به‌خششه‌ بئ به‌رامبه‌ره‌ بئیت، به‌ دلناییه‌وه‌ شایه‌نی هه‌موو خۆشه‌ویستی وریز و به‌گه‌وره‌ زانییکه‌، که‌ ئەمه‌ بنه‌مایه‌که‌ له‌ بنه‌ماکانی په‌رستش.

دواتر ده‌فه‌رمویت: ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾^(۲). واته‌: خدای به‌خشنده‌ و به‌به‌زه‌یی، جا ئەگه‌ر خودایه‌ک خاوه‌نی ئەم دوو سیفه‌ته‌ به‌رزه‌ بیت که‌ به‌خشنده‌یی و به‌به‌زه‌یی بوونه‌، ئەوه‌ جپی خۆیه‌تی مرۆقی خواناس وچاکه‌ کار ته‌ماعی به‌به‌خششه‌که‌ی هه‌بیت و مرۆقی تاوانباریش هیوای به‌به‌زه‌یی ولیخۆشبوونه‌که‌ی هه‌بیت، وله‌ به‌زه‌یی خوا بئ هیوا نه‌بیت، ئەم هیوا و ئومید بوونه‌یش بنه‌مایه‌کی تری په‌رستشه‌.

۱ - سورة الفاتحة: الآية (۲).

۲ - سورة الفاتحة: الآية (۳).

ئایه‌تی پاشتر ده‌فه‌رمویت: ﴿مَالِكِ يَوْمَ الدِّينِ﴾^(۱). واته: ئەو خودایه‌ی که خاوه‌نی رۆژی دانه‌وه‌ی قه‌رز و رۆژی لئپ‌رسینه‌وه‌یه، جا له‌به‌ر ئەوه‌ی خوی گه‌وره خاوه‌نی ئەو رۆژه‌یه که تئیدا مروّف پاداشت و سزای ورد و درشتی گشت کرده‌وه‌کانی وهرده‌گریت بۆیه پئویسته مروّف هه‌میشه له‌سزای تاوانه‌کانی بترسیت، و دلنیا نه‌بیت له‌سزای خوی گه‌وره، ئەمه‌یش دیسانه‌وه بنه‌مایه‌کی تره له بنه‌ماکانی په‌رستش.

جا که خوی گه‌وره ئەم راستییانه بۆ مروّف روون ده‌کاته‌وه ئەوجا داوای جیبه‌جی کردنی بنه‌مای چواره‌می په‌رستشیان لئ ده‌کات که ئەویش ملکه‌چی وگوپ‌رایه‌لی ته‌واوی فه‌رمانه‌کانییه‌تی؛ بۆیه فه‌رمان ده‌کات بلین: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾^(۲). واته: ئەو خوی گه‌وره ئیمه به‌ته‌نها تۆ ده‌په‌رستین، و به‌ته‌نه‌ایش هه‌ر په‌نا به‌تۆ ده‌گرین وروو له‌تۆده‌که‌ین بۆ هه‌موو داوایه‌کمان.

په‌رستش و خوا ناسیش وه‌ک پئیشتریش پئناسه‌مان کرد، هه‌موو ئەو شتانه ده‌گریته‌وه که خوی گه‌وره پئی خۆشه و لئی رازییه، به‌م واتایه‌ش هه‌رچی مروّفه‌کان ده‌یکه‌ن له ژبانی رۆژانه‌یاندا هه‌مووی ده‌توانریت بخریته‌ بازنه‌ی په‌رستشه‌وه، له نوێژ و رۆژو و زه‌کات و حه‌ج و سه‌رپه‌رین و له‌خوا ترسان و نه‌زر کردن و پارانه‌وه و په‌نا گرتن و پشت پئ به‌ستن و په‌یدا کردنی رزق و رۆژی هه‌لّال و جیبه‌جی کردنی ئەرکی براهه‌تی و خزمایه‌تی له‌گه‌لّ خه‌لکانی چوارده‌ور و خۆشویستن- جا چ خۆشویستنی خوی گه‌وره بیت، یان خۆشویستنی به‌رنامه و فه‌رمانه‌کانی بیت، یان خۆشویستنی خه‌لکانی موسولمان و خواناس بیت- و هه‌ر کارێکی تری چاکه یان رێگه پئدراو و نه‌کردنی هه‌ر کارێکی خراپه به‌مه‌رجیک مروّف به‌نیه‌تی خوا په‌رستی یان خوا له‌خۆ رازی کردن ئەنجامی بدات.

بۆیه به‌م شیوازه مروّف ده‌توانریت هه‌موو ساته‌کانی ته‌مه‌نی بکاته په‌رستش ولای خوی گه‌وره پاداشتی پئ وهربگریت.

بۆنموونه: که‌سیک که رۆژانه مامه‌له‌ ده‌کات و پاره په‌یدا ده‌کات ئەگه‌ر نیه‌تی له پاره په‌یدا‌کردنه‌که‌ی دابین کردنی بزوی مندا‌له‌کان و خیزانه‌که‌ی بیت و ده‌ستگیروی کردنی

۱ - سورة الفاتحة: الآية (۴).

۲ - سورة الفاتحة: الآية (۵).

خه‌لکی هه‌ژار بێت، ئه‌وه خ‌وای گه‌وره ئه‌و کاره‌ی به‌ په‌رستش بۆ ئه‌ژمار ده‌کات، هه‌روه‌ها خه‌و و خ‌واردن و سه‌ردانی خه‌لک و ته‌نانه‌ت چونه‌ لای خ‌یزانی‌شی ئه‌گه‌ر به‌و نیه‌ته‌ بچ‌یت که مافیکی خ‌یزانه‌که‌ی دابین ده‌کات و بۆ ئه‌وه‌ی که که‌سیان تووشی خ‌راپه‌ و سه‌رپ‌یچی فه‌رمانه‌کانی خ‌وای گه‌وره‌ نه‌بن، له‌و پ‌وه‌وه‌ ئه‌م کاره‌یش هه‌ر به‌ په‌رستش ئه‌ژمار ده‌کریت. بۆیه‌ روونکردنه‌وه‌ی په‌رستش وچه‌مکه‌کانی به‌م واتا فراوانه‌ که باس‌مان کرد ئه‌رکی سه‌ره‌کی پیغه‌مبه‌ران بووه؛ چونکه‌ به‌د‌ئ‌نیاییه‌وه‌ مرۆڤ خ‌ۆ به‌خ‌وی خ‌وی نه‌یده‌توانی به‌م شی‌وازه‌ وله‌سه‌ر ئه‌م بنه‌مایانه‌ خ‌واناسی بکات و ل‌یی حا‌لی ب‌یت.

ئامانجی دووه‌م: پاش ئه‌وه‌ی خ‌الی یه‌که‌م بۆ مرۆڤه‌کان روون ده‌ب‌یت‌ه‌وه‌ که خ‌وایه‌ک هه‌یه‌ وشایسته‌ی په‌رستنه‌، ئامانجی دووه‌م د‌یت‌ه‌ پ‌یش که له‌ گ‌رنگ‌یدا ه‌یچی له‌ ئامانجی یه‌که‌م که‌مه‌تر نییه‌، ئه‌وه‌یش ئه‌وه‌یه‌ که ده‌ب‌یت ئه‌و خ‌وایه‌ به‌ تاک و ته‌نها ب‌په‌رست‌ریت و ه‌یچ هاوه‌ل و هاوبه‌شیکی بۆ ب‌ریار نه‌دریت؛ چونکه‌ که‌سیک هه‌ر خوا نه‌ناس‌یت و ه‌یچ په‌رست‌شی بۆ ئه‌نجام نه‌دات، له‌گه‌ل که‌سیک که بیناس‌یت و هاوه‌لی بۆ ب‌ریار ب‌دات، ئه‌م دووانه‌ له‌ رووی شه‌ره‌وه‌ ه‌یچ ج‌یاوازیان نییه‌ و سزای هه‌ردووکیان چون یه‌که‌.

خ‌وای گه‌وره‌یش له‌ زۆر ئایه‌ت‌دا باسی ئه‌م ئامانجه‌ی هاتنی پیغه‌مبه‌رانی کردوه‌ وله‌هه‌ندیک ئایه‌ت‌دا به‌شی‌وه‌یه‌کی گ‌شتی وله‌هه‌ندیک‌ی تردا به‌شی‌وه‌یه‌کی تاییه‌تی، بۆ نموونه‌ که به‌شی‌وه‌یه‌کی گ‌شتی باسی ده‌کات ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾^(۱). واته‌: ئیمه‌ له‌ هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌که‌دا فروستاده‌ و پیغه‌مبه‌ریک‌مان ناردوه‌ ئه‌وه‌یان پ‌ی راب‌گه‌یه‌ن‌یت که خوا به‌تاک و ته‌نها ب‌په‌رستن و ه‌یچ هاوه‌ل و هاوبه‌شیکی بۆ ب‌ریار نه‌ده‌ن وله‌ هه‌موو ئه‌و که‌س و شتانه‌ خ‌ویان به‌دوور ب‌گ‌رن که له‌م ر‌ی‌بازه‌ راسته‌ لا ر‌ی و گوم‌ریان ده‌کات. وه‌ له‌ ئایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾^(۲). واته‌: به‌ر له‌ت‌و‌یش ه‌یچ پیغه‌مبه‌ریک‌مان ر‌ه‌وانه‌ نه‌کردوه‌ ئیلا نیگ‌امان بۆ ناردوه‌ و پ‌یمان راب‌گه‌یاندوه‌، که ج‌گه‌ له‌ من خ‌ودایه‌کی تر له‌م بوونه‌وه‌رده‌ا بوونی نییه‌ و ناب‌یت؛ بۆیه‌ به‌ته‌نها من ب‌په‌رستن.

۱ - سورة النحل: الآية (۳۶).

۲ - سورة الأنبياء: الآية (۲۵).

وه كه به شیوه‌یه‌کی تایبته‌تیش باس لهم ئامانجه‌ی هاتنی یه‌که یه‌که‌ی پیغمبران ده‌کات ده‌فه‌رموئیت:

- ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾^(۱). واته: ئیمه

نوحمان بۆ لای گه‌له‌که‌ی ره‌وانه کرد وئویش پیی گوتن: ئه‌ی گه‌له‌که‌م به‌ته‌نها خوای گه‌وره بپه‌رستن و جگه له‌و هیچ خودایه‌کی تر نییه که شایه‌نی په‌رستن بی‌ت.

- ﴿وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾^(۲). واته: وه بۆ لای

گه‌لی عادیش هودی برایانمان ره‌وانه کرد وئویش پیی گوتن: ئه‌ی گه‌له‌که‌م به‌ته‌نها خوای گه‌وره بپه‌رستن و جگه له‌و هیچ خودایه‌کی تر نییه که شایه‌نی په‌رستن بی‌ت.

- ﴿وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾^(۳). واته: وه بۆ

لای گه‌لی ئه‌مودیش صالحی برایانمان ره‌وانه کرد وئویش پیی گوتن: ئه‌ی گه‌له‌که‌م به‌ته‌نها خوای گه‌وره بپه‌رستن و جگه له‌و هیچ خودایه‌کی تر نییه که شایه‌نی په‌رستن بی‌ت.

- ﴿وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾^(۴). واته: وه بۆ

لای گه‌لی مه‌دیهن شوعه‌یبی برایانمان ره‌وانه کرد وئویش پیی گوتن: ئه‌ی گه‌له‌که‌م به‌ته‌نها خوای گه‌وره بپه‌رستن و جگه له‌و هیچ خودایه‌کی تر نییه که شایه‌نی په‌رستن بی‌ت.

- ﴿وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ

الْجَنَّةَ﴾^(۵). واته: عیسی پیغمبر گوتی: ئه‌ی نه‌وه‌کانی ئیسرائیل ته‌نها په‌رستش بۆ خوای

گه‌وره ئه‌نجام بدن که به‌دیهنه‌ری من و ئیوه‌یشه و هه‌رکس هاوه‌ل بۆ خوای گه‌وره بریار بدات ئه‌وه خوای گه‌وره به‌هه‌شتی له‌سه‌ر فه‌ده‌غه کردوه.

۱ - سورة الأعراف: الآية (۵۹).

۲ - سورة الأعراف: الآية (۶۵).

۳ - سورة الأعراف: الآية (۷۲).

۴ - سورة الأعراف: الآية (۸۵).

۵ - سورة المائدة: الآية (۷۲).

جا هه‌موو ئه‌م ئایه‌تانه و چه‌ندین ئایه‌تی تر جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌که‌نه‌وه که پیغمبران چه‌ند هه‌ولێ ئه‌وه‌یان داوه که خه‌لکی خوا به‌رستن، له‌به‌رامبه‌ریشدا ئه‌وه‌نده هه‌ولیان داوه که ئه‌و په‌رستنه‌ ته‌نها بۆ خوای گه‌وره‌ بێت و که‌سی تری تێدا هاوبه‌ش نه‌بێت؛ چونکه‌ گرفت و به‌ره‌ئستی بێ باوه‌ران له‌گه‌ڵ پیغمبران هه‌یج کات له‌سه‌ر بوونی خوای گه‌وره‌ نه‌بووه؛ چونکه‌ ئه‌وانیش له‌بوونی خوای گه‌وره‌ دلتیا بوون و هه‌یج نکولییان له‌ بوونی نه‌کردوه؛ به‌لکو‌ گرفتیان له‌سه‌ر شیوازی ناسین و په‌رستن و مامه‌له‌کردن له‌گه‌ڵیدا بووه.

هه‌ر بۆ نموونه‌ خوای گه‌وره‌ له‌و باره‌یه‌وه‌ ده‌فه‌رموێت: ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدْبِرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾^(۱). واته: ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ به‌بێ باوه‌ران بلی: کێ رزق و پرۆزی ئیوه‌ دابین ده‌کات له‌ ئاسمان و له‌ زه‌ویدا؟ یان کێ گوێچه‌که‌ و چاو و هه‌ستی بیستن و بینینی به‌ده‌سته؟ وه‌کێ مردوو زیندو ده‌کاته‌وه‌ وزیندو ده‌مریئیت؟ وه‌کێ هه‌موو کار و فه‌رمانیکی ئه‌م بوونه‌وه‌ره‌ی به‌ده‌سته‌ و به‌رپوه‌ی ده‌بات؟. له‌وه‌لامدا ده‌لێن: خوای گه‌وره‌. بلی: باشه‌ ئه‌ی بۆ نای په‌رستن و سنورشکینی فه‌رمانه‌کانی ده‌که‌ن؟!.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموێت: ﴿قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾^(۲). واته: ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ به‌بێ باوه‌ران بلی: بلی هه‌موو زه‌وی و ئه‌وه‌یشی له‌زه‌ویدا به‌ه‌ی کێیه‌ و کێ خاوه‌نداریتی ده‌کات ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن و ده‌زانن؟. له‌وه‌لامدا ده‌لێن: ه‌ی خوای گه‌وره‌یه‌، بلی: ئه‌ی بۆ به‌یر ناکه‌نه‌وه‌؟.

وه‌ ده‌فه‌رموێت: ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾^(۳). واته: ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ به‌بێ باوه‌ران بلی: کێ خاوه‌ن و په‌روه‌ردگار و به‌دییه‌نه‌ری حه‌وت ئاسمانه‌کانه‌؟ وه‌ خاوه‌ن و په‌روه‌ردگار و به‌دییه‌نه‌ری عه‌رشیه‌ مه‌زنه‌؟. ده‌لێن: خوای گه‌وره‌. بلی: ئه‌ی باشه‌ بۆ نای په‌رستن و سنور شکینی فه‌رمانه‌کانی ده‌که‌ن.

۱ - سورة يونس: الآية (۳۱).

۲ - سورة المؤمنون: الآيات (۸۴ - ۸۵).

۳ - سورة المؤمنون: الآية (۸۶-۸۷).

وه ده‌فه‌رمویت: ﴿قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ﴾^(۱). واته: بلای کئی خاوه‌ن و هه‌لسورپنه‌ری هه‌مووشتی‌که وه‌ه‌مووشتی‌ک هه‌ر به‌دهستی نه‌وه وه‌ر نه‌و پشت و په‌نای هه‌مووانه، وجگه له په‌نای نه‌و په‌نایه‌کی تر نییه وکه‌سیش په‌نای که‌سی له‌و پی نادرئ نه‌گه‌ر ده‌زانن وژیرن؟! ده‌لئین: هه‌مووی هی خوای گه‌وره‌یه و هه‌ر به‌دهستی نه‌وه. بلای نه‌ی باشه بو جادوتان لئ کراوه و راستییه‌کان وه‌ک خوی نابینن؟!.

جا به‌رپیزان سه‌ره‌رای نه‌وه‌ی بیباوه‌ران دانیان به هه‌موو نه‌و راستیانه‌دا ده‌نا ده‌رباره‌ی بوون و ده‌سه‌لاتی بی سنووری خوای گه‌وره، به‌لام نه‌وه‌یان پی قبول نه‌بوو که خوای گه‌وره به‌تاک و ته‌نها به‌پرستن وهاوه‌لی بو بریار نه‌ده‌ن. له‌و باره‌یه‌یشه‌وه خوای گه‌وره له چه‌ند نایه‌تی‌کدا باس له هه‌لوئیستی گه‌لان و سه‌رانی بیباوه‌ر ده‌کات.

- ده‌رباره‌ی هه‌لوئیستی گه‌لی نوح ده‌فه‌رمویت: ﴿وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا﴾^(۲). واته: پشت له خواکانتان نه‌که‌ن و ده‌ستبه‌رداریان نه‌بن وده‌ستبه‌رداری وه‌د و سواع و یه‌غووث و یه‌عوق و نه‌سه‌ر نه‌بن.

- ده‌رباره‌ی هه‌لوئیستی گه‌لی عاد ده‌فه‌رمویت: ﴿قَالُوا أَجِئْنَا لِنَتَّكِنَا عَنْ آلِهَتِنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾^(۳). واته: به هودی پیغهمبه‌ریان گوت: تو ده‌ته‌ویت واز له‌خواکانما به‌نین، نیمه وازیان لئ ناهینن و تویش چیت له ده‌ست دیت به‌سه‌رمانی بی‌نه نه‌گه‌ر راست ده‌که‌یت.

- ده‌رباره‌ی هه‌لوئیستی گه‌لی شه‌مودیش ده‌فه‌رمویت: ﴿قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا﴾^(۴). واته: گوتیان نه‌ی صالح تو به‌ر له‌وه‌ی شه‌م قسانه بکه‌یت به‌پی‌اوی چاکمان ده‌زانیت وجی ئومید و گومانی باشی نیمه بویت، چون ریگریمان لئ ده‌که‌یت که نه‌و خوایانه به‌رستین که باوباپیرمان تا ئیستا په‌رستویانن؟!.

۱ - سورة المؤمنون: الآية (۸۸-۸۹).

۲ - سورة نوح: الآية (۲۲).

۳ - سورة الأحقاف: الآية (۲۲).

۴ - سورة هود: الآية (۶۲).

- دہربارہی ھے لویستی گہلی مہدیہن دہفرمویت: ﴿قَالُوا يَا شُعَيْبُ أَصَلَاتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرُكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا﴾^(۱). واتہ: بەگالته جارپہوہ دەیانگوت: ئەی شوعمەیب ئەم نوێژانەیی کە دەیکەیت فەرمانت پێ دەکەت واز لەو خۆایەنەمان بەینین کە چەند سائە باو باپیرانمان پەرستویان؟!.

- دہربارہی ھے لویستی گہلی قورەیشیش دہفرمویت: ﴿أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ﴾^(۲). واتہ: چۆن موحەمەد ﷺ ئەم ھەموو خۆایە دەکات بەیەک خوا، ئەمە بەراستی شتیکی سەیر و سەر سوپھینەرە؟!.

بۆیە خۆشەویستان ئەم بەلگە قورئانیانە ئەوەمان بۆ دەر دەخەن کە بێباوەران لەھیچ سەردەم و کاتی کدا بۆ ساتیکیش دوو دل نەبون لەوہی کە خۆایەکی بەدیھینەر و بەدەسەلات ھەبە؛ بەلام ئەوان کیشەیان لەسەر شیواز و ریکاری پەیوہندیکردن لەگەلی و پەرستشی ھەبوو، ئەوان پێیان وابوو کە خۆایەک بەو ھەموو گەورەیی و دەسەلات و بێ گەردییەوہ، ئیعمەیش بەو ھەموو بێ دەسەلاتی و خراپە و تاوانەوہ چۆن دەتوانین راستە و خۆ بیپەرستین و پەیوہندی پێوہ بکەین؟! بۆیە پێیان وابوو کە مرۆف پێویستی بە نیوہندگیریک ھەبە لەنیوان ئەو و خۆای گەورەدا، بۆیە کاتی ک پێغەمبەرەن پرسیاری ئەوہیان لێ دەکردن کە ئەگەر ئێوہ دەزانن خۆایەک ھەبە بەو دەسەلاتەوہ ئەی بۆ چی ئەم بتانە دەپەرستن؟! لەوہلامدا دەیانگوت: ﴿مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾^(۲). واتہ: بۆ ئەوہ دەیانپەرستین تا لەخوامان نزیک بکەنەوہ.

بۆیە ئەرکیکی تری پێغەمبەرەن ئەوہبووہ کە ئەم راستییە بۆ خەلکی رپوون و یەکلا بکەنەوہ، کە پێویستە خۆای گەورە بەتاک و تەنھا بیپەرستیت، وھیچ ھاوہل و ھاوہبەشیکی بۆ بپریار نەدریت.

نامانجی سییەم: یەکیکی تر لە نامانجی ھاتنی پێغەمبەرەن بپینی بیانو و قسە و پاساوی خەلکی بێباوەر و لا رپییە، لەم بارەیشەوہ خۆای گەورە دہفرمویت: ﴿رُسُلًا

۱ - سورة هود: الآية (۸۷).

۲ - سورة ص: الآية (۵).

۳ - سورة الزمر: الآية (۲).

مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِنَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةً بَعْدَ الرُّسُلِ ﴿١﴾ . واته: ئیمه پیغه‌مبه‌رانمان ناردوه تا مژده‌دهر و ناگادار که‌روه بن و تا خه‌لکی له پاش هاتنی ئەوان هیچ به‌لگه و پاساویان به‌رامبه‌ر به‌خوای گه‌وره به‌ده‌سته‌وه نه‌مینیت.

بۆیه ئەم پیغه‌مبه‌ره نازیزانه به‌لگه‌ی په‌روه‌ردگان به‌سه‌ر خه‌لکییه‌وه؛ خو ئەگه‌ر خوای گه‌وره ئەوانی ره‌وانه نه‌کردایه و په‌یامی خو‌ی پیدا نه‌ناردنایه، ئەو کات له دادپه‌روه‌ری خوای گه‌وره نه‌ده‌وه‌شایه‌وه که لپی‌چینه‌وه‌یان له‌گه‌ل بکات و سزایان بدات، له‌سه‌ر شتیک که نه‌بیس‌تویانه و نه‌زانیا‌ریشیان ده‌رباره‌ی هه‌بووه؛ بۆیه خوای گه‌وره سزای هیچ که‌س و گه‌ل و میلیله‌تیک‌ی نه‌داوه و نادات تا په‌یامی خو‌یان بۆ ره‌وانه نه‌کات، له‌و باره‌یه‌یشه‌وه ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ (٢) . واته: ئیمه سزای هیچ که‌س و گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ک ناده‌ین هه‌تا پیغه‌مبه‌ر و په‌یامی خو‌مانیان بۆ ره‌وانه نه‌که‌ین.

خو ئەگه‌ر خوای کاربه‌جی کاری له‌و شی‌وه‌یه‌ی بکر‌دایه و به‌ر له‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ریک ره‌وانه بکات سزای بی باوه‌رانی بدایه، ئەو کات بی‌باوه‌ر و لاری‌کان بیانوو پاساوی بی باوه‌رییه‌که‌ی خو‌یان ده‌دایه پال خوای گه‌وره و ده‌یانگوت ئەگه‌ر خوای گه‌وره پیغه‌مبه‌ر و په‌یامی خو‌ی بۆ ره‌وانه بکر‌دینایه ئیمه به‌گو‌یمان ده‌کرد و شو‌ینی ده‌که‌وتین، هه‌ر وه‌ک له‌ قورئاندا ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذَلَّ وَنُحْزَىٰ﴾ (٣) . واته: ئەگه‌ر ئیمه به‌ر له‌ ناردنی پیغه‌مبه‌ر ئەو خه‌لکه‌مان سزا بدایه و له‌ناو ببه‌ردایه، له‌قیامه‌تدا ده‌یانگوت: ئەی خوای گه‌وره خو‌زگه له‌ دنیا پیغه‌مبه‌ریکت بۆ بناردینایه و ئیمه‌یش شو‌ینی بکه‌وتینایه و به‌گو‌یی فه‌رمانه‌کانی تۆمان بکر‌دایه، به‌ر له‌وه‌ی ئاوا سه‌ر شو‌ر و په‌سوای دنیا و قیامه‌ت ببوینایه؟

هه‌ر چه‌نده هه‌ندیک له‌زانایانی موعته‌زیله باوه‌ریان وایه که ئەگه‌ر خوای گه‌وره هیچ پیغه‌مبه‌ر و په‌یامی‌شی بۆ مرۆفه‌کان نه‌ناردایه ئەوه ده‌بوو مرۆفه‌کان هه‌ر له‌رپی عه‌قل و ژیری خو‌یان‌ه‌وه درکیان به‌ بوونی خوای گه‌وره بکر‌دایه، ته‌نانه‌ت ر‌افه‌ی وشه‌ی: ﴿رَسُولٌ﴾

١ - سورة النساء: الآية (٦٥).

٢ - سورة الإسراء: الآية (١٥).

٣ - سورة طه: الآية (١٣٤).

له‌و ئایه‌ته‌ی که ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾^(۱). به‌ عه‌قل ده‌که‌ن و ده‌لێن هه‌موو مرۆفیک ره‌سولی خۆی له‌گه‌ل خۆیه‌تی که بریتیه‌ له‌ عه‌قلی، بۆیه‌ ئه‌وان وای ده‌بینن که پێیوسته‌ مرۆفه‌کان له‌ده‌ره‌نجامی خۆیندنه‌وه‌یه‌کی ژیرانه‌ بۆ ئه‌و هه‌موو به‌لگانه‌ی که خۆی گه‌وره‌ له‌م بوونه‌وه‌رده‌ا دروستی کردون خۆی گه‌وره‌ بدۆزنه‌وه‌ و بیه‌رستن.

ئه‌م قسه‌یه‌یه‌ش له‌ هه‌ندیك روه‌وه‌ رهاویه‌ وړی وړی تێ ده‌جیت، هه‌ر بۆ نموونه‌ ئیبراهیم پیغه‌مبه‌ر (درودی خۆی له‌سه‌ر) به‌به‌لکه‌ی ژیری وکارکردنی عه‌قلی بۆی ده‌رکه‌وت که ئه‌و شتانه‌ی گه‌له‌که‌ی ده‌یه‌رستن هه‌یجان خوا نین وشایسته‌ی په‌رستن نین. هه‌ر بۆیه‌یه‌شه‌ له‌ هه‌موو ته‌مه‌نیدا رۆژیک له‌ رۆژان کړنوشی بۆ بتیک نه‌بردوه‌ و به‌گه‌وره‌ی نه‌زانیه‌وه‌، به‌هه‌مان شیه‌وه‌ پیغه‌مبه‌ری خۆیشان ﷺ و سه‌رحه‌م پیغه‌مبه‌رانی تریش وه‌ه‌ندیك پیاو چاکانی‌ش له‌ وینه‌ی چه‌زرتی ئه‌بو به‌که‌ر هه‌روا بوون.

که‌واته‌ ده‌کریت مرۆفه‌کان له‌ ړی کارکردنی عه‌قله‌وه‌ بگه‌نه‌ ئه‌م راستیه‌؛ به‌لام زیاد له‌مه‌یش خۆی گه‌وره‌ پیغه‌مبه‌رانی نارده‌و تا ته‌واو پاساو و بیانووی بێ باوه‌ران بیه‌ریت؛ هه‌ر بۆیه‌ کاتیک له‌ قیامه‌تدا دروستکراوه‌کانی خۆی له‌گۆره‌پانی مه‌حشه‌ردا کۆ ده‌کاته‌وه‌ و به‌شیه‌وه‌یه‌کی گشتی لێیان ده‌پرسیت و پێیان ده‌فه‌رمویت: ﴿يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا﴾. واته‌: ئه‌ی گروهي جنوکه‌ و مرۆفه‌کان ئایا پیغه‌مبه‌رانیکتان له‌ خۆتان بۆ نه‌هاتبون، په‌یامی منیان پێ راده‌گه‌یاندن و له‌سزای ئه‌م رۆژه‌ ناگاداریان ده‌کردنه‌وه‌؟ له‌وه‌لامدا ده‌لێن: ﴿قَالُوا شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنْفُسِنَا وَغَرَّبْنَاهُمْ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ﴾^(۲). واته‌: به‌لێ شایه‌تی له‌سه‌ر خۆمان ده‌ده‌ین و دان به‌وه‌دا ده‌نیین، که پیغه‌مبه‌رانمان بۆ هاتبوون وه‌ په‌یامه‌که‌ی تۆشیان پێ راگه‌یاندین. دواتر خۆی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ئه‌وانه‌ ژیرانی دونیا له‌خسته‌ی بردن و ده‌ستخه‌رۆی کردن، وشایه‌تی ده‌ده‌ن له‌سه‌ر خۆیان به‌وه‌ی که له‌ دونیا بێ باوه‌رو لاری بوون. دواتر خۆی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿ذَلِكَ أَنْ لَّمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا

۱ - سورة الإسراء: الآية (۱۵).

۲ - سورة الأنعام: الآية (۱۳۰).

﴿عَافِلُونَ﴾^(۱). واته: ئه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی تییگه‌ن و بزانه‌ن که خوای گه‌وره هیچ گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌کی به‌سته‌م و به‌بێ ئاگایی و به‌ر له‌وه‌ی پئیغه‌مبه‌رانیان بۆ ره‌وانه بکات له‌ناو نه‌بردوه.

ئازیزان: ئه‌گه‌ر به وردی سه‌رنجی ئه‌م بونه‌وره وژیانی دنیا بده‌ین چ له‌ رووه شه‌رعییه‌که‌یه‌وه وه یان له‌ رووه سروشتیکه‌یه‌وه بۆمان دهرده‌که‌وێت که ژیان ده‌قا و ده‌ق وینه‌ی زانکۆیه‌ک یان قوتابخانه‌یه‌که، که خوای گه‌وره و بالاده‌ست تییدا دروست که‌رو به‌ده‌یه‌نه‌ر و به‌رپۆه‌به‌ری گشت ئه‌م بوونه‌وره‌یه، مامۆستا‌کانی ئه‌م قوتابخانه‌یه پئیغه‌مبه‌رانی و په‌رپه‌ و پرۆگرامی ئه‌م قوتابخانه‌یه په‌یامه‌ یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌که‌کانی خوای گه‌وره‌ن، قوتابییه‌کانی ئه‌م قوتابخانه‌یه مرۆفه‌کانن و مرۆف له‌م قوتابخانه‌یه‌دا له‌ تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی درێژ‌خایه‌ندایه‌ و پێویسته‌ چی هه‌ولێ هه‌یه‌ بیخاته‌ گه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی سوود له‌کات و هه‌ر‌بگه‌ریت و وه‌لامی راستی پرسیاره‌کان بداته‌وه‌ به‌و شیوه‌یه‌ی که له‌ پرۆگرامی خویندنه‌که‌دا هاتووه، تا له‌ ئه‌نجامدا سه‌رکه‌وتو سه‌رفراز بێت و ره‌نج به‌خه‌سار نه‌بێت.

من حه‌ز ده‌که‌م لێ‌رده‌ا و بۆ ئه‌وه‌ی دادپه‌روه‌ری خوای بالاده‌ستمان بۆ دهر‌بکه‌وێت به‌راوردیک بکه‌ین له‌ نیوان تاقیکردنه‌وه‌کانی دامه‌زراوه‌ فێرکارییه‌کان و تاقیکردنه‌وه‌ی قوتابخانه‌که‌ی خوای گه‌وره له‌ ژیا‌نی دنیا.

سه‌باره‌ت به‌تاقیکردنه‌وه‌ی دامه‌زراوه‌ فێرکارییه‌کان ئێمه‌ هه‌موومان کۆکین له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌و جووره‌ تاقیکردنه‌وانه له‌سه‌ر بنه‌مایه‌کی دادپه‌روه‌رانه دامه‌زراون و هیچ سه‌ته‌میکیان به‌رامبه‌ر به‌قوتابی تیدا نییه‌؛ چونکه‌ قوتابی له‌هه‌ر قو‌ناعێکی خویندندا بۆ‌ماوه‌ی نو‌ مانگ ده‌خوینێت و په‌رپه‌و پرۆگرامی خویندنی بۆ دیاری ده‌کری‌ت و مامۆستای بۆ دیاری ده‌کری‌ت و دواتر له‌ ئه‌نجامدا ده‌جێته‌ هۆلی تاقیکردنه‌وه‌ و له‌ویدا به‌هیچ شیوه‌یه‌ک و که‌س بۆی نییه‌ بچو‌کترین زانیاری دهر‌باره‌ی پرسیار‌ی تاقیکردنه‌وه‌کان بداته‌ قوتابی و له‌هۆلی تاقیکردنه‌وه‌یشدا بۆی نییه‌ به‌هیچ شیوه‌یه‌ک ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی به‌ بابه‌تی تاقیکردنه‌وه‌که‌وه هه‌یه‌ به‌کاری به‌هینیت، هه‌روه‌ها بۆی نییه‌ هیچ زانیارییه‌ک نه‌ له‌ مامۆستای و نه‌ له‌ هیچ خویندکاریکی تر و هه‌ر‌بگه‌ریت و هه‌ر‌چی له‌ ده‌فته‌ره‌که‌یدا نووسراوه

له‌خاڭ به‌خاڭى به‌رپرسياره وئەنجامى تافىكىردنە‌وه‌كه‌يشى هەرچەند و هەرچۆن بىت جگه له‌خۆى بۆى نىيه گله‌يى له‌كه‌سى تر بكات.

به‌لام له قوتابخانه‌كه‌ى ژيانى دونيا خواى گه‌وره جگه له‌وه‌ى كه مامۆستا و مەنه‌ه‌جى ديارى كردوه، هه‌موو پرسياره‌كانى دواړۆژى بۆ قوتابىيه‌كانى دونيا و مرۆڤه‌كان ئاشكرا كردوه و پىپى گوتون كه پرسياره‌كانى قيامه‌ت چين و چەند و چۆن و وه‌لامه‌كانى پى گوتون، جگه له‌وه‌يش قوتابى (مرۆڤ) له‌كاتى ئەنجامدانى تافىكىردنە‌وه‌دا و به‌مه‌به‌ستى تۆماركردنى وه‌لامى راست په‌په‌ر و پرۆگرامى خويندنگه‌ى له‌به‌ر ده‌ستدابه‌ و بۆى هه‌يه سوودى لى وەربرگريت و به‌گزيش بۆى ئەژمار ناكريت، به‌لكو خواى گه‌وره خۆى فه‌رمانى پى كردوه كه سه‌پرى بكات و بگه‌رپه‌ته‌وه سه‌رى بۆ ئەوه‌ى وه‌لامى هه‌له‌ نه‌داته‌وه.

ئەگەر قوتابى خۆى وەكو پىويست له‌پرسياره‌كه‌ حالى نه‌بوو يان نه‌ى ده‌توانى وه‌لام بداته‌وه، بۆى هه‌يه له‌هۆلى تافىكىردنە‌وه‌دا له مامۆستا و خه‌لكى تری شارەزا و قوتابى زيره‌كتر له‌خۆى پرسيار بكات تا وه‌لامى راستى ده‌ست بكه‌ويت، وئەمه‌يش ديسانە‌وه به‌گزی ئەژمارناكريت؛ به‌لكو خواى گه‌وره خۆى فه‌رمانى پى ده‌كات.

ئەگەر قوتابى نه‌خۆش بوو يان هەر گرفتىكى هه‌بوو كه نه‌ى ده‌توانى وەكو پىويست وه‌لام بداته‌وه، ئەوه به‌پىپى توانا چەندى ده‌توانى هەر ئەوه‌نده دنوسپيت و وه‌لامه‌كه‌يشى به‌راست بۆ ئەژمار ده‌كريت و پاداشتى ته‌واویش وەرده‌گريت.

ئەگەر قوتابى زۆر لاسار و لارپيش بووبيت و هيجى نه‌خويندبیت‌ه‌وه و هه‌موو وه‌لامه‌كانى هه‌له‌بیت، به‌لام به‌ر له‌كو‌تايى كاتى تافىكىردنە‌وه پاشگەز بىت و برپار بدات خۆى چاك كات، ئەوه هه‌موو هه‌له‌كانى به‌راست بۆ ئەژمار ده‌كريت و له‌سه‌ر هيج هه‌له‌يه‌كى نمره‌ى لى ناشكىت به‌لكو بۆى زياد ده‌كريت.

بۆ هەر وه‌لامىكى راست قوتابى نمره‌ى ته‌واو وەر ده‌گريت و تا هه‌وسه‌د قات بۆى زياد ده‌كريت، و بۆ هەر وه‌لامىكى هه‌له‌يش ته‌نها نمره‌ى ئەو وه‌لامه‌ى لى ده‌شكىت و بۆى زياد ناكريت.

ئەمانە و چەندین خالی تر که هەمووی بەلگە ی زەقی دادپەرۆهری خۆی گەورەن بەرامبەر بە مەروڤهەکان تا مەروڤهەکان هیچ بیانویان نەمەینیت و تەنھا خۆیان بەرپرسیار بن لە چارەنووسی خۆیان.

جا بەرپرزان لەگەڵ ئەم هەموو بەخشش و لیبوردەییە ئەگەر قوتابیەك هەر دەرئەچیت ئایا کێ بەرپرسیارە؟! بەدئنیایییە و بەتەنھا خۆی بەرپرسیارە.

من لێردا تەنھا یەك نمونە لەسەر میهرەبانی و بەخشندەیی خۆی گەورە دەخەمە روو تا تیبگەین کە چ خۆیەکی بەخشندە و میهرەبان و لیبوردەمان هەیە:

پیغه مبهری خوا ﷺ له فەرموودەییە کدا دەفەر مویت: **{بُصَاحُ بَرَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رُءُوسِ الْخَلَائِقِ، فَيُنشَرُ لَهُ تِسْعَةٌ وَتِسْعُونَ سِجْلًا كُلُّ سِجْلٍ مَدَّ الْبَصَرِ، ثُمَّ يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: هَلْ تَنكُرُ مِنْ هَذَا شَيْئًا؟. فَيَقُولُ لَا يَا رَبِّ. فَيَقُولُ: أَطَلَمْتُكَ كَتَبْتِي الْحَافِظُونَ؟ ثُمَّ يَقُولُ أَلَاكَ عَنْ ذَلِكَ حَسَنَةٌ؟ فَيَهَابُ الرَّجُلُ فَيَقُولُ: لَا. فَيَقُولُ: بَلَى إِنَّ لَكَ عِنْدَنَا حَسَنَاتٍ، وَإِنَّهُ لَا ظُلْمَ عَلَيْكَ الْيَوْمَ، فَتُخْرَجُ لَهُ بِطَاقَةٌ فِيهَا أَشْهُدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، قَالَ: فَيَقُولُ: يَا رَبِّ مَا هَذِهِ الْبِطَاقَةُ مَعَ هَذِهِ السِّجَّلَاتِ؟ فَيَقُولُ: إِنَّكَ لَا تَظْلَمُ، فَتُوضَعُ السِّجَّلَاتُ فِي كِفَّةٍ وَالْبِطَاقَةُ فِي كِفَّةٍ، فَطَاشَتْ السِّجَّلَاتُ وَتَقَلَّتْ الْبِطَاقَةُ^(۱).**

واتە: لە رۆژی قیامەتدا بە بەرچاو هەموو مەروڤو جنۆکە و فریشتەکانە و بەرپرسیارەکانە پیاویك لە ئوممەتی من دەکریت و (۹۹) پەراوی تۆماری لەتاوان لە بەردەستدا بڵاو دەکەنەو، کە هەموو کردەوکان و تاوانەکانی ژانی دۆنیای تیدا تۆمار کرۆه و هەر پەراویك هەتا چاو بەر بکات گەورەیی، پاشان خۆی گەورە پێی دەفەر مویت: ئینکاری هیچ کام لەم تاوانانە ناو ئەم پەراوانە دەکەیت؟ دەلیت: نەخیر ئەی پەرۆردگارم. خۆی گەورە پێی دەفەر مویت: ئەو فریشتانە کە ئەم شتانەیان لەسەر تۆمار کردویت هیچ ستمیان لێکردویت- بەو هیشتیکان نوسیبت کە نەتکردبیت، یان زیادیان لەسەرت نوسیبت؟. پاشان پێی دەفەر مویت: لەبەرامبەر ئەم هەموو تاوانەدا هیچ چاکەییەك شک دەبەیت؟. کابرا دەترسیت — و دەزانیت کە هیچ چاکەییەکی ئەوتوی نییە بەرامبەر ئەم (۹۹) پەراو تاوانە

۱ - ابن ماجة (محمد بن يزيد أبو عبدالله القزويني)، سنن ابن ماجة، ج ۲، كتاب (۲۷) الزهد، باب (۲۵) ما يرجی من رحمة الله يوم القيامة، دار الفكر، بيروت، الحديث (۴۲۰۰)، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي، والأحاديث مذيلة بأحكام الألباني عليها، و قال الشيخ الألباني: حديث صحيح، ص ۱۴۲۷.

بوہستیتہوہ- ولہ وہلامدا دلئ: نہخیر هیچ چاکہم نییہ. خوی گہورہ پیی دہفہرمویت: با چہند چاکہیہکت ہہیہ و دلنیا بہ هیچ ستہمت لی ناکریت و ہہرچی چاکہیہکت کردبیت پاداشتہکھی و ہردہگریت، پاشتر کارتیکی بؤ دہردہہینن تیتیدا نووسراوہ: ﴿أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ﴾. پیاوہکہ کہسہیری چاکہکانی دہکات پری یہک کارتۃ بچکولہیہ و لەولایشہوہ نہوہد و نؤ پەراوی لە تاوان پەر کردوتہوہ و ہەر پەراویکیشیان ہتا چاو بر کات دریزہ- بویہ دلئیت: ئہی خوی گہورہ ئہم کارتہ بچوکہ چی پی دہکریت لەگہل ئہم پەراوہ تۆمارہ دوورو دریزانہدا؟. خوی گہورہ پیی دہفہرمویت: دلنیا بہ کہ ستہمت لیناکہین، ئہوجا ہموو پەراوہکانی بؤ دہخنہ تایہکی تہرازووہکہ و کارتہکەیشی بؤ دہخنہ تاکہی تری، وہ کارتہکەہی ئہوہندہ قورس دہبیت، ہموو پەراوہکان دہبات بہ ناسماندا.

کہواتہ بہرپزان پیویستہ ئیمہ لەوہ تی بگہین کہ خوی گہورہ نایہوویت نازاری مرؤفہکان بدات، ہەر بویہیشہ ئہو ہموو پیغہمبہرانہی بؤ پەوانہ کردون تا رپگہی راست نیشانی خەلکی بدن وبہہویانہوہ خەلکی خویان لە ناگر و سزای قیامت بپاریزن، سہرہرای ئہوہیش ئہو ہموو بہخشہیان لەگہل دہکات، ئہگہریش خەلکیک سہرباری ئہمانہ ہمووی ہەر لاری کەوتن ئہوہ لە قیامتدا ئہو پیغہمبہرانہ و پەيامہکانیان دہبنہ بہلگہ و شایہت بہسەر کار و کردہوہکانیانہوہ.

نامانجی چوارہم: ئہمہیان پەيوہندی بہرپکخستنی ژيانی مرؤفہکانہوہ ہہیہ چ وەک تاک یان کۆمہلگہ:

دیارہ ئہم رپکخستنہیش تہنہا یەک قوناغ ولایہنی نەگرتوتہوہ، بہلگو ہموو لایہنہکان وقوناغہکانی گرتوتہوہ.

سہبارت بہلایہنہکان: پەيامی پیغہمبہران لایہنی ئاینی و ہزری وجہستہیی و دہروونی و خیزانی و کۆمہلایہتی و نابووری و پرامیاری و سہربازی و سہرجہم لایہنہکانی تری ژيانی مرؤفی گرتوتہوہ بہشیوہیہک کہ هیچ لایہنیک فہراموش یان پەراویز نہخراوہ.

وہ سہبارت بہقوناغہکانیش پەيامی پیغہمبہران بہم شیوہیہ ریزبہندی قوناغہکانی ژيانی مرؤقیان کردوہ:

- ۱- قۇناغى رۇۋى شايه‌تيدانى گەورەى سەرجه‌م مرۇفەكان بەتاك وتەنھايى خواى گەورە وبەلئىن دان بە بەتاك و تەنھا پەرستنى ئەو وھاوہل بۇ بېريار نەدانى.
- ۲- قۇناغى تۆ و ھىلكە لەپشتى باوك ودايكدا، كە مرۇف قۇناغ بەقۇناغ و پشت بەپشت لە ئادەمەوہ ھاتووہ ھەتا ئەو قۇناغەى كە خوا تەقديرى دەكات كە ئەم كەسە لەتۆ و ھىلكەى دوو مرۇف بېيتىنرېت و سەوز بېت.
- ۳- قۇناغى ژيانى ناو رەحمەم و سكى دايك: كە لەم قۇناغەدا مرۇف بۇ جاريكى تر رۇخ دەكرېتەوہ بەبەريدا ونامادە دەكرېت بۇ ھاتنە دونياپەكى تر.
- ۴- قۇناغى ژيانى دونيا: كە لەم قۇناغەدا تافىكردنەوہى مرۇفەكان دەست پى دەكات وراستى ئەو بەلئىنەى مرۇفەكان دەردەكەوېت كە كاتى خۇى لە رۇژ شايەتى دانى گەورە بەخوای گەورەيان دابوو كە جگە لەو كەسى تر ناپەرستن وبەتەنھا ملكەچى فەرمانەكانى ئەو دەبن.
- ۵- قۇناغى مردن وژيانى بەرزەخ وجيھانى رۇخ: لەم قۇناغەدا تافىكردنەوہى مرۇف كۇتايى پى دېت، و پەراوى كردهوہكانى لى وەردەگيرېتەوہ، و دەچېتە جيھانىكى تر و لەويدا چاوەريى ئەنجامى تافىكردنەوہكان وپاداشت و سزاي كردهوہكانى دەكات.
- ۶- قۇناغى زىندوووبوونەوہ وھەستانەوہ و ژيانى نەپراوہى بەھەشت يان دۆزەخ: ئەمەيش دوا قۇناغى ژيانى مرۇفەكانە و تىيدا ھەموو گيانلەبەران زىندوو دەكرېنەوہ وھەريەكە سزاو پاداشتى كردهوہكانى خۇى وەردەگرېت وھەوراگەى ھەميشەييان ديارى دەكرېت.
- وہ ھەموو ئەم قۇناغانە يەك بەدواى يەكدا دىن و دەگوزەرېن ولەكۇتاييدا مرۇف دەگاتە دوا ھەوارى ئەم رېگايە كە بەھەشتە يان دۆزەخە ولەنيوان ئەم ھەموو قۇناغانەدا مرۇف تەنھا بەرامبەر بەبەشېكى قۇناغى چوارەم بەرپرسيارە و لەسەر پېنج قۇناغەكەى تر بەھىچ شېوہيەك لېپرسينەوہ و لېپچېنەوہى لەگەل ناكريت.
- ھەر بۇيە لەسەر ئەو قۇناغەى كە ژيانى دونياپە و مرۇف تىيدا بەرپرسيارە و چارەنووسى داھاتووى قۇناغەكانى ترى لەو قۇناغەدا ديارى دەكرېت كەميك ھەلۇيستە دەكەين و دەلئىن:

گرنگه ئیمه‌ی مرؤف ئەوه بزانی‌ن که ئەم قۇناغه‌یش خۇی بۇ خۇی به‌چوار قۇناغدا گۆزەر ده‌کات:

یه‌که‌م: قۇناغی کۆریه‌له وناو رەحمی دایک: له‌ سه‌ره‌تای ده‌ستپیکردنی ئەم قۇناغه‌وه که ته‌مه‌ن و ژیانى مرؤف له‌یه‌ک دلۆپه‌ ئاوه‌وه سه‌رچاوه‌ ده‌گریت و ده‌ست پى ده‌کات، کۆمه‌لیک ماف بۇ ئەو مرؤفه‌ دابین ده‌کریت و ئەو کۆریه‌له‌یه‌ له‌و قۇناغدا شیاوی (الوجوب الناقصة) ى بۇ دروست ده‌بیت و به‌پىی ئەم شیاوییه‌یش له‌م قۇناغدا کۆریه‌له‌ مافی ژیان و بوونی پى ده‌به‌خشریت و پىویسته‌ رپز له‌و مافه‌ی بگىریت و هیج که‌س بۇى نییه‌ ده‌ستی تى بکیشیت مه‌گەر له‌و حاله‌تانه‌دا نه‌بیت که‌شهرع بۇ پاراستنى به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی گه‌وره‌تر رپگه‌ی پى داوه‌، هه‌وره‌ها شیاوی دارایی بۇ دروست ده‌بیت و میرات و وه‌صیه‌ت و وه‌قف و زۆر مافی دارایی تری پى ده‌برپیت، وه‌ له‌به‌رامبه‌ریشدا هیج ئەرکیک ناکه‌وئته‌ ئەستۆى و به‌هیج شىوه‌یه‌ک به‌رامبه‌ر به‌ هه‌لسوکه‌وت و رووداوه‌کانى ئەم قۇناغه‌ به‌رپرسیار نییه‌.

دووه‌م: قۇناغی هاتنه‌ ناو ژیانى دونیا: له‌سه‌ره‌تای ده‌ستپیکردنی ئەم قۇناغه‌یشه‌وه مندال شیاوی (الوجوب الكاملة) ى بۇ دروست ده‌بیت، و مافه‌کانى شان به‌شانى گه‌شه‌ی جه‌سته‌ی گه‌شه‌ ده‌کات و زیاد ده‌کات و مافی ژیان و مافه‌داراییه‌کانى زیاتر جیگىر ده‌بیت و ده‌چه‌سپیت و مافی ناوان و به‌خۆ کردن و په‌روه‌رده‌کردنى بۇ زیاد ده‌بیت وله‌م قۇناغه‌یشدا مندال ته‌نها مافی هه‌یه‌ وه‌یج ئەرکى ناکه‌وئته‌ ئەستۆ و به‌هیج شىوه‌یه‌ک به‌رپرسیاریتى هیج گوفتار یان رەفتاریکی ناکه‌وئته‌ ئەستۆ.

سێیه‌م: قۇناغی فام کردنه‌وه: که‌له‌ زمانى عه‌ره‌بیدا پىی ده‌وتریت (سن التمییز) وله‌م قۇناغه‌یشدا مندال وه‌کو زانیان ده‌فه‌رموون شیاوی (الأداء الناقصة) ى بۇ دروست ده‌بیت و به‌م پىیه‌یش مافه‌کانى زیاتر گه‌شه‌ ده‌کات و ئەرکى سه‌ر شانى باوک و دایکیتى فیرى بنه‌ماکانى باوه‌ر و په‌روه‌رده‌یه‌کی ئیسلامى و هه‌ندیک له‌په‌رسته‌شه‌کانى بکه‌ن.

وزیاد له‌مانه‌یش مافی ئەوه‌ی هه‌یه‌ که‌ هه‌لسوکه‌وت و گرپه‌سته‌ی یاسایى ئەنجام بدات وله‌م روه‌یشه‌وه‌ ئەو کارانه‌ی ئەنجامى ده‌دات ده‌کریت به‌سى به‌شه‌وه‌:

أ- ئەو کار و گرپه‌سته‌نه‌ی که‌ جگه‌ له‌ سوود ئەگه‌رى هیج زیانیکیان نییه‌ بۇ منداله‌که‌، وه‌ک وهرگرتنى دیارى یان به‌خششى بى به‌رامبه‌ر له‌ خه‌لکانى تر، ئەم جۆره

کارانه‌ی به‌ته‌واو ئه‌ژمار ده‌کریت و هه‌موو شوپنه‌وارێکی شه‌رعی ویاسایی له‌سه‌ر دروست ده‌بیت و پپووست به‌مۆله‌تی که‌س ناکات که‌ ریگه‌ی پێ بدات.

ب- ئه‌و کار و گریبه‌ستانه‌ی که‌ جگه‌ له‌ زیان ئه‌گه‌ری هه‌یج سوودیکیان نییه‌، وه‌ک ئه‌وه‌ی دیارییه‌کی به‌سوود له‌مائی خۆی به‌خشیت به‌ که‌سیکی تر، ئه‌م جووره‌ کارانه‌ی به‌به‌تال ئه‌ژمار ده‌کریت و نه‌ له‌ رووی شه‌رعییه‌وه‌ ونه‌ له‌ رووی یاساییشه‌وه‌ هه‌یج شوپنه‌وارێکی له‌سه‌ر دروست نابیت.

ج- ئه‌و کار و گریبه‌ستانه‌ی که‌ ئه‌گه‌ری سوود و زیانیان هه‌یه‌، وه‌ک کرپن و فروشتن و هاوسه‌رگیری کردن. بۆ ئه‌م جووره‌ کارانه‌ پرس به‌و که‌سانه‌ ده‌کریت که‌ سه‌ره‌رشتی مندا له‌که‌ ده‌کن، ئه‌گه‌ر ئه‌وان مۆله‌تیا دا و ریگه‌یا پێدا ئه‌وه‌ کاره‌که‌ی دروسته‌، خۆ ئه‌گه‌ریش ئه‌وان ریگه‌یا پێ نه‌دا، ئه‌وه‌ کاره‌که‌ی به‌تاله‌ و دروست نییه‌ و نه‌ له‌ رووی شه‌رعی ونه‌ له‌ رووی یاساییشه‌وه‌ هه‌یج شوپنه‌وارێکی له‌سه‌ر دروست نابیت، له‌م قۆناغه‌یشدا مندا له‌ هه‌یج ئه‌رکیکی شه‌رعی ناکه‌وێته‌ سه‌ر و هه‌ر په‌رستش و کارێکی چاکه‌ بکات لێی وهرده‌گیری و پاداشتی له‌سه‌ر وهرده‌گری و هه‌ر تاوانیکیش بکات لێی ناگیری و لپرسینه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ ناگری.

چوارهم: قۆناغی پێگه‌یشتن و بالغ بوون هه‌تا مردن: مرۆف که‌ ده‌گاته‌ ئه‌م قۆناغه‌ شیواوی (الأداء الكاملة) ی بۆ دروست ده‌بیت و هه‌موو مافیکی پێ ده‌بیت و له‌به‌رامبه‌ریشدا هه‌موو ئه‌رکه‌ ناینی و کۆمه‌لایه‌تییه‌کانیشی ده‌که‌وێته‌ سه‌ر و له‌سه‌ر ورد و درشتی کرده‌وه‌کانی لپرسینه‌وه‌ی له‌گه‌ڵدا ده‌کریت.

وه‌ ته‌نها ئه‌م قۆناغه‌یه‌ که‌ مرۆف تێیدا به‌ر په‌رسیا، و هه‌ر ئه‌م قۆناغه‌یشه‌ که‌ چاره‌نووس و دواڕۆژی ژیانی مرۆف دیاری ده‌کات و ئه‌گه‌ر به‌راوردی ماوه‌ی ئه‌م قۆناغه‌ به‌ قۆناغه‌کانی تر بکه‌ین شتیک نییه‌ که‌شایه‌نی باس بێت، که‌چی ئیمه‌ی مرۆف زۆر به‌داخه‌وه‌ ته‌نها ئه‌م قۆناغه‌ی ژیانی دنیا ده‌بینین و هه‌ست پێ ده‌که‌ین و واده‌زانی که‌ پاش ئه‌م قۆناغه‌ هه‌یج قۆناغیکی تر له‌ پێش و پشته‌ی ئه‌م ژیانه‌وه‌ نه‌بووه‌ و نییه‌؛ بۆیه‌ هه‌رچی هه‌ولمان هه‌یه‌ و هه‌رچی کاتی ته‌مه‌نیشمان هه‌یه‌ له‌ پێناو ئه‌م قۆناغه‌دا به‌بێ هوده‌

به‌خه‌رجی دده‌دین و بوؤ خۆشییه‌کی که‌می دونیای له‌ناوچوو هه‌موقۆناغه‌کانی تریش گر تئبه‌رده‌دین و به‌بای دده‌دین.

جا بۆیه وله‌پیناو به‌ناگا هینانه‌وه‌ی مرۆفه‌کاندا خۆی گه‌وره په‌یام و وپئغه‌مبه‌رانی خۆی ره‌وانه کردوه تا مرۆفه‌کان له‌م قۆناغانه‌ی ژیان تی بگهن و ئەو به‌ئین و په‌یمانیه‌ی که کاتی خۆی به‌به‌رچاوی سه‌رجه‌م بوونه‌وه‌ره‌کانه‌وه به خۆی گه‌وره‌یان داوه بئته‌وه بیریان و به‌شیوه‌یه‌کی دادوهرانه و هاوسه‌نگانه کاری بۆبگهن وله‌و راستیه‌ی تی بگهن که ئەم دونیایه هۆلیکی تاقی کردنه‌وه‌یه و هیچی تر و مرۆفه‌کان له‌قۆناغه‌کانی تری ژیاناندا به‌ره‌می هه‌ول وماندوو بووونی ئەم قۆناغه‌یان و مرده‌گر نه‌وه.

لایه‌نیکی تری ژیانی مرۆف که پئغه‌مبه‌ران رێکخستیان بوؤ کردوه بریتی بووه له رێکخستنی پیکهاته ده‌روونی وجه‌سته‌یه‌کانی خودی مرۆف خۆی؛ چونکه مرۆف له‌کۆمه‌لێک پیکهاته‌ی ته‌واو کار و جیاواز دروست بووه و ئەو پیکهاتانه پێویستیان به‌رێکخستن هه‌یه تا هه‌ریه‌که‌یان به‌شیوه‌یه‌کی پێویست و هاوسه‌نگ رۆلی خۆیان له‌ژیاندا ببینن، بۆ نمونه مرۆف رۆحیکی فریشته ئاسای تئدایه که سه‌رچاوه‌ی هه‌موو جوانی و چاکه‌یه‌که له ناخی مرۆفه‌کاندا، له‌به‌رامبه‌ریشدا نه‌فسیکی شه‌یتانی هه‌یه که زۆر کات وله‌زۆریه‌ی مرۆفه‌کاندا ده‌بئته مایه‌ی به‌دبه‌ختی ولاری بوونی، هه‌روه‌ها مرۆف عه‌قل و ژیری هه‌یه که خۆی گه‌وره به‌هۆیه‌وه له‌سه‌رجه‌م ئازهلان و گیانله‌به‌رانی تر جیای کردۆته‌وه، له‌به‌رامبه‌ر ئەو ژیری‌ه‌یشدا هه‌ز و ئاره‌زوویه‌کی ئازهلئیه‌یه‌ی تئدایه که ئەگه‌ر به‌ناگاییه‌وه مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ نه‌کریت مرۆف له‌ئاستی مرۆقبوونه‌وه داده‌به‌زینئیه ئاستی ئازهلئو بوون، جا ئەگه‌ر مرۆف خۆی سه‌رپشک بکریت ئەوه به‌دنیاییه‌وه هه‌رچی هه‌زی لئ بکات ئەوه ده‌کات وهیج سنوور و مافیك بۆ عه‌قل و رۆح ناهێلئیه‌وه، یان به‌پێچه‌وانه‌وه هه‌ول ده‌دات ته‌نها رۆحانی بئیت و هیج سنووریک بۆ هه‌ز و خواسته‌کانی جه‌سته‌ی ناهێلئیه‌وه و ئەم دوو بزارده‌یه‌ش هه‌ردووکیان هه‌له و لاسه‌نگن؛ چونکه هه‌ریه‌ک له‌و پیکهاتانه خۆی گه‌وره بۆ مه‌به‌ستیک به‌دی هیناون و پێویسته رۆلی خۆیان بئ بدریت.

بۆیہ خوای گه‌وره که خۆی خاوه‌نی مرۆقه‌کانه به‌شیوه‌یه‌کی دادوهرانه به‌رنامه ریژی بۆ به‌رجه‌سته کردنی هه‌ریه‌ک له‌م پیکهاتانه ده‌کات و ریکیان ده‌خات، به‌شیوه‌یه‌ک که هه‌ریه‌که‌یان رۆلی خۆی له‌ژیانی که‌سه‌که‌دا ببینیت و به‌رجه‌ست بکات. هه‌موو ئەمانه‌یش که باسمان کرد په‌یوه‌ندی هه‌یه به‌ ریکخستنی ژیا‌نی خودی تاکه‌کانه‌وه.

به‌لام ئەمه به‌ته‌نها به‌س نییه چونکه مرۆف به‌ته‌نها له‌م بوونه‌وه‌ردا نا‌ژی؛ به‌لکو خه‌لکانیکی تری زۆری وه‌ک ئەم له‌م بوونه‌وه‌ردا ده‌ژین و پیداو‌یستیه‌کانی ژیا‌نی له‌گه‌ل دابه‌ش ده‌که‌ن، ئەمانه‌یش به‌هه‌مان شیوه مافیان هه‌یه وحه‌ز وئاره‌زوویان هه‌یه و به‌شوین به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی خۆیاندا ده‌گه‌رین.

جا بۆ ئەوه‌ی به‌رژه‌وه‌ندی ئەم تا‌ک و کۆمه‌لگه‌یا‌نه له‌گه‌ل یه‌کتر دژ نه‌وه‌ستیت‌ه‌وه وگیشه‌ی له‌سه‌ر دروست نه‌بیت،

خوای گه‌وره له‌و په‌یامه یه‌ک به‌دوای یه‌کانه‌ی که به‌ پیغه‌مبه‌رانا‌دا ره‌وانه‌ی کردوه ئەرک و مافی هه‌ریه‌ک له‌ تا‌ک و کۆمه‌لگه‌کانی دیاری کردوه، به‌شیوه‌یه‌ک که به‌رژه‌وه‌ندی هه‌موو لایه‌ک پارێزراو بیت و خه‌لکی له‌بری دژایه‌تی ببه‌ براو ده‌ستبار و هاوکاری یه‌کتر. چونکه خوای گه‌وره با‌شتر ده‌زانیت که ئەگه‌ر مافی یاسادانا‌ن و دابه‌ش کردنی ئەرک و مافه‌کان بکه‌و‌یته ده‌ستی مرۆقه‌کان خۆیان ئەوکات هه‌ر تا‌ک و ره‌گه‌ز و چین و بنه‌ماله و نه‌ته‌وه‌یه‌ک مافه‌کان به‌لای خۆیاندا ده‌تاشن و نه‌رکه‌کانیش ده‌خه‌نه ئەسته‌وی به‌رامبه‌ره‌کانیا‌ن، له‌ ده‌رئه‌نجامی‌شدا مملانی و گیشه بۆ مرۆقه‌کان دروست ده‌بیت و نا‌زاوه و بشیوی ده‌که‌و‌یته کۆمه‌لگه‌کانه‌وه.

بۆیہ خوای گه‌وره ئەو مافه‌ی به‌مرۆقه‌کان نه‌داوه و خۆی له‌په‌یامه‌کانیدا هیله‌ گشتیه‌کانی روون کردۆته‌وه و وداوای کردوه له‌مرۆقه‌کان که پێوه‌ی پابه‌ند بن و که‌س سنوور شکینی مافی که‌سی تر نه‌کات و نه‌رکه‌کانی خۆیشیا‌ن وه‌کو دیاری کراوه جیبه‌جی بکه‌ن. و له‌م باره‌یه‌یشه‌وه ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿لَئِنْ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا﴾^(۱). واته: ئیمه بۆ هه‌موو نه‌ته‌وه و ئوممه‌تیک به‌رنامه و په‌یامی تایبه‌تمان ناردوه. وه‌تایبه‌ت به‌ موسو‌لمانان

وَنِيْمَيش به پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فهرمویت: ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيْعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾^(۱). واته: ئیمه په‌یام و به‌رنامه‌یه‌کمان بۆ تۆ ناردوه، له‌سه‌ر ئه‌و به‌رنامه‌یه‌ بپۆ و ته‌نها شوینی ئه‌و بکه‌وه، وشوین هه‌وا و نارزه‌زووی خه‌لکانی نه‌قام و نه‌زان مه‌که‌وه.

جا به‌پێزان: چۆن خوای گه‌وره به‌ته‌نها ئه‌م بوونه‌وه‌ره‌ی له‌ نه‌بوون هیناوه‌ته بوون و که‌س هاوکار و ده‌ستباری نه‌بووه له‌و کاره‌دا، هه‌ر ئه‌ویش به‌ته‌نها مافی ئه‌وه‌ی هه‌یه که به‌رنامه و په‌په‌ره‌ی به‌پێوه‌چوونی بۆ دابنیت، و ئه‌رک و مافی تاك و کۆمه‌لگه‌کان دیاری بکات و له‌م باره‌یه‌په‌شه‌وه ده‌فهرمویت: ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ﴾^(۲). واته: چۆن هه‌موو دروستکراوه‌کان به‌ته‌نها موککی ئه‌ون و ئه‌و خاوه‌نیتی، به‌ته‌نها هه‌ر ئه‌ویش مافی به‌رنامه پێژی ویاسا دانانی هه‌یه و هه‌رکه‌س ئه‌و مافه‌ بده‌ته‌ خۆی و به‌هی خۆی بزانیته ئه‌وه په‌نا به‌خوای گه‌وره وه‌ک ئه‌وه وایه خۆی به‌هاوه‌لی خوا بزانیته و بیه‌ویته ئه‌و مافه‌ی لی زه‌وت بکات، بۆیه خوای گه‌وره له‌شیاو‌زی پرسیا‌ریکی په‌خه‌نه ئامیز و پرسیا‌کارانه‌دا به‌بی باوه‌ران ده‌فهرمویت: ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءَ شَرَعُوا لَهُمْ مِّنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ. وَ لَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِّى بَيْنَهُمْ﴾^(۳). واته: یان ئه‌وانه کۆمه‌لیک هاوکار و هاوبه‌شیا‌ن هه‌یه به‌رنامه و یاسا‌یه‌کیان بۆ داده‌نین که خوای گه‌وره پێی رازی نییه و مو‌له‌تی پێ نه‌داوه؟! وه ئه‌گه‌ر رۆژی قیامه‌ت وزیندوو‌بوونه‌وه نه‌بوایه که‌سزای کرده‌وه به‌ده‌کانبیانی به‌سه‌ختترین شیوه تیدا و هه‌رده‌گرن، ئه‌وه خوای گه‌وره یه‌که‌سه‌ربه‌سزایه‌ک له‌ناوی ده‌بردن، له‌به‌ر سه‌ختی و قورسی تاوانه‌که‌یان که جگه له‌خوای گه‌وره ده‌سه‌لاتی یاسادانان ده‌به‌خشنه خه‌لکانیکی تر.

جا ئه‌گه‌ر به وردی سه‌رنج له ئایه‌ته‌که بده‌ین ده‌بینین خوای گه‌وره کاری یاسادانانه‌که‌یان به دانانی به‌رنامه‌ی دین و ئاین بۆ خه‌لکی ناوزه‌ند ده‌دات.

ئه‌م کاره‌ی خوای گه‌وره‌په‌ش ته‌نها بۆ به‌رزه‌وه‌ندی مرۆفه‌کان خۆیا‌نه؛ چونکه هه‌موو دروستکراوه‌کان له ئاست ده‌سه‌لاتی ئه‌ودا له‌یه‌ک ئاستدان و خوای گه‌وره‌په‌ش نه‌کاری به‌که‌س هه‌یه و نه له‌که‌س ده‌ترسیته؛ بۆیه ئه‌و یاسا‌یه‌ی که ئه‌و دایده‌نیته ئه‌و په‌ری دادوه‌ری

۱ - سورة الجاثية: الآية (۱۸).

۲ - سورة الأعراف: الآية (۵۴).

۳ - سورة الشورى: الآية (۲۱).

تیدایه، به‌لام یاسای مروّقه‌کان و انین چونکه مروّف چهند دسه‌لاتیشی هه‌بیت هر ناتوانیت له‌خه‌لکی بی منه‌ت بیت وه‌میشه له‌وه دترسیت که دسه‌لاته‌که‌ی له‌ده‌ست بچیت و به‌رده‌وام له هه‌ولئى نه‌وه‌دایه که چوڼ پاریزگاری کورسیه‌که‌ی بکات وه‌موو نه‌و یاسایانه‌ی که له سایه‌ی دسه‌لاتی نه‌ودا دهرده‌چن هر له‌به‌رژه‌وه‌ندی خو‌ی و کورسیه‌که‌ی وخه‌لکانی چوارده‌وری خویدا دهن وه‌ول دده‌ات که سهر وسامانی هه‌موو میلله‌ت و گشت مافه‌کانیان ته‌نھا بؤ خو‌ی قورخ بکات وه‌هر خو‌ی خاوه‌نی بیت، له‌به‌رامبه‌ردا گشت نه‌رکه‌کان بخاته نه‌ستوی میلله‌ت وخه‌لکانی ژیر ده‌سته و چه‌وساوه‌وه.

سه‌باره‌ت به هه‌ردوو ره‌گه‌زی نیر و مییش هه‌مان مملانی هه‌یه وه‌هریه‌ک له‌هه‌ولئى نه‌وه‌دان یاسا به‌و شیوه‌یه دابریژنه‌وه که له‌به‌رژه‌وه‌ندی ره‌گه‌زه‌که‌ی خو‌ی‌اندا بیت، وه مملانی نیوان چینی خاوه‌ن ده‌ستمایه و چینی هه‌ژارانشی هیچی له‌و مملانی‌تیانه‌ی سه‌ره‌وه باسمان کرد که‌متر نییه.

بؤیه خوای گه‌وره ده‌یه‌ویت ریگه له‌م هه‌موو مملانی و چه‌وسانه‌وه و سته‌مه بگریت، ریگه له‌م هه‌موو بشیوی و ناشوبه‌ی ناو کؤمه‌لگه‌کان بگریت، به‌وه‌ی دسه‌لاتی یاسادانان و مافی به‌رنامه‌ریژی بؤ ژبانی کؤمه‌لگه ته‌نھا له‌ده‌ستی خویدا بیت و که‌سی تر نا.

وه له‌به‌رامبه‌ر نه‌م ویست و فهرمانه‌ی خوای گه‌وره‌دا دا هه‌میشه خه‌لکانی لاری وستهمکار ویستویانه خه‌لکی چه‌وساوه له پیناو هز و نارزه‌وه به‌ده‌کانی خو‌ی‌اندا به‌کاربه‌ینن؛ بؤیه به‌و دادوه‌ری و به‌رنامه‌یه‌ی خوای گه‌وره رازی نه‌بوون و به‌رده‌وام له ژیر ناو ناوه‌توره‌ی جیاوازدا هه‌ولیان داوه خه‌لکی بکه‌نه به‌نده و کؤیله‌ی خو‌یان؛ بؤیه له کؤندا به‌ناوی بت و کؤمه‌لک په‌یکه‌ری بی گیان و بی هه‌سته‌وه خه‌لکیان چه‌وساندؤته‌وه، و له‌مرویشدا به‌ناو کؤمه‌لک دروشمی به‌تال و بی بنه‌ماوه خه‌لکی ده‌چه‌وسیننه‌وه.

وه نه‌م هاوکېشه‌یه‌ی ژبان له‌سه‌ره‌نه‌جامدا به دوو ریگه ده‌گات ریگه‌ی خوای گه‌وره و پښه‌مبه‌ران و ژبانیکى پر له ریکی و دادوه‌ری، له‌به‌رامبه‌ریشدا ریچکه‌کانی شه‌یتان و داروده‌سته‌که‌ی و ژبانیکى پر له‌سته‌م و به‌دبه‌ختی.

مرؤفه‌کانیش نازادن له هه‌لبزاردنی به‌کێک له‌و دوو رێیه‌ وه‌قو‌ناغه‌کانی دواتر پاداشت و سزای بژارده‌که‌یان وهر ده‌گرن.

نامانجی پینجه‌م: دابینه‌کردنی ژیانیکی شایسته‌ بۆ مرؤفه‌کان دوور له‌هه‌موو ته‌نگه‌شه‌و گرفت و زیانیک.

به‌رێزان وه‌کو پێشتر باس‌مان کرد خ‌وای گه‌وره‌ بۆ ههر کۆمه‌لگه‌ و نه‌ته‌وه‌یه‌ک پیغه‌مبه‌ریکی ره‌وانه‌ کردوه‌ و په‌یام و شه‌ریعه‌تیکی بۆ دیاری کردون و تپیدا فه‌رمانه‌کای خ‌وی و سنووره‌کانی هه‌لاک و هه‌رامی بۆ روونکردونه‌ته‌وه‌ و ئه‌رك و مافه‌کانی سه‌رحه‌م تاکه‌کانی تپدا دیاری کردوه‌، جا هه‌رکات ئه‌و به‌نده‌ و کۆمه‌لگه‌پانه‌ پابه‌ند بوون به‌و فه‌رمان و په‌یامانه‌ی خ‌وای گه‌وره‌وه‌، ئه‌و کات خ‌یر و به‌خششی بی سنووری خ‌وی ر‌شتوه‌ به‌سه‌ریاندا و به‌خته‌وه‌ری دنیا و دوا‌رۆژی کردون. وه‌ هه‌رکاتیش په‌یامه‌کانی خ‌وای گه‌وره‌یان پشتگو‌ی خ‌ستبیت و سنوورشکینی فه‌رمانه‌کانیان کردبیت، ئه‌و کات سزای سه‌ختی بۆ ره‌وانه‌ کردون و له‌ ره‌گه‌وه‌ ر‌یشه‌کێشی کردون.

خ‌وای گه‌وره‌ له‌ سه‌رحه‌م په‌یامه‌ یه‌ک به‌د‌وای یه‌که‌کانیدا جه‌ختی له‌سه‌ر ئه‌م خ‌اله‌ کردۆته‌وه‌ و به‌لێنی ئه‌وه‌ی داوته‌ مرؤفه‌کان که‌ گو‌ی‌رپه‌له‌ی ئه‌وان بۆ پیغه‌مبه‌ران و په‌یامه‌که‌ی تاکه‌ زامنی به‌خته‌وه‌ری و سه‌ره‌فرازی دنیا و دوا‌رۆژیانه‌ و باره‌یه‌وه‌ ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾^(١). واته‌: هه‌رکه‌سه‌یک له‌ ئیوه‌ باوه‌ردار بیت و کرده‌وه‌ی چاک بکات نیر بیت بیت یان م، له‌د‌ونیا‌دا زۆر به‌ به‌خته‌وه‌ری و ئاسووده‌یی ده‌یژنینه‌ن وله‌ دوا‌رۆژیشدا به‌ باشترین شیوه‌ پاداشتی کرده‌وه‌ چاکه‌کانی بده‌ینه‌وه‌.

وه‌ به‌ پێچه‌وانه‌یشه‌وه‌ هه‌ره‌شه‌ی ئه‌وه‌ی کرده‌وه‌ که‌ ههر که‌س و کۆمه‌لگه‌یه‌ک لاساری و سه‌رکێشی بکات و سه‌رپێچی فه‌رمان و شه‌ریعه‌ته‌که‌ی بکات ئه‌وه‌ ئاسووده‌ی و ئارامی له‌ دال و ده‌روونی مرؤفه‌کانی ئه‌و کۆمه‌لگه‌یه‌ هه‌لده‌گریت و ژیانیه‌ن پ‌ر مه‌ینه‌ت و نا‌ره‌حه‌تی ده‌کات وله‌و باره‌یه‌وه‌ ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

أَعْمَى ﴿١﴾. واته: هه‌رکەس پشت له من وپه‌يامه‌که‌م بکات ئەوه ژيانیکی زۆر سه‌خت و پر مه‌ينه‌تی پێ ده‌به‌خشین له دنیا و له‌دوارپۆژیشدا به‌کوپیری زیندووی ده‌که‌ینه‌وه.

راستی ئەم نایه‌تانه له ژيانی مرۆڤ و کۆمه‌لگه‌کانی ئەمرۆدا به‌پوونی به‌دی ده‌گریت، به‌تایبه‌تی له رۆژئاوا، که سه‌ره‌پای ئەو هه‌موو پێشکه‌وتنه‌ ته‌کنه‌لوژییه‌ی که مرۆڤ و کۆمه‌لگه‌ی رۆژئاوایی پێی گه‌یشتووه، سه‌ره‌پای ئەو هه‌موو ئامێر و هۆکاره‌ی که له‌پێناو به‌خته‌وه‌ری مرۆڤدا دابینی کردوه، سه‌ره‌پای ئەو هه‌موو ئازادیه‌ی بێ سنووره‌ی که به‌خۆیان داوه، که چی هێشتا هه‌ر ئاسووده و به‌خته‌وه‌ر نین!! به‌به‌لگه‌ی ئەوه‌ی که تا ئیستایش زۆربه‌ی رێژه‌ی خۆکوشتنی مرۆڤ له رۆژئاوادایه، تا ئیستایش زۆربه‌ی تاکی ئەوروپی به‌ته‌نها یان له‌گه‌ڵ نازه‌ئێک ژيان به‌سه‌ر ده‌بات، تا ئیستایش به‌رزترین رێژی تووش بوون به‌نه‌خۆشییه‌ی ده‌روونیه‌کان له رۆژئاوادایه.

کۆتا ئامار که له‌سه‌ر دیاردە‌ی خۆ کوشتن کراوه که رێکخراوی ته‌ندورستی جیهانی کردویه‌تی ده‌لێت له‌ماوه‌ی یه‌ک ساڵدا یه‌ک ملیۆن مرۆڤ خۆی کوشتوه!!.

یه‌ک ملیۆن مرۆڤ له‌م جیهانه‌ شەش ملیارییه‌دا خۆی کوشتوه وه‌ ده‌لێن ئەم ژماره‌یه له‌سالی (۲۰۲۰) دا ده‌بێت به‌یه‌ک ملیۆن و نیو تیبینی ئەوه بکه له‌هه‌موو (۴۰) چرکه‌یه‌کدا که‌سێک خۆی ده‌کوژیت، و له‌هه‌موو (۳) چرکه‌یه‌کدا مرۆڤێک هه‌ولێ خۆکوشتن ده‌دات. ئەوه‌ی له‌هه‌موو ئەوانه‌ زیاتر جێی سه‌رسوڕمانه‌ ئەوه‌یه که زۆرتین رێژه‌ی خۆکوشتن له ولاتی یابانه‌ که ئەگه‌ر به‌پێوه‌ر دونه‌یایه‌کان پێوانه‌ی بکه‌ین، ده‌بو له‌ هه‌موو گه‌لانی دنیا زیاتر به‌خته‌وه‌ر بوونایه‌ که چی هاوکێشه‌که به‌پێچه‌وانه‌وه‌یه.

بۆیه جێی خۆیه‌تی بپرسین ئەگه‌ر ته‌کنه‌لوژیای ئازادی و سه‌رمایه‌ به‌خته‌وه‌ری بۆ مرۆڤ دابین ده‌کات خه‌لک بۆخۆی ده‌کوژیت!؟.

ئەمرۆ مرۆڤایه‌تی له هه‌موو لایه‌که‌وه توشی نه‌هامه‌تی و قه‌یران بووه، ره‌وشت و به‌ها بالاکان روو له دارمان و تیاچوونه و شارستانیه‌تی مادی رۆژئاوايش پشکی شیری له هۆکاری ئەو نه‌هامه‌تی و قه‌یرانانه به‌رده‌که‌وێت، ولاتانی رۆژئاوا له پێناو گه‌ران به‌شوین

به‌خته‌وه‌ریدا کاریک نییه نه‌یان کردبیت، ریگه‌به‌ک نییه نه‌یانگرتبیته به‌ر؛ به‌لام بی سوود بووه و رۆژ له‌دوای رۆژیش نه‌هامه‌تیه‌کانیان زیادیان کردوه.

مرۆفی ئه‌وروپی له‌ سه‌ره‌تا و ناوه‌راستی سه‌ده‌ی پێشوو دا دووشه‌رپی و پیرانکه‌ری به‌رپا کردووه که په‌نجا ملیۆن مرۆفی تیدا کراوته قوربانى و سووته‌مه‌نى شه‌ر، ئه‌مه‌ جگه‌ له‌ و هه‌موو زیانه‌ مادی و ده‌روونی و ئابووریانه‌ی که له‌ ئه‌ژمار نایه‌ت.

ئه‌و نه‌خۆشیانه‌ی که ئه‌م‌رۆ جیهان به‌ده‌ستییه‌وه‌ ده‌نالین زۆربه‌ی ئه‌وان هۆکاری دروست بوون یان بلاو بوونه‌وه‌ین:

هه‌ر بۆ نموونه‌ نه‌خۆشی ئایدز که ئه‌م‌رۆ به‌پێی راپۆرتیکی رېکخراوی ته‌ندروستی جیهانی که ئاماریکی له‌سه‌ر تووشبوانی ئه‌و نه‌خۆشییه‌ کردوه ده‌لالت: له‌ ئیستادا په‌نجاملیۆن تووشبوو به‌ نه‌خۆشی ئایدز هه‌یه‌ و جگه‌ له‌وه‌ی که تا ئیستایش شازده‌ ملیۆن مرۆف به‌م نه‌خۆشییه‌ مردووه. ئه‌مه‌ چ کاره‌ساتیکه‌ مرۆفایه‌تی تووشی هاتووه‌!!.

یان جگه‌ره‌ که له‌ هیندییه‌ سوره‌کانی ئه‌مه‌ریکاوه‌ سه‌رچاوه‌ی گرتوه‌ و بلاو بوته‌وه‌ به‌ ناو گهلانی تر دا. رېکخراوی ته‌ندروستی جیهانی باس له‌وه‌ ده‌کات که جگه‌ره‌ (۱۵) ماده‌ی ژه‌هری تیدایه‌ و زیاتر له‌ (۲۵) جووری نه‌خۆشی شێرپه‌نجه‌ تووشی مرۆف ده‌کات و به‌پێی ئاماره‌کان سالانه‌ چوار ملیۆن ملیۆن مرۆف به‌ته‌نها به‌جگه‌ره‌ ده‌مرن.

جا به‌رپێزان سه‌یر له‌وه‌دایه‌ که هه‌موو ئه‌م نه‌خۆشی و نه‌هامه‌تیانه‌ له‌ ریگه‌ی کاری حه‌رام و ناشه‌رعیییه‌وه‌ دروست بوون و ده‌بن و لێره‌وه‌ بۆمان ده‌رده‌که‌وێت که ئه‌و ئامانجه‌ی هاتنی پیغهمبهران چه‌ند گه‌وره‌ و پیرۆزه‌ که ویستویانه‌ کۆمه‌لگه‌کان له‌و دیارده‌ و نه‌هامه‌تیانه‌ بپارێزن، تا خوای گه‌وره‌ سزای له‌و جووره‌یان نه‌دات.

تا که ریگه‌یش بۆ ده‌ریازبوون له‌و قه‌یرانانه‌ گه‌رانه‌وه‌یه‌ بۆ په‌یامی ئیسلام و به‌رنامه‌که‌ی پیغهمبهری ﷺ، وه‌گه‌ر نا هیج شتیکی تر چاره‌ی ناکات، هه‌ر بۆ نموونه‌ کاتیک ئیسلام هات هه‌مووان ده‌زانین که عه‌ره‌ب چه‌ند ئالوده‌ و خولیا‌ی عاره‌ق بوون، به‌لام ئیسلام به‌چه‌ند ئایه‌تیک و له‌چه‌ند قۆناغیکدا ئه‌م دیارده‌یه‌ی ته‌واو بنه‌بر کرد؛ به‌لام وولاتیکی زله‌یزی وه‌ک ئه‌مریکا پاش ئه‌وه‌ی که بۆی ده‌رکه‌وت عاره‌ق چه‌نده‌ زیانی هه‌یه‌ و چه‌ند کاره‌ساتی هه‌مه‌ لایه‌نه‌ی لێ ده‌که‌وێته‌وه‌ له‌سالی (۱۹۱۹) دا ویستی قه‌ده‌غه‌ی بکات، بۆ

ماوهی (۱۴) سال و هه‌تا سالی (۱۹۳۳) ئەمەریکا بریاری قەدەغەکردن و یاساغ کردنی عاره‌قی دا، لەو پێناوه‌یشدا هه‌فتا ملیۆن دۆلاری ئەمەریکی خەرج کرد بۆ بانگەشە کردن دژ بە زیان و مەترسییەکانی عاره‌ق، لە ڕینگەیی بۆلاو کردنەوه‌ی کتیب و پۆستەر و رۆژنامە و رادیۆ و تەلەفزیۆنەوه. جگە لەمە (۳۰۰) کەسیشی لەسێدارە دا لە سزای خواردنەوه‌ی عاره‌قدا و بە ملیۆنەها دۆلار باج و غەرامەیی لەخەڵکی سەرپێچیکار وەرگرت.

باشان چی؟!.

دوای چۆراده‌سالی بریاری یاساغ کردن و (۳۰۰) کەس لەسێدارە دان و هه‌فتا ملیۆن دۆلار خەرجی، ئەمەریکا بە ناچاری لەسالی (۱۹۳۳) بریارەکەیی هه‌لۆه‌شاندەوه و بۆی نەچۆه سەر.

کەواتە بەرپێزان ئەوه‌ی بەرنامەکەیی خوای گەوره و پەيامی پیغهمبهران بە دەقیک دەیکات، دەولەتیکی زەبەلاحی وه‌ک ئەمەریکا بەو هه‌موو سزا و خەرجی و هه‌ول و کاتەوه بۆی ناچیتە سەر.

ئامانجی شەشەم: پاراستنی کۆمەلگەیی مرۆڤه‌کانە لە خەشم و قینی خوای گەوره و مەترسی لە ناوێردنیان بەهۆی سەرپێچی و ستمکاری خۆیانەوه، ئەم ئامانجەیش بە روونی بە پەيامی پیغهمبەرانه‌وه دیاره.

بۆ نمونە: خوای گەوره دەربارەیی بانگه‌وازه‌کەیی نوح(درودی خوای لەسەر) دەفەرمویت: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِن إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾^(۱). واتە: ئێمە نوحمان رەوانە کرد بۆ لای گەله‌کەیی تا پێیان بلیت: ئەی گەله‌کەم تەنها خوای گەوره بپەرستن و جگە لەو پەرستراویکی تەرتان نییه‌ کە شایەنی کەرنوش بۆ بردن و پەرستن بێت- ئەگەر بەگویم نەکەن و دەست لە خراپەکاری هه‌لنەگرن- ئەوه من دەترسم لەوه‌ی کە رۆبەرووی ئازار و ئەشکەنجەیی رۆژیکی سەخت ببنەوه.

وه دەربارەیی بانگه‌وازه‌کەیی هودیش (درودی خوای لەسەر) دەفەرمویت: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾^(۲). واتە:

۱ - سورة الأعراف: الآية (۵۹).

۲ - سورة الشعراء: الآيات (۱۳۲ - ۱۳۵).

له‌و خواپه‌ بترسن که ئه‌و هه‌موو به‌خششی له‌گه‌لدا کردون که خۆتان ده‌یزانن، به‌خششی ئه‌و هه‌موو سامانه‌ له‌ ئازهل و مندال و باخ و بیستان و کانی و چاوه‌گی ئاو و من ده‌ترسم له‌وه‌ی که نه‌گه‌ر سنوورشکینی فه‌رمانه‌کانی بکه‌ن رۆبه‌رۆی نازار وئه‌شکه‌نجه‌ی رۆژیکی سه‌خت ببه‌وه‌.

وه‌ ده‌رباره‌ی بانگه‌وازه‌که‌ی شوعه‌بیبیش (درودی خوی له‌سه‌ر) ده‌فه‌رمویت: ﴿قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَأَيْكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُحِيطٍ﴾^(١). واته‌: گوته‌ی ئه‌ی گه‌له‌که‌م ته‌نها خوی گه‌وره‌ بپه‌رستن و جگه‌ له‌خوی گه‌وره‌ هیچ په‌رستراویکی ترتان نییه‌ که شایه‌نی په‌رستن بێت و ده‌ست له‌ ته‌رازوو بازی هه‌لگرن من ده‌بینم که خوی گه‌وره‌ زۆر به‌خششی له‌گه‌ل کردون وژیان وگۆزه‌رانیکی باشی بۆ فه‌راهه‌م کردون — جا نه‌گه‌ر به‌گویم نه‌که‌ن وده‌ست له‌ خراپه‌کاری هه‌لنه‌گرن- ئه‌وه‌ من ده‌ترسم له‌وه‌ی که تووشی نازار وئه‌شکه‌نجه‌ی رۆژیکی وابین که که‌س ئومیدی رزگاربوون و قوتاربوونی نییه‌.

وه‌ ده‌رباره‌ی بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌ری خۆیشمان ﷺ ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأَنْ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ﴾^(٢). واته‌: داوای لێ خۆشبوون بکه‌ن له‌و تاوانانه‌ی که پێشتر کردوتانه‌ و به‌لێن بدن که چاریکی تر نه‌چنه‌وه‌ سه‌ریان، تا خوی گه‌وره‌ له‌ ماوه‌ی ژیانی دونیاتان ژیانیکی پر ناسووده‌ی و به‌خته‌وه‌ریتان پێ بدات و چاکه‌ی چاکه‌کارانتان به‌ باشترین شیوه‌ بداته‌وه‌، خۆ نه‌گه‌ر به‌گویم نه‌که‌ن وده‌ست له‌ خراپه‌کاری هه‌لنه‌گرن، ئه‌و ده‌ترسم له‌وه‌ی که تووشی نازار وئه‌شکه‌نجه‌ی رۆژیکی گه‌وره‌ ببین.

به‌لام به‌داخه‌وه‌ له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو هه‌ول و ماندوو بوونه‌ بێ و چانه‌ی ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌، که‌چی زۆریک له‌گه‌له‌کانیان هه‌ر سووربوون له‌سه‌ر لاساری و سه‌رکێشی خۆیان و سه‌ره‌نجام خوی گه‌وره‌ به‌هۆی سته‌مکاری و تاوانباری خۆپانه‌وه‌ له‌ناوی بردوون.

١ - سورة هود: الآية (٨٤).

٢ - سورة هود: الآية (٣).

توه‌ری پښه‌مبه‌ران: نامانج له گڼ‌رانه‌وه‌ی به‌سهره‌اتې بانگه‌وازی پښه‌مبه‌ران (درودی خویان له‌سهر بیت):

به‌پښان نه‌گهر سه‌رنجی قورنان بده‌ین ده‌بینین زور جار و له زور شویندا خوی
گه‌وره باسی چیرۆک و به‌سهره‌اتې پښه‌مبه‌رانمان بو ده‌کات، دیاره نه‌م باسکردنه‌یش
به‌مه‌به‌ستی کات به‌سه‌ربردن یان شوین پرکرنه‌وه، یان وه‌ک چیرۆکی به‌رناگردان نییه؛
به‌لکو کۆمه‌لئیک نامانجی گه‌وره‌ی له‌پشته‌وه‌یه که گرنگترینیان نه‌مانه‌ن:

یه‌که‌م: ناشناکردنی مرۆقه‌کانه به‌راستی نه‌و ململانیه‌ی که له نیوان هه‌ردوو به‌ره‌ی
خیر و شه‌ردا هه‌یه:

نه‌مه‌یش دريژترین ململانیه‌ی که له بوونه‌وه‌ردا دروست بووه وه‌ر له‌سه‌ره‌تای
دروستبوونی نادمه پښه‌مبه‌ره‌وه - درودی خوی له‌سه‌ر- ده‌ستی پښ کردوه وتا دواساته‌کانی
تیاچونی نه‌م بوونه‌وه‌ره به‌رده‌وام ده‌بیت وژيان له‌سایه‌یدا ده‌بیت به‌دوو به‌ره‌وه:

- به‌ره‌ی خیر وچاکه که سه‌ره‌قافلکه‌ی پښه‌مبه‌ران وپیاو چاکان

- به‌ره‌ی شه‌ر وخرابه که سه‌ره‌قافلکه‌ی شه‌یتان وشوینکه‌وتوانین.

سه‌رحه‌م مرۆقه‌کانیش به‌م دووبه‌ره‌یه تافی ده‌کرینه‌وه که ئایا کام به‌ره‌یه‌یان
هه‌لده‌بژین.

به‌ره‌ی خیر یه‌ک په‌رستراو و په‌یامی هه‌یه و به‌ره‌و یه‌ک نامانج ری ده‌کات
وبه‌دریژایی میژوو بنه‌ماکانی دامه‌زراو ونه‌گۆرپووه؛ به‌لام به‌ره‌ی شه‌ر سه‌ده‌ها خودا وپه‌یام
ورپباز ونامانجی هه‌یه وه‌ر جاره وله‌ژیر ناو وبه پاساوئیک خه‌لکی له‌خسته ده‌بن
وده‌یانکه‌نه موریدی شه‌یتان وشوینکه‌وتوانی.

دووه‌م: نامانجیکی تری گڼ‌رانه‌وه‌ی به‌سهره‌اتې پښه‌مبه‌ران نه‌وه‌یه که راسته هه‌موو
پښه‌مبه‌ران مامۆستا وپیشه‌وا، و سه‌ره‌قافلکه‌ی کاروانی باوه‌ردارین؛ به‌لام قوتابخانه‌ی هه‌ر
یه‌گیکیان تاییه‌تمه‌ندی خوی هه‌یه وله‌بواریک له‌بواره‌کانی ژياندا وانه‌ی لی فیر ده‌بین،
نه‌وه‌تا نوح (درودی خوی له‌سه‌ر) قوتابخانه‌ی به‌رده‌وامی و خۆپاگری وپښ داگرییه،
ئیبراهیم (درودی خوی له‌سه‌ر) قوتابخانه‌ی دلسۆزی ویه‌کلابونه‌وه وجوامیرییه، یوسف
(درودی خوی له‌سه‌ر) قوتابخانه‌ی وه‌فاداری وداوین پاکي وپه‌وشت به‌رزیه، نه‌یوب

(درودی خوای له‌سه‌ر) قوتابخانه‌ی ئارام گریه، سوله‌یمان (درودی خوای له‌سه‌ر) قوتابخانه‌ی دادوهری ده‌سه‌لات و سه‌ر راستیه، موسا (درودی خوای له‌سه‌ر) قوتابخانه‌ی بویری و چاونه‌ترسی و حه‌ق و یژییه و پیغه‌مبه‌ری خوایش ﷺ مامۆستای به‌رجه‌سته‌کاری وانه‌کانی هه‌موو ئه‌و قوتابخانه‌ و قوتابخانه‌ پر به‌هره و بایه‌خه‌که‌ی خۆیه‌تی.

جا پێویسته ئیمه‌ی باوه‌ردار بگه‌رپینه‌وه بۆ قوتابخانه‌کانی ئه‌وان و شوینپی ئه‌وان هه‌لبگرین و له‌هه‌موو بواره‌کانی ژياندا بیانکه‌ینه پێشه‌وا و سه‌رمه‌شق، تا سه‌رفرازی دونیا و قیامه‌ت بین.

سێیه‌م: زانین و باسکردنی ورده‌کارییه‌کانی ژیان و بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌رانی پێشوو یه‌کێک بووه له‌و به‌لگه‌ حاشا هه‌لنه‌گرانه‌ی که ئه‌م په‌یامه په‌یامی خوايه نه‌ک که‌سه‌یکی تر؛ چونکه زانینی ئه‌م چیرۆکانه به‌و ورده‌کاریانه‌وه نه‌ک ته‌نها له‌توانای پیغه‌مبه‌ردا ﷺ نه‌بوو، که که‌سه‌یکی نه‌خوینده‌واری هه‌زار بوو؛ به‌لکو له‌ توانای هیچ که‌سه‌یکدا نه‌بوو، ته‌نانه‌ت می‌ژوونووسان و پیاوه ئاینیه‌کان و خه‌لکانی دنیا دییده و به‌سالا‌چوو هه‌کانیش، هه‌یچیان به‌به‌راوورد به‌وه‌ی که پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌یفه‌رموو و هه‌ ده‌یزانی هه‌یچیان لێ نه‌ده‌زانی.

که‌واته ئه‌مه به‌لگه‌یه‌کی ڕوون بوو له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی زانین و گه‌یانه‌وه‌ی ئه‌م چیرۆکانه سه‌رچاوه‌که‌ی خوای گه‌وره‌یه نه‌ک هیچ که‌سه‌یکی تر، هه‌ر وه‌ک خۆی ده‌فه‌رموویت: ﴿تَنْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا﴾^(١). واته: ئه‌وه هه‌والانیه‌کی نادیار و نه‌زانراوه بۆتی سه‌روش ده‌که‌ین که نه‌تۆ و نه‌گه‌له‌که‌یشت پێشتر هه‌یچتان ده‌رباره‌یان نه‌ده‌زانی.

چواره‌م: ڕوونکردنه‌وه‌ی ئه‌و راستیه‌یه که سه‌رچاوه و ئامانجی په‌یامی هه‌موو پیغه‌مبه‌ران یه‌ک بووه، و له‌و ڕووه‌وه هیچ جیاوازیان نه‌بووه:

ئه‌وه‌تا خوای گه‌وره که‌باس له بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌ران ده‌کات، زۆر جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌کاته‌وه که هه‌موویان هه‌ر بانگه‌وازیان بۆ رێبازی ئیسلام کردوه، ئه‌گه‌ر چی شه‌ریعه‌ته‌کانیشیان جیاواز بووبیت.

دەربارەى ئىبراهىم (درودى خواى لەسەر) دەفەرمویت: ﴿وَوَصَّىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمَ بَنِيهِ وَيَعْقُوبَ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ﴾^(١). واتە: ئىبراهىم و یەعقوبیش یەك شتیان راسپاردەى نەوەكانیان كردووە و پێیان گوتون: كە خواى گەورە پەيامى خۆى بۆ هەلبژاردون؛ بۆیە بەموسولمانى بژین بەموسولمانیش نەبیت نەمرن.

دەربارەى موسا (درودى خواى لەسەر) دەفەرمویت: ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ يَا قَوْمِ إِن كُنتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنتُمْ مُسْلِمِينَ﴾^(٢). واتە: موسى گوتى: ئەى گەلەكەم ئەگەر باوەرپتان بەخوای هەیه و راست دەكەن موسولمانن، ئەو دەتەنھا پشت بەخوای بێستەن.

لەسەر زمانى حەوارییەكانى عیسا دەفەرمویت: ﴿آمَنَّا بِاللَّهِ وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾^(٣). واتە: باوەرمان بەخوای گەورە هێناوە و ئەى عیسا تۆیش گەواھى ئەو دەمان بۆ بدە كە ئێمەیش موسولمانین.

وە پێغەمبەرى خوايش ﷺ لەو بارەىوە دەفەرمویت: ﴿أَنَا أَوْلَى النَّاسِ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَالْأَنْبِيَاءِ إِخْوَةٌ لِعَلَّتْ أُمَّهَاتُهُمْ شَتَّىٰ وَدِينُهُمْ وَاحِدٌ﴾^(٤). واتە: من لەهەموو كەس لەپێشترم لەعیسای كورێ مەریەم لەدوونیا و دواڕۆژیشدا، و هەهەموو پێغەمبەران بۆ یەكترن و یەك ئاینیان هەیه؛ بەلام داکیان جیا، مەبەست لەداکیان شەریعەتەكانیانە.

هەر بۆیە هەركەس باوەرى بەهەریەكێك لەو پێغەمبەرانە و راستى پەيامەكەى نەبیت، وەك ئەو وایە باوەرى بەهیچ پێغەمبەریك نەهێنابیت و بەبێ باوەرى دەمریت، هەر وەك خواى گەورە لەقورئاندا دەفەرمویت:

- ﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ﴾^(٥). واتە: گەلى نوح پێغەمبەرانى خوايان بەدرۆزن لەقەڵەم دا و باوەریان پێ نەهێنان.

- و دەفەرمویت: ﴿كَذَّبَتْ عَادَ الْمُرْسَلِينَ﴾^(٦). واتە: گەلى عاد پێغەمبەرانى خوايان بەدرۆزن لەقەڵەم دا و باوەریان پێ نەهێنان.

١ - سورة البقرة: الآية (١٣٢).

٢ - سورة يونس: الآية (٨٤).

٣ - سورة آل عمران: الآية (٥٢).

٤ - البخاري، صحيح البخاري، ج٤، ص١٦٧.

٥ - سورة الشعراء: الآية (١٠٥).

٦ - سورة الشعراء: الآية (١٣٢).

- وده‌ده‌فه‌رمویت: ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ﴾^(۱). واته: گه‌لی شه‌مود پیغه‌مبه‌رانی خویان به‌درۆزن له‌قه‌له‌م دا و‌باوه‌ریان پێ نه‌هینان.

- وده‌ده‌فه‌رمویت: ﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ﴾^(۲). واته: گه‌لی لوط پیغه‌مبه‌رانی خویان به‌درۆزن له‌قه‌له‌م دا و‌باوه‌ریان پێ نه‌هینان.

باشه‌ خو هه‌ریه‌ك له‌م نه‌ته‌وانه‌ یه‌ك پیغه‌مبه‌ریان هه‌بوو، ئه‌ی بو‌ خوی گه‌وره‌ ده‌رباره‌ی هه‌ریه‌كه‌یان به‌كو ده‌فه‌رمویت: پیغه‌مبه‌رانی خویان به‌درۆزن له‌قه‌له‌م دا و‌باوه‌ریان پێ نه‌هینان؛ چونکه‌ وه‌كو گوتمان: هه‌ر كه‌س باوه‌ری به‌هه‌ر پیغه‌مبه‌ریك نه‌بیت، وه‌ك ئه‌وه‌ وایه‌ باوه‌ری به‌هیچ پیغه‌مبه‌ریك نه‌بیت.

به‌لام ئه‌مه‌ له‌ ئیستادا ئه‌وه‌ ناگه‌یه‌نیت كه‌ هه‌موو ئاینه‌ئاسمانیه‌كان حه‌ق بن وله‌ته‌رازوی شه‌رعدا وه‌ك یه‌ك و‌ابن؛ به‌لكو له‌پاش هاتنی پیغه‌مبه‌ری ئیسلام موحه‌مه‌د ﷺ، ئیسلام به‌سه‌ره‌وه‌ی هه‌موو ئاینه‌كانی پێش خو‌ی ئه‌ژمار ده‌كریت وه‌هه‌ر كه‌س له‌سه‌ر هه‌ر ئاینیكی تربیت جگه‌ له‌ئیسلام لێی قبو‌ل ناكریت و‌به‌كافر ئه‌ژمار ده‌كریت و‌سزای دۆزه‌خ ده‌بیت.

پینجه‌م: بو‌ ئه‌وه‌ی ئیمه‌ له‌په‌نگه‌ی بیستنی ئه‌م چیرۆكانه‌وه‌ ببینه‌ شاهید به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ران و‌ئوممه‌تانی پێش خو‌مانه‌وه‌.

هه‌موو ده‌زاین كه‌ قورئان فه‌رمووده‌ی خوی گه‌وره‌یه‌ وه‌یچ گو‌مان له‌ راستی هه‌یچ وشه‌یه‌كیدا نییه‌، هه‌ر بو‌یه‌ كاتیک باسی به‌سه‌رهاتی پیغه‌مبه‌رانی پێشوو ده‌كات له‌گه‌ل نه‌ته‌وه‌ و‌گه‌له‌كانیان، ئیمه‌ ده‌كات هه‌ شایه‌ت به‌سه‌ر نه‌ته‌وه‌كانی پێش خو‌مانه‌وه‌، كه‌ خوی گه‌وره‌ پیغه‌مبه‌ری بو‌ ناردوون؛ به‌لام ئه‌وان وه‌لامی بانگه‌وازه‌كه‌یان نه‌داوه‌ته‌وه‌ و‌یاخی بوون.

خوی گه‌وره‌ ده‌رباره‌ی ئه‌و شایه‌تییه‌ی ئیمه‌ له‌سه‌ر ئوممه‌تانی پێش خو‌مان ده‌فه‌رمویت: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾^(۳). واته: به‌م شیوه‌یه‌ ئیوه‌مان كردۆته‌ ئوممه‌تیکی دادوهر و‌بژارده‌ بو‌ ئه‌وه‌ی ببنه‌

۱ - سورة الشعراء: الآية (۱۴۱)

۲ - سورة الشعراء: الآية (۱۶۰).

۳ - سورة البقرة: الآية (۱۴۳).

شایه‌ت له‌سه‌ر نه‌ته‌وه‌کانی پښ خۆتان، وپاشانیش پیغمه‌مبه‌ر ﷺ بپیته شایه‌ت به‌سه‌ر ئیوه‌وه.

بۆ زیاتر روونکردنه‌وه‌ی باب‌ته‌که پیغمه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌فه‌رمووده‌یه‌کیدا ده‌فه‌رموویت: **{يُدْعَى نُوحٌ وَأُمَّتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَيَقُولُ: لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ يَا رَبِّ. فَيَقُولُ لَهُ اللَّهُ تَعَالَى: هَلْ بَلَغْتَ؟ فَيَقُولُ: نَعَمْ رَبِّ، فَيَقُولُ لِأُمَّتِهِ: هَلْ بَلَغْتُمْ فَيَقُولُونَ: مَا أَنَا مِنْ نَذِيرٍ، فَيَقُولُ لِنُوحٍ: مَنْ يَشْهَدُ لَكَ، فَيَقُولُ: مُحَمَّدٌ ﷺ وَأُمَّتُهُ، فَتُدْعَى أُمَّةٌ مُحَمَّدٍ فَيَقَالُ: هَلْ بَلَغَ هَذَا؟، فَيَقُولُونَ: نَعَمْ، فَيَقُولُ: وَمَا عَلِمْتُمْ بِذَلِكَ؟، فَيَقُولُونَ: أَخْبَرَنَا نَبِيُّنَا أَنَّ الرَّسُولَ قَدْ بَلَغُوا فَصَدَقْنَا، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: فَتَشْهَدُونَ لَهُ بِالْبَلَاغِ، ثُمَّ أَشْهَدُ عَلَيْكُمْ، وَهُوَ قَوْلُهُ جَلَّ ذِكْرُهُ: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾^(۱) (۲). واته: له قیامه‌تدا خوای گه‌وره بانگ له نوح (درودی خوای له‌سه‌ر) ونه‌ته‌وه‌که‌ی ده‌کات، نه‌ویش ده‌لئیت: به‌ئێ فه‌رموو خوای گه‌وره. خوای گه‌وره پێی ده‌فه‌رموویت: نه‌وه‌ی پیم گوتبویت به‌ئوممه‌ته‌که‌ت گه‌یانده‌؟. ده‌لئ: به‌ئێ نه‌ی په‌روه‌ردگارم. نه‌وجا به‌ ئوممه‌ته‌که‌ی ده‌لئیت: پێی گه‌یانده‌ن؟. ده‌لئین: که‌س ناگاداری نه‌کردوینه‌ته‌وه‌ وهیچیان پێ نه‌گوتوین. خوای گه‌وره به‌نوح ده‌فه‌رموویت: کێ شایه‌تیت بۆ ده‌دات؟. ده‌لئیت: موحه‌ممه‌د وئوممه‌ته‌که‌ی. نه‌وجا ئوممه‌تی پیغمه‌مبه‌ر ﷺ بانگ ده‌که‌ن ولئیان ده‌پرسن: نه‌م پیاوه ئوممه‌ته‌که‌ی ناگادارکردۆته‌وه‌؟. ده‌لئین: به‌ئێ. خوای گه‌وره لئیان ده‌پرسیت: به‌چی ده‌زانن؟. ده‌لئین: پیغمه‌مبه‌ره‌که‌مان پێی راگه‌یانده‌بووین که‌ هه‌موو پیغمه‌مبه‌ران ئوممه‌ته‌کانی خۆیان ناگادار کردۆته‌وه‌ وئیمه‌یش باوه‌رمان پێ کردوه وئیه‌ شایه‌تی بۆ نوح ده‌ده‌ن که‌په‌یامه‌کانی خوای به‌گه‌له‌که‌ی گه‌یانده‌وه‌، ودواتریش من ده‌بم به‌شایه‌ت له‌سه‌ر ئیوه‌، نه‌وه‌یش نه‌وه‌ فه‌رمووده‌یه‌ی خوای گه‌وره‌یه‌ که‌ ده‌فه‌رموویت: **﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾**.**

۱ - سورة البقرة: الآية (۱۴۲).

۲ - النسائي (أحمد بن شعيب النسائي)، السنن الكبرى، ج، ۱، ط، دار الكتب العلمية، بيروت، ۱۹۹۱، تحقيق: عبد الغفار سليمان البنداري، سيد كسروي حسن، ص ۳۰۲. ابن ماجه، سنن ابن ماجه، ج ۲، وقال الألباني في تخريجه: صحيح، ص ۱۴۳. المباركفوري (محمد عبد الرحمن ابن عبد الرحيم)، تحفة الأحوذی بشرح جامع الترمذي، ج ۱۶، دار الكتب العلمية، بيروت، ص ۲۸۱، ۲۸۲.

شەشەم: ناساندن و پیناسە کردنی دوژمنان و دیاریکردنی ھۆکاری سەرلێشیوان و گومرەبوونیان و ناسکرکردنی پیلانە بەدەکانیان.

نازیزان: خۆی گەورە چەند مەبەستیتی رێبازی پیغمبهران و ھاوہەلانیان و شوپنکەوتەکانیان بە ئیمە بناسینیت، تا شوپنیان بکەوین و ھەنگاو بەھەنگاو شوپنپیکانیان ھەلبگرین، ئەوئەدەیش مەبەستیتی لەو رێپەوێ دەژمنانیانمان پێ بناسینیت، تا بیاناسینەو و بزانیان چۆن مامەلەیان لەگەڵدا بکەین.

ئەوھتا کاتیک باسی یەکەم لادان و بێ فەرمانی خۆی گەورەمان بۆ دەکات، یەکسەر ھۆکاری لادانەکەمان بۆ دیاری دەکات، و دەفەرمویت: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾^(۱). واتە: کاتیک فەرمانمان کرد بە فریشتەکان کە کێنوش بۆ ئادەم ببەن، ھەموویان کێنوشیان برد تەنھا ئیبلیس نەبیت کێنوشی نەبرد و لوتبەرزى نواندن و چوو و ریزی بێ باوەرپانەو. دواتر کاتیک خۆی گەورە لێی دەپرسیت کە بۆ کێنوشی نەبرد، گوزارشت لەناخی نەخۆشی خۆی دەکات و دەلێت: ﴿قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ﴾^(۲). واتە: من لەو باشترم، منت لە ئاگر دروستکردووە و ئەو لە قور.

ئەم نەخۆشییە یەکەم نەخۆشی و ھۆکاری لادان بوو لە رێبازی خۆی گەورە و دواتریش شەیتان ئەم نەخۆشییە بۆ شوپنکەوتەکان و نالاقە لەگۆیکانی گواستەو و بەھەمان ھۆکار لە رێبازەکەى خوا لاریی کردن.

بۆ نموونە کاتیک خۆی بالادەست باس لە ھەلوپستی گەلیکی سەر سەختی و ھەکو گەلی نوح دەکات، سکالای پیغمبەرەکەیانمان بۆ باس دەکات کە پاش نۆسەد و پەنجە ساڵ بانگەواز دەفەرمویت: ﴿وَإِنِّي كَلَّمَاِ دَعَوْتُهُمْ لِيَتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَعْصَمُوا ثُمَّ آتَاهُمُ وَالْأَصْرُ وَالْأَصْرُ وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا﴾^(۳). واتە: ھەرکات ئامۆژگاریم کردبەن و بانگم کردبەن بۆ ئەوێ کە بگەرپنەو و تا لێیان خۆش بیت، پەنجەکانیان دەکرد بە گۆیکانیاندا و جلەکانیان دەدا بەسەر خۆیاندا و زیاتر سوور دەبوون لەسەر بێ باوەرپان، و زیاتر لوتبەرزىیان دەنواند.

۱ - سورة البقرة: الآية (۲۴).

۲ - سورة الأعراف: الآية (۱۲).

۳ - سورة نوح: الآية (۷).

وه كاتيك باسى گهلى عامان بؤ دهكات دةفه‌رمويت: ﴿فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾^(۱). واته: گهلى عاديش خويان زور به‌گه‌وره دههاته پيش چاو وبه‌لوتبه‌رزييه‌وه دهيانگوت: كى له نيمه به‌دهسه‌لاتتر وبه‌هيزتره، نيا نه‌ياندهزاني نهو خوايهى كه نهوانى له نه‌بوو دروستكردوو له‌وان به‌هيزتر وبه‌دهسه‌لاتتره.

درباره‌ى گهلى شه‌موديش دةفه‌رمويت: ﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ﴾^(۲). واته: سه‌ردهسته وتاقمه لوتبه‌رزو خؤبه‌زلزانه‌كهى گهلى شه‌موديش به‌گالته‌چارپى ولاقرتيوه به‌هه‌زار وژيردهسته باوه‌پداره‌كانيان ده‌گوت: نيوه دهزاني صالح له‌لايهن خواوه ره‌وانه كراوه؟!، نه‌وانيش له‌وه‌لامدا دهيانگوت: نيمه باوه‌رمان به‌ په‌يام وبه‌رنامه‌كهى هي‌ناوه، لوتبه‌رز وخؤبه‌زلزانه‌كان دهيانگوت: دهى نيمه به‌وهى نيوه باوه‌رتان پى هي‌ناوه بى باوه‌رين.

به‌هه‌مان شي‌وهى نه‌وان سه‌ردهسته ودهسه‌لاتدارانى گه‌لانى ترى دواى نه‌وانيش تووشى هه‌مان نه‌خوشى شه‌يتانى باوه‌گه‌وره‌يان بوون وهه‌ر به‌وه‌يه‌پشه‌وه گومرا ولاړى بوون. له‌م نايه‌تانه‌وه بو‌مان دهرده‌كه‌ويت كه يه‌كه‌م هو‌كارى گومرا‌بوون ولاړي‌كه‌وتنى خه‌لكان به‌دري‌ژايى مي‌ژووى مملانيى به‌رهى چا‌كه وخراپه به‌هوى لوتبه‌رزى وخؤبه‌زلزاني دهسته وتاقميكه‌وه بووه وخه‌لكانيكى زوريش كه‌وتونه‌ته زير كاري‌گه‌رى نه‌وانه‌وه وبه‌هويانه‌وه گومرا‌بوون.

نهو لوتبه‌رزى وخؤ لى گورانه‌يش ده‌گه‌رپته‌وه بؤ سى هو‌كار:

- يان نه‌وه‌تا نهو دهسته وتاقمانه له‌به‌رژه‌وندييه‌كاني خويان ترساون وزانيويانه كه پينغه‌مبه‌ران وپه‌يامه‌كاني خواى گه‌وره رپگه به‌سته‌م وزوردارى ودزى وگه‌نده‌لى ونا پاكى نادهن ونه‌مه‌يش مه‌ترسى بؤ سه‌ر دهسه‌لاته‌كهى نه‌وان دروست دهكات؛ چونكه له‌وه رپيه‌وه پي‌كيانه‌وه ناوه وهه‌ر له‌وه رپيه‌پشه‌وه ده‌توانن به‌رده‌وامى پى بدن.

۱ - سورة فصلت: الآية (۱۵).

۲ - سورة الاعراف: الآيات (۷۵-۷۶).

- یان ئه‌وه‌تا ئه‌وانه‌ خۆیان له‌پېنځه‌مبه‌ران به‌ له‌پېشتر زانیوه‌ وله‌ناخی نه‌خۆشی خۆیاندا وایان داناوه‌ که‌ دهبوو خوای گه‌وره‌ ئه‌وانی بکرده‌یه‌ته‌ پېنځه‌مبه‌ر وپېشه‌وای خه‌لک، نه‌گه‌ریش وانه‌بیت، ئه‌وه‌ ئه‌وان باوه‌ر به‌کەسی تر ناهینن وکەسی تر به‌شایه‌ن نازانن بۆ ئه‌و کاره‌، وه‌هرکه‌سېش باسی شتی وای کردبیت، به‌ درۆزن و جادوگه‌ر و فیل‌بازیان داوه‌ته‌ قه‌لهم و باوه‌رپیان پێ نه‌هیناوه‌ وړپنځه‌یشیان نه‌داوه‌ خه‌لک باوه‌رپیان پێ به‌ینن.

- یان ئه‌وه‌تا بیرو بۆچوون و به‌رنامه‌ بێ به‌ها و باو و نه‌ریته‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌ دواکه‌وتوو ده‌کانی خۆیان و باو باپیرانیان له‌ به‌رنامه‌ و په‌یامه‌کانی خوای گه‌وره‌ پێ باشتر بووه‌ و گونجاوتر بووه‌، که‌ ئه‌مه‌یان به‌داخه‌وه‌ زۆرێک له‌خه‌لکانی سه‌رده‌می خۆیشمان گیرۆده‌ی بوون و به‌وه‌هۆیه‌ له‌دین لاری کەوتون.

ئه‌م‌رۆ هه‌موو ئه‌و خه‌لکانه‌ی مل به‌خوا ناده‌ن و به‌رنامه‌ و په‌یامه‌کانی خوای گه‌وره‌ په‌راویز و پېشیل ده‌کەن و یاسا‌کانی جېبه‌جێ ناکەن، چ پاسا و بیانیویه‌کیان هه‌یه‌ بۆ کاره‌که‌یان؟! جگه‌ له‌پاساوه‌که‌ی ئیبلسی باوه‌گه‌وره‌یان نه‌بیت که‌ ئه‌مانیش پێیان وایه‌ یاسا پوچ و سه‌تمه‌کاریه‌یه‌کانی خۆیان له‌یاسا‌کانی خوای گه‌وره‌ باشتر و گونجاوتره‌.

حه‌وته‌م: دلنه‌وایی کردنی پېنځه‌مبه‌ری خوايه ﷺ به‌وه‌ی هه‌رچی به‌سه‌ر دیت و به‌رامبه‌ر ده‌کریت، به‌سه‌ر پېنځه‌مبه‌رانی پېش ئه‌ویش هاتوو.

هه‌مووان ئه‌و راستیه‌ ده‌زانین که‌ پېنځه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ناو کۆمه‌لگه‌ی قوره‌شیدا ناسراو بوو به‌ (الصادق‌ الامین) واته‌: راستگۆی ده‌ستپاک و هه‌موو خه‌لکی زۆر رێزیان لێده‌گرت و به‌جیی متمانه‌ی خۆیان ده‌زانی له‌هه‌موو روه‌یه‌که‌وه‌، هه‌رچه‌نده‌ ده‌شیانزانی که‌ ئه‌و باوه‌ری به‌ته‌کانی ئه‌وان نییه‌ و کړنوشیان بۆ نابات و تیکه‌لی داب و نه‌ریته‌ خراپه‌کانیان نابیت؛ به‌لام سه‌ره‌رای ئه‌وه‌یش هه‌ر زۆر رێزیان لێ ده‌گرت.

بۆیه‌ کاتیک پېنځه‌مبه‌ری خوا ﷺ بۆ یه‌که‌م جار جبریلی بینی و نیگای بۆ هات، ترسیکی زۆری لێ نیشته‌ و گه‌راپه‌وه‌ بۆ ماله‌وه‌ و به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی بۆ خاتوو خه‌دیجه‌ی خیزانی گێراپه‌وه‌، ئه‌ویش هه‌ندیک‌ دلی دایه‌وه‌ و باشتر چوون بۆ لای وهره‌قه‌ی کوری نه‌وفل که‌ نامۆزای خاتوو خه‌دیجه‌ بوو، وه‌شاره‌زاییه‌کی باشی له‌ ئاینه‌کانی پېش ئیسلامدا هه‌بوو، کاتیک پېنځه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌سه‌ره‌اته‌کی بۆ گێراپه‌وه‌ وهره‌قه‌ پێی گوت: خۆزگه‌

ئەو کاتە زیندوو بوماپە کە گەلەکەت دەرت دەکەن، خۆزگە ئەوکات هیز وتینیکم بوماپە تا لەگەڵت بوماپە و بەرگرم لێ بکردیتایە. پیغهمبه‌ری خوا ﷺ ئەم قسه‌یه‌ی زۆر پێ سەیر بوو و بەسەر سوپمانه‌وه فەرمووی: بۆ کار دەگاتە ئەوەی کە گەلەکەم دەرم بکەن؟! چونکە باوەر ناکات ئەم تا ئیستا کەس لەگۆل کالتری پێ نەگوتووە ئیتر بۆچی دەبیت کار بگاتە ئەوەی دەربکریت، وکە سوکاره‌کەى خۆشى پشتی تێ بکەن، وەرەقە لە وەلامدا پێی دەلێت: هەر کەسێک پێشتر ئەم پەيامەى بۆ هاتبیت ئیلا خەلگى دژی وەستانه‌ته‌وه و بەره‌هه‌ستیان کردووە^(۱).

ئەوه‌ بوو زۆرى پێ نەچوو ئەم هه‌واله‌ی وەرەقە بوو بە واقع و پیغهمبه‌رى خوا ﷺ لەسەر گەپاندى پەيامه‌کەى دەرکرا.

ئەمە لە کاتێکدا کە هه‌موو قورەيش دەیانزانى پیغهمبه‌رى خوا ﷺ هەرگیز درۆ ناکات و ئەوه‌ی دەلێت حەقە و ئەو پەيامەى باسى دەکات لەلای خۆى گەوره‌وه‌ بۆی رەوانه‌ کراوه‌؛ بۆیە جارێکیان قورەيشی کۆکرده‌وه‌ و پێی فەرموون: **{أَرَأَيْتُمْ لَوْ أَخْبَرْتُمْ أَنَّ خَيْلًا بِالْأَوَادِي تُرِيدُ أَنْ تُغِيرَ عَلَيْكُمْ، أَكُنْتُمْ مُصَدِّقِي؟. قَالُوا: نَعَمْ مَا جَرَّبْنَا عَلَيْكَ إِلَّا صِدْقًا}**^(۲). واتە: ئەگەر پێتان بڵێم سوپایه‌ک لەو شیوه‌داپه‌ و دەپه‌وێت بدات بەسەرتاندا باوەرم پێ دەکەن؟ گوتیان: بەلێ تا ئیستا جگە لەقسه‌ی راست شتێکی ترمان لێ نەبێستوی.

هەر لەم باره‌په‌وه‌ ئیمامى زوه‌رى بەسەر هاتیکمان بۆ دەگێرێته‌وه‌ و دەلێت: (ئەبو سوفیان و ئەبو جه‌هل و ئەخنه‌سى كورې شوره‌يق، شه‌ويكیان به‌نهيى له‌ ماله‌كانيان ده‌چنه‌ دهره‌وه‌ تا بچن گۆی له‌ پیغهمبه‌رى خوا ﷺ بگرن، کاتێک له‌ شه‌ونویژدا قورئان دەخوینیت و هەر یه‌که‌یان له‌ په‌ناپه‌کدا خۆیان حەشار دەدەن و گۆی لێ دەگرن وکە سیشیان ناگای له‌وى تریان نییه‌، تا رۆژ دەبیته‌وه‌ و دواتر له‌رێ به‌یه‌ک ده‌گەن و هه‌ریه‌که‌یان به‌وى تر ده‌زانیت وگله‌ی له‌یه‌کتر ده‌کەن و بپاریان دەدەن کە جارێکی تر کاری وا دووباره‌ نەکه‌نه‌وه‌ و دەلێن: ئەگەر خه‌لگه‌ ساده‌کانی قورەيش بمانبێنن کە ئیمه‌ خۆمان به‌نهيى گۆی له‌ پیغهمبه‌ر ﷺ ده‌گرين چيمان پێ ده‌لێن؟! به‌لام ئەوه‌ ته‌نها قسه‌ ده‌بیت؛ چونکە قورئان ئەوه‌نده‌ کاری تێ

۱ - البخاري، صحيح البخاري، ج، ۱، ص ۷. مسلم، صحيح مسلم، ج، ۱، ص ۹۷.

۲ - البخاري، صحيح البخاري، ج، ۶، رقم الحديث (۴۷۷۰)، ص ۱۱۱.

ده‌کردن، خوځيان پي نه‌ده‌گيرا نه‌يه‌نه‌وه؛ بويه بؤ شه‌وى دواتریش هه‌رسېکيان دینه‌وه‌و به‌هه‌مان شیوه لیک ئاشکرا ده‌بنه‌وه و دیسان به‌لین ده‌ده‌نه‌وه که جاریکی تر نه‌يه‌نه‌وه؛ به‌لام دیسان بؤ شه‌وى دواتریش هه‌ر دینه‌وه‌وه و وسى شه‌و هه‌مان شت دووباره ده‌که‌نه‌وه، دواتر نه‌خنه‌س ده‌چیت بؤ مالى ئه‌بو سوفیان وپي ده‌لئیت: ئه‌ى باوکی حه‌نظه‌له پيم بلن: رات چۆنه ده‌باره‌ى ئه‌وه‌ى که له‌موحه‌مه‌دت بیست له‌و شه‌وانه‌دا؟. ده‌لئیت: ئه‌ى باوکی شه‌عله‌به، وه‌للاهی هه‌ندیك شتم گوئ لى بوو تیى ده‌گه‌یشتم، وده‌مزانى باسى چى ده‌کات وداوای چى ده‌کات وه‌هه‌ندیك شتیشم گوئ لى بوو نه‌مه‌دزانى باسى چى ده‌کات ونه‌ده‌شمزانى داوای چى ده‌کات. نه‌خنه‌سیش ده‌لئیت: به‌خوا منیش هه‌روه‌ک تۆ وام. دواتر ئه‌و به‌جی ده‌هیلئیت وده‌چیت بؤ مالى ئه‌بو جه‌هل وپي ده‌لئیت: ئه‌ى ئه‌با حه‌که‌م، رات چى بوو ده‌باره‌ى ئه‌وه‌ى که له‌موحه‌مه‌دت بیست له‌و شه‌وانه‌دا؟. ده‌لئیت: چیم بیستوه؟! ئیمه وبه‌نو مه‌نناف مملانیمان بوو له‌سه‌ر ناو وشۆرته.. خواردنى هه‌زارانیان ده‌دا ئیمه‌یش ده‌ماندا، پارهیان ده‌به‌خشی ئیمه‌یش ده‌مانه‌خشی، هه‌تا یه‌کسانبووین له‌هه‌موو شتیکدا وه‌هرچیان بکردایه ده‌مانکرد. تا کار گه‌یشته ئه‌وه‌ى ئه‌وان ده‌لین: ئیمه پيغهمبه‌رمان هه‌یه وله‌ئاسمانه‌وه نیگای بؤ ده‌یت، جا ئه‌مه به‌ ئیمه چۆن په‌یدا ده‌بیت، وه‌للاهی هه‌رگیز باوه‌رى پي ناهینین^(۱).

بويه سه‌رانى قوره‌یش باش ده‌یانزانى که ئه‌وه‌ى پيغهمبه‌ر ﷺ ده‌یلئیت هه‌مووى راسته؛ به‌لام لوتبه‌رزى وخۆبه‌زلزانى ريگه‌ى پي نه‌ده‌دان که‌باوه‌رى پي به‌ینن وشوینى بکه‌ون.

زیاد له‌وه‌یش که باوه‌ریان پي نه‌ده‌هینا رۆژ به‌رۆژ هاوتا له‌گه‌ل فراوانبوونى رۆبه‌رى په‌يامه‌که‌ى پيغهمبه‌ر ﷺ و زۆربوونى شوینکه‌وتوانى سه‌رانى قوره‌یش رِق ئه‌ستورتر ده‌بوون وزیاتر بى رپیزيان به‌رامبه‌ر ده‌کرد ونازاريان ده‌دا وقسه‌ى ناشیرينیان ده‌دايه پال وپیان ده‌گوت: درۆزنه، شېته، سه‌رلى شیواوه، جادوى ليکراوه، به‌کريگيراوه وخه‌لکيک فیری ده‌که‌ن و هانى ده‌ده‌ن.

به‌لام ئه‌وانه‌يش هه‌ر سوودی نه‌بوو وه به‌ری به په‌يامه‌که‌ی پیغمبه‌ر ﷺ نه‌گرت؛ بۆیه سه‌رانی قوره‌يش ئه‌مجاره برپاریان دا بازنه‌ی دژایه‌تییه‌که‌یان فروانتر بکه‌ن و زیاد له‌خۆی ده‌ست له هاوه‌لانی بکه‌نه‌وه و نازاریان بدن و بیانکوژن، ئه‌وه‌بوو چه‌ندین هاوه‌لیان له‌ژیر ئه‌شکه‌نجه‌دا و به‌تینویتی و برسیتی شه‌ید کرد وله‌م بواره‌شدا ده‌ستیان له‌ خودی پیغمبه‌ر ﷺ خۆشی نه‌ده‌پاراست؛ به‌لام ئه‌مه‌يش هه‌ر سوودی نه‌بوو، رۆژ به‌رۆژ شوینکه‌وتوانی پیغمبه‌ر ﷺ زیادیان ده‌کرد و دامه‌زراوتر و خۆراگرتر ده‌بوون، دواتر برپاریان دا گه‌مارۆی ئابوریان بخه‌نه سه‌ر و برسی و نانبرپاریان بکه‌ن؛ به‌لام ئه‌مه‌يش هه‌ر کۆلی پێ نه‌دان، تا کار گه‌یشه‌ ئه‌وه‌ی پیلانی کوشتنی پیغمبه‌ریان ﷺ داشت و پیغمبه‌ری خویان ﷺ ناچار کرد که‌مه‌که‌ جێ به‌یلت و بیر له‌شوینکی تر بکاته‌وه بۆ بلاوکردنه‌وه‌ی په‌يامه‌که‌ی ورزگارکردنی گیانی شوینکه‌وتوانی.

جا ئه‌مه‌ی ئیمه له چه‌ند دێرێکدا گوزارشتمان لیکرد، به‌چه‌ند سالیگ گوزه‌را و خوینی ده‌یه‌ها و سه‌ده‌ها هاوه‌لی نازیزی پیغمبه‌ری تیدا رژا و سالانیکی پر له سه‌ختی و دژواری بوون بۆ پیغمبه‌ر ﷺ و هاوه‌لانی خویان لێ رازی بێت.

به‌لام ئه‌وه‌ی له‌م هه‌موو مه‌ینه‌ت و میحه‌ته‌دا مایه‌ی دلخۆشی پیغمبه‌ر ﷺ و هاوه‌لانی بوو، به‌رده‌وامی پالپشتی خوی گه‌وره بوو بۆ په‌يامه‌که‌یان و گێرانه‌وه‌ی چیرۆکی به‌سه‌رهاتی پیغمبه‌رانی پێشتر و هاوه‌لانیان بوو، له‌م باره‌یه‌شه‌وه خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُنَبِّئُ بِهِ فُؤَادَكَ﴾^(۱). واته: چیرۆک و به‌سه‌رهاتی هه‌موو ئه‌و پیغمبه‌رانه‌ت بۆ ده‌گێرینه‌وه تا دل‌ت ئارام و دامه‌زراو بێت.

له‌شوینکی تردا خوی بالاده‌ست دلی ده‌داته‌وه و پێی ده‌فه‌رمویت: ﴿مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ﴾^(۲). واته: دل‌گران مه‌به به‌قه‌سه‌ی ناشیرین و سوکایه‌تییه‌کانیان شتیکت پێ نایین که به پیغمبه‌رانی پێش تۆ نه‌گوترا بێت.

۱ - سورة هود: الآية (۱۳۰).

۲ - سورة فصلت: الآية (۴۳).

له نایه‌تیکی تردا پیی ده‌فهرمویت: ﴿وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيِّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾^(۱). واته: چه‌ندین پیغهمبه‌رمان له‌پیشتردا ناردوه وه‌ر کاتیکیش پیغهمبه‌ریکمان بۆ ناردین نیلا گالته ولاقرتییان پی کردوه.

له نایه‌تیکی تردا وله کاتیکدا که بوختان وجوین وقسه ناشیرینه‌کانی قوره‌یش ته‌واو پیغهمبه‌ری ﷺ خویان بیزار وخه‌مبار کردبو، خوی گه‌وره دلی ده‌داته‌وه وپیی ده‌فهرمویت: ﴿قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزَنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يَكَذِبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأَوْدُوا حَتَّىٰ آتَاهُمْ نَصْرُنَا﴾^(۲). واته: ئیمه ده‌زانی که قسه‌کانیان کارت تی ده‌کات ودلته‌نگت ده‌کات؛ به‌لام دلنایه‌ه ئه‌وانه کیشه‌یان له‌گه‌ل خودی تۆدا نییه و تۆ به‌درؤ ناخه‌نه‌وه، به‌لام ئه‌وانه باوهر به‌فهرمووده و نایه‌ته‌کانی خوی گه‌وره ناهینن، وه‌چه‌ندین پیغهمبه‌ری تریش له‌پیش تۆشدا به‌هه‌مان شیوه به‌درؤ خراونه‌ته‌وه، به‌لام نارامیان گرتوه له‌سه‌ر نازار و بی باوهری گه‌له‌کانیان تا سه‌رئه‌نجام سه‌رمانخستون به‌سه‌ریاندا.

ئهم نایه‌ته له‌سه‌ر ئه‌وه هاته خواره‌وه که جاریکیان ئه‌خنه‌سی کوری شوره‌یق ده‌چیته لای ئه‌بو جه‌هل و دوو به‌دوو پیی ده‌لئیت: (لَيْسَ بَيْنَنَا أَحَدٌ مِنْ قُرَيْشٍ، أَخْبَرَنِي يَا أَبَا الْحَكَمِ عَنْ مُحَمَّدٍ أَصَادِقٌ هُوَ أَمْ كَاذِبٌ؟ فَقَالَ لَهُ أَبُو جَهْلٍ: وَيْحَكَ وَاللَّهِ إِنَّ مُحَمَّدًا لَصَادِقٌ، وَمَا كَذَبَ مُحَمَّدٌ قَطُّ، وَلَكِنْ إِذَا ذَهَبَتْ بَنُو قُصَيٍّ بِاللَّوَاءِ وَالسِّقَايَةِ وَالْحِجَابَةِ وَالنُّبُوءَةِ فَمَاذَا بَيِّنِي لِسَانِ قُرَيْشٍ؟!)^(۳). واته: ئیسته که‌سمان له‌گه‌ل نییه له‌قوره‌یش، ئه‌ی ئه‌با له‌که‌م پیم بللی موحممهد راست ده‌کات یان درؤ؟. ئه‌بو جه‌هلش پیی ده‌لئیت: به‌دبه‌خت وه‌للأه‌ی موحممهد راست ده‌کات، وه موحممهد هه‌رگیز درؤی نه‌کردوه، به‌لام نه‌گه‌ر نه‌وه‌کانی قوصه‌ی ئالا وئاودانی حاجیان مالی خوا وپوشینی که‌عه‌ب بگرنه ده‌ست، ئه‌ی چی بۆ باقی قوره‌یش ده‌مینیته‌وه؟!.

پیغهمبه‌ری خوا ﷺ کاتیک گوپیستی ئهم نایه‌ت و به‌سه‌رهاتانه ده‌بوو دلی نارامتر ده‌بوو، ئه‌ندیشه وه‌قوربانیه‌کانی خوی به‌به‌راورد به‌پیغهمبه‌رانی پیش خوی لا که‌م ده‌هاته پیش چاو؛ چونکه نه‌گه‌ر ئهم سیازده ساله له‌مه‌که‌ه وه‌گه‌ل سه‌رانی قوره‌یش خه‌ریکه

۱ - سورة الزخرف: الآية (۷).

۲ - سورة الأنعام: الآيات (۳۳-۳۴).

۳ - ابن كثير، تفسير ابن كثير، ج ۳، دار طيبة، السعودية، ط ۲، ۱۹۹۹، تحقيق: سامي محمد سلامة، ص ۲۵۲.

وهه‌ر باوه‌رپیش ناهینن، ئه‌وه‌تا نوح نۆسه‌د وپه‌نجا ساڵ له‌گه‌ڵ گه‌له‌که‌ی هه‌ولێ داوه‌ وهه‌ر باوه‌رپیشیان پێ نه‌هه‌یناوه‌، ئه‌گه‌ر ئه‌م مامی یان باپیری باوه‌رپێ نه‌هه‌یناوه‌، ئه‌وه‌تا نوح کوره‌که‌ی وخیزانه‌که‌ی باوه‌رپیان پێ نه‌هه‌یناوه‌، ئیبراهیم باوکی باوه‌رپێ نه‌هه‌یناوه‌، لوط خیزانه‌که‌ی. ئه‌گه‌ر ئه‌م قسه‌ی ناشیرینی پێ گوتراره‌ و به‌رد باران کراوه‌، ئه‌وه‌تا ئیبراهیم خراوه‌ته‌ ئاگره‌وه‌ و سوتینراوه‌ و چه‌ندین پیغهمبه‌ر له‌ پیناوه‌ گه‌یاندن و سه‌رخستنی په‌یامه‌که‌یاندا به‌چه‌ندین شیوازی جیا‌جیا و درن‌دانه‌ شه‌هید کراون ئه‌وه‌تا په‌حیا سه‌ربرپاوه‌ وزه‌که‌ریا به‌مشار داهه‌ینراوه‌.

باشتر و دوا‌ی ئه‌م هه‌موو دلدانه‌وه‌یه‌ خ‌وای گه‌وره‌ر پێی ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعُرْمِ مِنَ الرُّسُلِ﴾^(۱). واته‌: ئارام گه‌به‌ وه‌ک چون پیغهمبه‌رانی پێش تۆ ئارامیان گرتووه‌.

به‌لام خۆ پیغهمبه‌ری خ‌وای^(ص) له‌م خه‌بات وه‌ه‌ولانه‌یدا ته‌نها نه‌بوو، به‌ئکو هاوه‌لانیکی له‌گه‌ڵ بوون ئه‌وانیش وه‌کو ئه‌و رووبه‌رووی ئازار و نه‌شه‌کنجه‌ و پلانی جو‌راو‌جو‌ر ده‌بوونه‌وه‌؛ بۆیه‌ هه‌ندی‌ک جار خ‌وای گه‌وره‌ باسی هه‌لو‌یستی هاوه‌لانی پیغهمبه‌رانی پێشین بۆ ئه‌مانیش ده‌کات، که‌چۆن دامه‌زراو و خۆ راگر بوون، تا ئه‌مانیش شو‌ین پێی ئه‌وان هه‌لبه‌گرن و چا‌ویان لێ بکه‌ن، ئه‌وه‌تا له‌ دوا‌ی غه‌زای ئو‌حود و پاش ئه‌وه‌ی که‌ هه‌والی شه‌هید کردنی پیغهمبه‌ری خ‌وای^(ص) ب‌لا‌و بو‌یه‌وه‌ وه‌ه‌ندی‌ک له‌ هاوه‌لان توشی شه‌په‌زه‌یی بوون خ‌وای گه‌وره‌ بۆ دلدانه‌وه‌یان پێیان ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَكَأَيِّنْ مِنْ نَبِيِّ قَاتَلَ مَعَهُ رَبِّيُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ﴾^(۲). واته‌: چه‌ندین پیغهمبه‌رمان پێشتر په‌وانه‌ کردوه‌ و هاوه‌لانیکی خ‌واناس و دامه‌زراویان هه‌بووه‌ و شان به‌شانی پیغهمبه‌ره‌که‌یان جه‌نگاون وهه‌رگیز کزی و لاوازی و بیه‌یوایی رووی تێ نه‌کردون و خ‌وای گه‌وره‌پیش خه‌لکانی ئارام گر و خۆ راگری خۆش ده‌و‌یت. جا لێرده‌ا خ‌وای گه‌وره‌ باسی سێ ق‌ونا‌غی یه‌ک له‌دوا‌ی یه‌کی شکستیان بۆ ده‌کات، که‌ هه‌یچیان زه‌فه‌ریان به‌و هاوه‌لانه‌ نه‌بردوه‌، ق‌ونا‌غی یه‌که‌م (وه‌ن) که‌ به‌ کزی و پش‌یوی ده‌روونی ده‌گو‌تریت، به‌لام بێ

۱ - سورة الأحقاف: الآية (۳۵).

۲ - سورة آل عمران: الآية (۱۴۶).

ئەوێ لە دەرەو بە خاوەنەگەیه‌وه دیار بێت، خۆ ئەگەر بەروخسار و هەلسوگەوتەکانیوێ دەرکەوت ئەوکات پێی دەگوتریت (ضعف) و دەچیتە قۆناغی دووهمەوه و قۆناغی سێیەمیش بریتییە لە (استکانة) کە ئەمەیان ئەو پەری داروخانە و خاوەنەگەیی دەست لەهەموو شت هەلدەگریت تەنھا دەیه‌وێت ژیانی سەلامەت بێت؛ چونکە (استکانة) لە سکون و متبۆنەوه هاتوو، واتە کەسەکە هیچ جوڵەیه‌کی نامینیت و وەکو مردویه‌ک ژیانی بێ بەهرە و بەهەم دەبێت.

لەپاش ئەوانیش گێرانه‌وه‌ی بەسەر هاتی ئەو پیغهمبەرانه و پیغهمبەری خۆیشمان درودی خویان لەسەر بێت، قوتابخانەیه‌کی گەورەیه بۆ ئێمە‌ی باوەردار تا فێر بین وەک ئەوان دامەزراو و خۆ راگر بین و هەرچیمان بەسەر هات لە پێناو سەرخستنی پەيامەگە‌ی خۆی گەورەدا هێشتا بەگەمی بزانی؛ چونکە ئەگەر ئەو پیغهمبەرە نازیزانە تووشی ئەو هەموو ناسۆر و ناره‌حه‌تییانە بووبن ئەو دەبیت حالی ئێمە چۆن بێت و چی بکەین؟!.

هەشتەم: دەرختنی دەرەنجامی ئەو مەملانییە‌ی کە لەنیوان هیزی خێر و هیزی شەپدایە، هیزی بێباوەری و گوهرپابون لەگەڵ هیزی کاروانی بەره‌و خاوجوندايه، وەدنیاکردنەوه‌ی باوەردارانە لەو خالە‌ی کە بەره‌ی ئەوان بەره‌ی خوا و پیغهمبەرانه و هەمیشە بەره‌ی براوه‌یه، لەم باره‌یه‌وه خۆی گەورە بە پیغهمبەر ﷺ دەفەرمویت: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَأَنْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾^(۱). واتە: ئێمە بەر لەتۆ کۆمه‌ئێک پیغهمبەری زۆرمان رەوانە‌ی لای گەله‌کانیان کردو و بەلگە و موعجیزە‌ی زۆر رۆونیان نیشانی گەله‌کانیان داوه و سەرەرای ئەو هیش باوەریان هەر نەهیناوه، دواتر تۆلەمان لە بێ باوەر و تاوانباران کردۆتەوه و سەرخستنی بەره‌ی موسولمانانیش ئەرکی لە پیشینه‌ی خۆمانە.

لە نایه‌تیکی تردا دەفەرمویت: ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾^(۲). واتە: پاش ئەوێ کە لە له‌وح له‌حفوظدا تۆمارمان کرد، لەهەموو

۱ - سورة الروم: الآية (۴۷).

۲ - سورة الأنبياء: الآية (۱۰۵).

په‌يامه ئاسمانیه‌کانیشدا تۆمار و دوپاتمان کردۆته‌وه که باوه‌پداران ده‌که‌ینه جینشین و میراتگر له‌سه‌ر زه‌ویدا.

ئه‌مانه وچه‌ندین ئایه‌تی تر که داکۆکی وچه‌خت له‌سه‌ر سه‌رخستنی به‌ره‌ی موسولمانان ده‌که‌نه‌وه له‌مملانیکیانان له‌گه‌ڵ به‌ره‌ی شه‌یتان و کوفردا.

بۆ زیاتر دنیاکردنه‌وه‌ی باوه‌پداران له‌سه‌رکه‌وتن خوای گه‌وره له‌ قورئاندا باسی چاره‌نووسی ره‌شی هه‌ندیك له‌وه‌گه‌لانه ده‌کات که دژ به‌به‌ره‌ی خواناسان جه‌نگاون، چۆن خوای گه‌وره له‌ناوی بردون و قه‌ری کردون، له‌وانه چاره‌نووسی گه‌لی نوح، عاد، شه‌مود، مه‌دیه‌ن، لوط وچه‌ندین شارستانییه‌تی تر که له‌ده‌رئه‌نجامی سه‌رسه‌ختیان خوای گه‌وره له‌ناوی بردون.

به‌لام لێره‌دا خالیکێ گه‌نگ هه‌یه که پێویسته باوه‌پداران لێی به‌ ئاگابن، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که سه‌رکه‌وتن ته‌نها ئه‌و واتا رۆکه‌شه‌ی نییه که بریتی بێت له‌ گه‌رتنه‌ ده‌ستی ده‌سه‌لات و زالبوون به‌سه‌ر دوژمندا؛ به‌لکو چه‌ندین په‌هه‌ند و پێگه‌ وشێواز و واتای تری هه‌یه، له‌وانه:

١- زالبوون به‌سه‌ر دوژمندا و گه‌رتنه‌ ده‌ستی ده‌سه‌لات، که‌ئه‌مه به‌لێنی خوای گه‌وره‌یه و هه‌رده‌یه‌اته سه‌ر؛ به‌لام که‌ی وچۆن؟!، ئه‌وه ته‌نها خوای گه‌وره خۆی ده‌یزانیته و مه‌رج نییه ئه‌و سه‌رکه‌وتنه له‌سه‌ر ده‌ستی ئێمه‌دا بێت؛ به‌لام له‌وانه‌یه هه‌وله‌کانی ئێمه چه‌ند هه‌نگاوێک یان قۆناغێک لێیمان نزیک بکاته‌وه.

ئه‌وه‌ی جیگه‌ی سه‌رنجه ئه‌وه‌یه که ئه‌م جوړه سه‌رکه‌وتنه هه‌ل و مه‌رجی خۆی هه‌یه و هه‌روا ئاسان نییه؛ بۆیه ده‌بینین زۆر جار دواده‌که‌وێت و پاش چه‌ندین قۆناغی سه‌خت و دژوار ئه‌وجا دێته بوون، ئه‌و هۆکارانه‌یش که ده‌بنه‌ مایه‌ی دواکه‌وتنی ئه‌م سه‌رکه‌وتنه و ده‌کو سه‌ید ده‌فه‌رموێت ئه‌مانه‌ن:

أ- باوه‌پداران به‌ ته‌واوه‌تی ئاوێته‌ی ئاینه‌که‌یان نه‌بوون و ته‌واو خۆیان بۆ خوای گه‌وره یه‌کلا نه‌کردۆته‌وه، که ئه‌مه‌یش زۆر جێی مه‌ترسییه؛ چونکه ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره له‌و قۆناغه‌دا سه‌رکه‌وتنیان پێ به‌خشیت، ئه‌و کات له‌وانه‌یه هه‌ر زوو بکه‌ونه ژێر کاریگه‌ری دونیاو و له‌په‌ڕی لابده‌ن و به‌ناوی خوای گه‌وره‌وه سه‌تم له‌خه‌لکی بکه‌ن و نه‌توانن وێنایه‌کی

جوانی په‌یامی خوی گه‌وره بۆ خه‌لکی بکه‌ن، وه‌کو ئیستا له‌هه‌ندیك ولاتانی ئیسلامی وه‌کو ئه‌فغانستان و صۆمال و کوی و کوی ده‌بیینین.

خوی گه‌وره کاتیک سه‌رکه‌وتن ده‌نیریت که باوه‌رداران ته‌واو خۆیان بۆ خوی گه‌وره یه‌کلا کردۆته‌وه و جگه له‌سه‌رخستنی په‌یامه‌که‌ی ئه‌و هه‌ج مه‌به‌ستیکی تریان نییه‌ و له‌په‌یناوه‌یشدا چه‌ندین قۆناعی سه‌خت و دژواریان برپوه و قوربانی زۆریان داوه‌ و به‌شپوهیه‌ک له‌ دیندارییه‌که‌یاندا قال و قوڵ بوونه‌ته‌وه، که هه‌ج شتیک فریویان نادات. ئه‌وه‌تا خوی گه‌وره کاتیک باسی وینه‌یه‌ک له‌ غه‌زای ئوحودمان بۆ ده‌کات ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِإِذْنِهِ حَتَّى إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَزَّعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ﴾^(١). واته: خوی گه‌وره به‌ئینه‌که‌ی خوی له‌گه‌ل بردنه‌ سه‌ر و سه‌ری خستن به‌سه‌ر دوژمنه‌کانتاندا و کوشتاریکی زۆرتان لێ کردن، تا ئه‌وکاته‌ی که‌میک هه‌ز و ئاره‌زووی دونیاتان به‌رچاوه‌وت دووبه‌ره‌کی که‌وته‌ نیوانتانه‌وه، و سه‌رپه‌یچی فه‌رمانه‌کانی پیغه‌مبه‌رتان کرد ﷺ و شکه‌ستان خوارد، هه‌تانه‌ مه‌به‌ستی ده‌ستخستنی دونیایه‌ وه‌هه‌شته‌وه بۆ قیامه‌ت هه‌ول دهدات.

ئهم ئایه‌ته سه‌ره‌نشتیکی زۆری تێدا بوو بۆ هاوه‌لان؛ چونکه به‌ر له‌وه‌ی شه‌ر ده‌ستپه‌یبات، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نزیکه‌ی سی که‌سیکی له‌تیره‌هاویژه‌کان دیاری کرد و عه‌بدوللای کوری جو به‌یری کرده ئه‌میریان و فه‌رمانی پێ کردن له‌سه‌ر کپوی ئوحوود دابمه‌زێن و پشته‌ی موسولمانان چۆل نه‌که‌ن، ته‌نانه‌ت پێی گوتن ئه‌گه‌ر بینیتان بپه‌وه‌رپان په‌شتیان هه‌لکرد و پریان کرد نه‌یه‌نه‌ خواره‌وه، وه ئه‌گه‌ر ئیمه‌یش تیک شکاین و قه‌ل و دال دایه لاشه‌کانمان هه‌ر نه‌یه‌نه‌ خواره‌وه تا خۆم فه‌رمانتان پێ ده‌که‌م، ئه‌وه‌بوو سه‌ره‌تای شه‌ره‌که وه‌کو خوی گه‌وره باسی ده‌کات له‌به‌رژه‌وه‌ندی موسولمانان بوو، کوشتاریکی زۆریان له‌بپه‌وه‌رپان کرد و ناچاریان کردن هه‌لبه‌ین و به‌ره‌ی شه‌ره‌که چۆل بکه‌ن، تیره‌هاویژه‌کان که‌ بینیان ئه‌وا بپه‌وه‌رپان هه‌لده‌ین و چه‌ک و که‌ل و په‌لکی زۆریان لێ جیماوه، هه‌ندیکیان ته‌ماع گرتنی و گوتیان خۆ شه‌ر ته‌واو باجپه‌نه‌ خواره‌وه، ئه‌میره‌که‌یان زۆری له‌گه‌ل گوتن و فه‌رمانه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوی ﷺ یاد خستنه‌وه به‌لام بی سوود بوو، زۆریکیان هاتنه

خواره‌وه، خالیدی کورې وه‌لید که‌بینی تیر هاو‌پژده‌گان شاخه‌که‌یان چو‌ل کرد له‌گه‌ل کؤمه‌لئیک له پشته‌وه بو موسولمانان گه‌راپه‌وه و چوو ه سرشاخه‌که وعه‌بدوللاو نه‌و چهند که‌سه‌ی له‌وی مابوون له‌تیر هاو‌پژده‌گان شه‌هید کرد، بی‌باوه‌ران که بینیان خالد شاخی ئو‌حودی گرت، گه‌رانه‌وه شه‌رپکی سه‌ختیان دژ به‌موسولمانان کرد وسوپای موسولمانان پشویبه‌کی زوری تیکه‌وت وزورپکیان رایان کرد وده‌نگوی شه‌هید بوونی پيښه‌مبه‌ر ﷺ بلا‌وبویه‌وه به‌و هؤیه‌وه و ته‌نها له‌و شه‌رده‌ا زیاتر له‌حفتا له‌ هاوه‌لانی پيښه‌مبه‌ر شه‌هید بوون، که‌ حه‌مزهی شیري خوا ومامی پيښه‌مبه‌ر ﷺ یان تیدا بو. عه‌بدوللای کورې مه‌سعود سویند ده‌خوات وده‌لئیت: هه‌تا نه‌و ئاپه‌ته نه‌هاته خواره‌وه باوهرم نه‌ده‌کرد له‌ نیو هاوه‌لانی پيښه‌مبه‌ردا ﷺ خه‌لکانیک هه‌بن بو دنیا هه‌ول بدن.

که‌واته خوی گه‌وره نه‌گه‌ر له‌ هاوه‌لانی پيښه‌مبه‌ری ﷺ قبول نه‌کات به‌ناوی دینه‌وه هه‌ول بو دنیا بدن و نه‌و کاره‌ساته‌یان به‌سه‌ر بینیت وتووشی نه‌و زیانه گه‌وره‌یه‌یان بکات، له‌به‌ر نه‌وه‌ی چهند که‌سیکی که‌می دنیا ویست له‌سوپاکه‌دا هه‌یه وبی فرمانی پيښه‌مبه‌ریان کردوه ﷺ، نه‌ی ده‌بیټ چو‌ن له‌ غه‌یری نه‌وانی قبول بکات؟! بیگومان هه‌رگیز قبولی ناکات.

بؤیه پیویسته موسولمانان به‌رده‌وام به‌خویانادا بچنه‌وه ونیه‌ته‌کانیان بو خوی گه‌وره یه‌کلا بکه‌نه‌وه وجگه له‌رهمه‌ندی خوی گه‌وره وپاداشتی قیامه‌ت هه‌موو شتیکی تر بجه‌نه لاره، نه‌وکات ده‌توانن سه‌رکه‌وتن به‌ده‌ست به‌ینن.

ب- نه‌و به‌ره‌یه‌ی که‌ موسولمانان دژی ده‌جهن‌گن هه‌ندیک خیری تیدا ماوه و‌خوی گه‌وره به‌وه‌هؤیه‌وه تیکی ناشکینیت وموسولمانان سه‌ر ناخات. که‌واته پیویسته نه‌م دوو به‌ره‌یه ته‌واو یه‌کلا بینه‌وه، به‌ره‌ی خیر ته‌واو بو خوا یه‌کلا بیته‌وه و به‌ره‌ی شه‌رپش ته‌واو بو شه‌پتان یه‌کلا بیته‌وه.

نه‌مرو گرفت له‌هه‌ردوو به‌ره‌که‌دا هه‌یه، به‌ره‌ی موسولمانان به‌ده‌ست جیاوازی وده‌مارگیری ودونیاویستی وستهم وگه‌نده‌لی وته‌مه‌لی ومفته‌خوری وناپاکیه‌وه ده‌نالینیت، له‌ به‌رامبه‌ریشدا به‌ره‌ی کوفر به‌ره‌و یه‌که‌پیزی ودا‌دپه‌روه‌ری کؤمه‌لایه‌تی وریزگرتنی مافه‌کانی مرو‌ف وهه‌ولی شه‌ورؤز بو پیشکه‌وتن هه‌نگاو ده‌نیټ وسه‌ره‌رای نه‌مانه هه‌مووی

پیمان وایه که ده‌بیت خوی گه‌وره ئیمه سه‌ریخت به‌سر ئه‌واندا وئیمه شایه‌نترین به‌سه‌رکه‌وتن!!

یه‌کلابوونه‌وی ئهم هاوکیشه‌یه‌یش له‌سه‌ر بنه‌مای باوهر له‌نیوان دوو به‌ره‌ی لهم شیوه‌یه‌دا زور ناسته‌مه.

ت- حیبه‌جیکردنی به‌ئینی خوی گه‌وره به‌وه‌ی که‌هه‌ر که‌س له‌دوونیا بۆ هه‌ر مه‌به‌ستیک هه‌ول بدات، خوی گه‌وره له‌قه‌ده‌ر هه‌ولی خوی پیی دهدات، به‌ده‌ر له‌وه‌ی که‌کیه و جییه و چون بیر ده‌کاته‌وه، ئه‌وه‌تا له قورئاندا ده‌فه‌رمویت: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَرَبَّتَهَا نُوفَ إِلَيْهِمْ أَعْمَالُهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾^(١). واته: هه‌رکه‌س بۆ دوونیا وخوشییه‌کانی هه‌ول بدات، له‌قه‌ده‌ر کار وکرده‌وه‌کانیان له‌دوونیا پیمان دده‌ین وهیچ سته‌میان لی ناکه‌ین؛ به‌لام ئه‌وانه له دوارپوژدا جگه له‌دووزخ پاداشتیکی تریان نییه وهه‌رچی له‌دوونیا کردویانه بۆ قیامه‌ت سو‌دی لی نابینن وبه‌هه‌ده‌ر ده‌روات.

بۆیه ئه‌م‌رۆ ئه‌گه‌ر خه‌لکانیک ده‌بینین ده‌سه‌لاتدارن وهی‌زیان هه‌یه، ئه‌وانه سالانیک له‌و پیناوه‌دا هه‌ولیان داوه، وخه‌باتیان کرده‌و وخوینیان رشتوه وخوی گه‌وره‌یش به‌ری ره‌نجی خو‌یان ده‌داتئ وسته‌میان لی ناکات؛ چونکه خو ئه‌وانه دوارپوژیان ناگره. که‌واته هه‌ندیك جار که سه‌رکه‌وتنی موسولمانان داوه‌که‌ویت، به‌هوی ئه‌وه‌وه‌یه که به‌ره‌ی به‌رامبه‌ر کاتی ماوه که پاداشتی کرده‌وه‌کانی ته‌واو وه‌ر‌ب‌گریت؛ به‌لام ئیمه‌ی موسولمان وانین ئه‌گه‌ر لهم دونیایش هیچ وه‌رنه‌گرین، ئه‌وه‌قیامه‌تیک هه‌یه که پاداشتی هه‌موو کرده‌وه‌چاکه‌کانی خو‌مانی تیدا وه‌رده‌گرین.

ث- له‌پیناو ئه‌وه‌ی موسولمانان چی له‌توانایاندا هه‌یه بیخه‌نه‌گه‌ر، هه‌رچیان پی ده‌کریت دریخی نه‌که‌ن وقوربانی زور له‌و پیناوه‌دا بدن، تا قه‌ده‌ری ئه‌و سه‌رکه‌وتنه‌ بزانه‌ن وزوو له‌ده‌ستی نه‌ده‌ن و له‌ده‌رئه‌نجامی ئه‌و هه‌ولانه‌ نه‌وه‌یه‌ک پی بگات توانای به‌رپوه‌بردن وبه‌رده‌وامی پیدانی ده‌ستکه‌وته‌کانی هه‌بیت.

خۆ ئه‌گه‌ر وانه‌بیت ئه‌و کات هه‌ر سه‌رکه‌وتنێک بیت، چه‌ند به‌به‌هائیش بیت زوو له‌ده‌ست ده‌چیت؛ چونکه‌ خه‌لکی قه‌دری نازانن و خه‌لکانێکیش دروست نه‌بوون که بتوانن به‌رگری لێ بکه‌ن و گه‌شهی پێ بدن.

ئه‌وه‌تا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سیازده‌ سالی ته‌واو له‌مه‌ککه‌ وله‌ژیر زوڵم و سته‌م و چه‌وسانه‌وه‌ی قوره‌یش بانگه‌واز ده‌کات تا توانی نه‌وه‌یه‌ک په‌روه‌رده‌ بکات دواتر له‌سه‌ر شانی ئه‌وان ده‌وله‌تی مه‌دینه‌ی دامه‌زراند وله‌ پاش وه‌فاتی خۆی‌ش هه‌ر په‌روه‌رده‌که‌راوه‌کانی مه‌ککه‌ بوون توانیان درێژه‌ به‌ته‌مه‌نی ده‌وله‌تی ئیسلامی بدن و ده‌سته‌که‌وته‌کانی بپاریزن، بۆیه‌ پێویسته‌ هه‌موو بزوتنه‌وه‌یه‌کی ئیسلامی به‌قۆناغی مه‌ککه‌دا گوزهر بکات، تا ئه‌و نه‌وه‌یه‌ په‌روه‌رده‌ بکات که مانای خواناسی تی بگات و توانای دروستکردنی ده‌وله‌ت و پاراستنی ده‌سته‌که‌وته‌کانی هه‌بیت.

ج- جاری وایش هه‌یه‌ دواکه‌وتنی سه‌رکه‌وتنه‌که‌ په‌یوه‌ندی به‌خودی موسوڵمانانه‌وه‌ نییه‌؛ به‌لکو په‌یوه‌ندی به‌و گه‌ل و میله‌ته‌وه‌ هه‌یه‌ که ئه‌و موسوڵمانانه‌ کاری تیدا ده‌کهن و هه‌ولێ بۆ ده‌دن، ئه‌وان ئاماده‌نین ئیسلام قبول بکه‌ن و پاریزگاری لێ بکه‌ن؛ بۆیه‌ ئه‌گه‌ر موسوڵمانان سه‌ریش بکه‌ون ئه‌وان به‌ره‌هه‌ستیان لێده‌کهن و ئاسته‌نگیان بۆ دروست ده‌کهن.

ئێمه‌ باش ئه‌و راستیه‌ ده‌زانین که به‌رفه‌راره‌بوونی حوکمی خوای گه‌وره‌ له‌هه‌ر نه‌ته‌وه‌ و کۆمه‌لگه‌یه‌کدا گه‌وره‌ترین نیعمه‌ته‌ و ئه‌م نیعمه‌ته‌یش خوای گه‌وره‌ له‌گه‌ڵ خه‌لکانێکی ناکات که شایه‌نی نه‌بن؛ بۆیه‌ زۆر جار که‌ده‌بینین میله‌تانی‌ک گیرۆده‌ی ده‌ستی ده‌سه‌لاتی‌کی سته‌مکار ده‌بن، ده‌بیت بزانی‌ن که ئه‌وانه‌ ئه‌و ده‌سه‌لاته‌یان شایه‌نه‌ و به‌هۆی تاوانباری خۆیان‌وه‌یه‌ و خوای گه‌وره‌ هه‌رگیز زوڵم له‌کەس ناکات و هه‌رکات بیان‌ه‌وێت کۆتایی به‌و سته‌م و ده‌سه‌لاته‌ بینن ئه‌وه‌ به‌ر له‌هه‌موو شت ده‌بیت خۆیان بگۆرن، ئه‌وجا ده‌توانن ده‌سه‌لات بگۆرن، و هه‌گه‌ر نا خوای گه‌وره‌ به‌ موعجیزه‌ ده‌سه‌لات بۆ کەس ناگۆرێت، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ده‌سه‌لاتی‌کیش بگۆرێت له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌سته‌مه‌که‌ی هه‌موو سنورێکی به‌زاندوه‌، مه‌رج نییه‌ ده‌سه‌لاته‌که‌ی دوا‌ی ئه‌و له‌و باشت‌ر بیت؛ به‌لام خوای گه‌وره‌ ئه‌ویش بۆ ماوه‌یه‌ک مۆله‌ت ده‌دات دواتر ده‌یروخینی‌ت.

ئوه‌تا خ‌واى گه‌وره كاتيك به‌نو ئيسرائيلى له‌ژير ده‌سه‌لاتى فيرعه‌ون رزگار كرد، فه‌رمانى پي‌ كردن بچنه فه‌له‌ستينه‌وه، به‌لام جوله‌كه‌كان ناماده‌يى ئه‌وه‌يان تيدا نه‌بوو كه شه‌رى عه‌ره‌به‌كان بكه‌ن وبه‌موسايان گوت: فه‌له‌ستين گه‌ليكى به‌هيزى تيدايه برؤن خؤت وخواكه‌ت له‌گه‌ليان شه‌ر بكه‌ن ئيمه لي‌ره چاوه‌رئ ده‌كه‌ين، ئه‌وه‌بوو خ‌واى گه‌وره چل سال قه‌ده‌غه‌ى كرد له‌سه‌ريان كه بگه‌رپنه‌وه بيت المقدس، تا ئه‌و نه‌وه ترسنوك وسه‌رسه‌خته زؤربه‌يان له‌ناو چون، ئه‌وجا دواى چل سال وله‌سه‌ر ده‌ستى يوشعى كورپى نون گه‌رانه‌وه بيت المقدس.

كه‌واته: زؤر پيويسته ئيمه كار له‌سه‌ر چاكردى خؤمان وخه‌لكيش بكه‌ين تا خ‌واى گه‌وره سه‌ركه‌وتنى خؤيمان بؤ بنيري‌ت وله‌چنگى سته‌م رزگامان بكات^(١).

٢- زالبوون به‌سه‌ر ئاره‌زووه‌كانى نه‌فس وشه‌يتاندا ويه‌كلابوونه‌وى ته‌واو بؤ خ‌واى گه‌وره له‌هه‌موو كايه‌كانى ژياندا، نيت‌مرؤف هه‌رچى وهه‌رچه‌ند وهه‌رچؤن وله‌هه‌ركوئى بزى ئه‌وانه‌ گرنگ نين، گرنگ ئه‌وه‌يه تؤ خ‌واى گه‌وره له‌خؤت رازى كه‌يت، ئه‌مه‌يش ئه‌و په‌رى سه‌ركه‌وتنه‌ چونكه مرؤف ئه‌و ئامانجه‌ بالايه به‌دى دي‌ني‌ت كه له‌پيناويدا دروست بووه، كه‌په‌رستنى خ‌واى گه‌وره‌يه وهه‌ولدا‌نه بؤ به‌ده‌سته‌پي‌نانى ره‌زامه‌ندى ئه‌و.

٢- گه‌ياندى پهيامى خ‌واى گه‌وره وبه‌رده‌وامى كؤلنه‌دان له‌و پيناوهدا، ئيتر ده‌ره‌نجامه‌كه‌ى هه‌رچى بيت گرنگ نييه؛ چونكه له‌وانه‌يه هه‌نديك جار ئه‌م هه‌ولانه نه‌گه‌نه ئه‌نجام، به‌لكو به‌تياچوونى كه‌سه‌كه، يان ده‌سته وتاقم ولايه‌نه‌كه كؤتايى بيت، به‌لام ئه‌مه‌يش ئه‌و په‌رى سه‌ركه‌وتنه وناكري‌ت هيج كات به‌چاوى شكست سه‌ير بكرى‌ت، چونكه هيج كات خ‌واى گه‌وره داواى ئه‌نجامى له ئيمه نه‌كردوه؛ به‌لكو ته‌نها داواى كار وهه‌ولئى كردوه وئه‌ركى ئيمه ته‌نها ئه‌وه‌يه چى له‌ده‌ستمان دي‌ت دريغى نه‌كه‌ين له‌و پيناوهدا. ئه‌وه‌تا به‌هه‌زاره‌ها پيغه‌مبه‌ر هه‌بوون كه له پيناو گه‌ياندى پهيامه‌كانياندا گيانيان به‌خت كردوه وتيا چوون، چه‌ندين پيغه‌مبه‌رى تر هه‌بوون كه ته‌نانه‌ت يه‌ك كه‌سيش باوه‌رى به پهيامه‌كه‌يان نه‌هيناوه وبه‌ته‌نها ماونه‌ته‌وه ومردون، ئه‌مه‌يش له‌پله‌ى

پیغه‌مبه‌رایه‌تیانی که‌م نه‌کردۆته‌وه؛ به‌لکو به‌پیچه‌وانه‌وه، گرنگ ئه‌وه‌یه کۆلیان نه‌داوه وهه‌وێی به‌رده‌وامیان داوه و‌خوای گه‌وره‌یش ته‌نها ئه‌وه‌ی لێ داوا کردون.

ئه‌وه‌تا خوای گه‌وره له‌چه‌ندین ئایه‌تدا کاتیک باس له‌ئهرکی پیغه‌مبه‌ران ده‌کات ته‌نها باسی گه‌یانندی په‌یامه‌که‌ی ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾^(١).
واته: پیغه‌مبه‌ران ته‌نها ئه‌رکی گه‌یانندیان له‌سه‌ره.

یان ده‌فه‌رمویت: ﴿فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾^(٢). واته: جگه له گه‌یانندی په‌یامه‌کانی خوای گه‌وره مه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ران ئه‌رکیکی تریان هه‌یه؟!
وه ده‌فه‌رمویت: ﴿فَاتَمَّا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ﴾^(٣). واته: تۆ ته‌نها گه‌یانندی له‌سه‌ره ولی‌پیچه‌ینه‌وه ولی‌پرسینه‌وه ئه‌رکی ئی‌مه‌یه.

ئه‌مانه‌و چه‌ندین ده‌قی تر که‌جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌که‌نه‌وه که پیغه‌مبه‌ران وشوینکه‌وتوانیان ئه‌رکی گه‌یانندی و‌جیبه‌جی کردنی په‌یامه‌کانی خوای گه‌وره‌یان له‌سه‌ره، ده‌رئه‌نجامیش لای خوای گه‌وره خۆیه‌تی و‌خۆی رێکی ده‌خات.

ئیمه زۆر جار چ وه‌ک تا‌ک یاخود لایه‌نی ئیسلامی ده‌که‌وینه ئه‌و هه‌له‌یه‌وه و‌واده‌زانین که ئه‌رکی ئیمه‌یه دینی خوا بگه‌یه‌نینه کورسی ده‌سه‌لات، وه‌ک ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره خۆی نه‌توانیت ئه‌و کاره بکات؟! یان که‌سی تری نه‌بیت جگه له ئیمه؟! بۆیه زۆر جار هه‌ولمان داوه به‌هه‌رچی نرخی‌ک بیت بگه‌ینه ئه‌و ئامانجه و‌له‌وانه‌یه له‌هه‌ندی‌ک جار سازشمان له‌سه‌ر به‌شیک پیامه‌که‌یشمان کردبیت له‌و پیناوه‌دا. یان ئه‌مه وای لێ کردوین که زۆر کات مانه‌وه و‌ژیانی خۆمان، یان ئه‌و لایه‌نه‌ی کاری له‌گه‌ڵ ده‌که‌ین لا بوبیته ئامانج وهه‌ولمان دابیت به‌هه‌ر نرخی‌ک بیت پارێزگاری لێ بکه‌ین؛ چونکه پیمان وایه ئه‌گه‌ر ئیمه نه‌بین ئیتر دینی خوای گه‌وره بیکه‌س ده‌بیت وتیا ده‌جیت و‌ئه‌مه‌یش ئامانج و‌ئامپازی لا سه‌ره‌وین کردوین، به‌وه‌ی خۆمان و‌قه‌وره‌ه سیاسی‌ه‌کانمان لا بۆته ئامانج و‌په‌یامه‌که‌ی خوا‌یشمان لا بۆته ئامراز..

١ - سورة العنكبوت: الآية (١٨).

٢ - سورة النحل: الآية (٣٥).

٣ - سورة الرعد: الآية (٤٠).

به‌پريزان ريگر چييه نه‌گهر ئيمه و‌قه‌واره ولايه‌نه‌کانيشمان ببينه قه‌لغان و‌قوربانی پاراستنی سنوريکی شهرعی وسازشی له‌سهر نه‌که‌ين، خو به‌نه‌مانی ئيمه دين و‌ده‌سه‌لاتی خوی گه‌وره کو‌تایی پي نايه‌ت، گ‌رنگ نه‌وه‌ديه ئيمه پاريزگاری نه‌مانه‌ته‌که‌ی خوامان کرده و‌وه‌کو خوی گه‌ياندومانه و‌خيانه‌تمان لي نه‌کرده و‌له‌و پيناو‌هيشدا هه‌رچی توانيومان به‌خشيومانه و‌دريغيمان نه‌کرده. ئه‌مه لای خوی گه‌وره زور به‌رز و‌پيروژ تره و‌هک له‌وه‌ی سنوره‌کانی شهرع ببه‌زينين يان سازشيان له‌سهر بکه‌ين له‌پيناو مانه‌وه‌ی خو‌ماندا يان گه‌يشتمان به‌کورسی ده‌سه‌لات.

ئه‌وه‌تا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کاتيک باس له‌و که‌سانه ده‌کات که ده‌بنه سه‌رمه‌شق و‌پيشه‌نگی کاروانی شه‌هيدان له‌باره‌يانه‌وه ده‌فه‌رمو‌يت: **{سَيِّدُ الشَّهَدَاءِ حَمْرَةُ بْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، وَرَجُلٌ قَامَ إِلَى إِمَامٍ جَانِبٍ فَأَمَرَهُ وَنَهَاهُ فَفَتَلَهُ}**^(١). واته: سه‌ردار و‌پيشه‌نگی شه‌هيدان حه‌مزديه، له‌گه‌ل پياويک به‌گژ ده‌سه‌لاتداریکی سته‌مکاردا بچيته‌وه و‌فه‌رمانی پي بکات به‌چاکه و‌ريگری لي بکات له‌خراپه و‌له‌سهر نه‌و هه‌لويسته‌ی ده‌کوژري‌ت.

ئه‌وه‌تا ئه‌م پياوه له‌سهر گه‌ياندن پيامی خوی گه‌وره تيا چووه؛ به‌لام ئه‌مه شه‌ره‌فی نه‌وه‌ی پي ده‌دات که بگاته په‌لی حه‌مزه‌ی مامی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و‌پيشه‌وا‌ی کاروانی شه‌هيدان.

يان له‌چيروکی (أصحاب الأخدود) دا، که خوی گه‌وره له‌قورئاندا و‌له‌به‌ر گه‌وره‌یی و‌پيروزی روداوه‌که بو‌ی تو‌مار کردوين، کاتيک پادشا زور هه‌ول ده‌دات منداله‌که له‌ناو ببات به‌لام سه‌رکه‌وتو نابيت، دواتر منداله‌که پي ده‌لپت، به‌يه‌ک شيوه ده‌توانيت له‌ناوم ببه‌يت: ئه‌ويش به‌وه‌ی هه‌موو خه‌لك كو بکه‌يته‌وه و‌له‌به‌ر چاوی هه‌موويان بمبه‌ستيه‌وه و‌له‌تيروکه‌وانه‌که‌ی خو‌مه‌وه، تيريکم ئاراسته بکه‌يت و‌بلييت: به‌ناوی خوی نه‌و منداله، ئه‌وکات ده‌توانيت بمکوژيت. پاشا نه‌وه‌نده ساويلکه بوو، وای ده‌زانی به‌کوشتنی منداله‌که په‌يامه‌که‌ی کو‌تایی دي‌ت، نه‌وه‌بوو قسه‌ی منداله‌که‌ی و‌ه‌کو خوی چي‌به‌جی کرد، و‌کاتيک

١ - السيوطي (عبد الرحمن بن أبي بكر السيوطي)، الجامع الصغير في أحاديث البشير النذير، ج٢، دار الفكر، بيروت، رقم الحديث (٤٧٤٦)، ص٥٨. محمد عبد الرؤوف المناوي، فيض القدير شرح الجامع الصغير، ج٤، ط١، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٤، ص٣٠٢.

خه‌لگي رووداوه‌كه‌يان بيني، هه‌موويان چونه سهر ئايني مندا‌له‌كه، كه‌واته مندا‌له‌كه تواني له‌رپي به‌خشي‌ني ژياني خو‌يه‌وه په‌يامه‌كه‌ي بگه‌يه‌نيت، وسهر‌كه‌ويت به‌سهر پادشادا. به‌رپزان: هه‌رچند ئه‌مه له رو‌كه‌شدا تيا‌چوونه، به‌لام له‌راستيدا ئه‌وه چله‌پوپه‌ي سهر‌كه‌وتن وسهر‌فرازيه‌ وه‌سهر و ئه‌وه‌وه واتا وبه‌هايه‌ك بو سهر‌كه‌وتن نامي‌نيت‌ه‌وه. خو‌شه‌ويستان ئه‌مانه ئه‌و ته‌وه‌رانه بوون كه به پيويستم زاني له‌ده‌سپيكي باب‌ه‌ته‌كه‌دا باسيان بكه‌م، ئيستايش ده‌چينه سهر باسي بانگه‌وازي پيغهمبه‌ران (درودي خوايان له‌سهر) و بو هه‌ر يه‌كه‌يان باسيك ته‌رخان ده‌كه‌ين وسهر‌ه‌تا له ئاده‌مه‌وه ده‌ست پي‌ده‌كه‌ين.

باسى يه‌كهم

به‌سهرهاتى ئادهم پيڻغه‌مبه‌ر (درودى خواى له‌سهر)

دروستکردنى ئادهم به خالى سهرهتاي ده‌ستپيځردنى ئەم قوڻاغهى ژيانى مروڤايه‌تى ئەژمار ده‌کريټ له گه‌ردووندا؛ بۆيه ئادهم نه‌ك ته‌نها به‌باوکی پيڻغه‌مبه‌ران، به‌لکو به‌باوکی هه‌موو مروڤايه‌تى ده‌ناسريټ و باسکردنى ژيان ودروستبوونی گرنگی وتايه‌تمه‌ندی خوڤ هه‌يه له‌هه‌موو روپه‌که‌وه، هه‌ر بۆيه خواى گه‌وره (٢٥) جار له قورئاندا ناوى ده‌بات. ئيمه‌يش ليرهدا هه‌ول ده‌دهين له‌چهند ته‌وه‌ريکدا تيشک بخه‌ينه سهر ژيانى ئەو پيڻغه‌مبه‌رو پيشه‌وا مه‌زنه، به‌م شيويه‌ى لای خواره‌وه:

ته‌وه‌رى يه‌که‌م: قوڻاغه‌کانى دروستکردنى ئادهم.

ته‌وه‌رى دووه‌م: ته‌مه‌نى ئادهم.

ته‌وه‌رى سايه‌م: هه‌لوپيستی فريشته‌کان وشه‌يتان سه‌بارت به ئادهم.

ته‌وه‌رى چواره‌م: دروستکردنى هه‌وا.

ته‌وه‌رى پيڻجه‌م: ده‌ربه‌ده‌ربوون له‌به‌هه‌شت.

ته‌وه‌رى شه‌شه‌م: گرنگی به‌سهرهاتى ئادهم بۆ ژيانى مروڤايه‌تى.

ته‌وه‌رى هه‌وته‌م: کيشه‌ى کوڤه‌کانى ئادهم ويه‌که‌م تاوانى کوشتن.

ئهمانه گرنگه‌رينى ئەو ته‌وه‌رانه‌ن که له‌ميانى باس کردنى به‌سهرهاتى ئادهم قسه‌يان

ليوه ده‌که‌ين، وسهره‌تا به‌ته‌وه‌رى يه‌که‌م ده‌ستپيځه‌گه‌ين:

تەوهری یەكەم: قۆناغەكانی دروستکردنی ئادەم:

دروستکردنی ئادەم بەو شیوێهێی خۆی گەورە لە قورئاندا باسی دەکات دابەش دەبێت بەسەر حەوت قۆناغدا و بەم شیوێهێی لای خوارەو:

قۆناغی یەكەم: وەرگرتنی خۆل: وشەى ئادەم لە زمانى عەرەبیدا لە (ئەدیم) هەو وەرگیراوە کە بە واتای ڕوپۆش دێت؛ بۆیەش یەكەم مەروف ناوێرا ئادەم چونکە لە خۆلێ ڕووپۆشی زەوی دروستبوو.

خوای گەورە دەربارەى ئەم قۆناغە دەفەر مویت: ﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ﴾^(۱). واتە: نموونەى دروستکردنی عیسا لای خوای گەورە وەك دروستکردنی ئادەم وایە کە لەخۆل دروستی کرد.

پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ دەربارەى وردەکارییەكانی ئەم قۆناغە دەفەر مویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ آدَمَ مِنْ قَبْضَةٍ قَبْضَتِهَا مِنْ جَمِيعِ الْأَرْضِ، فَجَاءَ بَنُو آدَمَ عَلَى قَدْرِ الْأَرْضِ، جَاءَ مِنْهُمْ الْأَحْمَرُ، وَالْأَبْيَضُ، وَالْأَسْوَدُ، وَبَيْنَ ذَلِكَ، وَالسَّهْلُ، وَالْحَزْنُ، وَالْخَبِيثُ، وَالطَّيِّبُ﴾^(۲). واتە: خوای گەورە ئادەمى لەمشتیك خۆلێ ڕووپۆشی هەموو زەوی دروست کرد، خەلكیش هاوشیوێهێ خۆلێ زەوی دەرچوون- لە ڕووی ڕەنگەو- هەیانە سوورە، هەیانە سپی، هەیانە ڕەش، و هەیشیانە لەو نیوهندەدان، - لە ڕووی ڕەوشت و ئاكارەو- هەیانە نەرم و نیان، هەیانە توند و ڕەقن، هەیانە خراپ و بەدن، هەیشیانە باش و چاکن.

قۆناغی دووهم: تێكەڵکردنی خۆلەكە بە ناو: هەرچەندە خوای گەورە بە ڕوونی باس لەم قۆناغە ناکات، بەلام بەلێكدانەوێ سەرچەم ئەو ئایەتانەى لەم بارەیه‌و هاتوون ئەوهمان بۆ دەرەكەوێت کە لە قۆناغیك لە قۆناغەكاندا خوای گەورە ئەو خۆلێ ڕووپۆشی زەویەى تێكەڵ کردووە بە ناو، هەر وەك خۆی دەفەر مویت: ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ

۱ - سورة آل عمران: الآية (۵۹).

۲ - البیهقی، السنن الکبری، ج، ۹، ط، دائرە المعارف النظامیة، حیدرآباد، ۱۳۴۴، ص، ۳. أبو داود، سنن أبي داود، ج، ۴، دار الكتاب العربي، بیروت، ص، ۳۵۸. الترمذی، سنن الترمذی (الجامع الصحیح)، ج، ۵، دار إحياء التراث العربي، بیروت، تحقیق: أحمد محمد شاکر وآخرون، ص، ۲۰۴. و صححه الألبانی فی السلسلة الصحیحة.

﴿حَيِّ﴾^(۱). واته: ئیمه هموو زینده وهریکمان له ئاو دروستکردوه، ئادهمیش زینده وهریکه له زینده وهرهکان، که واته ناکریت ئاو له پیکهاتهی دروستکردنه کهیدا نه بو بیت.

قوناغی سییه م: بوون به قور: له دهرئه نجامی تیکه لکردنی ئاو و خو له که قور دروستبوو، له چه ندین ئایه تدا پهروهردگار باسی ئەم قوناغه مان بو دهکات ودهفه رمویت: ﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ طِينٍ﴾^(۲). واته: کاتیک پهروهردگار به فریشتهکانی فهرموو: من مرؤفیک له قور دروست دهکام. له ئایه تیکه تردا دهفه رمویت: ﴿وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ﴾^(۳). واته: سه رهتا مرؤفی له قور دروستکرد.

وه شه ی تانیش که ئاماده نه بوو کرنووشی بو ببات بیانووه کهی ئه وه بوو دهیگوت: ﴿قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ﴾^(۴). واته: من لهو باشترم تو منت له ناگر دروستکردوه وئهو له قور.

قوناغی چواره م: توندبوونه وه وچه بوونه وهی قوره که وگورانی رهنگ و بوئی: دواتر خوی گه وه واز له قوره که دهینیت تا توند وچه ده بیت وه و بو و رهنگی ده گوریت و وای لی دیت که ده کریت خوی بگریت وشتی لی دروست بگریت، له باره ی ئەم قوناغه ی شه وه پهروهردگار دهفه رمویت: ﴿إِنَّا خَلَقْنَا هُم مِّنْ طِينٍ لَّازِبٍ﴾^(۵). واته: ئیمه مرؤفمان له قور پیکه تونده وه بووی چه دروست کردوه. وه دهفه رمویت: ﴿مَنْ حَمًا مَّسْنُونٍ﴾^(۶). واته: له قور پیکه که رهنگ و بوئه کهی گورابوو.

قوناغی پینجه م: وهرگرتنی پوخته یه که له قوره که: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سَلَالَةٍ مِّنْ طِينٍ﴾^(۷). واته: ئیمه مرؤفمان له پوخته و پالفته یه کی قور دروستکردوه، لی ره دا واده ده که ویت که پهروهردگار له پوخته یه کی ئەو قوره ئاده می دروست کردوه، نه که له

۱ - سورة الأنبياء: الآية (۳۰).

۲ - سورة ص: الآية (۷۱).

۳ - سورة السجدة: الآية (۷).

۴ - سورة ص: الآية (۷۶).

۵ - سورة الصافات الآية (۱۱).

۶ - سورة الحجر: الآيات (۳۶) و (۲۸) و (۳۳).

۷ - سورة المؤمنون: الآية (۱۲).

هه‌موو قوره‌که؛ چونکه وشه‌ی (سلا‌له) له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا بۆ پوخته یان پالفته‌ی شت به‌کار‌دیت.

قوناغی شه‌شه‌م: قوناغی دروستکردنی کلێشه‌ وپه‌یکه‌ری ئاده‌م: دواتر له‌و پالفته‌یه‌ په‌روه‌ردگار هه‌یکه‌ل وکلێشه‌ی ئاده‌م دروست‌ده‌کات وناوناخه‌که‌ی به‌بۆشی ده‌هیلایته‌وه‌ و واو‌زی لی ده‌هینیت تا وشک ده‌بیته‌وه‌ و خۆی ده‌گریت، له‌و قوناغه‌دا ئاده‌م ته‌نها په‌یکه‌ریکی بی گيانی ناو به‌تال بوو، به‌شيوه‌یه‌ک که‌ئه‌گه‌ر شتیکی به‌ریکه‌وتایه‌ وه‌ک فه‌خفوریه‌ک ده‌نگی ده‌دایه‌وه‌، خوای گه‌وره‌ له‌و باره‌یه‌وه‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ﴾^(۱). واته‌: ئیمه‌ مرؤفمان له‌قورپکی وشکه‌وه‌بووی ره‌نگ وپۆن گۆراو دروست‌کردوه‌. وه‌ له‌نايه‌تیکی تر‌دا ده‌فه‌رمویت: ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ﴾^(۲). واته‌: مرؤفی له‌قورپکی وشکه‌وه‌بووی ناوناخن بۆشی وه‌ک فه‌خفوریه‌ک که‌ به‌ناگه‌ر وشکرا‌بیته‌وه‌ وسووره‌وه‌کرا‌بیت دروست‌کردوه‌.

پاشان ماوه‌یه‌ک ئاده‌م به‌و شیوه‌یه‌ ده‌مینیته‌وه‌، وشه‌یتان له‌و ماوه‌یه‌دا کیچ ده‌که‌و‌یته‌ که‌و‌لی وه‌دیه‌و‌یت بزانی‌ت ئەم شته‌ چیه‌ که‌خوای گه‌وره‌ دروستی ده‌کات، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌فه‌رمووده‌یه‌ک‌دا باسی ئەو بابته‌مان بۆ ده‌کات وه‌ده‌فه‌رمویت: ﴿لَمَّا صَوَّرَ اللَّهُ آدَمَ فِي الْجَنَّةِ تَرَكَهُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَتْرُكَهُ، فَجَعَلَ إبْلِسَ يُطِيفُ بِهِ يَنْظُرُ مَا هُوَ، فَلَمَّا رَأَهُ أَجُوفَ عَرَفَ أَنَّهُ خُلِقَ خَلْقًا لَا يَتَمَلَّكَ﴾^(۳). واته‌: کاتیک خوای گه‌وره‌ په‌یکه‌ری ئاده‌می دروست‌کرد له‌به‌هه‌شت‌دا، ماوه‌یه‌ک که‌خۆی وویستی له‌سه‌ر بوو به‌و شیوه‌یه‌ ه‌یشتیه‌وه‌، له‌و کاتانه‌دا شه‌یتان ده‌هات به‌ده‌وریدا ده‌سو‌رایه‌وه‌ تا بزانی‌ت ئەمه‌ چیه‌، که‌ بی‌نی ناوناخه‌که‌ی بۆشه‌ تیگه‌یشت که‌ شتیک ده‌بیت، خۆی بۆ زۆرشت ناگریت.

قوناغی هه‌وته‌م: قوناغی پرکردنه‌وه‌ ورۆح به‌به‌راکردن وپوون به‌مرؤف: که‌ ئەمه‌ه‌یش دوا قوناغی دروستکردنی ئاده‌م بوو، وه‌پاش ئەم قوناغه‌ په‌روه‌ردگار فه‌رمانی به‌فریشته‌گان کرد کړنووش بۆ ئاده‌م ببه‌ن، خوای بالاده‌ست ده‌راره‌ی ئەم قوناغه‌ه‌یش ده‌فه‌رمویت: ﴿فَإِذَا

۱ - سورة الحجر: الآية (۲۶).

۲ - سورة الرحمن: الآية (۱۴).

۳ - مسلم، صحیح مسلم، ج، ۸، رقم الحدیث (۶۸۱۵)، ص ۳۶.

سَوِيْنُهُ وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُوْحِيْ فَقَعُوْا لَهٗ سَاجِدِيْنَ ﴿١﴾ . واته: هه‌رکات ته‌واوم کرد وله‌لایه‌ن
خۆمه‌وه رۆحم کرد به‌به‌ریدا هه‌مووتان کړنووشی بۆ ببه‌ن.

زانایان کۆده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و رۆحه‌ی که‌ کرا به‌به‌ر ئاده‌مدا به‌شیک نییه
له‌خوای گه‌وره؛ به‌ئکو دروستکراویکه‌ له‌ دروستکراوه‌کان، وه‌که‌ خوای گه‌وره‌ ده‌یداته پال
خۆی بۆ ریزلینان و به‌هه‌ند وه‌رگرتنیتی لای فریشته‌کان.

که‌واته‌ دروستکردنی ئاده‌م وه‌کو ئایه‌ته‌کانی قورئان وه‌رمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ
باس ده‌که‌ن به‌م چه‌وت قوناغه‌دا تیپه‌ریوه‌ تا بۆته‌ ئاده‌م و مروڤیکی ئاسایی.

تہوہری دوہم: وردہ کاریہ کانی دروستکردنی ئادہم:

ہەرچەندە هیچ کام لەنایەتەکانی قورئان زیاد لەوہی باسمان کرد باس لە تەمەنی ئادەم و سیفاتەکانی ناکەن؛ بەلام دەکریت وردەکاری ئەو بابەتانە لەدەقی فەرموودەکانەوہ دەست بکەویت:

بۆ نمونە: دەربارەى رۆژى رۆح بەبەراکردنى ئادەم پیغمبەرى خوا ﷺ دەفەر مویت:

{خَبِرُ يَوْمٍ طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فِيهِ خُلِقَ آدَمُ، وَفِيهِ أُدْخِلَ الْجَنَّةَ، وَفِيهِ أُخْرِجَ مِنْهَا، وَلَا تَقُومُ السَّاعَةُ إِلَّا فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ}^(۱). واتە: باشتەرىن رۆژێك كەخۆرى تیدا هەلەتەبیت رۆژى

هەینیە، ئادەم لەو رۆژەدا دروستکرا و لەو رۆژەیشدا خرایە بەهەشتەوہ و هەر لەو رۆژەیشدا لەبەهەشت دەركرا، وەرۆژى دواى و قیامەتیش هەر لەرۆژى هەینیدا دەبیت.

لە فەرموودەیهکی تردا دەفەر مویت: **{وَفِيهِ تَبَّ عَلَيْهِ، وَفِيهِ مَاتَ}**^(۲). واتە: هەر لە

هەینیشدا خۆای گەورە لە هەلەكەى خۆشبوو و هەر لەو رۆژەیشدا مرد.

دەربارەى تەمەنیشى فەرموودەکان باس لەوودەكەن كە تەمەنى ئادەم (۱۰۰۰) سال بوو

لەوانە: **{لَمَّا خَلَقَ اللَّهُ آدَمَ، وَنَفَخَ فِيهِ الرُّوحَ عَطَسَ، فَقَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ، فَحَمِدَ اللَّهُ بِإِذْنِ اللَّهِ تَبَارَكَ**

وَتَعَالَى، فَقَالَ لَهُ رَبُّهُ: رَحِمَكَ اللَّهُ يَا آدَمُ، وَقَالَ لَهُ: يَا آدَمُ، أَذْهَبَ إِلَى أَوْلِيكَ الْمَلَائِكَةِ- إِلَى مَلَأٍ مِنْهُمْ

جُلُوسٍ- فَقُلْ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، فَقَالُوا: وَعَلَيْكَ السَّلَامُ، وَرَحْمَةُ اللَّهِ، وَبَرَكَاتُهُ، ثُمَّ رَجَعَ إِلَى رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ

فَقَالَ: هَذِهِ تَحِيَّتُكَ وَتَحِيَّةُ بَنِيكَ بَيْنَهُمْ، فَقَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى لَهُ وَيَدَاهُ مَقْبُوضَتَانِ اخْتَرْتُ أَيُّهُمَا شِئْتَ،

قَالَ: اخْتَرْتُ يَمِينَ رَبِّي، وَكَلَّمْنَا يَدَيْ رَبِّي يَمِينَ مَبَارَكَةً، ثُمَّ بَسَطَهَا، فَإِذَا فِيهَا آدَمُ وَذُرِّيَّتُهُ، فَقَالَ: أَيُّ

رَبِّ، مَا هُوَ لَآءٍ؟ قَالَ: هُوَ لَآءٍ ذُرِّيَّتِكَ، فَإِذَا كُلُّ إِنْسَانٍ مَكْتُوبٌ عُمْرُهُ بَيْنَ عَيْنَيْهِ، وَإِذَا فِيهِمْ رَجُلٌ

أَضْوَوْهُمْ، أَوْ مِنْ أَضْوَانِهِمْ، لَمْ يُكْتَبْ لَهُ إِلَّا أَرْبَعِينَ سَنَةً، فَقَالَ: يَا رَبِّ، مَنْ هَذَا؟ قَالَ: هَذَا ابْنُكَ دَاوُدَ،

وَقَدْ كَتَبْتُ لَهُ أَرْبَعِينَ سَنَةً، فَقَالَ: يَا رَبِّ، زِدْهُ فِي عُمْرِهِ، قَالَ: ذَاكَ الَّذِي كَتَبْتُ لَهُ، قَالَ: فَإِنِّي جَعَلْتُ لَهُ

مِنْ عُمْرِي سِتِّينَ سَنَةً قَالَ: أَنْتَ وَذَاكَ، فَقَالَ: ثُمَّ أُسْكِنَ الْجَنَّةَ مَا شَاءَ اللَّهُ، ثُمَّ أَهْبَطَ مِنْهَا، وَكَانَ آدَمُ

يَعْدُو لِنَفْسِهِ، فَأَتَاهُ مَلَكُ الْمَوْتِ، فَقَالَ لَهُ آدَمُ: قَدْ عَجَلْتُ، قَدْ كُتِبَ لِي أَلْفٌ سَنَةً. قَالَ: بَلَى، وَكَيْفَ جَعَلْتُ

لِابْنِكَ دَاوُدَ مِنْهَا سِتِّينَ سَنَةً، فَجَحَدَ، فَجَحَدَتْ ذُرِّيَّتُهُ، وَنَسِيَ فَنَسِيَتْ ذُرِّيَّتُهُ، فَيَوْمَئِذٍ أَمَرَ بِالْكِتَابِ

۱ - مسلم، صحيح مسلم، ج ۳، رقم الحديث (۲۰۱۴)، ص ۶.

۲ - البيهقي، السنن الكبرى، ج ۳، رقم الحديث (۶۲۱۴)، ص ۲۵۰. و صححه الألباني في صحيح الجامع.

وَالشُّهُودُ^(۱). واته: کاتیک خوی گه‌وره ئادهمی دروستکرد ورؤخی به‌به‌ردا کرد ئادهم پڑمی وگوتی: سوپاس بؤخوا، به‌ویستی خوی گه‌وره سوپاسی خوی گه‌وره‌ی کرد و خوی گه‌وره‌یش پیی فەرموو: ئادهم خوی گه‌وره رەحمت پی بکات و به‌زه‌یی پیتدا بیته‌وه، پاشان پیی فەرموو: برؤ بؤ لای ئەو فریشتانه- کۆمه‌ئیکیان له‌و ناوه‌ دانیشتبون- وبلئ: سلاوی خوی گه‌وره‌تان لیبت. ئەوانیش له‌وه‌لامدا گوتیان: سلاو، و به‌زه‌یی، و میهره‌بانی خوات له‌سه‌ر. پاشان گه‌راپه‌وه لای خوی گه‌وره و خوی گه‌وره پیی فەرموو: ئەوه سلاوی تۆ و نه‌وه‌کانت ده‌بیت له‌نیو خۆیاندا، پاشان په‌روه‌ردگار هەردوو ده‌سته‌کانی داخستبوو پیی فەرموو: کامه‌یانت ده‌ویت هه‌لیبژیره. ئەویش گوتی: هەردوو ده‌سته‌کانی په‌روه‌ردگارم راست و پیرۆزن، ئەوه‌ی لای راستیانم ده‌ویت، که خوی بالاده‌ست ده‌ستی کرده‌وه، ئادهم خوی و نه‌وه‌کانی له‌ده‌ستی په‌روه‌ردگادا بینی وگوتی: ئەی په‌روه‌ردگارم: ئەوانه کین؟. فەرموو: ئەوانه نه‌وه‌کانی تۆن، بینی هه‌رکەسێک ته‌مه‌نی له‌نیوچاوانی نووسراوه و بینی یه‌کێکیان له‌هه‌موو ئەوانی تر نورانی تر و دره‌وشاوه‌ تر بوو، ته‌نها چل سال ته‌مه‌نی بؤ نووسرابوو، گوتی: ئەی په‌روه‌ردگارم، ئەوه کیه؟. فەرموو: داوودی کورته و چل سال^(۲) ته‌مه‌نم بؤ نووسیوه. گوتی: ئەی په‌روه‌ردگارم ته‌مه‌نی بؤ زیادکه. فەرموو: ئەوه‌ندهم بؤ نووسیوه. گوتی: من شه‌ست سال له‌ته‌مه‌نی خۆمی پیده‌دهم. فەرموو: باشه باوا بیت ئەوه قسه‌ی خۆته. پاشان خوی گه‌وره ئادهمی له‌به‌هه‌شتا نیشه‌جئ کرد تا ئەوکاته‌ی ویستی له‌سه‌ر بوو، دواتر ناردی بؤ سه‌ر زه‌وی و ئادهم رۆژانه ته‌مه‌نی خوی ئەژمار ده‌کرد، تا فریشته‌ی گیانکیشان هات بؤ لای گیانی بکیشیت، ئادهم پیی گوت: په‌له‌ت کرده‌وه، من هه‌زار سال ته‌مه‌نم بؤ نووسراوه، گوتی: راسته وایه؛ به‌لام تۆ شه‌ست سالیته به‌خشیوته داوودی کورت. ئادهم نه‌چوه‌وه سه‌ر قسه‌که‌ی و نه‌ی سه‌لماند، و نه‌وه‌کانیشی نه‌چونه‌وه سه‌ر قسه‌کانی خۆیان و نه‌یانسه‌لماند، ئادهم به‌ئینه‌که‌ی خوی گه‌وره‌ی له‌یاد چوو، نه‌وه‌کانیشی به‌ئینه‌کانیان له‌یاد چوو. له‌و کاته‌وه په‌روه‌ردگار فەرمانی به‌نوووسینی به‌ئین و شایه‌ت گرتن کرد.

۱ - الترمذی، سنن الترمذی، ج ۵، رقم الحدیث (۳۳۶۸)، ص ۴۵۳. و صححه الألبانی فی صحیح الجامع - الحدیث (۵۲۱۰).

۲ - له‌هه‌ندیك رپوايه‌تدا به شه‌ست سال هاتوو و دياره ئەو كەسه‌ی فەرموو ده‌كه‌ی گێراوته‌وه لئى تىك چوو، يان چەند كەسێك گێراویانه‌ته‌وه و هه‌ندیكیان لئیان تىك چوو.

له‌ته‌وراتدا هاتوو‌ه که گوايه ئادهم (۹۳۰) سال ژياوه وئ‌ه‌گەر ئه‌وه‌ی ته‌ورات راست ب‌یت، ئه‌وه دياره (۹۳۰) سال له‌سه‌ر زه‌وی ژياوه به‌سالی هه‌تاوی، که ده‌کاته (۹۵۷) سالی قه‌مه‌ری، وله‌گه‌ل (۴۲) سال ته‌مه‌نی ناو به‌هه‌شت له‌ناسمان ده‌کاته‌وه (۱۰۰۰) سال^(۱).

سه‌بارت به‌دوا سته‌کانی ته‌مه‌ن ووه‌فاتیسی پیغمبره‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمویت: **﴿إِنَّ آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامَ لَمَّا حَضَرَهُ الْمَوْتُ قَالَ لِنَبِيِّهِ: أَيُّ بَنِيَّ إِنِّي أَشْتَهِي مِنْ ثَمَارِ الْجَنَّةِ. فَذَهَبُوا يَطْلُبُونَ لَهُ، فَاسْتَفْتَبَتْهُمْ الْمَلَائِكَةُ وَمَعَهُمْ أَكْفَانُهُ، وَحَنَوطُهُ، وَمَعَهُمُ الْفُؤُوسُ، وَالْمَسَاجِي، وَالْمَكَاتِلُ. فَقَالُوا لَهُمْ: يَا بَنِي آدَمَ مَا تَرِيدُونَ، وَمَا تَطْلُبُونَ؟. أَوْ مَا تَرِيدُونَ وَأَيْنَ تَذْهَبُونَ؟. قَالُوا: أَبُونَا مَرِيضٌ فَاشْتَهَى مِنْ ثَمَارِ الْجَنَّةِ. قَالُوا لَهُمْ: ارْجِعُوا فَقَدْ قُضِيَ قَضَاءُ أَبِيكُمْ. فَجَاءُوا فَلَمَّا رَأَتْهُمْ حَوَاءُ عَرَفَتْهُمْ فَلَادَتْ بِآدَمَ. فَقَالَ: إِلَيْكَ عَنِّي فَإِنَّمَا أُوتِيتُ مِنْ قِبَلِكَ، خَلَى بَيْنِي وَبَيْنَ مَلَائِكَةِ رَبِّي تَبَارَكَ وَتَعَالَى، فُقَبِضُوهُ، وَغَسَّلُوهُ، وَكَفَّنُوهُ، وَحَنَطُوهُ، وَحَفَرُوا لَهُ، وَالْحُدُودَ لَهُ، وَصَلُّوا عَلَيْهِ، ثُمَّ دَخَلُوا قَبْرَهُ فَوَضَعُوهُ فِي قَبْرِهِ، وَوَضَعُوا عَلَيْهِ اللَّبْنَ، ثُمَّ خَرَجُوا مِنَ الْقَبْرِ، ثُمَّ حَنَّوْا عَلَيْهِ التُّرَابَ، ثُمَّ قَالُوا: يَا بَنِي آدَمَ هَذِهِ سُنَّتُكُمْ﴾**^(۲). واته:

کاتیك ئادهم که‌وته حالی مردن به‌کوره‌کانی گوت: حه‌زم له‌میوه‌ی به‌هه‌شته، ئه‌وانیش چوون تا بو‌ی په‌یدا بکه‌ن وله‌رئ به‌کۆمه‌لئیک فریسته گه‌یشتن که کفن و بو‌ن و پاچ و بی‌ل و خاکه‌نازیان پی‌بوو. پی‌یان گوتن: کوره‌کانی ئادهم بو‌کوی ده‌رۆن و چیتان ده‌ویت؟ گوتیان: باوکمان نه‌خۆشه وحه‌ز له‌میوه‌ی به‌هه‌شت ده‌کات. گوتیان: بگه‌رینه‌وه باوکتان کاره‌کی ته‌واو بووه و ته‌مه‌نی کۆتایی هاتوو‌ه که گه‌رانه‌وه له‌گه‌لیان، حه‌وا فریسته‌کانی ناسی — وزانیی بو‌ گیانکیشانی هاتوون- باوه‌شی کرد به‌ ئاده‌مدا. ئادهم گوتی: وازم لی‌بینه، ئه‌وه‌ی به‌سه‌رمان هات به‌هوی تۆوه بوو، لی‌م گه‌رئ با فریسته‌کانی خوا کاری خۆیان بکه‌ن، ئه‌وکات گیانیان کیشا و شو‌ردیان و کفنیان کرد و بو‌نیان لی‌دا و گو‌ریان بو‌ هه‌لکه‌ند و گو‌ریچه‌یان بو‌کرد و نو‌یژیان له‌سه‌ر کرد، پاشان دابه‌زینه ناو گو‌ره‌که‌ی و خسته‌یانه ناو گو‌ره‌که‌ی و خسته‌یان

۱ - ابن كثير، البداية والنهاية، ج، ۱، دار إحياء التراث العربي، بيروت، ط، ۱۴۰۸، ص ۱۱۱.

۲ - البيهقي، السنن الكبرى، ج، ۳، رقم الحديث (٦٩٤٧)، ص ٤٠٤. الحاكم، المستدرک على الصحيحين، ج، ٢، دار المعرفة، بيروت، وقال: هذا حديث صحيح الاسناد ولم يخرجاه، ص ٢٤٤، ٢٤٥. الهيتمي، مجمع الزوائد ومنبع الفوائد، ج، ٨، دار الفكر، بيروت، ط ١٤١٢، وقال: رواه عبد الله بن أحمد، ورجاله رجال الصحيح غير عتي بن ضمرة وهو ثقة، ص ٣٦٦، ٣٦٧. الإمام أحمد، المسند، ج، ٥، رقم الحديث (٢١٢٧٨)، وقال شعيب الأرنؤوط في تخريجه: إسناده ضعيف. مؤسسة قرطبة، القاهرة، ص ١٣٦.

له‌سەر دانا وپاشان له گۆڤرە‌که‌ی هاتنه‌ دەر‌وه و خۆ‌لێان کرد به‌سه‌ردا، پاشان گوتیان: ئە‌ه‌ی کورانی ئادەم ئە‌مه‌ی کردمان رۆ‌پۆرە‌سمی به‌خاک سپاردنی مردوو‌ه‌کان‌تانە.

دەر‌بارە‌ی سیفاتە‌کانی ئادەم پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ فەر‌مووده‌یه‌کدا ده‌فه‌رموویت: **{خَلَقَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ آدَمَ عَلَى صُورَتِهِ طُولُهُ سِتُونَ ذِرَاعًا... فَمَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ آدَمَ وَطُولُهُ سِتُونَ ذِرَاعًا، فَلَمْ يَزَلِ الْخَلْقُ يَنْقُصُ بَعْدَهُ حَتَّى الْآنَ}**^(۱). واتە: خۆ‌ی گه‌وره‌ ئادەمی له‌سەر شیوه‌ی خۆ‌ی دروست‌کرد، شه‌ست گەز بال‌ی هه‌بوو...هه‌ر‌که‌سه‌یش بجێته‌ به‌هه‌شت له‌سەر شیوه‌ی ئادەم شه‌ست گەز بال‌ی ده‌بیت، پاش ئادەم خه‌لکی هیدی هیدی - بال‌ا، و جوانی، و ته‌مه‌نیان - رۆو له‌که‌مییه‌ تا ئە‌م‌رۆ.

کۆتایی ئە‌م ته‌وه‌رییه‌ به‌و فەر‌مووده‌یه‌ ده‌هینین که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ باسی شه‌وی میعراج و دیداری ئادەم ده‌کات و ده‌فه‌رموویت: **{ثُمَّ أَخَذَ بِيَدِي، فَعَرَجَ بِي إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا، فَلَمَّا جِئْتُ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا قَالَ جِبْرِيلُ لِخَازِنِ السَّمَاءِ: افْتَحْ. قَالَ: مَنْ هَذَا؟. قَالَ: هَذَا جِبْرِيلُ. قَالَ: هَلْ مَعَكَ أَحَدٌ؟. قَالَ: نَعَمْ مَعِيَ مُحَمَّدٌ ﷺ فَقَالَ: أُرْسِلْ إِلَيْهِ؟. قَالَ نَعَمْ. فَلَمَّا فَتَحَ عَلَوْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا، فَإِذَا رَجُلٌ قَاعِدٌ عَلَى يَمِينِهِ أَسْوَدَةٌ، وَعَلَى يَسَارِهِ أَسْوَدَةٌ، إِذَا نَظَرَ قَبْلَ يَمِينِهِ ضَحِكٌ، وَإِذَا نَظَرَ قَبْلَ يَسَارِهِ بَكَى، فَقَالَ: مَرْحَبًا بِالنَّبِيِّ الصَّالِحِ وَالْإِبْنِ الصَّالِحِ. قُلْتُ لِجِبْرِيلَ: مَنْ هَذَا؟. قَالَ: هَذَا آدَمُ. وَهَذِهِ الْأَسْوَدَةُ عَنْ يَمِينِهِ وَشِمَالِهِ نَسَمٌ بَنِيهِ فَأَهْلُ الْيَمِينِ مِنْهُمْ أَهْلُ الْجَنَّةِ، وَالْأَسْوَدَةُ الَّتِي عَنْ شِمَالِهِ أَهْلُ النَّارِ}**^(۲).

واتە: پاشان جبریل له‌گه‌لم هات تا گه‌یشتینه‌ ئاسمانی دونه‌یا، که‌گه‌یشتینه‌ ئاسمانی دونه‌یا جبریل به‌ دەر‌گه‌وانی ئاسمانی گوت: بیکه‌ره‌وه. گوتی ئە‌وه‌ کلێه‌؟. گوتی: ئە‌وه‌ جبریله‌. گوتی: که‌سی ترت له‌گه‌له‌؟. گوتی: به‌ئێ موحه‌ممه‌د ﷺ له‌گه‌له‌. گوتی: بانگێشت‌کراوه‌؟. گوتی: به‌ئێ. که‌ دەر‌گا‌که‌ی کرده‌وه‌ چوینه‌ سه‌ر ئاسمانی دونه‌یا وله‌وێ بینیم‌ پیاویک‌ دانێشتوو‌ه، له‌لای راستیه‌وه‌ تارماییه‌ک‌ هه‌یه‌ وله‌لای چه‌پییه‌وه‌ تارماییه‌ک‌ هه‌یه‌، که‌سه‌یری لای راستی ده‌کرد پێده‌که‌نی وکه‌سه‌یری لای چه‌پی ده‌کرد ده‌گریا. گوتی: به‌خێر‌بیت ئە‌ه‌ی کورپی چاک‌ وپیغه‌مبه‌ری چاک‌. گوتم: ئە‌ه‌ی جبریل ئە‌وه‌ کلێه‌؟. گوتی: ئە‌وه‌ ئادەمه‌، ئە‌وه‌ تارماییه‌ی لای راست وچه‌پیشی نه‌وه‌کانیتی، ئە‌وه‌وانه‌ی لای راستی به‌هه‌شتیه‌کانن، وئ‌ه‌وانه‌ی لای چه‌پیشی دۆزه‌خییه‌کانن.

۱ - البخاري، صحيح البخاري، ج، ۸، رقم الحديث (۶۲۲۷)، ص ۵۰. مسلم، صحيح مسلم، ج، ۸، رقم الحديث (۷۳۴۲)، ص ۱۴۹.

۲ - البخاري، صحيح البخاري، ج، ۱، رقم الحديث (۳۴۹)، ص ۷۹. مسلم، صحيح مسلم، ج، ۱، رقم الحديث (۴۳۳)، ص ۱۰۲.

توه‌ری سینه‌م: هه‌لوینستی فریشته‌کان وشه‌یتان سه‌بارت به‌ ئادهم:

خوای گه‌وره کاتیک ویستی وابوو ئادهم دروستبکات به‌فریشته‌کانی فه‌رموو: ﴿إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾^(۱). واته: من جینشینیک له‌سه‌ر زه‌ویدا دروست ده‌کهم.

جا لی‌رده‌دا به‌هیچ شیوه‌یه‌ک دروست نییه‌ بلئین مه‌به‌ستی ئایه‌ته‌که‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ خوای گه‌وره جینشینیک بۆ خوای دروست ده‌کات له‌زه‌ویدا ومروڤیشی بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ هه‌لبێژاردوه؛ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی جینشینی له‌ کۆمه‌لیک حاله‌تدا ده‌بیت، هه‌موویان دهره‌ق به‌زاتی خوای گه‌وره و بی‌هاوتا نه‌شیاوو مه‌حالن له‌وانه:

- جینشینی له‌ نیوانی دوو‌که‌سدا ده‌بیت، که‌ له‌یه‌ک ئاستدا بن وهاوشیوه‌ی یه‌کتر بن، یان لای که‌م له‌زۆر رووه‌وه‌ له‌یه‌کتر نزیکن.

- یان له‌کاتیکدا ده‌بیت که‌ که‌سی یه‌که‌م خوای بمیریت وده‌سه‌لاتی کۆتایی بیت، ئه‌وکات پئویسته‌ که‌سیک جینشینی بیت وشوینه‌که‌ی پر بکاته‌وه‌.

- یانیش که‌سیکی گونجاوتر و شیاوتر له‌که‌سی یه‌که‌م بۆ به‌رپه‌رده‌ی کاریک په‌یدا بیت، وئه‌و کات که‌سی یه‌که‌م لاده‌جیت وجینشینه‌که‌ ده‌جیته‌ جیگه‌که‌ی.

هه‌موو ئه‌م ئه‌گه‌رانه‌پیش بۆ خوای گه‌وره مه‌حالن؛ که‌واته مه‌به‌ستی جینشین لی‌رده‌دا بۆخوای گه‌وره نییه؛ به‌لکو دوو واتای تر هه‌لده‌گریت ئه‌وانیش:

۱- یان ئه‌وه‌تا به‌ر له‌ دروستکردنی ئادهم دروستکراوانیکی تر هه‌بوون له‌ زه‌ویدا وخوای گه‌وره له‌ناوی بردوون وله‌پاش ئه‌وان ئاده‌می دروستکردوه وئادهم ونه‌وه‌کانی بونه‌ته‌ جینشینی ئه‌وان.

۲- وه‌یان ئادهم ونه‌وه‌کانی نه‌وه به‌نه‌وه ده‌بنه‌ جینشینی یه‌کتر له‌زه‌ویدا. وه‌ک ئه‌وه‌ی

خوای گه‌وره خوای له‌چه‌ن‌دین ئایه‌تدا باسی لیوه ده‌کات وده‌فه‌رمویت: ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ﴾^(۲). واته: ئه‌و خوایه‌ی ئیوه‌ی نه‌وه

۱ - سورة البقرة: الآية (۲۰).

۲ - سورة الأنعام: الآية (۱۶۵).

۳ - سورة فاطر: الآية (۳۹).

به‌نوه کردوته جینشینی یه‌کتر له‌زه‌ویدا. وده‌فه‌رمویت: ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ خَلِيفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾^(۱). واته: پاش ئه‌وان ئیوه‌مان کرده جینشینی یه‌کتر له‌زه‌ویدا.

چونکه مه‌به‌ستی خوای گه‌وره له‌ دروستکردنی جینشین خودی ئادم خوای نه‌بوو به‌لکو ره‌گه‌زی مرؤف بوو به‌گشتی، به‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی که‌دواتر فریشته‌کان گوتیان: ﴿قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ﴾^(۲). واته: چوَن دروستکراویکی تیدا ده‌که‌یته جینشین، که خراپه‌کار و خوین ریژ ده‌بیت، له‌کاتی‌کدا ئی‌مه هه‌میشه په‌رستش بۆ زاتی تاکی پاکی بی‌ هاوتای توئه‌نجام ده‌ده‌ین؟!.

هه‌موویشمان ده‌زانین که ئادم خراپ و خوین‌ریژ نه‌بوو، وه‌ناشکریت فریشته‌کان مه‌به‌ستیان له‌م قسانه خودی ئادم بووبیت، به‌لکو نه‌وه‌کانی بوو. لیره‌دا پرسیاریک دیته پيش، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که چوَن فریشته‌کان زانیان ئه‌و بوونه‌وه‌ری که خوای گه‌وره ده‌یه‌ویت دروستی بکات خراپه‌کار و خوین‌ریژ ده‌بیت، له‌کاتی‌کدا هیشتا دروستنه‌کراوه وهیچی له‌باره‌وه نازان. لیره‌دا دوو ئه‌گه‌ر هه‌یه:

یه‌که‌م: له‌وانه‌یه به‌ر له ئادم دروستکراوانیک هه‌بووین کاری وایان کردبیت.

دووه‌م: فریشته‌کان زانیوانه ئه‌و بوونه‌وه‌ره له قور دروست ده‌کریت وئه‌وانیش سروشتی قورپان زانیوه وزانیویشیانه که هه‌ر بوونه‌وه‌ریک له‌قور دروستبکریت کاری وای لی‌ ده‌وه‌شیته‌وه.

ئه‌م هه‌لویتسه‌ی فریشته‌کانیش ره‌خنه ونا‌ره‌زایی نه‌بوو؛ به‌لکو خوای گه‌وره خوای ویستی له‌سه‌ر بوو که راپو‌یزیان بی‌ بکات وراشکاوانه هه‌لویتسیان بزانییت؛ تا دواتر پیدان بسه‌لمینیت که‌ئه‌وه‌ی ئه‌و ده‌یزانییت ئه‌وان نایزان، بویه بی‌ی فه‌رموون: ﴿إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾^(۳). واته: ئه‌وه‌ی من ده‌یزانم ئیوه نایزان. وه‌گه‌ر نا ده‌کرا هه‌ر باسی نه‌کردایه و نه‌شیان‌زانیایه.

دواتر په‌روه‌ردگار ده‌یه‌ویت به‌شپه‌وه‌یه‌کی کرداری وه‌لامیان بداته‌وه و‌حیکمه‌تی کاره‌که‌یان تی‌بگه‌یه‌نیت وده‌فه‌رمویت: ﴿وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ

۱ - سورة يونس: الآية (۱۴).

۲ - سورة البقرة: الآية (۳۰).

۳ - سورة البقرة: الآية (۳۰).

أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١﴾. واته: خوی گه‌وره ناوی هه‌موو بو‌ونه‌وه‌ره‌کانی فیری ئادم کرد- له ئاسمان وزه‌وی ومانگ وروژ وئه‌ستیره وبه‌رد ودار وهتد- پاشان ئه‌و بو‌ونه‌وه‌ره‌انی نیشانی فریشته‌کانی داو فهرمووی: ناوی ئه‌و شتانه‌م پی بلین ئه‌گه‌ر راست ده‌کن و ئیوه له ئادم باشتر و له‌پیشترن.

له‌ویدا فریشته‌کان دانیان به‌هه‌له‌ی خویاندا ناو له وه‌لامدا گوتیان: ﴿سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ (٢). واته: ئه‌ی په‌روه‌ردگار پاك وپیگه‌ردی بو‌ تویه ئیمه هیج شتیک نازانین ئه‌گه‌ر خۆت فیرت نه‌کردبین، هه‌ر خۆت زانا ودانا وکاربه‌جییت.

پاشان خوی گه‌وره به‌ئادهمی فهرموو: ﴿قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ﴾ (٣). واته:

ئاده‌ی ئادم تو‌ ناوی هه‌موو ئه‌وشتانه‌یان پی بلی، ئه‌وجا كه‌ئادم ناوی شته‌کانی پی گوتن خوی گه‌وره فهرمووی: من پیم نه‌گوتن كه‌من هه‌موو نه‌ینی وپه‌نه‌انییه‌کانی ئاسمانه‌کان وزه‌وی ده‌زانم وهه‌موو ئه‌وانه‌یشی كه‌ ده‌ری ده‌برن ئه‌وه‌یش كه‌ده‌یشارنه‌وه هه‌مووی ده‌زانم.

له‌م رییه‌وه خوی گه‌وره ویستی قه‌ناعه‌ت به‌فریشته‌کانی بکات، به‌وه‌ی كه‌ ئه‌گه‌ر ئیوه ناوی ئه‌م شتانه نازانن كه‌ له‌به‌رده‌ستانداپه وده‌یبینن، ئیتر چۆن ده‌زانن ئه‌و جینشینه‌ی من دهمه‌ویت له‌زه‌ویدا دروستی بکه‌م چییه وچۆن ده‌بیت وبو‌ دروستی ده‌که‌م؟!.

له‌پاش ئه‌وه‌ی كه‌ خوی بالاده‌ست بو‌ فریشته‌کانی ده‌رخست كه‌ ئه‌وه‌ی ئادم

ده‌یزانیت ئه‌وان نایزانن، ئه‌وجا داوا‌ی لی کردن كه‌ كرنوشی بو‌ ببه‌ن و فهرمووی: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ (٤). واته: کاتیک

فهرمانمان کرد به فریشته‌کان كه‌ كرنوش بو‌ ئادم ببه‌ن، هه‌موویان كرنوشیان برد ته‌نها ئیبلیس نه‌بیت كرنوشی نه‌برد ولوتبه‌رزی نواند وچووهریزی بیباوه‌رانه‌وه.

وه‌ك له‌ده‌قی ئاپه‌ته‌که‌دا ده‌رده‌که‌ویت خودای گه‌وره فه‌رمانی ته‌نها به‌فریشته‌کان کرده كه‌ كرنوش بو‌ ئادم ببه‌ن، وه‌ زانایانیش ها‌وران له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی كه‌ ئیبلیس فریشته

١ - سورة البقرة: الآية (٣١).

٢ - سورة البقرة: الآية (٣٢).

٣ - سورة البقرة: الآية (٣٣).

٤ - سورة البقرة: الآية (٣٤).

نهبوو؛ چونکه فریشته‌کان له نور دروستکراون و ئیبلیس له ئاگر، وه‌لێکدانه‌وه‌ی زۆر هه‌یه بۆ ئه‌وه‌ی که چون ئیبلیس به‌ر فه‌رمانه‌که کهوت؛ به‌لام هه‌یج کام له‌وانه گ‌رنگ نین ئه‌وه‌ی گ‌رنگه لێره‌دا ئه‌وه‌یه که ئیمه د‌ل‌ن‌ی‌ای‌ن له‌وه‌ی که ئه‌م فه‌رمانه‌ی خ‌و‌ای گ‌ه‌وره به‌هه‌ر ه‌و‌یه‌ک ب‌یت له ه‌و‌یه‌کان ئیبلیس‌یشی گ‌رت‌وت‌ه‌وه؛ چونکه ئه‌گ‌ه‌ر فه‌رمانه‌که نه‌یگ‌رت‌ایه‌ته‌وه ئه‌وه به‌د‌ل‌ن‌ی‌ایه‌وه خ‌و‌ای گ‌ه‌وره ل‌ی‌پ‌ی‌چ‌نه‌وه‌ی له‌گ‌ه‌ڵ نه‌ده‌کرد، وه‌یان ئیبلیس خ‌و‌ی پاس‌و‌ای ئه‌وه‌ی ده‌بوو که ئه‌و له‌فه‌رمانه‌که‌دا نه‌بوو.

جا هه‌رچه‌نده خ‌و‌ای گ‌ه‌وره خ‌و‌ی باش ده‌زان‌یت چی له‌ناخی شه‌یتاندا هه‌یه و‌ب‌و‌چی ک‌ر‌ن‌وشی نه‌بر‌د‌وه؛ به‌لام نایه‌و‌یت به‌ر له‌وه‌ی خ‌و‌ی دان به‌تاوانه‌که‌یدا ب‌ن‌یت س‌ز‌ای ب‌د‌ات، ب‌و‌یه ل‌ی‌ی ده‌پ‌رس‌یت^(۱) و‌ده‌فه‌رم‌و‌یت: ﴿قَالَ مَا مَنَّكَ إِلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ﴾^(۲). واته: چی ر‌ی‌گ‌ری ل‌ی ک‌رد‌یت و وای ل‌ی‌ک‌رد‌یت که ک‌ر‌ن‌وش نه‌به‌یت کات‌یک فه‌رمانم پ‌ی ک‌رد‌یت؟! ئیبلیس له‌وه‌لام‌دا گ‌وزارشت له‌ناخی نه‌خ‌وشی خ‌و‌ی ده‌کات و‌ده‌ل‌یت: ﴿قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ﴾^(۳). واته: من له‌و باش‌ترم، منت له‌ ئاگر دروست‌کرد‌وه و‌ئه‌و له‌ ق‌و‌ر.

جال‌یره‌دا ئه‌گ‌ه‌ر سه‌رنج ب‌ده‌ین ده‌بین‌ین که شه‌یتان هه‌ر به‌تاوانی ک‌ر‌ن‌وش نه‌ب‌رد‌ن و‌سه‌ر‌پ‌ی‌چی ک‌رد‌نی فه‌رمانه‌که‌ی خ‌و‌ای گ‌ه‌وره‌وه نه‌ه‌ستا؛ به‌ل‌کو پاس‌و‌ای هه‌ل‌و‌ی‌سته‌که‌ی زۆر له‌خ‌ودی هه‌ل‌و‌ی‌سته‌کی نه‌شی‌او‌تر بوو؛ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ر‌ه‌خ‌نه‌ی گ‌رت له‌ زان‌ست و‌دان‌ایی و‌داد‌په‌روه‌ری فه‌رمانه‌کی خ‌و‌ای گ‌ه‌وره، به‌وه‌ی که چون فه‌رمان به‌من ده‌که‌یت ک‌ر‌ن‌وش به‌رم بۆ ئاد‌م، له‌کات‌یک‌دا من له‌و باش‌ترم؟! به‌مه‌یش تاوانه‌که‌ی خ‌ۆبه‌زل‌زانی، و‌به‌خ‌ۆ‌دا هه‌ل‌دان، و‌به‌که‌م سه‌یر‌ک‌رد‌نی به‌رام‌به‌ر و‌سو‌کایه‌تی پ‌ی‌ک‌رد‌ن‌یشی هاته‌ سه‌ر، و‌له‌سه‌ر ئه‌مانه هه‌مو‌وی خ‌و‌ای گ‌ه‌وره ر‌ی‌سو‌ای ک‌رد و‌نه‌فر‌ینی هه‌تا هه‌تایی ل‌ی‌ک‌رد و‌له‌زاتی بال‌آده‌ستی خ‌و‌ی و‌ر‌پ‌زی فریشته‌کان دو‌وری خ‌سته‌وه.

۱ - جا با ئیمه‌ی باوم‌داریش له‌مه‌وه ف‌یر ب‌بین که به‌ر له‌ل‌یک‌ۆل‌ینه‌وه و‌به‌د‌واد‌ا‌چ‌ونی ته‌واو ب‌ریاری سه‌ر‌پ‌یی و‌به‌په‌له له‌سه‌ر هه‌ل‌و‌ی‌ست و‌هه‌له‌ی خه‌ل‌کی نه‌ده‌ین.

۲ - سورة الأعراف: الآية (۱۲).

۳ - سورة الأعراف: الآية (۱۲).

ته‌وهری چواره‌م: دروستکردنی حه‌ووا:

هه‌رچه‌نده خ‌وای گه‌وره هه‌ر له‌سه‌ره‌تای دروستکردنییه‌وه ریژیکی بی سنوری له‌ئادهم گرتبوو، وه هه‌موو هۆکاره‌کان و پیداو‌یستییه‌کانی ژیانی بۆ فه‌راهه‌م کردبوو؛ به‌لام سه‌ره‌پای ئەمانه هه‌مووی ئادهم زۆر هه‌ستی به‌ته‌نیایی ده‌کرد؛ چونکه له‌په‌گه‌زی خ‌وای هاو‌ده‌م و هاوسه‌ریکی نه‌بوو، تا خ‌وای گه‌وره هاوسه‌ریکی له‌خ‌وای بۆ دروستکرد.

سه‌بارت به‌ شیواز وکاتی دروستبوونی ئەو هاوسه‌ره، ده‌قیکی روون و پاسته‌وخ‌ومان له‌به‌رده‌ستدا نییه؛ به‌لام ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌ت کۆمه‌لیک راستی له‌و باره‌یه‌وه باس ده‌که‌ن که گرنگترینیان ئەمانه‌ن:

- سه‌رچاوه‌ی دروستبوونی حه‌ووا ئادهم خ‌وای بوو، هه‌ر وه‌ک خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾^(۱). واته: ئە‌ی خه‌لکینه پابه‌ندی فه‌رمانه‌کانی ئەو په‌روه‌ردگار‌ه‌تان به‌ن که ئیوه‌ی له‌یه‌ک تاکه که‌س دروستکردوه وه‌ر له‌خ‌وای هاوسه‌ری بۆ دروستکردوه. له‌ ئایه‌تیکی تر‌دا ده‌فه‌رمویت: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾^(۲). واته: ئە‌و خ‌وایه‌ی که له‌یه‌ک که‌س ئیوه‌ی دروستکردوه وه‌ر له‌خ‌وای هاوسه‌ری بۆ دروستکردوه.

- ئە‌و ئە‌ندامه‌ی جه‌سته‌ی ئاده‌میش که حه‌ووا‌ی لی دروستکراوه په‌راسووی بووه، هه‌ر وه‌ک پیغمبهری خوا ﷺ له‌فه‌رمووده‌یه‌که‌دا ده‌فه‌رمویت: ﴿اسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ، فَإِنَّ الْمَرْأَةَ خُلِقَتْ مِنْ ضِلْعٍ﴾^(۳). واته: وه‌سییه‌ت و راسپارده‌ی من بۆ ئیوه ئە‌وه‌یه که ئاگاتان له‌ ئافه‌ره‌تان بی‌ت و باش بن بۆیان؛ چونکه ئافه‌رت له‌ په‌راسوو دروست بووه.

- ته‌ورات وئینجیل و سه‌رحه‌م په‌رتووکه ئاسمانییه‌کانی تریش جه‌خت له‌سه‌ر هه‌مان راستی ده‌که‌نه‌وه، که خاتوو حه‌وا له‌ په‌راسووی چه‌پی ئادهم دروستبووه، له‌وانه له‌ سف‌ری ته‌کویندا هاتووه: (وَقَالَ الرَّبُّ الْإِلَهُ: لَيْسَ جَنِدًا أَنْ يَكُونَ آدَمَ وَخَدَهُ، فَأَصْنَعْ لَهُ مَعِينًا نَظِيرَهُ (۲۱) فَأَوْقَعَ الرَّبُّ الْإِلَهُ سُبَاتًا عَلَى آدَمَ فَنَامَ، فَأَخَذَ وَاحِدَةً مِنْ أَضْلَاعِهِ وَمَلَأَ مَكَانَهَا لَحْمًا (۲۲) وَبَنَى الرَّبُّ

۱ - سورة النساء: الآية (۱).

۲ - سورة الأعراف: الآية (۱۸۹).

۳ - البخاري، صحيح البخاري، ج، ٤، رقم الحديث (٣٣٣١)، ص ١٣٣. مسلم، صحيح مسلم، ج، ٤، رقم الحديث (٣٧١٩)، ص ١٧٨.

الإله الصلغ التي أخذها من آدم امرأةً وأحضرها إلى آدم^(۱). واته: خوی گه‌وره فه‌رمووی: باش نییه ئادهم به‌ته‌نھا بمینیته‌وه، که‌سیکی هاوشیوهی خوی بۆ دروست ده‌که‌م، پاشان خوی گه‌وره ئادهمی خه‌واند ویه‌کیک له‌په‌راسوه‌کانی دهره‌یناو شوپنه‌که‌ی به‌گۆشت پرکرده‌وه وله‌و په‌راسوه‌ی له‌ئادهمی وهرگرت ئافره‌تیکی دروستکرد وهینای بۆلای ئادهم.

- بۆیه‌یش خوی گه‌وره له‌ جه‌سته‌ی ئادهم خوی چه‌ووای دروست کرد تا هه‌میشه ئادهم وسه‌رجه‌م بیاوانیش له‌وه تیبگه‌ن که هاوسه‌ره‌کانیان به‌شیکن له‌خوین؛ بۆیه بپویسته ریزیان لی بگرن وخۆشیان بووین.

- سه‌بارته به‌ هۆکاری ناوانیشی به‌ چه‌ووا دوو ئه‌گه‌ر هه‌یه:

۱- چه‌ووا له‌ (حی) بیه‌وه هرگیراوه که به‌واتای زیندوو دیت، و چه‌ووایش له‌ ئادهم دروستکرا که زیندوو بوو.

۲- یانیش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌م ئافره‌ته ده‌بیته دایکی هه‌موو زیندوووه‌کان.

ئهمه هه‌موو ئه‌و زانیاریانه‌ن که دهرباره‌ی دروستکردنی چه‌ووا هاتوون وهه‌رچه‌نده هه‌ندیک له‌و ده‌فانه‌ی که‌باسمان کرد راقه‌ی جیاوازتری بۆ ده‌کریت؛ به‌لام دروستترینیان ئه‌وه‌یه که‌لیره‌دا باسمان کردوه.

ورده‌کارییه‌کانی تری ئه‌م رووداویش هه‌رچی وهه‌رچۆن بووبیت ئه‌وه گرنگ نییه، گرنگ ئه‌وه‌یه دهرئه‌نجام خوی گه‌وره هاوسه‌ریکی بۆ ئادهم دروستکرد تا ژيانی له‌گه‌ل به‌سه‌ر ببات و پیکه‌وه رووبه‌رووی ئه‌زموونه تاله‌کانی ژیان ببنه‌وه، وبنه سه‌رچاوه‌ی ژيانی مرۆفایه‌تی.

توه‌ری پینجهم: چوونه ناو به‌هه‌شت و فریودانی شه‌یتان و ده‌ره‌ده‌ربوون

له‌به‌هه‌شت:

ئه‌وجا خوای گه‌وره و پاش ئه‌و هه‌موو به‌خششه‌ی که له‌گه‌ڵ ئاده‌می کرد به‌خششیکی گه‌وره‌تری له‌گه‌ڵ ده‌کات به‌وه‌ی که‌خۆی و هاوسه‌ره‌که‌ی له‌به‌هه‌شتدا نیسته‌جی ده‌کات و پیتی ده‌فه‌رمویت: ﴿يَا أَدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾^(۱). واته: ئه‌ی ئاده‌م خۆت و هاوسه‌ره‌که‌ت نیسته‌جی بن له‌به‌هه‌شه‌تدا و هه‌رچیتان چه‌ز لیبوو بیخۆن و ته‌نها نزیکي ئه‌و داره مه‌که‌ون و مه‌چه‌نه ریزی سته‌مکارانه‌وه.

هه‌رچه‌نده هه‌ندیك له رافه‌کارانی قورئان پێیان وایه که ئاده‌م له‌به‌هه‌شتدا دروستبووه، به‌لام ئه‌م ئایه‌تانه و هه‌موو ئه‌و ئایه‌تانه‌ی تر که له‌م باره‌یه‌وه هاتوون ئه‌وه روت ده‌که‌نه‌وه که ئاده‌م تا ئه‌م قوئاغه‌هیش له‌به‌هه‌شتدا بویت، به‌به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی که په‌روه‌ردگار ئیستا پیتی ده‌فه‌رمویت له‌به‌هه‌شتدا نیسته‌جی به، وه به‌به‌لگه‌ی ئه‌وه‌یش که ئیستا هه‌لومه‌رجی مانه‌وه‌یان له‌به‌هه‌شتدا بۆ دیاری ده‌کات و داوای ئه‌وه‌یان لێ ده‌کات، که له‌به‌ری داره‌که نه‌خۆن.

سه‌باره‌ت به‌وه‌یش که ئایا ئه‌و به‌هه‌شته‌ی ئاده‌می تێدا نیسته‌جی کرا، هه‌ر ئه‌و به‌هه‌شته‌یه که باوه‌رداران له‌دوا‌رژدا ده‌چه‌ناوی، یان هه‌رباخیکی خۆش بووه و هه‌موو پێداوێستییه‌کی خۆشگوزه‌رانی تێدا ده‌سته‌به‌ر بووه، زانایان قسه و باسی زۆریان هه‌یه و هیچ به‌لگه‌یه‌کی روونیان به‌ده‌سته‌وه نیه بۆ ساغکردنه‌وه‌ی بۆچوونه‌کانیان، گ‌رنگ ئه‌وه‌یه هه‌ر کامیان بێت هیچ کاریگه‌رییه‌کی له‌سه‌ر ره‌وتی رووداوه‌کان نابێت.

گ‌رنگ ئه‌وه‌یه خوای گه‌وره باش ده‌یزانی که‌شه‌یتان ئه‌و داخه‌ی ئاده‌می هه‌ر له‌دلدایه که به‌هۆی ئه‌وه‌وه به‌نه‌فره‌ت کرا و هه‌میشه له‌بۆسه‌دایه بۆ ئه‌وه‌ی تۆله‌ی خۆی لیبکاته‌وه؛ بۆیه هۆشدارێ دایه ئاده‌م به‌وه‌ی ئاگای له‌ فیل و فریودانی شه‌یتان بێت و بزانی‌ت که‌شه‌یتان دو‌ژمنی‌تی و به‌قسه‌ی ته‌فره نه‌خوات و پیتی فه‌رموون: ﴿فَقُلْنَا يَا أَدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا

يُخْرِجَنَّكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَى ﴿١﴾ . واته: گوتمان ئەى ئادەم ئەو دەوژمنى خۆت و خێزانە‌که‌ته، ئاگادار بە فریوتان نەدات و لەبە‌هەشت بە‌ده‌رکردنتان نەدات، دواتر بە‌دە‌بە‌خت و بە‌ش مە‌ینە‌ت دە‌بیت، هە‌رحیت پێ‌ویست بێ‌ت لەبە‌هەشتدا بۆت ئامادە‌کراوه نە‌برسى دە‌بیت، نە‌روت، نە‌تینو، نە‌هە‌تاویش لێ‌تدە‌دات وماندوت دە‌کات.

باش ماوه‌یه‌ک شە‌یتان لە‌رپی ختوره وگومانە‌وه چووێ ژیر کلێ‌شە‌ی ئادەم وهاوسەرە‌که‌ی و فریوی دان و پێ‌ی گوتن: ﴿يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَىٰ﴾. (٢) . واته: ئەى ئادەم دارێ‌کت نیشان بە‌دم کە ئە‌گەر لێ‌ی بخۆیت بە‌هە‌تا هە‌تایی دە‌مێ‌نیتە‌وه وگە‌نجینە‌یه‌کێ‌شه هە‌رگیز لە‌ناو ناچێ‌ت.

بە‌لام زۆر ژیرانە‌ لێ‌یان دە‌چێ‌ته پێ‌ش و سەرە‌تا پێ‌یان نا‌ئیت کە‌ئە‌و دارە هە‌مان ئە‌و دارە‌یه کە‌ خوای گە‌وره فەرمانی پێ‌ کردون کە‌ لێ‌ی نزیک نە‌بنە‌وه، نە‌وه‌ک شتە‌که‌یان بە‌لاوه قورس بێ‌ت و لە‌فێ‌له‌که‌ی تێ‌بگە‌ن و بە‌قسە‌ی نە‌کە‌ن، بە‌لکو پێ‌یان دە‌ئیت دارێ‌که لە‌ دارە‌کانی بە‌هەشت و بۆ زیاتر تۆ‌کمە کردنی پیلانە‌که‌ی شە‌یتان کە‌ لێ‌که‌ئە‌ی ژیرانی هە‌تاهە‌تایی دە‌خاتە سە‌ریانە‌وه و دە‌یکاتە خولیا‌یان. ئە‌وجا کە‌ دە‌زانیت ئادەم وهاوسەرە‌که‌ی کە‌ وتونە‌ته ژیر کاریگە‌ری پیلانە‌که‌یه‌وه و بە‌تاسە‌ی ئە‌وه‌وه‌ن کە‌ئە‌و دارە بێ‌ننە‌وه و لە‌بەرە‌که‌ی بخۆن، ئە‌وجا دارە‌که‌یان پێ‌ دە‌ئیت، و لێ‌زانانە‌ فەرمانە‌که‌ی خوایان بە‌ئاراستە‌یه‌کی تردا بۆ رافە‌ دە‌کات و پێ‌یان دە‌ئیت: ﴿مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَکَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ﴾. (٣) .

واته: بۆ‌یه خوای گە‌وره پێ‌ی گوتون لە‌و دارە مە‌خۆن تانە‌بنە‌ فریشتە‌، وه‌یان بە‌هە‌تاهە‌تایی نە‌مێ‌ننە‌وه، جا هەر بە‌وه‌دیشە‌وه نە‌وه‌ستا بە‌لکو سوێ‌ندی بۆ خواردن بە‌وه‌ی من تە‌نها بە‌رژە‌وه‌ندی ئێ‌وهم دە‌وێ‌ت وه‌یچی تر، خوای گە‌وره لە‌و بارە‌یه‌وه دە‌فەرمویت: ﴿وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ﴾. (٤) . واته: سوێ‌ندی بۆ خواردن بە‌خوای گە‌وره، کە‌ من د‌لسۆزتانم و تە‌نها بە‌رژە‌وه‌ندی ئێ‌وه‌دیشم مە‌به‌ستە‌. کە‌واتە شە‌یتان چە‌ندین رێ‌گە‌ی بە‌کارهێ‌نا تا

١ - سورة طه: الآيات (١١٧-١١٩).

٢ - سورة طه: الآية (١٢٠).

٣ - سورة الأعراف: الآية (٢٠).

٤ - سورة الأعراف: الآية (٢١).

قهناعه‌تیاں پئ بکات له‌داره‌که بخون، تا کار گه‌یشته ئه‌وه‌ی پئیاں بلیت که فه‌رمانه‌که‌ی خوی گه‌وره له‌به‌رزه‌وه‌ندی ئیوه نییه؛ به‌لکو قسه‌کانی من له‌به‌رزه‌وه‌ندی ئیوه‌یه و من دل‌سوزتانم.

سه‌رئه‌نجام شه‌یتان کۆلی نه‌دا تا تۆله‌ی خۆی کرده‌وه وپاش هه‌ولئیکی زۆر وچه‌ندین سال فیل وهه‌ول وماندوبوون قهناعه‌تی پئ کردن له‌داره‌که بخون و له‌ته‌وراتدا واباس کراوه که‌پاش (۴۳) سال ئه‌وجا توانی قهناعه‌تیاں پئ بکات.

لێرده‌دا له‌وانه‌یه ئه‌و پرسیاره‌ لای هه‌ندی‌کمان دروستبیت که شه‌یتان چۆن ده‌یتوانی ده‌نگی خۆی بگه‌یه‌نیته ئاده‌م و قسه‌ی له‌گه‌ل بکات، له‌کاتیکدا ئاده‌م له‌به‌هه‌شتدا بوو وه شه‌یتان به‌فه‌رمانی خوی گه‌وره ده‌رکرا‌بوو له‌به‌هه‌شت، وه‌بۆی نه‌بوو بچیته‌وه ناوی؟ لێرده‌دا کۆمه‌لئیک ئه‌گه‌ر هه‌یه، له‌وانه‌:

- شه‌یتان له‌رپه‌گه‌ی شه‌پۆله ده‌نگه‌وه ختوره وپراپی له‌دلی ئاده‌م وحه‌وادا دروست کردبیت وئه‌و قسانه‌ی پئ گه‌یاندین وه‌کو چۆن ئیستا ئیمه له‌رپی رادوی یان ته‌له‌فۆنه‌وه گوی بیستی سه‌ده‌ها شه‌پۆله ده‌نگ ده‌بین، له‌کاتیکدا خاوه‌نه‌کانیاں زۆر دوورن لیمانه‌وه.

- یان له‌وانه‌یه ئاده‌م هه‌ندی‌ک جار هاتبیته‌ ده‌ره‌وه‌ی به‌هه‌شت وله‌وی بینیبیت و قسه‌ی له‌گه‌ل کردبیت.

- یانیش ده‌کریت شه‌یتان له‌ده‌ره‌وه‌ی به‌هه‌شت وئاده‌میش له‌زوره‌وه قسه‌یاں له‌گه‌ل یه‌کتر کردبیت.

ئه‌مانه و چه‌ندین ئه‌گه‌ری تر هه‌یه هه‌موویان رپیاں تی ده‌چیت و خوی گه‌وره‌یش خۆی زاناره که ئه‌و په‌یه‌وه‌ندییه چۆن پرویداوه، گرنگ په‌یه‌وه‌ندیی و کارتیکردنه‌که پرویداوه.

به‌لام ئه‌وه‌ی که هه‌ندی‌ک له‌ ته‌فسیره‌کان باسی ده‌کهن که گوايه شه‌یتان چۆته ده‌می ماره‌وه وله‌و رپیه‌وه ده‌ی کردۆته ناو به‌هه‌شت، ئه‌و جۆره بۆچوونا‌نه ته‌نها قسه‌ی ئیسرائیلیاتن وه‌یچ بنه‌مایه‌کی زانستی وشه‌رعی ولۆجیکیان نییه.

خوای گه‌وره له‌دریژه‌ی باسی به‌سه‌ره‌اته‌که‌دا ده‌فه‌رمویت: ﴿فَدَلَّاهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْءَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ﴾^(۱). واته: شه‌یتان هیدی هیدی و به‌به‌لینی درو فریوی دان وله‌خشته‌ی بردن وکاتیک له‌به‌ری داره‌که‌یان چه‌شت، پروتبوونه‌وه و عه‌یب و عاریان درکه‌وت و نه‌وانیش له‌شه‌رماندا په‌لاماری گه‌لای داره‌کانیان ده‌دا تاخوایی بی دابپوشن.

نالو کاتانه‌دا خوای بالا ده‌ست بانگی لی‌کردن و فه‌رمووی: ﴿أَلَمْ أَنهْكُمْ عَنْ تِلْكَمَ الشَّجَرَةِ وَأَقُل لَّكُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾^(۲). واته: من پیم نه‌گوتن له‌به‌ری نه‌وه داره نه‌خون و نه‌یشم گوت شه‌یتان دوژمنیکی سه‌سه‌ختتانه و به‌قه‌سه‌کانی فریو نه‌خون. نه‌وجا خوای گه‌وره برپاریدا که له‌به‌هه‌شت ده‌ریان بکات و په‌وانه‌ی سه‌ر زه‌ویان بکات و پی‌ی فه‌رموون: ﴿وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ﴾^(۳). واته: برونه‌ خواره‌وه بو سه‌رزه‌وی وله‌وی هه‌ندی‌کتان ده‌بنه‌ دوژمنی هه‌ندیکی ترتان^(۴) وزه‌وی تا ماوه‌ی ته‌مه‌نتان ده‌بیته‌ نارامگه‌ و حی‌ی حه‌وانه‌وه‌تان.

ئاده‌م و حه‌ووا پاش نه‌وه روداوه زور هه‌ستیان به‌په‌شیمانی کرد و داوای لی‌خوشبوونیان له‌خوای گه‌وره کرد و گوتیان: ﴿رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾^(۵). واته: په‌روه‌ردگارا ئیمه‌ سته‌ممان له‌خومان کرد و نه‌گه‌ریش تو لی‌مان خوش نه‌بیت، نه‌وه زه‌ره‌ره‌ومه‌ندی دنیا و دواړوژیش ده‌بین. خوای گه‌وره‌یش نزا و پارانه‌وه و پاساوه‌که‌یانی قبول کرد و لی‌یان خوش بو و فه‌رمووی: ﴿فَتَلَقَّى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ النَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾^(۶). واته: خوای گه‌وره چه‌ند وشه‌یه‌کی له‌ئاده‌مه‌وه پی‌گه‌یشته^(۷) ولی‌ی و ده‌رگرت ولی‌ی خوش بو، و هه‌ر نه‌وه خوییه‌ خاوه‌نی لی‌بوره‌دی و به‌زه‌بیه.

۱ - سورة الأعراف: الآية (۲۲).

۲ - سورة الأعراف: الآية (۲۲).

۳ - سورة البقرة: الآية (۳۶).

۴ - مه‌به‌ستی پی‌ی دوژمنایه‌تی نیوان شه‌یتانه له‌گه‌ل ئاده‌م و حه‌وا.

۵ - سورة الأعراف: الآية (۲۲).

۶ - سورة البقرة: الآية (۲۷).

۷ - مه‌به‌ستی لی‌ی نه‌وه وشانه‌وه‌وانه‌ بوون که خوای گه‌وره له‌ نایه‌تی (۲۳) سوره‌تی نه‌عرفاندا باسیان ده‌کات و پیش و پیش نه‌وه نایه‌ته‌ باسمان کردن.

هه‌رچه‌نده خ‌وای گه‌وره پاس‌وای ئه‌وه‌یش بۆ ئاده‌م دینیت‌ه‌وه به‌وه‌ی که تا‌وانه‌که‌ی له‌رووی سه‌رک‌یشی ولوت‌به‌رزیه‌وه نه‌بوو به‌لکو له‌رووی له‌بیر‌چونه‌وه بوو وله‌و باره‌یه‌یشه‌وه ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا﴾^(۱). واته: پ‌یشتر پ‌اسپ‌ارده‌ی ئاده‌ممان کرد‌بوو — به‌وه‌ی ن‌زیک ئه‌و داره نه‌که‌و‌یت — به‌لام دواتر پ‌اسپ‌ارده‌که‌ی ئیمه‌ی بیر چ‌وو، وه‌بیری چ‌وو که‌شه‌یتان دو‌ژمنی سه‌رسه‌خستی ئه‌وه وناب‌یت شو‌ین قسه وه‌لینه‌کانی بکه‌و‌یت، وه‌به‌سه‌رک‌یشی وه‌مه‌به‌ستی ئه‌نجامدانی تا‌وان ئه‌و کاره‌ی نه‌کرد.

به‌لام سه‌ره‌پ‌رای ئه‌و پاس‌اوه‌یش سه‌ره‌پ‌رای ئه‌وه‌یش که‌خ‌وای گه‌وره له‌تا‌وانه‌که‌یان خ‌وش بوو؛ به‌لام برپ‌اری نار‌دنه خ‌واره‌وه‌ی بۆسه‌ر زه‌وی هه‌ربه‌سه‌ردا ج‌یبه‌ج‌ی کردن وه‌فرمانه‌که‌ی بۆ دو‌وباره کرد‌نه‌وه و‌پ‌ی فه‌رموون: ﴿قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾^(۲). واته: گوتمان هه‌مووتان - خ‌وتان ونه‌وه‌کانتان — بر‌ونه سه‌ر زه‌وی ومن په‌یامی خ‌ومتان بۆ ره‌وانه ده‌که‌م، ئه‌وانه‌ی شو‌ین په‌یام و‌راسته ر‌پی من ده‌که‌ون ئه‌وه نه له‌دونیا ونه له‌دوار‌و‌ژ تووشی ترس و‌په‌ژاره وناره‌حه‌تی ناب‌ن.

ئه‌وجا پ‌اش ئه‌وه‌ی هاتنه سه‌ر زه‌وی ئاده‌م ئه‌رکی پ‌یغه‌مبه‌راتی و گه‌یان‌دی په‌یامه‌کانی خ‌وای گه‌وره‌ی به‌نه‌وه‌کانی پ‌ی سپ‌ردرا وه‌م شی‌وه‌یه به‌رده‌وام بوو تا له‌ته‌مه‌نی هه‌زار سالییدا کۆچی دوایی کرد.

۱ - سورة طه: الآية (۱۱۵).

۲ - سورة البقرة: الآية (۲۸).

توه‌ری شه‌شهم: گرنگی به‌سهرهاتی ئادهم بؤ ژيانی مروڤایه‌تی:

ئازیزان: ئەگەر سهرنج بدهین خوی کاربه‌جی زۆرجار وله‌زۆرشویندا باس له‌به‌سهرهاتی ئادهم ده‌کات له‌قورنانه‌دا، هه‌لبه‌ت ئەو باسکردنه‌یش بی مه‌به‌ست نییه، دیاره‌ پهره‌ردگار ده‌یه‌وێت سهرنجه‌مان رابکێشیت به‌لای پرو‌داوه‌که‌دا و بیکاته تابلۆیه‌ک که‌هه‌میشه له‌پیش چاومان بێت و سوود له‌وانه وئه‌زمونه‌کانی وهر‌بگرین؛ چونکه ئەو ئەزمونه‌ی ئادهم له‌گه‌ڵ ئیبلیس هه‌موو رۆژیک له‌ژيانی هه‌ریه‌که‌ماندا ده‌یه‌ها و سه‌ده‌ها جا دووباره‌ ده‌بێت‌وه و په‌ندی لێ‌وه‌رنه‌گرین، بۆیه لێ‌رده‌دا وله‌چه‌ند خاڵیکدا هه‌ول ده‌ده‌ین گرنه‌گرین وانه‌کانی ئەم به‌سهر هاته‌ بخه‌ینه‌ روو:

۱- تاوان کارێکی ئاسایه و هه‌موو که‌س ده‌کریت تووشی بێت، به‌لام ئەوه‌ی ئاسایی نییه و جێی قه‌بوڵکردن نییه لای خوی گه‌وره، ره‌خه‌ن گرتن و خۆبه‌زلزانیه له‌ ئاست کار و فه‌رمانه‌کانیدا، هه‌ر ئەمه‌یش وای کرد که خوی گه‌وره له‌تاوانه‌که‌ی شه‌یتان خۆش نه‌بێت وله‌تاوانه‌که‌ی ئادهم خۆش بێت.

زۆر به‌داخه‌وه ئیستا هه‌ندیک به‌ناو موسوڵمان ده‌بینین شه‌یتان ئاسا ولوتبه‌رزانه‌ ره‌خه‌ن له‌به‌رپار و فه‌رمانه‌کانی خوی گه‌وره ده‌گرن و پرسپاری تانه‌ ئامیز ئاراسته‌ی حوکه‌مه‌ شه‌رعییه‌کانی ده‌که‌ن له‌وانه: بۆچی ئیسلام ده‌ستی دز ده‌به‌رپێت؟! یان بۆچی سزای خه‌لکی داوین پێس ده‌دات؟! یان بۆچی ئیسلام ره‌ژنی به‌پیاو داوه‌؟! یان بۆچی شایه‌تی ئافره‌ت نیوه‌ی شایه‌تی پیاوه‌؟! یان بۆچی میراتی ئافره‌ت نیوه‌ی میراتی پیاوه‌؟! ئەمانه‌ وچه‌ندین پرسپاری تر که‌هیچیان له‌رووی بابه‌تییه‌وه به‌ره‌های و انین، به‌لام ئەوان له‌رووی نه‌زانی خۆپانه‌وه وای تی ده‌گه‌ن، جا بۆیه مروڤی باوه‌ردار پێویسته سنووری خۆی له‌گه‌ڵ خوی گه‌وره بزانی‌ت و ئەگەر پرسپار یان تیبینییه‌کی له‌سه‌ر حوکه‌مێکی شه‌رعی هه‌بوو به‌و په‌ری ئەده‌به‌وه پرسپاری له‌باره‌وه بکات.

۲- ئیمه و سه‌رحه‌م خانه‌واده‌ی مروڤایه‌تی خه‌لکی به‌هه‌شتین و به‌هۆی پیلانی دو‌ژمانه‌وه لێ ده‌ربه‌ده‌ر بووین؛ بۆیه پێویسته هه‌ولی به‌رده‌وام بده‌ین بؤ گه‌رانه‌وه بؤ زیدی ره‌سه‌نی خۆمان ویه‌که‌م بنه‌ی باووباپیرانه‌مان، تاکه ره‌گه‌یش بؤ گه‌رانه‌وه گرتنه‌به‌ری ره‌گه‌ی خوی گه‌وره وشوینکه‌وتنی ره‌بازی پئغه‌مبه‌ران و په‌یامه‌کانیانه‌.

- ۳- خوای به‌توانا ریزیکى بى وینهى له ئادهم گرت ههر له وهى:
- سه‌ره‌تا که دروستى کرد بیره‌که‌که‌ی لای فریشته زۆر نزیکه‌کانى خۆى باس کرد.
 - به‌ده‌ستى پیره‌زى خۆى دروستى کرد.
 - بۆ زیاتر ریزلینانى ئەو پۆحه‌ی دایه پال خۆى که کردى به‌به‌ریدا.
 - له‌سه‌ر جوانترین شیوه دروستى کرد.
 - راسته و خۆ قسه‌ی له‌گه‌ل کرد.
 - خۆى فیری ناوى بوونه‌وه‌ره‌کانى کرد.
 - کرنوشى به‌هه‌موو فریشته‌کان بۆ برد.
 - له‌سه‌ر ئەو شه‌یتانى له‌به‌هه‌شت ده‌رکرد و به‌ر نه‌فرین خست.
 - ئادهم و هاوسه‌رى له‌به‌هه‌شته‌دا نیشته‌جى کرد.
 - هه‌موو پیداوایسته‌کانى ژيانى بۆ فه‌راهه‌م کردن.
 - له‌به‌رامبه‌ر ئەم هه‌موو به‌خشه‌ى خوای گه‌وره‌دا شه‌یتان نه‌ك هیچ چا‌که‌یه‌کى له‌گه‌ل ئادهم نه‌کرد؛ به‌لکو دوژمنى سه‌رسه‌ختیشى بوو، که‌چى سه‌ره‌نه‌ج‌ام و به‌چه‌ند ختوره‌یه‌ك توانى له‌خشته‌ی ببات و بى فه‌رمانى خوای گه‌وره‌ی پى بکات.
- ۴- خوای بالاد‌ه‌ست له‌به‌رامبه‌ر ئەو هه‌موو نازو نیعمه‌ته‌ی که بۆ ئادهم و هاوسه‌رى ده‌سته‌به‌ر کردبوو له‌به‌هه‌شته‌دا ته‌نها یه‌ك دارى له‌سه‌ر قه‌ده‌غه کردبوون که‌هیچ بایه‌خیکى نه‌وتۆى نه‌بوو، که‌چى خولیاى ده‌وله‌مه‌ندى وه‌یوای هه‌میشه‌یى بوون و ختوره‌ی شه‌یتان وای لى کردن له‌به‌رى ئەو داره بخۆن و سنورى فه‌رمانى خواگه‌وره بشکینن؛ که‌واته نه‌وه‌ی خوا گه‌وره چه‌رامى کردبوو له‌سه‌ریان به‌راورد به‌وه‌ی که‌بۆى چه‌لال کردبوون شتیک نه‌بوو شایه‌نى باس بێت، مه‌به‌ستیش لێى ته‌نها تافیکردنه‌وه‌ی ئەوان بوو، که‌چى به‌داخه‌وه سه‌رکه‌وتو نه‌بوون.
- ۵- شه‌یتان راسته‌وخۆ نه‌هات خۆى به‌ئادهم بناسینیت و بلیت من شه‌یتانم و ده‌مه‌وێت له‌خشته‌ت ببه‌م؛ به‌لکو زۆر له‌سه‌ر خۆو لیزانانه وله‌ماوه‌ی زیاتر له‌چل سالدا ئەوجا توانى قه‌ناعه‌تى پى بکات وله‌خشته‌ی ببات.

۶- ئەو هه‌موو سویند و به‌ئینانه‌ی شه‌یتان به‌ئادهمی دا هه‌مووی درۆبوون و ئادهم وهاوسه‌ری جگه‌ له‌پرووتبوونه‌وه و شه‌رمه‌زاری و ده‌ربه‌ده‌ر بوون له‌به‌هه‌شت و به‌شمه‌ینه‌تی بوون له‌زه‌ویدا شتیکی تریان له‌بێفه‌رمانی خوی گه‌وره و به‌گوێکردنی شه‌یتان ده‌ست نه‌که‌وت.

۷- سه‌ره‌پای ئەمانه هه‌مووی ئادهم وهاوسه‌ری زوو له‌ فیلی شه‌یتان تیگه‌یشتن و فریای خۆیان که‌وتن و دانیان به‌تاوانه‌که‌یاندا ناو داوای لیخۆشبوونیان کرد، له‌به‌رامبه‌ریشدا خوی به‌خشنده و به‌به‌زه‌یی له‌تاوانه‌کانیان خۆشبوو، به‌ئام شه‌یتان سه‌ره‌پای تاوانه‌که‌ی دواتر سوور بوو له‌سه‌ری و پاساوی بێ بنه‌مای بۆ هینایه‌وه و خوی گه‌وره‌یش به‌نه‌فره‌تی کرد؛ ئەمه‌یش خالی جیاوازی نیوان هه‌له‌که‌ی باوکی مرۆڤایه‌تی و تاوانه به‌ده‌که‌ی شه‌یتان بوو.

هه‌موو ئەم خالانه‌یش بۆ هه‌ر تاوانیکی ژیا‌نی رۆژانه‌ی ئیمه دووباره ده‌بنه‌وه و به‌داخه‌وه بێ ناگایانه ئیمه به‌سه‌ریان تی ده‌په‌رین و په‌ند و ئامۆژگارییان لێ و ده‌رناگرین.

ته‌وه‌ری ده‌وته‌م: کیشه‌ی کوره‌کانی ئاده‌م ویه‌کم تاوانی کوشتن:

خوای گه‌وره له‌قورئاندا وله‌چهند نایه‌تیکی که‌مدا تیشک ده‌خاته سه‌ر نه‌و پروداوه و له‌باریه‌وه ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأْتَلُّ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِي آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبَلُ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَلْ مِنَ الْآخَرِ﴾^(۱). واته: باسی به‌سه‌ره‌اتی دوو کوره‌که‌ی ئاده‌میان بۆ بکه، کاتیک برپاریان دا هه‌ریه‌که و قوربانیه‌که ئه‌نجام بدن و خوای گه‌وره قوربانی یه‌کی‌کیانی وه‌رگرت و قوربانی نه‌وی تریانی رمت کرده‌وه.

جا لیره‌دا قورئان نه‌ باس له‌ناوی کوره‌کان ده‌کات ونه‌ باسیش له‌هۆکاری ئه‌نجامدانی قوربانیه‌که ده‌کات؛ به‌لام عه‌بدوللای کوری عه‌بباس و عه‌بدوللای کوری عومه‌ر و موحه‌مه‌د و قه‌تاده و زۆره‌ی رافه‌کارانی قورئان ده‌لێن ناوه‌کانیان (قابیل و هابیل) بووه و هۆکاری ئه‌نجامدانی قوربانیه‌که‌یش بۆ نه‌وه ده‌گه‌یینه‌وه که پاش دابه‌زینی ئاده‌م و هاوسه‌ره‌که‌ی بۆ سه‌ر زه‌وی هه‌موو سالتیک خیزانی کور و کچیکی بووه، وه‌ له‌شه‌ریعه‌تی ئاده‌مدا حه‌رام بووه که نه‌و کوره‌ خوشکه‌ دووانه‌که‌ی خو‌ی ماره‌ بکات، به‌لکو ده‌بوو له‌گه‌ل خووشکی دووانه‌ی پاش خو‌ی هاوسه‌رگیری بکات، تا پاش سه‌د سال خوای گه‌وره قابیل و کچیکی پیدان، بۆ سالی پاشتریش هابیل و کچیکی پیدان، خوشکه‌که‌ی قابیل زۆر جوان بوو؛ به‌لام خوشکه‌که‌ی هابیل وانه‌بوو، قابیل نه‌یده‌و‌یست خوشکه‌که‌ی بداته هابیل؛ به‌لکو ده‌یویست بۆ خو‌ی ماره‌ بکات، تا کار گه‌شته نه‌وه‌ی ریکه‌وتن که هه‌ریه‌که‌یان قوربانیه‌که‌ بکات و قوربانی کامیان قبول بوو کچه‌که بۆ نه‌و بیت، قابیل پیاویکی جوتیار بوو پشکیکی زۆر خراپی کشتوکاله‌که‌ی کرده قوربانی، هابیلیش مه‌ر‌دار بوو، مه‌ر‌پکی قه‌له‌وی کرده قوربانی. نیشانه‌ی قبولبوونی قوربانیه‌که‌یش نه‌وه بوو ئاگرێک له‌ناسمانه‌وه ده‌هات و قوربانیه‌که‌ی ده‌ستواند، نه‌وه بوو خوای گه‌وره قوربانیه‌که‌ی هابیلی قبول کرد و نه‌وه‌ی قابیلی رمت کرده‌وه.

قابیل به‌و پروداوه نه‌وه‌نده‌ی تر ئیره‌ی به‌رامبه‌ر براکه‌ی زیادی کرد و شیت‌گیرتر بوو، تاکار گه‌یشه‌ نه‌وه‌ی هه‌ره‌شه‌ی کوشتنی لیکرد، قورئان له‌و باره‌یه‌وه ده‌فه‌رمویت: ﴿قَالَ لِأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ لَئِن بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسٍ يَدِي إِلَيْكَ لِأَقْتُلَنَّكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ

جَزَاءَ الظَّالِمِينَ ﴿۱﴾. واته: گوتی هه‌ر ده‌تکوژم، ئه‌ویش پپی گوت: خوای گه‌وره خیر وچاکه له‌خو‌اناسان وه‌رده‌گریت، پاشانیش ئه‌گه‌ر تۆ دستیشم لی‌بکه‌یته‌وه و بشم‌کوژیت من ده‌ست له‌تۆ ناکه‌مه‌وه و ناتکوژم وه‌ه‌رگیز تاوانی خوینی تۆ ناکه‌مه ئه‌ستۆی خۆم، من له‌په‌روه‌ردگاری جیهانیان ده‌ترسم، من ده‌مه‌ویت ئه‌و تاوانه تۆبیکه‌بیت و تاوانی رشتنی خوینی منیش بجیته سهر تاوانه‌کانی ترت و به‌ته‌واوی بجیته پیزی سته‌مکارانه‌وه.

هابیل له‌م چهند وشه که‌مه‌یدا ده‌یه‌ویت وانه‌ی زۆر به‌به‌ها فی‌ری براکه‌ی بکات تا به‌ئاگای بینه‌یته‌وه؛ بۆیه پپی ده‌لایت: که قبولبوونی قوربانیه‌که ده‌ستی منی تیدا نه‌بووه و خوای گه‌وره خۆی هه‌لی‌بژاردوه و خۆیشی به‌نیه‌تی ده‌هان ناگاداره و ده‌زانیت کێ مه‌به‌ستی په‌زماه‌ندی ئه‌و بووه، دواتر باسی هه‌لو‌یستی بریانه و دلسۆزانه‌ی خۆی بۆ ده‌کات و یادی ده‌خاته‌وه که ئه‌گه‌ر ئه‌و بی‌شی کوژیت ئه‌م ئاماده نییه ده‌ستی لی‌بکاته‌وه و ئه‌و بکوژیت وه‌وکاره‌کانی زیاتر بۆ روون ده‌کاته‌وه که ئه‌م هه‌لو‌یسته‌ی ئه‌و جگه له‌وه‌ی که له‌گه‌ڵ هه‌ستی بری‌ه‌تیدا ناگونجیت، رق و توره‌یی په‌روه‌ردگار و سزای دۆزه‌خیش به‌دوای خۆیدا ده‌هینیت و مرو‌ف ده‌خاته پیزی سته‌مکارانه‌وه.

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی‌دا ستایشی ئه‌م هه‌لو‌یسته‌ی هابیل ده‌کات و هانی بر‌واداران ده‌دات که له‌کاتی ئازاوه و بشیوی ناو موسولماناندا هه‌مان هه‌لو‌یستیان هه‌بیت و له‌و باره‌یه‌وه ده‌فه‌رمو‌یت: **{فَكْسِرُوا قَسِيَكُمْ، وَقَطِّعُوا أَوْتَارَكُمْ، وَاضْرِبُوا سِنُوفَكُمْ بِالْحِجَارَةِ، فَإِنْ دَخَلَ عَلَى أَحَدٍ مِنْكُمْ فَلْيَكُنْ كَخَيْرِ ابْنِ آدَمَ}** ﴿۲﴾. واته: له‌و کاتانه‌دا تیر و که‌وانه‌کانتان بشکینن، و شم‌شیره‌کانات به‌به‌رد بشکینن، ئه‌گه‌ر هاتنه سهر هه‌ر که‌سه‌یکیشتان باهه‌لو‌یستی وه‌ک کوره‌چاکه‌که‌ی ئاده‌م واییت.

به‌لام به‌داخه‌وه شه‌یتان به‌شیوه‌یه‌ک چوو‌بووه ژیر کلێشه‌ی قابیل قسه‌کانی هابیل هه‌ج کاری تێ نه‌کرد و سوور بوو له‌سه‌ر ئه‌نجامدانی برپاره‌که‌ی و سه‌ره‌نجام خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: **{فَطَّرَعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ}** ﴿۳﴾. واته: ده‌روونی

۱ - سورة المائدة: الآيات (۲۷ - ۲۹).

۲ - البيهقي، السنن الكبرى، ج، ۸، رقم الحديث (۱۷۲۴۹)، ص ۱۹۱. أبو داود، سنن أبي داود، ج، ۴، رقم الحديث (۴۳۶۱)، ص ۱۶۲. ابن ماجه، سنن ابن ماجه، ج، ۲، دار الفكر، بيروت، تحقيق وتعليق: محمد فؤاد عبد الباقي، رقم الحديث (۲۹۶۱)، ص ۱۳۱. وصححه الألباني وقال: إسناده صحيح على شرط البخاري. محمد ناصر الدين الألباني، إرواء الغليل في تخريج أحاديث منار السبيل، ج، ۸، ط، المكتب الإسلامي، بيروت، ۱۴۰۵. ص ۱۰۲.

۳ - سورة المائدة: الآية (۳۰).

نه‌خۆشی برپاری کوشتنی براهی لا ساده وئاسان کرد وبراهی کوشت و خۆی زهره‌ومه‌ندی دنیا و قیامت کرد، به‌مه‌یش یه‌که‌م تاوانی کوشتن له‌سه‌ر زه‌وی روویدا وبرایه‌ک ده‌ستی چوو خوینی براهی خۆی و قابیل یه‌که‌م رپچکه‌ی کوشتنی بۆ نه‌وه‌کانی ئاده‌م داهینا؛ بویه پیغمبره‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمویت: **لَا تُقْتَلُ نَفْسٌ ظُلْمًا إِلَّا كَانَ عَلَى ابْنِ آدَمَ الْأَوَّلِ كِفْلٌ مِنْ دَمِهَا؛ وَذَلِكَ لِأَنَّهُ أَوَّلُ مَنْ سَنَّ الْقَتْلَ**^(۱). واته: هر که‌سیک به‌سته‌م بکوژریت، به‌شیک له‌تاوانی کوشتنه‌که‌ی ده‌جیته‌ نه‌ستوی یه‌که‌م کورپ ئاده‌م؛ چونکه‌ نه‌و یه‌که‌م که‌س بوو که رپچکه‌ی پیاوکوشتنی داهینا و فیری خه‌لکی کرد.

پاشان خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: **فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُؤَارِي سَوْءَةَ أَخِيهِ قَالَ يَا وَيْلَتَا أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُؤَارِيَ سَوْءَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ**^(۲). واته: نه‌وجا خوی گه‌وره قه‌له‌ره‌شیک یی نارد که‌به‌ده‌نوک و قاجه‌کانی زه‌ویه‌که‌ی ده‌کوئی و ده‌یوویت قه‌له‌ره‌شیک تر بشاریته‌وه، یان ده‌یوویت لاشه‌که‌ی هابیل بشاریته‌وه، دیاره‌ نه‌م هیشتا لاشه‌که‌ی هابیلی نه‌شاردبووه، جا یان له‌به‌ر نه‌وه‌ی که‌ هر نه‌یده‌زانی بیشاریته‌وه، وه یان له‌به‌ر نه‌وه‌ی که‌ ده‌یزانی بیشاریته‌وه به‌لام له‌رق نه‌ستوری و سه‌رگیشی خۆی ده‌یوویت ئاوا به‌جیی به‌ئلیت و فرپی بدات، جا که‌ نه‌و قه‌له‌ره‌شهی بینی به‌و شیویه‌ ده‌یه‌ویت هاوهره‌گه‌زه‌که‌ی خۆی یان هابیل بشاریته‌وه، نه‌وجا هه‌ستی به‌په‌شیمانیه‌کی زور کرد وگوتی: نه‌ی به‌دبه‌خت خۆم به‌قه‌ده‌ر نه‌و قه‌له‌ره‌شه‌یشم له‌ده‌ست نه‌هات تا لاشه‌ی براکوژراوه‌که‌م بشارمه‌وه، نه‌وجا چوو شاردییه‌وه^(۳).

دیاره‌ نه‌م تاوانه‌یش هر له‌ژیانی ئاده‌م خۆیدا روویداوه وئاده‌م به‌چاوی خۆی مه‌رگی هابیل و سه‌رسه‌ختی قابیل و زه‌فه‌ری شه‌یتانی به‌نه‌وه‌کانی خۆشی بینیوه. نه‌مانه‌ گرنه‌ترین ته‌وه‌ر و ویستگه‌کانی ژیانی ئاده‌می باوکی مروّقایه‌تی بوون له‌سه‌ر زه‌ویدا.

۱ - البخاری، صحیح البخاری، ۲، رقم الحدیث (۱۲۸۴)، ص ۷۹. مسلم، صحیح مسلم، ۵، رقم الحدیث (۴۴۷۲)، ص ۱۰۶.

۲ - سورة المائدة: الآية (۳۱).

۳ - بۆ زانیاری زیاتر سه‌یری نه‌م سه‌رجاوانه‌ بکه: الطبري، تفسير الطبري (جامع البيان في تأويل القرآن)، ج ۱، مؤسسة الرسالة، بيروت، ط ۱۴۲۰، ص ۲۰۲ - ۲۳۰. تحقيق: أحمد محمد شاكر. الرازي، تفسير الرازي (مفاتيح الغيب)، ج ۱، ط ۱، دار الكتب العلمية، بيروت، ۱۴۲۱. ص ۱۶۱، ۱۶۷. القرطبي، الجامع لأحكام القرآن، ج ۶، دار عالم الكتب، الرياض، تحقيق: هشام سمير البخاري، ص ۱۳۳ - ۱۴۵. الجصاص، أحكام القرآن، ج ۴، دار إحياء التراث العربي، بيروت، ط ۱۴۰۵، تحقيق: محمد الصادق قمحاوي، ص ۴۴. ابن كثير - تفسير ابن كثير، ج ۳، دار المعرفة، بيروت، ط ۱۴۱۲، ص ۱۸، ۱۳۴.

باسی دوهم

به‌سره‌اتی شیث پیښه‌مبه‌ر (درودی خوی له‌سره)

سه‌بارت به به‌سره‌اتی ژیان ومردن وپه‌یام وپیښه‌مبه‌رایه‌تی شیپ هیچ سه‌رچاوه وبه‌لگه‌په‌کی دروستمان له‌به‌رده‌ستا نییه که بتوانین پستی پی به‌ستین؛ چونکه ناوی ئەم پیاوه له‌هیچ ده‌قیکې قورئاندا نه‌هاتوو و هه‌موو ئەو فه‌رموودانه‌یش که له‌باره‌یه‌وه هاتوون لاوازن یان هه‌ر هه‌لبه‌ستراون له‌وانه:

ئیبین حیببان فه‌رمووده‌یه‌کمان بۆ ده‌گپه‌رته‌وه که گوايه ئەبو ذهر پرسیاری له پیښه‌مبه‌ری خوا ﷺ کرده وگوتویه‌تی: (يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَمْ أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ؟ قَالَ: {مِائَةَ كِتَابٍ وَأَرْبَعَةَ كِتَابٍ، أَنْزَلَ عَلَى شَيْثِ خَمْسُونَ صَحِيفَةً، وَأَنْزَلَ عَلَى أَخْنُوخَ ثَلَاثُونَ صَحِيفَةً، وَأَنْزَلَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ عَشْرَ صَحَائِفٍ، وَأَنْزَلَ عَلَى مُوسَى قَبْلَ التَّوْرَةِ عَشْرَ صَحَائِفٍ، وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ، وَالْإِنْجِيلَ، وَالزَّبُورَ، وَالْفُرْقَانَ} ^(۱). واته: ئەی پیښه‌مبه‌ری خوا ﷺ، خوی گه‌وره چه‌ند په‌رتووکی ناردۆته خواره‌وه؟ فه‌رمووی: سه‌د وچوار، په‌نجا سه‌حیفه‌ی بۆ شیث ناردوه وسی بۆ ئەخنوخ ناردوه وده‌ی بۆ ئیبراهیم ناردوه وده‌ی بۆ موسا ناردوه به‌ر له‌وه‌ی ته‌وراتی بۆ بنی‌ریت، هه‌روه‌ها ته‌ورات وئینجیل وزه‌بور وهورقانیسی ناردوو؛ به‌لام زانایان ئەم فه‌رمووده‌یه‌ رت ده‌که‌نه‌وه وبه‌لاوازی له‌قه‌لهم ده‌دن.

هه‌ر بۆیه‌شه زانایان ده‌فه‌رموون هه‌رکس باوه‌ری به‌پیښه‌مبه‌رایه‌تی شیث نه‌بی‌ت وئینکاری بکات پی کافر نابیت وئاساییه؛ چونکه ته‌نانه‌ت له‌ئاینه‌کانی پیش ئیسلامی‌شدا ساغ نه‌بوته‌وه که ئایا ئەم پیاوه پیښه‌مبه‌ر بووه یا نا.

به‌ده‌ر له‌مانه زانایان ومیژوو نوسان باس له‌هه‌ندی‌ک زانیاری ده‌که‌ن له‌و باره‌یه‌وه که‌پێ ده‌چیت سه‌رچاوه‌ی هه‌موو ئەو زانیاریانه په‌رتووکه ئاسمانییه‌کانی تر بن که مرؤف ناتوانیت پشیمان پی به‌ستیت، له‌وانه:

۱ - شیخ ئه‌لبانی وشوعه‌یب ئه‌رنه‌نوط له‌ته‌خریجی ئەم فه‌رمووده‌یه‌دا ده‌لین: إسناده ضعيف جدا. الألباني، التعليقات الحسان على صحيح ابن حبان وتمييز سقيم من صحيحه، وشاذ من محفوظه، ج، ط، دار باوزير، جدة، ۲۰۰۳، ۱۴۲۴، ص ۳۸۴.

دهلښن که خواي گه‌وره له‌ته‌مه‌ني (۲۳۰) ساليډا وله‌پاش کوژراني هابيل وهک قهره‌بوويکه وبؤ دلډانه‌وهي ئادمه‌م کورپي پي به‌خشيوه وهک منډاله‌کاني تري دووانه نه‌بووه، به‌لکو تاقانه بووه وناوه‌کيشي به‌واتاي ديارى خوا، يان هاوکار، يان قهره‌بوو ديت وله‌ته‌وراتدا ناوي به شات هاتووه نهک شيث وئادم يازده رۆژ بهر له‌وهي بمریت به‌نهيني وهسيه‌تي بؤ کردوه وفهرمانی پي کردووه که باسي نه‌کات له‌ترسي نه‌وهي که نه‌وهک قابيل له ئيره‌يي خوي ئه‌ميش بکوژيت^(۱) وپاش کوچي ئادمه‌م ئه‌م بۆته پيښه‌مبه‌ر، به‌مه‌يش شيث دووه‌م پيښه‌مبه‌ري خوا بووه بؤ مروقه‌کان.

هه‌ر ئه‌و سه‌رچاوانه ده‌لښن که شيث (۹۱۲) سال له زه‌ويدا ژياوه وبه‌ر له‌وهي بمریت وهسيه‌تي بؤ ئانۆش ي کورپي کردوه و ئه‌و بۆته پيښه‌مبه‌ر وه‌موو نه‌وهي ئادمه‌م يازده له شيته‌وه زياديان کردوه وسه‌رجه‌م منډاله‌کاني تري ئادمه‌م نه‌وه‌يان نه‌بووه وکوچي دوايان کردوه^(۲).

سه‌بارت به‌شويني ژيان و وهفاتيشي مزگه‌وتی گه‌وره هه‌يه له‌موسل به‌ناوي ئه‌مه‌وه ناو نراوه وگوايه له‌ويډا وهفاتي کردوه؛ به‌لام خواي گه‌وره خوي باستر ده‌زانيت پي ناچيت ئه‌مه‌يش راست بښت؛ چونکه ئه‌م مزگه‌وت ومه‌زاره پاش سه‌ده‌ي يازده‌ي کوچي دروستکراوه وگوايه يه‌کيک له ئه‌ميره‌کاني موسل خه‌وي بينيوه وله‌خه‌ودا پييان گوتوه، که ئه‌وه گۆري شيث پيښه‌مبه‌ره وئه‌ويش چووه ئه‌و مزگه‌وته‌ي له‌سه‌ر دروستکردوه، جگه له‌م گۆره‌يش گۆريکي تري هه‌يه له باکوري سوريا له مه‌عه‌رپه‌ته نوعمان وکس نازانيت کاميان راپسته.

۱ - شيعه‌کان پييان وايه يه‌که‌م کس که توقيه‌ي به‌کاره‌ښاوه شيث بووه، کاتيک پيښه‌مبه‌رايه‌تي خوي له‌ترسي قابيل شاردۆته‌وه وئه‌مه‌يش ده‌کهنه به‌لگه‌ي شه‌ري بووني ئه‌و توقيه‌يه‌ي به‌کاري ده‌هينن له‌گه‌ل به‌رامبه‌ره‌کانيان.
۲ - صابئييه مه‌ندانئييه‌کان شيث به‌يه‌کيک له‌پيښه‌مبه‌راني ئايني خوځيان ئه‌ژمار ده‌کهن و جگه له شيث به (شيتل) يش ناوي ده‌بن. صابئييه‌کان زۆربه‌يان له‌عيراق ده‌ژين وخوځيان به‌خواهني کۆنترين ئايني ئاسماني ده‌زانن وپه‌رتوکيکي به‌ناو ئاسمانيان بؤ خوځيان داناوه به‌ناوي (جنزا ربا) واته: گه‌نجينه‌ي گه‌وره، وپييان وايه که هه‌موو صوحوفه‌کاني پيښه‌مبه‌راني خوځياني تيدا تۆمارکراوه وپيښه‌مبه‌ره‌کانيشيان ته‌نها هه‌وتن ئه‌وانيش: ئادمه‌م، شيث يان شيتل، ئانۆش، نوح، سامي کورپي نوح، ئيدريس ويه‌حياي کورپي زه‌که‌ريا.

باسی سنیهم

به‌سهرهاتی ئیدریس پیڅه‌مبه‌ر (درودی خوی له‌سر)

ئیدریس له‌نه‌وهی شیث بووه وله‌ته‌وراتدا به (أخنوخ) ناوی هاتووه وده‌ئیت که (ئیدریس-أخنوخ) کورپی (یرد-جراد) ی کورپی (مهلائیل) ی کورپی (قینان) ی کورپی (ئه‌نوش) ی کورپی (شیث) واته به‌چوار پشت ده‌گاته‌وه به شیث وله‌ه‌مان کاتدا باپیری باوکی نوحیش بووه؛ چونکه نوح کورپی (لامک) ی کورپی (متوشالخ) ی کورپی (ئیدریس) ه. ئیدریس له‌زمانی یونانییه‌کاندا به (هرمس) و لای میسرپییه کۆنه‌کان به (توت) ناوی هاتووه؛ به‌لام خوی بالآده‌ست له قورئاندا به ئیدریس ناوی بردووه که وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بپییه و له (درس) ه وه وه‌رگیراوه، که به‌واتای زۆر خویندنه‌وه به‌کار دیت وله‌ده‌رئه‌نجامی زۆر خویندنه‌وهی بۆ په‌یامه‌کانی خوی گه‌وره نازناوی ئیدریسی پی به‌خشیوه.

کاتیک ئیدریس له دایک بووه ئاده‌م ته‌مه‌نی (۶۹۲) سال بووه وبه‌م پییه‌یش پاش (۳۰۸) سال له له‌دایک بوونی ئیدریس ئه‌وجا ئاده‌م کۆچی دوایی کردووه؛ به‌لام مه‌رج نیه پیکه‌وه ژیا بن یان ته‌نانه‌ت ناگایان له‌یه‌کتر بووبیت، چونکه ئه‌وکات نه‌وه‌کانی ئاده‌م به‌زه‌وییدا بلا‌وبوونه‌وه ولیک دوورکه‌وتبوونه‌وه.

سه‌بارت به‌شوینی له‌دایک بوونیشی دوو بۆچون هه‌یه: هه‌ندیک پێیان وایه که له شاری (منف) له میسر له‌دایک بووه، وزۆرینه‌یش پێیان وایه: که له شاری (بابل) له عیراق له‌دایک بوه ودواتر له‌گه‌ل باوه‌رداران ی گه‌له‌که‌ی کۆچیان کردوه بۆ خاکی میسر وله‌وئ نیشه‌جی بوون وئهم بۆچوونه‌یش راسته‌ر.

ئیدریس یه‌کیکه له‌و پیڅه‌مبه‌رانه‌ی که‌خوای گه‌وره ناوی له قورئاندا تۆمار کردووه وله‌دوو نایه‌ت و سوره‌تی جیاوازدا باسی کردووه وله‌یه‌کیکیاندا راشکاوانه به‌پیڅه‌مبه‌ر ناوی ده‌بات وده‌فه‌رمویت: ﴿وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا﴾^(۱). واته: باس ویادی ئیدریسیان بۆ بکه له قورئاندا که پیاویکی راستگۆ و پیڅه‌مبه‌ر بووه و ناو و پیگه‌یمان به‌رزکردۆته‌وه و پرێزمان لێناوه وله‌دووهمیشیاندا له‌پیزی بۆلێک پیڅه‌مبه‌ردا ناوی

دهبات وده‌فهرمویت: ﴿وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ﴾^(۱). واته: ئیسماعیل وئیدریس وذهل کیفل هه‌موویان له‌ئارامگران وخواڤراگان بوون.

هه‌رچه‌نده هه‌ندیك له‌زانایان رافه‌ی: ﴿وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا﴾ به‌وه ده‌که‌ن که گوایه خوای گه‌وره مه‌به‌ستی له‌به‌رز کردنه‌وهی ئیدریس به‌رزکردنه‌وهی خودی خوایه‌تی به‌زیندووی وده‌ئین خوای گه‌وره وه‌کو عیسا هه‌ر به‌زیندووی هه‌ئیکیشاوه بو ئاسمان وتا ئیستایش له ئاسمانه وزیندوه؛ به‌لام ئەم بو‌چوونه راست نییه وله‌ته‌وراته‌وه وهرگیراوه وبو‌چونی راست ئەوه‌یه که خوای گه‌وره پیگه وناوی به‌رزکردۆته‌وه وپیزی زۆری لێناوه وئه‌گه‌ریش مه‌به‌ست خودی خوای بیت، ئەوه دیاره پاش مردن وبه‌رزکردنه‌وهی رۆحیانه‌ته‌که‌یه‌تی وه‌کو هه‌رمروفتیکی باوه‌رداری تر.

پیغمبهری خوایش ﷺ دهرباره‌ی رووداوه‌کانی شه‌وی میعراج باس له‌وه ده‌کات که له یه‌کێک له ویستگه‌کاندا چاوی به ئیدریس که‌وتوه و له‌وه باره‌یه‌وه ده‌فهرمویت: ﴿ثُمَّ عَرَجَ بِنَا إِلَى السَّمَاءِ الرَّابِعَةِ، فَاسْتَفْتَحَ جِبْرِيْلُ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - قِيْلَ: مَنْ هَذَا؟. قَالَ جِبْرِيْلُ. قِيْلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟. قَالَ مُحَمَّدٌ. قَالَ: وَقَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ؟. قَالَ: قَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ. فَفُتِحَ لَنَا، فَإِذَا أَنَا بِإِدْرِيسَ فَرَحَبًا، وَدَعَا لِي بِخَيْرٍ﴾^(۲). واته: واته: پاشان جبریل (سه‌لامی خوای لیبیت) له‌گه‌ل خوای سه‌ری خستین بو ئاسمانی چواره‌م وداوای کرد که دهرگا‌که‌ی بو بکریته‌وه. دهرگا‌وانه‌که لێی پرسى ئەوه کییه؟. گوتی: جبریلیم. گوتی: کیی ترت له‌گه‌له؟. گوتی: موحه‌مه‌دم له‌گه‌له ﷺ. گوتی: بانگیشتکراوه؟. گوتی: بانگیشتکراوه وئه‌وجا دهرگا‌که‌ی بو کردینه‌وه وله‌وئ ئیدریسم بینی، به‌خیرهاتنی کردم ودوعای خیری بو کردم.

بو‌یه هه‌ج گومان له پیغمبهرایه‌تی ئیدریسدا نییه وه‌هرکه‌سیش باوه‌ری پێی نه‌بیت به‌کافر ئەژمار ده‌کریت.

زانایان ده‌فهرموون که ئەم پیاوه جگه له پیگه وپله‌ی پیغمبهرایه‌تی یه‌که‌م که‌س بووه که بنه‌ماکانی زانست وپه‌روه‌رده‌ی دارشتوه وبه‌پینوس نووسیبوه‌تی وکیشانه وپیاوانه‌ی

۱ - سورة الأنبياء: الآية (۸۵).

۲ - البخاري، صحيح البخاري، ج ۴، رقم الحديث (۳۳۴۲)، ص ۱۳۶. مسلم، صحيح مسلم، ج ۱، رقم الحديث (۴۲۹)، ص ۹۹، واللفظ لمسلم.

داهیناوه ودرومانی کردوه وخه‌لکی فیزی دوورینی جل وبه‌رگ کردوه وبه‌ر لهو خه‌لکی هه‌ر به پیستی نازل وگه‌لا وپه‌لکی دار خو‌یان داپوشیوه.

وه به‌پیی ئه‌وه‌ی که له‌ته‌وراتدا هاتوه ئیدریس (۳۶۵) سال له‌سه‌ر زه‌وی ژیاوه وله‌و ماوه‌یه‌دا بانگی خه‌لکی کردوه بۆ په‌یام ورپبازه‌که‌ی خوی گه‌وره ودیاره خه‌لکانیک باوه‌ریان پی هیناوه وشوینی که‌وتون وبه‌گو‌ییان کردوه وخه‌لکانیکی تریس وه‌کو پیشه‌یی هه‌میشه‌یی مرؤقه‌کان لاری که‌وتون وبه‌گو‌ییان نه‌کردوه ودژایه‌تیشیان کردوه، تا سه‌رئه‌نجام خوی وشوینکه‌وتوانی خاکی بابلیان جی هیشتوه و روویان کردوته ولاتی میسر وله‌وی نیشه‌جی بوون وه‌هر له‌وویش کۆچی دوایی کردوه.^(۱)

هه‌ندیك چیرۆك و به‌سه‌ر هاتی تر ده‌رباره‌ی ژیان وچاره‌نووس ومردنی باس ده‌کریت، هیچی ری تئ ناچیت وپچه‌وانه‌ی به‌لگه شه‌رعیه‌یه دروسته‌کان ده‌وستنه‌وه بۆیه باسیان لئوه ناکه‌ین وئاماژه‌یان پی ناکه‌ین.

وه ئه‌گه‌ر پئغه‌مبه‌رایه‌تی شیث راست بیت ئه‌وه ئیدریس به‌ سییه‌م پئغه‌مبه‌ر ئه‌ژمار ده‌کریت، ئه‌گه‌ریش نا ئه‌وه ئیدریس دووه‌م پئغه‌مبه‌ر ده‌بیت له‌ پاش ئاده‌م؛ چونکه هه‌موو زانایان کۆکن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که له‌نێوان شیث وئیدریسدا هیج پئغه‌مبه‌ریکی تر نه‌بووه.

۱ - ابن‌عاشور، التحریر والتنویر، ج ۱۶، دار سخنون، تونس، ۱۹۹۷، ص ۱۳۰. أبو‌العباس‌ القاسي، البحر‌ المدید، ج ۴، دار‌ الکتب‌ العلمیة، بیروت، ط ۲، ۱۴۲۳، ص ۲۳۱، ۲۳۲.

باسی چوارهم

به‌سه‌رهاتی نوح پئغه‌مبه‌ر (درودی خوی له‌سه‌ر)

به‌سه‌رهاتی نوح له‌زۆر ره‌وه‌ه گرنگی تایبه‌تی خۆی هه‌یه، هه‌ر بۆیه خوی گه‌وره له قورئانی پیرۆزدا (۴۳) جار ناوی بردوه. جا بۆ ئه‌وه‌ی بتوانین به‌شپۆه‌یه‌کی گونجاو تیشک بخه‌ینه سه‌ر سه‌رجه‌م لایه‌نه‌کانی ئه‌و به‌سه‌رهاته، باسه‌که‌مان دابه‌ش ده‌که‌ین به‌سه‌ر ئه‌م ته‌وه‌رانه‌ی لای خواره‌وه‌دا:

ته‌وه‌ری یه‌که‌م: که‌سایه‌تی نوح پئغه‌مبه‌ر(درودی خوی له‌سه‌ر).

ته‌وه‌ری دووه‌م: ره‌وانه‌ کردنی نوح وئامانجی سه‌ره‌کی په‌یامه‌که‌ی.

ته‌وه‌ری سی‌یه‌م: هۆکاری لادانی گه‌لی نوح وه‌ه‌نگاه‌ه‌کانی شه‌یتان بۆ له‌خسته‌بردنیان.

ته‌وه‌ری چواره‌م: هه‌لۆیسته‌ وپه‌ندیک.

ته‌وه‌ری پینجه‌م: هیله‌ گشتیه‌کانی بانگه‌وازه‌که‌ی نوح.

ته‌وه‌ری شه‌شه‌م: هه‌لۆیست و وه‌لامی گه‌لی نوح.

ته‌وه‌ری چه‌وته‌م: دوا هه‌لۆیستی گه‌لی نوح و سکا‌لای نوح له‌سه‌ریان.

ته‌وه‌ری هه‌شته‌م: تۆله‌ و سزای خوی گه‌وره‌ و دوا‌رپۆژی ره‌شی سته‌مکاران.

ته‌وه‌ری نۆیه‌م: هه‌لۆیسته‌یه‌ک له‌سه‌ر هه‌لۆیستی نوح ده‌رباره‌ی چاره‌نووسی کورپه‌که‌ی.

ته‌وهری يه‌که‌م: که‌سايه‌تی نوح پيښه مبه‌ر (درودی خوی له‌سهر).

نوح چواره‌م پيښه مبه‌ری خوی گه‌وره يه‌ بۆ سهر زه‌وی ويه‌که‌م (رسول) ه ويه‌که‌م پيښه مبه‌ری (أولو العزم) ه له‌ناو پيښه مبه‌راند، پيښه مبه‌ری خوا ﷺ له‌فه‌رمووده يه‌که‌دا که باس له‌هاتنی رۆزی دوايي ده‌کات، باس له‌وه ده‌کات که خه‌لکی کاتيک ده‌چنه لای نوح بۆ ئه‌وه‌ی شه‌فاعه‌تيان بۆ بکات پيی ده‌لین: **{ يَا نُوحُ أَنْتَ أَوَّلُ الرُّسُلِ إِلَى أَهْلِ الْأَرْضِ، وَسَمَّاكَ اللَّهُ عَبْدًا شَكُورًا }**^(۱). واته: ئه‌ی نوح تۆ يه‌که‌م ره‌سولی خوا بوويت بۆ خه‌لکی سهر زه‌وی و خوی گه‌وره يه‌ش به‌ به‌نده يه‌کی سوپاس گوزار ناوی بر دوويت.

له‌سهر ئه‌و بۆچوونه‌ی که‌ده‌لئیت لافاوه‌که‌ی سه‌رده‌می نوح هه‌موو زه‌وی گرتۆته‌وه و که‌س رزگاری نه‌بووه، جگه له‌نوح و نه‌وچه‌ند که‌سه نه‌بیت که له‌گه‌لیدا بوون و دواتر مرۆفایه‌تی له‌نوح و نه‌وه‌کانییه‌وه ژیاوته‌وه، نوح له‌پاش ئاده‌م به‌ باوکی دووه‌می مرۆفایه‌تی ئه‌ژمار ده‌کريت.

وشه‌ی نوح له (ناح) وه هاتووه که به‌مانای نا‌ئه و گريان دیت وله‌به‌ر زۆر گريان و نا‌ئه و نزای له‌ترسی خوی گه‌وره پيی گوتراوه نوح نوح له‌ناوچه‌ی عيراق و نيمچه دورگه‌ی عه‌ره‌ب له‌دايک بووه و ژياوه و پيشه‌ی دارناشی بووه وله‌ته‌مه‌نی چل سالی‌دا بۆته پيښه مبه‌ر^(۲).

سه‌باره‌ت به‌ماوه‌ی نيوان نوح و ئاده‌م، له‌هه‌ندیک فه‌رمووده‌دا هاتووه که جار يکیان پياويک هاتۆته خزمه‌ت پيښه مبه‌ری خوا ﷺ و ليی پرسيوه: (يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَنْبِيَ كَانِ أَدَمُ؟. قَالَ: **{ نَعَمْ مَكْلَم }**. قَالَ: فَكَمْ كَانِ بَيْنَهُ وَبَيْنَ نُوحٍ؟. قَالَ: **{ عَشْرَةَ قُرُونٍ }**. قَالَ: كَمْ كَانِ بَيْنَ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ؟. قَالَ: **{ عَشْرَةَ قُرُونٍ }**. قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، كَمْ كَانَتِ الرُّسُلُ؟. قَالَ: **{ ثَلَاثٌ مِائَةٌ وَخَمْسَةٌ عَشْرًا }**^(۳)). واته: ئه‌ی پيښه مبه‌ری خوا ﷺ ئايا ئاده‌م پيښه مبه‌ر بوو؟. فه‌رمووی: به‌ئێ، خوی

۱ - البخاري، صحيح البخاري، ج، ۴، رقم الحديث (۳۳۴۰)، ص ۱۳۵. مسلم، صحيح مسلم، ج، ۱، رقم الحديث (۵۰۱)، ص ۱۲۷.

۲ - ئەمه بۆچوونی عه‌بدوللای کوری عه‌بباسه وه‌ه‌ندیکی تر پيیان وایه که له‌ته‌مه‌نی په‌نجا سالی‌دا بۆته پيښه مبه‌ر وه‌ه‌ندیکی تر ده‌لین له‌ته‌مه‌نی سه‌د سالی‌دا. البغوي، تفسير البغوي، ج، ۳، ط، دار طيبة للنش، ۱۴۱۷، تحقيق وتخریج: محمد عبد الله النمر، عثمان جمعة، سليمان مسلم، ص ۲۴۰.

۳ - ابن حبان (محمد بن حبان بن أحمد التميمي البستي)، صحيح ابن حبان بترتيب ابن بلبان، ج ۱۴، مؤسسة الرسالة، بيروت، ط، ۱۹۹۳، تحقيق: شعيب الأرنؤوط، رقم الحديث (۶۱۹۰). وقال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح، ص ۶۹. الهيثمي، مجمع الزوائد، ج، رقم الحديث (۹۵۳). وقال: رجاله رجال الصحيح، ص ۶۳. الألباني - سلسلة

گه‌وره قسه‌ی له‌گه‌ل کردوه. گوتی: ماوه‌ی نیوان ئه‌و ونوح چهند بووه؟ فه‌رمووی: ده‌قه‌رن بووه. گوتی: ئه‌ی ماوه‌ی نیوان نوح وئیبراهیم چهند بووه؟ فه‌رمووی: ده‌قه‌رن بووه. گوتی: ئه‌ی پیغهمبه‌ری خوا ﷺ ژماره‌ی ره‌سوله‌کان چهند بوون؟ فه‌رمووی: سیسه‌د وپازده بوون.

جا ئه‌گه‌ر وشه‌ی (قرن) له‌فه‌رمووده‌که‌دو به‌سه‌د سال لیک بدینه‌وه وه‌گو باوه له‌زمانی عه‌ره‌بیدا، ئه‌وه واتای ئه‌وه‌یه که‌نیوانی ئاده‌م ونوح هه‌زار سال بووه، ونیوانی نوح وئیبراهیمیش هه‌زار سال بووه وئه‌وه‌یش که‌می‌ک زه‌حه‌مه‌ته و سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل رووداوه‌کان یه‌ک ناکاته‌وه، له‌گه‌ل ده‌قه‌ شه‌رعیه‌کانیش دیسان یه‌ک ناکاته‌وه.

ئه‌گه‌ریش وشه‌ی قه‌رن له‌فه‌رمووده‌که‌دا به‌ (نه‌وه) لیک بدینه‌وه، ئه‌وه ماوه‌ی نیوانی ئاده‌م ونوح نزیکه‌ی ده‌هه‌زار سال ده‌کات، هه‌روه‌ها ماوه‌ی نیوان نوح وئیبراهیمیش ئه‌وه‌نده‌ی تر ده‌کات، چونکه‌مرۆفه‌کان له‌وه‌سه‌رده‌مانه‌دا ته‌مه‌نی ئاساییان نزیکه‌ی هه‌زار سال بووه، که‌واته ته‌مه‌نی ده‌ (نه‌وه) ده‌کاته ده‌هه‌زار سال، وه‌ ئه‌م لیک‌دانه‌وه‌یه په‌سه‌ند تره چونکه وشه‌ی (قرن) له‌زۆربه‌ی ده‌قه‌ شه‌رعیه‌کاندا به‌و واتایه هاتووه، بۆ نمونه کاتیک خوای گه‌وره له‌قورئاندا ده‌فه‌رموویت: ﴿ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ﴾^(۱). مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه که‌ پاش له‌ ناو‌بردنی ئه‌وان نه‌وه‌یه‌کی ترمان دروستکرد وه‌ینایه جی‌یان. یان کاتیک پیغهمبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموویت: {خَيْرُ الْقُرُونِ قَرْنِي}^(۲). مه‌به‌ستی ئه‌و سه‌د ساله‌ نییه که‌ ئه‌و تئیدا ژیاوه؛ به‌لکو مه‌به‌ستی ئه‌و نه‌وه‌یه‌یه که له‌گه‌ل ئه‌و ژیاون که هاوه‌له‌ به‌ریزه‌کانی بوون.

الأحاديث الصحيحة، ج ٦، وقال في تخريجه: وهذا إسناد صحيح، رجاله كلهم ثقات رجال مسلم غير الدبرعاقولي و هو ثقة ثبت كما قال الخطيب في تاريخه، وكذلك قال ابن حبان في الثقات، ص ٢٥٨.

١ - سورة المؤمنون: الآية (٣١).

٢ - أبوداود، سنن أبي داود، ج ٣، رقم الحديث (٣٦٥٨)، ص ١٧٩.

تەوہری دووہم: رەوانەکردنی نوح و ئامانجی سەرەکی پەيامەکی:

خوای بالا دەست لەچەندین نایەتدا باسی پیغه‌مبه‌رایەتی و رەوانەکردنی نوح دەکات و دەفەر مویت: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾^(۱). وە دەفەر مویت: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾^(۲). وە دەفەر مویت: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾^(۳). واتە: بەد ئنایییەوہ ئیمە نوحمان رەوانە لای گەلەکەیی کرد. ئەگەر سەرنجی هەرسێ نایەتەکە بەدین دەبینین خوای گەورە زۆر جەخت لەسەر ئەو دەکاتەوہ، کە ئیمە نوحمان رەوانە کردوہ، نەک نوح خۆی پیشەیی پیغه‌مبه‌رایەتی هەڵبژدبیت، یان خوا نەکردە درۆی بەدەم خواوە کردبیت؛ بۆیە سەرەتای هەرسێ نایەتەکە بەو پیتانە دەستپێدەکات، کە لەزمانی عەرەبیدا بۆ تەواو دانیابوون و سویند خواردن بەکار دێن.

ئامانجی سەرەکی ناردنی نوح بریتی بوو لەگیرانەوہی گەلەکەیی بۆ سەر رێبازی یەکتاپەرستی و پاراستنیان لەسزای سەختی خوای گەورە، وەک لە قورئاندا دەفەر مویت: ﴿أَنْ أَنْذِرَ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾^(۴). واتە: گەلەکەت ناگادار بکەرەوہ — کەبگەرینەوہ سەر رێبازی یەکتاپەرستی و واز لەپەرستی ئەو بت و یەیکەرەنە بەین کە بۆ خۆیان دروستیان کردون- بەر لەوہی تووشی سزا و تۆلەیی خوای گەورە بن.

ئەمەیش بۆ یەکەم جارە کە پەروردگار هەپەشەیی لەو جۆرە ناراستەیی گەلەکەیی لەنەوہکانی ئادەم بکات و هۆکارەکەشی بۆ لادان و سەرکێشی ئەو گەلە دەگەریتەوہ، هەرچەندە گەلانی پیش گەلی نوحیش سەرپێچی و بێ فەرمانی خویان کردوہ، بەلام گەلی نوح یەکەم گەل بوون کە بە تەواوی لەرپی خوا لایان دابوو وەشەیتان بەشێوہیەک بەسەریاندا زال ببوو، کە کێنووشی بۆ دارو بەرد پێ دەبردن و جگە لەخوشتی تری بێ بەلگە و بنەمای پێ دەپەرستن؛ بۆیە پەروردگار یەکەم رەسولی خۆی بۆ ناردن تا ناگاداریان بکاتەوہ و بیانھێنیتەوہ سەر رێی راست.

لێرەیشەوہ بۆمان دەردەکەویت کە نوح جگە لەبەرژوہەندی گەلەکەیی هیچ بەرژوہەندییەکی تری نەبووہ.

۱ - سورة الأعراف: الآية (۵۹).

۲ - سورة هود: الآية (۲۵). سورة المؤمنون: الآية (۲۲). سورة العنكبوت: الآية (۱۴).

۳ - سورة نوح: الآية (۱).

۴ - سورة نوح: الآية (۱).

توه‌رى سينيهم: هوکاره‌کانى لادانى گه‌لى نوح وه‌نگاه‌کانى شه‌يتان بو

له‌خشته‌بردنيان:

چون شه‌يتان هه‌نگاو به‌هه‌نگاو وله‌پاش هه‌ولتيكى بى وچان توانى قه‌ناعه‌ت به‌ئادهم وهاوسه‌ره‌كه‌ى بكات كه له‌به‌رى داره‌كه بخون، به‌هه‌مان شيوه وله‌پاش چه‌ند سالتيك وه‌ر له‌زيانى ئادهم خويدا قه‌ناعه‌تى به‌كورپيكي ئادهم كرد كه‌براهه‌ى خوى بكورپيت وه‌ر هه‌مان شه‌يتان وبو هه‌مان مه‌به‌ست وپاش چه‌ند سه‌ده‌يه‌ك توانى قه‌ناعه‌ت به نه‌وه‌كانى ئادهم بكات، كه‌نه‌ك ته‌نها سه‌رپيچى فه‌رمانى خواى گه‌وره بكه‌ن وسنوره‌كانى جه‌لال و جه‌رام به‌زيين؛ به‌لكو به‌ته‌واوى له‌رپبازى خواناسى و يه‌كتا په‌رستى دووربان بخاته‌وه وشوي‌نه‌واوى خواناسيان له‌ناودا بسپرته‌وه وقه‌ناعه‌تيان پى بكات له‌برى خواى گه‌وره كو‌مه‌ليتك بت ودار وبه‌رد به‌ه‌رستن وكړنوشيان بو ببه‌ن.

وه‌ك زانايان باس ده‌كه‌ن سه‌ره‌تا گه‌لى نوح گه‌ليكى يه‌كتاپه‌رست بوون وكو‌مه‌ليتك خه‌لكى خواناسى زور باشيان تي‌دا هه‌لگه‌وتبوو، پاش ئه‌وه‌ى ئه‌و پياوانه وه‌فاتيان كرد شه‌يتان هاته ژير كليشه‌ى دو‌ست ونازيران وشوي‌نكه‌وته‌كانيان وئاراسته‌ى كردن به‌وه‌ى ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر شيوه‌ى ئه‌و پياوچاكانه چه‌ند په‌يكه‌رپك دروست بكه‌ن، بو ئه‌وه‌ى هه‌ركاتييك له‌خواناسى سارد بوونه‌وه، يان وويستتان تاوانييك ئه‌نجام بده‌ن، ئه‌وانه‌تان بپتته‌وه ياد وشه‌رم بتانگري و بگه‌رپنه‌وه سه‌ر رپگه‌ى راست، ئه‌وه بوو له هه‌نگاوى يه‌كه‌مدا شه‌يتان ئه‌م فيله‌ى بو چوو هه‌ر وكلاوى كردنه سه‌ر وپه‌يكه‌ره‌كانى به‌و نيازه پاكه پى دروست كردن. وه‌له‌رپى خواناسيه‌وه زه‌فه‌رى پى بردن وفريوى دان؛ به‌لام ئه‌مه كو‌تا مه‌به‌ستى شه‌يتان نه‌بوو به‌لكو ئه‌مه يه‌كه‌م هه‌نگاوى پيلا‌نه‌كه‌ى بوو كه به‌سه‌ر كه‌وتووئى ئه‌نجامى داو وه‌هه‌نگاه‌كانى تر هيشتا مايون.

پاش ماوه‌يه‌كى تر هاته‌وه لايان وئهمجاره‌يان بيروكه‌ى ئه‌وه‌ى لا دروستكردن كه‌ئه‌و پياوچاكانه خه‌لكانييك بوون زور له‌خواوه نزيك بوون وخاتريان لاي خواى گه‌وره زور بووه و ئه‌مان هه‌رچى بكه‌ن ناگه‌نه پله‌و پيگه‌ى ئه‌وان لاي خواى گه‌وره؛ بويه باشته‌ر وايه هه‌ر داوايه‌ك يان كاريكيان به‌خواى گه‌وره هه‌بيت، له‌رپى ئه‌وانه‌وه داواى بكه‌ن وله‌وان بپارپنه‌وه

تا لای خوای گه‌وره تکایان بۆ بکه‌ن و کارئاسانییان بۆ بکه‌ن و خوای گه‌وره‌پیش داوای ئه‌و پیاوچاگانه رته‌ ناکاته‌وه.

ئه‌م هه‌نگاوه‌پیش دیسان سه‌ری گرت و خه‌لکی قه‌ناعه‌ت پیکرد به‌وه‌ی که بێن هه‌رچی داوا و دو‌عا‌یه‌کیان هه‌یه لای ئه‌م په‌یکه‌رانه بیکه‌ن وله‌بری ئه‌وه‌ی راسته‌وخۆ له‌ خوای گه‌وره‌ی داوا بکه‌ن با له‌رپیی ئه‌مانه‌وه ئه‌و کاره بکه‌ن.

سال هات ورۆی تا کار گه‌یشه‌ ئه‌وه‌ی خه‌لکی به‌ته‌واوه‌تی خوای گه‌وره‌یان بیر چوو‌یه‌وه و خولیای په‌رستنی ئه‌و په‌یکه‌رانه بوون وله‌بری خوای گه‌وره کړنووشیان بۆ ئه‌وانه ده‌برد وشوینی په‌یکه‌ره‌کانیان کردنه په‌رستگا و نزرگه و هه‌رچی ده‌بوو بۆ خوای گه‌وره بکریت بۆ ئه‌و په‌یکه‌رانه ده‌کرا و ئه‌نجام ده‌درا.

به‌مه‌پیش شه‌یتان توانی پیلانه‌کانی خۆی هه‌نگاوبه‌هه‌نگاو و زۆر له‌سه‌رخۆ و زیرانه جیبه‌جی بکات و خه‌لکی له‌راسته شه‌قامی یه‌کتا په‌رستی لاب‌دات و نه‌وه‌کانی ئاده‌م بۆ یه‌که‌م جار بخاته داوی شیرک و بته‌په‌رستییه‌وه.

جا خوای گه‌وره نوحی بۆ ئه‌م گه‌له ره‌وانه کرد تا بیان‌هینیته‌وه سه‌ر رپیی راست وله‌ خه‌وی گومرایی به‌ناگیان بپینیته‌وه و جارێکی تر خوای گه‌وره بپه‌رستننه‌وه و سه‌رله‌نووی و به‌و شیوازه‌ی که‌خۆی ده‌یه‌و‌یت بیناسنه‌وه.

ته‌وه‌ری چواره‌م: هه‌لوێسته‌ و په‌ندیک:

به‌رپزان: ئەمه ئەوسا به‌لام زۆر به‌داخه‌وه ئیستایش ئەگەر سه‌یری خۆمان بکه‌ین چه‌ندین خه‌لکی موسوڵمانی خواناس ده‌بینین که ده‌روات له‌به‌ردیک، یان داریک، یان قه‌بریک ده‌پارێته‌وه و له‌به‌رده‌میا ده‌گری و کړنوش ده‌با و دار و په‌ردووی بی گیان و بی هه‌ست ماچ ده‌کات و داوای جیبه‌جی کردنی راز و نیازه‌کانی لی ده‌کات.

ئهمه‌ ئەو گرفته‌یه که ئیمه‌ سوود له‌ جیروکی بانگه‌وازی پیغمبهران و نه‌زموونی گه‌لانی پیش خۆمان وهرناگرین و هه‌مان هه‌له‌ی ئەوان دووباره‌ ده‌که‌ینه‌وه. هه‌ر بۆیه پیغمبهری خوا ﷺ زۆر دژایه‌تی ئەو جوهره‌ داب و نه‌ریتانه‌ی کردوه و به‌توندی به‌گژ ئەوه‌دا چۆته‌وه که به‌شان و بالی پیغمبهران و پیاوچاگاندا هه‌لبدریت و کۆمه‌لیک شتیان بدریته‌ پال که له‌توانا و ده‌سه‌لاتیاندا نییه‌ و پرێگری له‌وه‌ کردوه که بکړینه‌ نیوه‌ندگیر له‌نیوان خوای گه‌وره‌ و خه‌لکید، هه‌ر له‌و روانگه‌یه‌یشه‌وه‌یه که ده‌فه‌رمویت: **{لَا تُظْرُونِي كَمَا أَطْرَتِ النَّصَارَى ابْنِ مَرْيَمَ، فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُهُ، فَقُولُوا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ}**^(۱). واته: به‌شان و بالما هه‌لمه‌ده‌ن وه‌ک ئەوه‌ی که گاوردکان به‌شان و بالی کورده‌کی مه‌ریه‌مدا هه‌لیانده‌دا، من جگه‌ له‌به‌نده‌ی خوا شتیکی تر نیم، بۆیه‌ ته‌نها بلین به‌نده‌ و په‌یامبه‌ری خوای گه‌وره‌.

ئهمه‌ بۆ ئەو کاته‌ی که‌له‌ ژياندا بوو، بۆ پاش مردنیشی زۆر به‌توندی هه‌ره‌شه‌ی ئەوه‌ی ده‌کرد که گۆره‌که‌ی یان گۆری هه‌ره‌که‌سیکی تر بکړیته‌ مزگه‌وت و نزرگه‌ و خه‌لکی په‌رستشی بۆ ئەنجام بدن و هه‌وشداری داوته‌ هاوه‌له‌کانی که‌کاری له‌وشیوه‌یه نه‌که‌ن و پرێگه‌یش نه‌ده‌ن که‌س کاری له‌و جوهره‌ بکات، چوندوب که هاوه‌لیکی به‌رپزی پیغمبهر ﷺ بوو بۆمان ده‌گیڕپه‌ته‌وه و ده‌لیت: گویم لیوو پیغمبهری خوا ﷺ پینج رۆژ به‌ر له‌وه‌ی کۆچی دوا‌یی بکات ده‌یفه‌رموو: **{إِنَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ كَانُوا يَتَّخِذُونَ قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ وَصَالِحِهِمْ مَسَاجِدَ، أَلَا فَلَا تَتَّخِذُوا الْقُبُورَ مَسَاجِدَ إِنِّي أَنهَاكُمْ عَنْ ذَلِكَ}**^(۲). واته: ئەوانه‌ی پیش ئیوه‌ ده‌چوون گۆری پیغمبهران و پیاوچاکه‌کانیان ده‌کرده‌ مزگه‌وت و په‌رستگه‌، ئیوه‌ گۆری که‌س نه‌که‌نه‌ مزگه‌وت، من پرێگه‌ی کاری واتان پی نادم.

۱ - البخاري، صحيح البخاري، ج، ٤، رقم الحديث (٢٤٤٥)، ص ١٦٧.

٢ - مسلم، صحيح مسلم، ج، ٢، رقم الحديث (١٢١٦)، ص ٦٧.

خاتوو عائیشه‌ی خیزانیشی خوای لی رازی بیت ده‌لایت: کاتیک پیغمبه‌ری خوا ﷺ ئەو نه‌خۆشییه‌ی گرت که‌تیییدا کۆچی دوا‌یی کرد، خاتوو ئوم سه‌له‌مه‌ وئوم حه‌ببیه‌ی خیزانی له‌لای دانیشتبوون و باسی کلێسایه‌کیان ده‌کرد له‌خاکی حه‌به‌شه‌ ناوی ماریا بوو، که‌چه‌ند خۆشه‌ وچه‌ندین په‌یکه‌ری جوان ودانسقه‌ی تێدایه‌؛ چونکه‌ ئەو دوو خاتوونه‌ به‌پێژه به‌ر له‌وه‌ی بینه‌ خیزانی پیغمبه‌ر ﷺ له‌گه‌ڵ هاوسه‌ره‌کانیان کۆچیان کردبوو بۆ حه‌به‌شه‌ وله‌وی ئەو کلێسایه‌یان بینیبوو، پیغمبه‌ری خوا ﷺ که‌ گوێی له‌قسه‌کانیان بوو فه‌رمووی: **{إِنَّ أَوْلَيْكَ إِذَا كَانَ فِيهِمُ الرَّجُلُ الصَّالِحُ بَنُوا عَلَى قَبْرِهِ مَسْجِدًا، ثُمَّ صَوَّرُوا فِيهِ تِلْكَ الصُّورَ، أَوْلَيْكَ شِرَارَ الْخَلْقِ عِنْدَ اللَّهِ}**^(۱). واته‌: ئەوانه‌ ئەگه‌ر پیاوچاکیکیان بمردایه‌ ده‌چون مزگه‌وتیان له‌سه‌ر گۆره‌که‌ی دروست ده‌کرد ودا‌تریش ئەو په‌یکه‌رو بتانه‌یان تێدا دروست ده‌کرد، ئەوانه‌ خراپترینی دروستکراوه‌کانن له‌لای خوای گه‌وره‌.

وه‌ده‌گێرنه‌وه‌ له‌و رۆژه‌ی که‌تیییدا وه‌فاتی کرد، نه‌خۆشییه‌که‌ی زۆری بۆ هێنابوو، تابه‌کی زۆری هه‌بوو، سه‌رچه‌فێکی دابوو به‌خۆیدا، که‌ تاکه‌ زۆری بۆ ده‌هینا له‌سه‌ر خۆی لاده‌دا وده‌یفه‌رموو: **{لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ}**^(۲). واته‌: نه‌فره‌تی خوای گه‌وره‌ له‌جوله‌که‌ وگا‌وره‌کان بیت که‌ گۆری پیغمبه‌ره‌کانیان کرده‌ کلێسا و په‌رسته‌گه‌. له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی ترده‌ ده‌فه‌رموویت: **{لَعْنُ اللَّهِ قَوْمًا اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ}**^(۳). واته‌: خوای گه‌وره‌ نه‌فره‌تی کردوه‌ له‌ هه‌ر گه‌ل ومیلله‌تیک که‌ گۆری پیغمبه‌ره‌کانیان بکه‌نه‌ مزگه‌وت وپه‌رسته‌گه‌.

لێرده‌دا پێم خۆشه‌ له‌ ژێر رۆشنایی ئەو فه‌رموودانه‌ و خودی باسه‌که‌دا چه‌ند تیببینه‌که‌ بخه‌ینه‌ روو:

۱- پیغمبه‌ری خوا ﷺ هه‌موو ئەم فه‌رموودانه‌ی له‌دوا رۆژه‌کانی ژيانی وله‌کاتی ئەو نه‌خۆشییه‌ قورسه‌یدا فه‌رمووه‌، تا خه‌لکی له‌مه‌ترسی ئەو جو‌ره‌ نه‌ریتانه‌ به‌ناگا بێنیته‌وه‌ تا تووشی نه‌بن.

۱ - البخاري، صحيح البخاري، ج، ۱، رقم الحديث (٤٢٧)، ص ٩٣. مسلم، صحيح مسلم، ج، ٢، رقم الحديث (١٢٠٩)، ص ٦٦.

٢ - البخاري، صحيح البخاري، ج، ١، رقم الحديث (٤٣٦)، ص ٩٥. مسلم، صحيح مسلم، ج، ٢، رقم الحديث (١٢١٥)، ص ٦٧.

٣ - ابن حبان، صحيح ابن حبان، ج، ٦، رقم الحديث (٢٣٢٧)، وقال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح، ص ٩٦. النسائي،

سنن النسائي، ج، ١، رقم الحديث (٢١٧٣)، ص ٦٥٨.

- ۲- پیغهمبهری خو ﷺ له‌چهن‌دین شوینی فه‌رمووده‌کاندا وشه‌ی نه‌فره‌تی بۆ ئه‌و جووره‌ خه‌لك و کارانه به‌کار هه‌ناوه که‌بۆ تاوانی زۆر گه‌وره ونه‌شیاو نه‌بیت به‌کار نایه‌ت.
- ۳- ئه‌گه‌ر پیغهمبهری خوا ﷺ رینگه‌ی نه‌دابیت که‌ فه‌بره‌که‌ی خۆی بکریته مزگه‌وت و په‌رستگه ونه‌فره‌تی له‌خه‌لکانیک کردبیت که‌ گۆری پیغهمبهرانیان وا لئ کردبیت، ئه‌ی په‌نا به‌خوا ده‌بیت حالی ئه‌وانه چۆن بیت که‌ گۆری پیاوچاکان، یان هه‌ر داریک، یان به‌ردیک، یان به‌یداخیک وا لیده‌که‌ن؟!.
- ۴- مه‌به‌ست له‌ په‌رستن ته‌نها کړنوش بۆ بردن ونویژ بۆ کردن نییه، به‌لکو نزا وپارانه‌وه وپشت پێ به‌ستن وترسان وهه‌موو ئه‌وشتانه‌ی تر ده‌گریته‌وه که‌ پێویسته مرۆفه‌کان ته‌نها بۆ خوای گه‌وره ئه‌نجامی بدن.
- ۵- ئیمه ئه‌گه‌ر باوه‌رمان وایه که‌ خوای بی‌هاوتا له‌ هه‌موو که‌س زیاتر زانا و به‌ناگا و به‌توانا و به‌خشنده و به‌ به‌زه‌یی ونزیک تره، ئه‌ی ئیتر بۆچی له‌غه‌یری ئه‌و ده‌پارێینه‌وه و یان له‌یوان خۆمان و ئه‌ودا نیوه‌ند گیر دروست ده‌که‌ین؟! . ئه‌وه‌تا خوای گه‌وره خۆی پیمان ده‌فه‌رمویت: ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾^(۱). واته: په‌روره‌دگارتان فه‌رموویه‌تی داوام لێبکه‌ن و لێم پیاړینه‌وه تا وه‌لامتان بده‌مه‌وه و داواکانتان چێبه‌جی بکه‌م. وه له‌ئایه‌تیکی تردا ئاراسته‌ی پیغهمبهر ﷺ ده‌کات و پێی ده‌فه‌رمویت: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ﴾^(۲). واته: ئه‌گه‌ر به‌نده‌کانم هه‌والی منیان لئ پرسیت، من نزیکم لێیانوه و وه‌لامی داواکانیان دده‌مه‌وه ئه‌گه‌ر داوام لێبکه‌ن.
- ۶- بت په‌رسته‌کانی سه‌رده‌می پیغهمبهریش ﷺ له‌هه‌مان بابه‌تدا لێیان فه‌وما بوو وه سه‌ریان لئ شیواوو؛ چونکه ئه‌و بتانه‌ی ئه‌وان ده‌یانپه‌رستن هاوشیوه‌ی بته‌کانی گه‌لی نوح په‌یکه‌ری کۆمه‌لێک خه‌لکی پیاوچاکی بپش خۆیان بوون و ئه‌وانیش ده‌یانزانی که‌ ئه‌وانه خوانین، به‌لکو ده‌یانگوت ئه‌مانه له‌خوای گه‌وره‌مان نزیک ده‌که‌نه‌وه و تکامان بۆ ده‌که‌ن، ئه‌وه‌تا قورئانی پیرۆز باسی ئه‌م هه‌له‌ کوشنده‌یه‌یانمان بۆ ده‌کات و ده‌فه‌رمویت: ئه‌گه‌ر پرسیا‌ری ئه‌وه‌یان لئ بکرایه که‌ ئه‌گه‌ر ئیوه ده‌زانن خوای گه‌وره هه‌یه ئه‌ی بۆ چی ئه‌م

۱ - سورة غافر: الآية (۶۰).

۲ - سورة البقرة: الآية (۱۸۶).

بتانه دهپه رستن. له وه لاما دهبانگوت: ﴿مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾^(۱). واته: تنهها بؤ نه وه دهبانپه رستين كه له خواي گه وره نزيكمان بكنه وه. له نايه تيكي تر دا دهفه رمويټ: ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْصُرُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَوَّلَاءِ شَفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾^(۲).. واته: بي باوه ران له غهيري خواي گه وره شتانيكيان دهپه رست كه هيچ زيان وسوويكيان بؤيان نه بوو، وه دهبانگوت نه مانه تكامان بؤ دهكن لاي خواي گه وره.

۷- نه گهر پرسياي نه وه بكرټ كه نه گهر نه مه حه رامه، نه ي بوچي ئيستا قه بره كه ي پيغه مبه ري خوا ﷺ له ناو مزگه وتي مه دينه دا يه، له وه لاما ده ئين: پيغه مبه ري خوا ﷺ كه كوچي دوايي كردوه، له ماله كه ي خو ي وله ژووره كه ي خاتوو عائشه دا كوچي دوايي كردوه، وه هر له و شوپنه يشدا به خاك سپيردراوه، كه واته سه رتا نه و شوپنه مزگه وت نه بووه، به لام دواتر وله سالي (۸۱) كوچيدا وله سه رده مي فه رمان په وايه تي وه ليدي كوري عه بدوله ليكي كوري مه رواندا كه مزگه وته كه فراوانكرا، نه ك تنهها گوړه كه ي نه و ﷺ به لكو هه موو ماله كانيشي كه وتنه سنووري مزگه وته كه وه وله گه ل نه وه يشدا گوړه كه ته واو په رزين كراوه و كه س نايبي نيټ؛ بؤيه ناكريټ نه و دوو بابه ته تيكل بكرين.

۱ - سورة الزمر: الآية (۲).

۲ - سورة يونس: الآية (۸۱).

تہوہری پنجم: ہیله گشتیہ‌کانی بانگه‌وازه‌کی نوچ:

بہ‌پپی ئہو دہقانہی دہربارہی بانگه‌وازه‌کی نوح ہاتوون، دہتوانین ہیله گشتیہ‌کانی بانگه‌وازه‌کی لہم چہند خالہ‌دا کۆبکہ‌پنہ‌وہ:

۱- جہخت کردنہ‌وہ لہسہر ئہوہی ئہو نی‌ردراوی خوای گہورہیہ وراستگۆیانہ ئہوہی لہوہوہ بۆی دیت ئہوہیان پی رادہ‌گہ‌ینیت و زیاد وکەمی تیدا ناکات: بۆیہ پییان دہفہرمویت: ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾^(۱). واتہ: من پھیامبہ‌ریکی راس‌تگۆی خوای گہورہم و ہہرچی ئہو پیمی بلئی ئہوہتان پی رادہ‌گہ‌یہ‌نم وشتیکم لہ‌لایہن خۆمہ‌وہ پی نہ‌گوتون. و ہپی دہفہرموون: ﴿إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾^(۲). واتہ: من خوای گہورہ رہوانہی کردوم تا بہ‌ناگاتان بی‌نمہ‌وہ. و دہدہیفہرموو: ﴿أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾^(۳). واتہ: من تہنہا پھیامہ‌کانی خوای گہورہتان پی رادہ‌گہ‌یہ‌نم و دلسۆزانہ نامۆزگاری خیرتان دہکەم و ئہوہی من لہ‌لای خوای گہورہوہ بۆم دیت و دہیزانم ئیوہ نایزان. و ہبۆ ئہوہی تہ‌واو گہ‌لہ‌کەہی دئیابکاتہ‌وہ لہوہی کە ئہم تہنہا پھیامبہ‌ریکە و ہیچی بەدہست نییہ لہ شوینیکی تردا پییان دہفہرمویت: ﴿وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ﴾^(۴). واتہ: من پیتان نالییم گہ‌نجینہ و خہ‌زینہ‌کانی خوای گہورہ لہ‌بہ‌ردہستی مندایہ وکەسیکی غەیب زانیش نیم و پیتان نالییم من فریشتہم.

۲- ہہ‌و‌لدان بۆ گہ‌رانہ‌وہی گہ‌لہ‌کەہی بۆ سہر ریبازی خوا ناسی و یہ‌کتاپہ‌رستی وواز ہیئان لہ‌پہ‌رستی ئہو بت و پھیکەرانہی کە بەدہستی خۆیان دروستیان کردبوون: خوای گہورہ لہو بارہیہ‌وہ دہفہرمویت: ﴿فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾^(۵). واتہ: پیی گوتن ئہی گہ‌لہ‌کەم بہ‌تہنہا خوا بیہ‌رستن و جگہ لہو خویہ‌کی ترتان نییہ شایہنی پہ‌رستن بیت، لہ‌راستییدا من دہترسم رپہ‌روی نازار و ئہ‌شکەنجہی رۆژیکی سہخت ببنہ‌وہ. لہ‌ئایہ‌تیکی تردا دہفہرمویت: ﴿فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ

۱ - سورة الشعراء: الآية (۱۰۷).

۲ - سورة هود: الآية (۲۵).

۳ - سورة الأعراف: الآية (۶۲).

۴ - سورة هود: الآية (۳۱).

۵ - سورة الأعراف: الآية (۵۹).

مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿١﴾. واته: گوتی ئەی گه‌له‌که‌م به‌ته‌ن‌ها خ‌وای گه‌وره به‌رستن و جگه له‌و خ‌وایه‌کی ترتان نیه شایه‌نی په‌رستن ب‌یت، تاکه‌ی ئیوه له‌خ‌وا ناترسن و سنوورشک‌ینی فه‌رمانه‌کانی ده‌که‌ن؟! له‌چه‌ندین نایه‌تی تردا پ‌ییان ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ (٢). واته: له‌خ‌وای گه‌وره ب‌ترسن و سنوورشک‌ینی فه‌رمانه‌کانی مه‌که‌ن.

۳- نواندنی ئەو په‌ری د‌ئس‌وزی و نیازپاکی بۆ گه‌له‌که‌ی و ب‌ی منه‌ت بوون له‌ه‌هر مه‌رام‌یکی تر که له پشت بانگه‌وازه‌که‌یه‌وه ب‌یت: ئەوه‌تا خ‌وای گه‌وره له باسی د‌ئس‌وزی و خه‌مخ‌وری نوح بۆ گه‌له‌که‌ی به‌برا ناوی ده‌بات و ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿إِنَّ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَّا تَتَّقُونَ﴾ (٣). واته: کاتیک نوحی برایان پ‌یی گوتن نایا له‌خ‌وا ناترسن. ئەم د‌ئس‌وزیه‌یش له هه‌موو گوفتار و په‌فتاره‌کانیدا ره‌نگدانه‌وه‌ی هه‌بوو؛ بۆیه هه‌رکات قسه‌ی بۆ گه‌له‌که‌ی ده‌کرد به: ﴿يَا قَوْمِ﴾. واته: ئەی گه‌له‌که‌م، بانگی ده‌کردن و ده‌ستی به‌قه‌سه‌کانی ده‌کرد، که ئەمه‌یش واتای ئەوه‌یه که‌من ئیوه به‌که‌س و د‌و‌ست و د‌ئس‌وزی خ‌ۆم ده‌زانم، وه‌یه‌که‌کم له ئیوه. وه بۆ ئەوه‌یشی که‌گه‌له‌که‌ی له ب‌ی منه‌تی خ‌وی له‌ده‌سته‌که‌وت داها‌تی ئەوان د‌ئیا ب‌کاته‌وه، هه‌میشه پ‌ی ده‌گوتن: ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (٤). واته: من ه‌یج کر‌ی و پاداش‌تیک له ئیوه داوا ناکه‌م و پاداش‌تی خ‌ۆم ته‌ن‌ها له خ‌وای گه‌وره داوا ده‌که‌م، و ده‌دیه‌فه‌رموو: ﴿فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأَمْرٌ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (٥). واته: ئەگه‌ر پ‌شتیش‌م ت‌یبه‌کن و به‌گو‌ییم نه‌که‌ن، خ‌ۆ من ه‌یج داوای کر‌ی و پاداش‌تم له‌ئ‌یوه نه‌کردوه، و پاداش‌تی خ‌ۆم ته‌ن‌ها له په‌روه‌ردگارم داوا ده‌که‌م و ئەوه‌یش فه‌رمانی پ‌یکردوم که موس‌ولمان بم.

۴- هه‌ن‌انی گه‌له‌که‌ی بۆ باوه‌ر ه‌ینان به‌وه‌ی که ئەگه‌ر باوه‌ر به‌ی‌ینن ئەوه خ‌وای گه‌وره جگه له پاداش‌تی د‌وار‌و‌ژ و به‌هه‌شتی نه‌پ‌راوه هه‌ر له دونیا ده‌رگای هه‌موو نازو ن‌یعه‌مه‌ت‌یک‌یان له‌سه‌ر والا ده‌کات؛ چونکه نوح ده‌یزانی سه‌رانی گه‌له‌که‌ی خه‌لگانه‌یکی

۱ - سورة المؤمنون: الآية (٢٢).

۲ - سورة الشعراء: الآيتان (١٠٨) و (١١٠).

۳ - سورة الشعراء: الآية (١٠٩).

۴ - سورة الشعراء: الآية (١٠٩).

۵ - سورة يونس: الآية (٧٢).

دونیایویست وئارہزوو پەرستن بۆیہ به‌ئینی ئه‌وه‌ی پی ددان ئه‌گەر باوهر به‌ینن خوی گه‌وره هموو خۆشییه‌کانی دونیایو دوارپۆژیشیان پی ددات و زۆریک له‌به‌لاو نه‌هامه‌تییه‌کانیشیان له‌سه‌ر لاده‌بات، چونکه وه‌ک زانیان ده‌فه‌رموون خوی گه‌وره له‌سزای سه‌رسه‌ختی و بیباوهرپاندا بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر بارانی لیگرتبونه‌وه و بۆ ماوه‌ی چل سال نه‌زۆکی کردبوون و مندالیان نه‌ده‌بوو، ئه‌وجا نوح پیی ده‌فه‌رموون ئه‌گەر باوهر به‌ینن خوی گه‌وره بارانیشتان بۆ ده‌بارینیت و مندالیشتان پیده‌دات^(۱). ئه‌مه له له‌کاتیکیدا که ئه‌وان به‌رپیگه‌که‌ی خۆیان ته‌نها دونه‌یاپه‌کی که‌م و کورتیان ده‌ست ده‌که‌وت؛ به‌لام له‌رپیگه‌ی په‌یامه‌که‌ی نوحه‌وه دونیایو دوارپۆژ وهرزاه‌ندی خوی گه‌وره‌دیشیان ده‌ست ده‌که‌وت؛ بۆیہ نوح پییان ده‌فه‌رمویت: ﴿قُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَيَبِينْ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا﴾^(۲). واته:

ده‌مگوت داوای لیخۆشبوون بکه‌ن له په‌روه‌ردگارتان له‌سه‌ر هموو ئه‌و کوفر و تاوانانه‌ی که کردوتانه، په‌روه‌ردگارتان زاتیکی به‌خشنده‌یه و له‌تاوانه‌کانتان ده‌بووریت و بارانی به‌خوهر و به‌رده‌وامتان له ئاسمانه‌وه بۆ ده‌بارینیت و مال و مندالی زۆرتان پی ده‌به‌خشیت و باخ و کانی وروباره‌کانتان بۆ ده‌ژینیته‌وه؛ بۆچی ئیوه هه‌ست به‌گه‌وره‌یی خوی گه‌وره ناکه‌ن و ریز له‌فه‌رمانه‌کانی و په‌یام و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ناگرن!؟

۵- به‌لگه‌هه‌ینانه‌وه له‌سه‌ر گه‌وره‌یی ده‌سه‌لاتی خوی گه‌وره تا تییان بگه‌یه‌نیت که ئه‌وانه له‌گه‌ل خوی گه‌وره پییان ناکریت و زۆر له‌وه لاوازترن که مملانی له‌گه‌ل ئه‌و بکه‌ن؛ بۆیہ پییان ده‌فه‌رمویت: ﴿وَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ أَطْوَارًا أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ثُمَّ يُعِيدْكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجْكُمْ إِخْرَاجًا وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بَسَاطًا لِيَسْتَلْكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا﴾^(۳). واته: له‌کاتیکیدا ئه‌و خوییه‌ ئیوه‌ی قۆناغ به‌قۆناغ و به‌شیوه‌ی جو‌راو جو‌ر دروستکردوه، ئایا نه‌تانبینیوه که‌چۆن خوی گه‌وره ئه‌و حه‌وت ئاسمانه‌ی له‌سه‌ر یه‌ک دروستکردوه و چین چین له‌سه‌ر یه‌کی راپگرتون و مانگی تیدا کردۆته‌ روناکی و خۆری کردۆته‌ سه‌رچاوه‌ی رۆشنایی، ئه‌و خوییه‌ی که ئیوه‌ی وه‌کو

۱ القرطبي، الجامع لأحكام القرآن، ج ۱۸، ص ۲۰۲.

۲ - سورة نوح: الآيات (۱۰- ۱۳).

۳ - سورة نوح: الآيات (۱۴- ۲۰).

رودکیک لهو زهویه رواندوه ودره‌هیناوه ودواتریش هر ده‌تانگپرته‌وه ناو نهو زهویه وده‌تانکاته‌وه خاک وپاشتر وچاریکی تریش لهو زهویه دهرتانه‌کاته‌وه وزیندوتان ده‌کاته‌وه، نهو خوایهی که نه‌م زهویهی ناوا وهکو راخه‌ریک بو ته‌خت کردون، تا نهو ههموو ریگه وشه‌قامانهی تیدا لیبدن ودروست بکه‌ن.

جا خوایه‌ک نهو ههموو دهسه‌لاته ره‌هایه‌ی به‌سه‌ر نهو ههموو بوونه‌وه‌ردها هه‌بیت ئیستا نه‌وانه ده‌بیت چی بن و چون بتوانن روه‌پروی دهسه‌لات و ویستی نهو بینه‌وه؟!.

۶- دیاریکردنی دهرئه‌نجام وچاره‌نوسی گه‌له‌که‌ی به‌وه‌ی که تهنه‌ا دوو بژارده‌یان له‌به‌رده‌ستدایه:

یه‌که‌میان: بژارده‌ی په‌شیمانی وپاشگه‌ز بوونه‌وه له‌په‌رستنی بته‌کان وگرته‌به‌ری ریگای خواناسی ویه‌کتاپه‌رستی ودرباره‌ی دهرئه‌نجامی نه‌م بژارده‌یه رپوونکردنه‌وه‌یان پی دهدات و پیمان ده‌فه‌رمویت: ﴿فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّاراً يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَاراً وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَيَبْنِيَنَّكُمْ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَاراً﴾^(۱). واته: گوتم داوای لیخوشبوون بکه‌ن له‌په‌روه‌ردگارتن، نهو زاتیکی به‌خشنده‌و لیپورده‌یه وله‌تاوانه‌کانتان ده‌بووریت وبارانتان له‌ ناسمانه‌وه بو دهبارینیت ومال ومندالی زورتان پی دهبه‌خشیت وباخ وکانی وروباره‌کانتان بو ده‌ژینیته‌وه. له‌شوینیکی ترده‌ پیمان ده‌فه‌رمویت: ﴿يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾^(۲). واته: خوای گه‌وره له‌تاوانه‌کانتان خوش ده‌بیت وده‌رفه‌تی مانه‌وه‌تان له‌زه‌ویدا زیاتر پی‌ده‌دات وقات وقرتان ناکات.

دووه‌میان: بژارده‌ی به‌رده‌وای له‌سه‌ر تاوان و سه‌رکیشیه‌کانیان و درباره‌ی دهرئه‌نجامی نه‌م بژارده‌یه‌ش پیمان ده‌فه‌رمویت: ﴿أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ أَلِيمٍ﴾^(۳). واته: جگه له‌خوای گه‌وره هیچ شتیکی تر مه‌په‌رستن، نه‌گه‌ر نا نه‌وه ده‌ترسم روه‌پروی نازار وئه‌شکه‌نجه‌ی روژیکی سه‌خت بینه‌وه. وه ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا

۱ - سورة نوح: الآية (۱۰).

۲ - سورة نوح: الآية (۴).

۳ - سورة هود: الآية (۲۶).

يُوَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١﴾. واته: ده‌بیت بزنان واده‌ی سزای خوای گه‌وره که کاتی خو‌ی هات هیج شتیک دوا‌ی ناخات وگلی ناداته‌وه.

که‌واته نوح له‌چهند روویه‌که‌وه دلسۆزی خو‌ی بۆ دووپات ده‌کردنه‌وه:

۱- ئەم نیردراوی خوای گه‌وره‌یه بۆ ئەوان و تهنه‌ها مه‌به‌ستی ره‌زامه‌ندی خوای گه‌وره و پرزگارکردن و پاراستنی به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی دنیا و دوا‌رۆژی ئەوانه و له‌به‌رمبه‌ر ئەو هه‌ول و ماندوبوونه‌یدا هیج شتیک له‌وان داوا ناکات.

۲- ئەم که‌سیکی راستگۆ و ده‌ستپاک و دلسۆزه و هه‌رچی خوای گه‌وره ده‌یفه‌رمو‌یت ئەوه‌یان پێ ده‌لێت و هیج زیاد و که‌می تیدا ناکات.

۳- ئەوان وه‌ک برا و که‌سی خو‌ی ته‌ماشای ده‌کات و خو‌ی به‌یه‌کێک له‌وان داده‌نیت.

۴- ئەگه‌ر به‌گو‌ویی نوح بکه‌ن ئەوه دنیاو دوا‌رۆژیان مسۆگه‌ر ده‌که‌ن.

۵- نوح به‌به‌لگه‌وه باسی ده‌سه‌لاتی خوای گه‌وره‌یان بۆ ده‌کات و ئامۆزگارییان ده‌کات.

۶- ئەوان تهنه‌ها دوو بژارده‌یان له‌به‌رده‌مدایه بژارده‌ی گو‌په‌په‌لی و گه‌رانه‌وه بۆ راسته شه‌قامی خوا ناسی و سه‌رفرازی یانیش بژارده‌ی به‌رده‌وامی له‌سه‌ر رێبازی گو‌مپایی و سه‌رلێشپوای و روپه‌روبوونه‌وه‌ی سزای خوای گه‌وره.

ئەم خالانه‌ گرنگترینی هێله‌ گشتیه‌کانی بانگه‌وازه‌که‌ی نوح بوون بۆ گه‌له‌که‌ی و پێوستیشه هه‌ر که‌س و گو‌مه‌لێک که‌ نه‌رکی بانگه‌واز ده‌گرێته نه‌ستۆی له‌ هه‌ر رۆژگاریکدا ئەم خالانه‌ به‌ته‌واوی له‌بانگه‌وازه‌که‌یدا به‌رجه‌سته بکات وه‌گه‌ر نا ئەوه به‌دئنیاییه‌وه پڕۆژه‌که‌ی روپه‌رووی ناسته‌نگ و کیشه‌ ده‌بیته‌وه.

بۆ نمونه: پڕۆژه‌ی بانگه‌وازی ئیسلامی له‌م سه‌رده‌مه‌دا خه‌لکی وه‌ک پڕۆژه‌یه‌کی سیاسی لێی ده‌روانن و وپییان وایه که‌چۆن خه‌لکانی تر نه‌ته‌وه و نیشتمانیان کردۆته پڕۆژه‌ی سیاسی و کارتی بازرگانی و ده‌یان‌ه‌و‌یت له‌و رێیه‌وه بگه‌نه‌ کورسی ده‌سه‌لات، ئیمه‌ش ئیسلامان هه‌لبژاردوه ده‌مانه‌و‌یت له‌و رێگه‌یه‌وه بگه‌ینه هه‌مان پێگه‌ و ئیسلامان وه‌ک نامرپزێک بۆ گه‌یشتن به‌ ئامانج و مه‌رامی حیزبی و به‌رژه‌وه‌ندی تاکه‌که‌سی خو‌مان به‌کار هێناوه، هه‌ر بۆیه کاتیک که‌سیک بانگ ده‌که‌ین بۆ لای خوای گه‌وره ئەو یه‌کسه‌ر وا تی

دهگات که ئیمه ئه‌ومان بۆ دهنگی هه‌لبژاردن و دونیای خۆمانه نه‌ك دواړۆژی خۆی. ئیمه‌ی موسولمانیش له‌و ږوهه به‌لگه‌ی زۆرمان به‌دهسته‌وه داوه، هه‌ر له‌وه‌ی هه‌ر بانگخوایکمان که ده‌رکه‌وتبیت و جه‌ماوه‌ریکی بۆ دروست بووبیت دواتر خۆی کاندید کردوه بۆ کورسی په‌رله‌مان و دهنگی جه‌ماوه‌ره‌که‌ی بۆ ئه‌و مه‌به‌سته به‌کار هیناوه، تا ده‌گاته ئه‌وه‌ی ئیمه‌ی هه‌واداران‌ی پرۆژه‌ی ئیسلامی هه‌تا ئیستایش نه‌مانتوانیوه پرۆژه‌یه‌کی هاوبه‌شی بانگخواییمان هه‌بیت و له‌بازنه‌ی به‌رته‌سکی حیزبی و به‌رژه‌وه‌ندییه تایبه‌تی و که‌سییه‌کانی خۆمان بپینه‌ ده‌روه و وینایه‌کی جوانی په‌یامه‌که‌ی خوای گه‌وره و پرۆژه‌ی ئیسلامی بکه‌ین.

ئه‌مه‌یش متمانه‌ی خه‌لکی به‌خودی بانگه‌وازی ئیسلامی له‌ق ولاواز کردوه و ئیمه‌یش له‌بری ئه‌وه‌ی باریکی بانگه‌وازان هه‌لگرتبیت خۆیشمان بوینه‌ته بار به‌سه‌ر بانگه‌وازه‌که‌وه. بۆیه پپووسته ئه‌م هه‌له‌یه له‌کاری خۆمان وه‌زری خه‌لکیشدا راست بکه‌ینه‌وه، پپووسته ئیمه دلسۆزی خۆمان بۆ خه‌لکی به‌سه‌لمینین وته‌نها بۆ لای خوای گه‌وره بانگیان بکه‌ین وته‌واو بپنیازی خۆمانیان له‌هه‌موو مه‌رامیک بۆ دوویات بکه‌ینه‌وه وتیان بگه‌یه‌نین که ئیمه ته‌نها مه‌به‌ستمان قیامه‌ت و دواړۆژی خۆیانه نه‌ك دونیای خۆمان. ده‌بیت لایه‌نه ئیسلامیه‌کان هه‌ولێ ته‌واو بده‌ن رۆحی خواناسی ویه‌کتاپه‌رستی ویه‌کریزی موسولمانان له‌ناخی خه‌لکیدا قول بکه‌نه‌وه، نه‌ك رۆحی به‌رته‌سکی حیزبایه‌تی و مملانیی سیاسی و به‌رژه‌وه‌ندی دونیایی.

ته‌وه‌ری شه‌شم: هه‌لۆیست و وه‌لامی گه‌لی نوح:

وه‌ك له‌ته‌وه‌ری پێش‌وه‌دا باس‌مان‌كرد بانگه‌وازه‌كه‌ی نوح جگه‌ له‌دلسۆزی و خه‌مخۆری بۆ گه‌له‌كه‌ی وه‌ه‌وئێ رزگار‌كرد‌نیان له‌سزای خ‌وای گه‌وره‌ و گ‌یژا‌وی نه‌قامی نامان‌ج‌یكی تری نه‌بوو، وه‌هیچ ئه‌رك‌یكی قورسیشی تیدا نه‌بوو؛ به‌لام به‌داخه‌وه شه‌یتان به‌جۆر‌یك زال ببوو به‌سه‌ریاندا بانگه‌وازه‌كه‌ی نوحیان به‌دیوه‌زمه‌یه‌كی زۆر ترسناك ده‌هاته پێش چاو وه‌هر‌جی پێیان‌كرا له‌دژایه‌ت‌ی‌كرد‌نیدا در‌یغیان نه‌كرد و پاسا‌وی ئه‌و هه‌لۆیسته‌ نا‌به‌ج‌ییه‌ش‌یان كۆمه‌لێ بیانی‌ی بێ بنه‌ما بوو، كه‌ لێرده‌دا له‌چه‌ند خا‌لی‌كدا تیش‌كیان ده‌خه‌ینه‌ سه‌ر، له‌وانه‌:

۱- ترسان له‌ده‌سه‌لآت و پاپه‌ و پۆست و پێگه‌كانیان له‌ناو خه‌لكیدا: قورئان هه‌ركات‌یك باسی دژایه‌تی هه‌ره‌په‌ام و پئغه‌مبه‌ر‌یك ده‌كات، ئه‌و دژایه‌تی و بێبا‌وه‌ر‌یه‌ ده‌داته پال سه‌رانی ده‌سه‌ل‌آت‌دار و سه‌تمه‌كار و مه‌لهور و خۆسه‌پ‌ینی ئه‌و گه‌له‌؛ چونكه‌ ئه‌وان باش ده‌زانن كه‌ له‌ له‌سایه‌ی سه‌روه‌ری په‌یامی پئغه‌مبه‌راندا ئه‌و سه‌تم و ده‌سه‌لآت و خۆ سه‌پ‌ینییه‌یان بۆ نا‌چ‌یته‌ سه‌ر و ئه‌و سامان ده‌س‌كه‌وتانه‌ش‌یان نام‌ین‌یت كه‌ له‌سه‌ر حسابی خ‌وین و خه‌باتی خه‌لكانی چه‌وساوه‌ بۆ خ‌وین پێكه‌وه‌ ناوه‌. خ‌وای بالا‌ ده‌ست ده‌رباره‌ی ئه‌م دیارده‌یه‌ و هه‌لۆیستی سه‌رانی گه‌لی نوح له‌به‌رامبه‌ر په‌یامه‌كی نوحدا ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ﴾^(۱). وه‌ ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ﴾^(۲). واته‌: سه‌ران و ده‌سه‌ل‌آت‌دارانی بێبا‌وه‌ری گه‌له‌كه‌ی گوتیان.

ئه‌م سه‌رانه‌ش‌ له‌وه‌ د‌ن‌یابوون له‌وه‌ی كه‌ ته‌نها به‌قه‌سه‌ خه‌لكیان تاسه‌ر بۆ ده‌سه‌تمۆ ناب‌یت، بۆیه‌ له‌هه‌ر سه‌رده‌م‌ی‌كدا كۆمه‌ل‌یك ش‌تیان بۆ در‌وست كردون و لایان پ‌یرو‌ز كردون، تا خه‌لكیان پ‌ی له‌ ر‌ی‌بازی خوا له‌خ‌شته‌ ببه‌ن، جا مه‌رج نییه‌ ئه‌و ش‌تانه‌ هه‌ر بت و په‌یكه‌ر بووبن، به‌لكو هه‌ند‌یك جار له‌وانه‌یه‌ كه‌سایه‌تییه‌ك، یان در‌وشم‌یك، یان ر‌ی‌بازیك، یان ب‌یردۆزه‌یه‌ك بووب‌یت. گرنگ ئه‌وه‌یه‌ ئه‌مان له‌ژ‌یر نا‌وی ئه‌و ش‌تانه‌دا خه‌لكی بۆ خ‌وین رام و ده‌سه‌تمۆ ده‌كهن و به‌نا‌وی ئه‌و خ‌وایانه‌وه‌ چی له‌به‌رزوه‌ندی خ‌وین ب‌یت ئه‌وه‌ ده‌كهن و هه‌هر‌جی ماف و ده‌س‌كه‌وت و پۆست و پاروی چه‌وره‌ بۆ خ‌وین و خه‌لكانی چ‌وارده‌ور

۱ - سورة هود: الآية (۲۷). سورة المؤمنون: الآية (۲۴).

۲ - سورة الأعراف: الآية (۶۰).

وبنه‌ماله‌کانیان قورخ ده‌کن، هه‌رچیش ئه‌رک و به‌دبه‌ختی و مه‌ینه‌تییه به‌سه‌ر خه‌لکانی هه‌ژار و سته‌مدیده‌یدا ده‌دن.

ئه‌مه‌یش ئه‌وه ناگه‌یه‌نیت که ئه‌و خه‌لکه هه‌ژار و سته‌مدیدانه بیتاوانن، نه‌خیر به‌لکو ئه‌وانیش وه‌ک سه‌رده‌سته‌کانیان تاوانبارن؛ چونکه ئه‌گه‌ر ئه‌مان نه‌بوونایه‌ته سه‌رباز و پاسه‌وان و دارده‌ست بۆ ئه‌وسته‌مکارانه، هه‌لبه‌ت ئه‌وانیش به‌ته‌نها نه‌یانده‌توانی به‌وشیوه‌یه دزایه‌تی په‌یامه‌کانی خوای گه‌وره و پیغه‌مبه‌ره‌کانی بکه‌ن و ئه‌و سته‌مکاری و قورخکارییه‌یان به‌و شیوه‌یه بۆ نه‌ده‌چووه سه‌ر.

هه‌ر بۆیه هه‌ندیك جار که خوای گه‌وره باسی بپاوه‌ری وه‌لۆیستی ئه‌و گه‌لانه ده‌کات، ته‌نها نایداته پال ئه‌و سه‌رانه به‌لکو ده‌یداته پال سه‌رجه‌م بپاوه‌رانی گه‌له‌که و ده‌فه‌رمویت: ﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحِ الْمُرْسَلِينَ﴾^(۱). واته: هه‌موو گه‌لی نوح پیغه‌مبه‌رانی خویان به‌درۆزن له‌قه‌له‌م دا و باوه‌ریان پێ نه‌هێنان. بۆیه هه‌چ که‌س بۆی نییه به‌پاساوی بێ ده‌سه‌لاتی یان بیکاری یان نه‌زانی پشتگیری هه‌چ سته‌مکاریك بکات؛ چونکه خوای گه‌وره وه‌ک ئه‌و ئه‌ژمارده‌ی ده‌کات و له‌گه‌ل ئه‌ویش هه‌شری ده‌کات.

۲- شوینکه‌وتنی کوپه‌رانه‌ی باب و باپه‌یران و نه‌ره‌یته دوکه‌وتوه‌کانی کۆمه‌لگه‌کانیان: گه‌رفتیکی تری گه‌لی نوح و سه‌رجه‌م خه‌لکانی تری لاری ئه‌وه‌یه که ئه‌مانه کوپه‌رانه شوینی نه‌ریت و کلتوری باب و باپه‌یرانیان ده‌که‌ون به‌بێ ئه‌وه‌ی ژیری خۆیان بخه‌نه کار وه‌له‌سه‌نگانديك بۆ ئه‌و داب و نه‌ره‌یتانه بکه‌ن و له‌سه‌ر بنه‌مای باشی و خراپی بپه‌یرایان له‌سه‌ر بدن، بۆیه گه‌لی نوح به‌نوحیان ده‌گوت: ﴿مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولَى﴾^(۲). واته: ئه‌و شتانه‌ی تۆ باسی ده‌که‌یت ئیمه له‌باب و و باپه‌یرانی خۆمان نه‌بیستوه، ئه‌وه‌شيان به‌ به‌لگه‌یه‌کی به‌هه‌یز و پاساویکی لۆژیکی ده‌زانی بۆ ره‌تکردنه‌وه‌ی په‌یامه‌که‌ی نوح و سه‌رجه‌م به‌لگه‌ به‌هه‌یزه‌کانی.

۳- خۆبه‌زلزانی و له‌خۆ رازیبوون: ئه‌مه‌یش گه‌رفتی سه‌رجه‌م بێ دین و ئاتایسته‌کانی سه‌ده‌ی بیست و یه‌کیشه نه‌ک ته‌نها گه‌لی نوح، ئه‌مانه به‌شیوه‌یه‌ک لوت به‌رز و له‌خۆ رازین

۱ - سورة الشعراء: الآية (۱۰۵).

۲ - سورة المؤمنون: الآية (۲۴).

ته‌ن‌ها ئه‌وه به‌راست ده‌زانن كه‌خۆيان له‌ رۆي هه‌سته‌وه‌ره نابه‌كامه‌كانى خۆيانه‌وه ده‌يزانن ودركى پى ده‌كهن، ئيتر هه‌ر چى تر هه‌رچه‌ند راستيش بىت چونكه ئه‌مان نايزانن و تىي ناگه‌ن به‌لايانه‌وه هه‌له‌يه و باوه‌رى پى ناگه‌ن، له‌ كاتيدا مرؤف ده‌بىت ئه‌وه بزاني‌ت كه هه‌موو تواناكانى به‌ عه‌قلىشيه‌وه سنوورداره و مه‌رج نيه‌يه درك به‌هه‌موو راستيه‌كانى ئه‌م بوونه‌وه‌ره به‌ر بلاوه و به‌ديه‌ينه‌ره‌كه‌ى بكات؛ بۆيه كاتي‌ك شتي‌ك ده‌بيستىت كه‌له‌ده‌روه‌ى تواناى تيگه‌يشتنى ئه‌م و ئه‌و زانست و ته‌كنه‌لو‌جيايه‌يه كه له ئىستادا به‌رده‌سته، پىويسته دان به‌وه‌دا بنىت كه‌تواناكانى خۆى و ئامرازه‌كانى سنوورداره نه‌ك ئه‌و شته راست نيه‌يه و بوونى نيه‌يه؛ چونكه بابه‌تگه‌ليكى زانستى زۆر هه‌ن كه پىشتر ئىسلام باسى كردون بىباوه‌ران له‌سه‌رده‌مى خۆيدا ره‌تيان كردۆته‌وه چونكه ئه‌و كات زانست په‌ى پى نه‌بردبوو به‌لام ئىستا هه‌ر ئه‌و زانسته پشتراستى ئه‌و بابه‌تانه ده‌كاتوه و بوونيان ده‌سه‌لمىنىت به‌لام تازه ئه‌وان به‌ بىباوه‌رى سه‌ريان نايه‌وه و ئه‌و هه‌له‌يان بۆ دووباره پى نادرىته‌وه كه باوه‌ر به‌ين، له ئىستاشدا بابه‌تگه‌لي‌ك هه‌ن ئىسلام باسى كر دوون و زانستى سه‌رده‌م پشتراستى ناكاته‌وه، به‌لام دنياين سه‌رده‌مانى‌ك دىت زانست پىي ده‌كات و پشتراستى ده‌كاتوه؛ به‌لام ئه‌و كات ئيمه‌يش مردووين و به‌هايه‌ك بۆ باوه‌رپه‌ينانمان نه‌ماوته‌وه؛ بۆيه گرنگه مرؤف باوه‌رى ته‌واوى به‌هه‌موو ئه‌و شتانه هه‌بىت كه ده‌قه شه‌رعييه دروسته‌كان پشتراستيان ده‌كهنه‌وه بى ناوه‌ردانه‌وه له‌وه‌ى كه ئايا هه‌سته‌وه‌ره‌كانى خۆمان يان توانا زانستيه‌كانمان بوونيان ده‌سه‌لمىنىت يان نا؛ چونكه به‌دنيايه‌يه‌وه ئه‌وه‌ى ده‌ق ده‌يفه‌رمووت له‌وه دامه‌زراو تره كه هه‌سته‌وه‌ره‌كانى خۆمان و توانا زانستيه‌يه سنوورداره‌كانمان ده‌سه‌لمىنىت.

٤- تاوانباركردنى نوح به‌وه‌ى پياويكى درۆزنه: سه‌رانى گه‌لى نوح پىيان وابوو ناكرىت خوايه‌ك به‌و هه‌موو گه‌وره‌ى وده‌سه‌لاته‌وه په‌يام وراسپارده‌كانى خۆى به‌مرؤفقي‌كدا ره‌وانه بكات؛ به‌لكو ئه‌گه‌ر بىويستايه كارى وا بكات ئه‌وه ده‌بوو به‌لاى كه‌مه‌وه له‌رۆي فرىشته‌يه‌كه‌وه ئه‌و كارى بكردايه نه‌ك مرؤفقي‌ك، لى‌رده‌دا ده‌به‌نگى و سه‌رليشيو‌اى ئه‌وانه گه‌يشتبوو ئاستى‌ك كه‌پىيان ناسايى بوو كړنوش بۆ بتى‌ك يان دارى‌ك يان به‌ردى‌ك ببه‌ن ولىي بپارىنه‌وه و به‌هاوه‌لى خواى گه‌وره‌ى بزنان، به‌لام پىيان ناسايى نه‌بوو كه مرؤفقي‌كى وه‌كو خۆيان په‌يامه‌كانى خواى گه‌وره‌يان پى بگه‌يه‌نىت؛ بۆيه له‌ناخى به‌دى خۆيانه‌وه

دهیانرپروانییه نوح و په‌یامه‌که‌ی و دهیانگوت: ﴿مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَّا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولِينَ﴾^(۱). واته: ئەو^(۲) هەر مروڤیکه وەکو ئیوه خۆتان بە‌لام دەیه‌وێت پله و پێگه‌یه‌ک بۆ خۆی دروستبکات تا شوینی بکه‌ون، خۆ ئەگەر خوای گه‌وره خۆی بیویستایه شتیکیان پێ رابگه‌یه‌نێت ئەوه له‌رپێ فریشته‌کانییه‌وه پێی راده‌گه‌یاندین تا ئیستا شتی و امان له‌باب و و‌با‌پیرانمانه‌وه نه‌بیستوه، نوحیش له‌وه‌لامدا پێیان ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذَكَرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾^(۳). واته: بۆچی ئەوه‌تان پێ سه‌یره که‌خوای گه‌وره په‌یامی خۆیتان به‌که‌سه‌یک له‌خۆتان بۆ ره‌وانه بکات تا ئاگادارتان بکاته‌وه و فیری خواناسیتان بکات، تا سه‌ره‌نه‌جام لێتان خۆش بێت و به‌زه‌یی پیا‌تاندا بێته‌وه.

۵- تاوانبارکردنی نوح به‌وه‌ی پیاوێکی لاری و گومرا و سه‌ره‌لێشی‌واوه: ئەمه له‌کاتی‌کدا که خوای گه‌وره شایه‌تی هیدایه‌ت و پراستگویی بۆ ده‌دات و ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ﴾^(۴). واته: ئیمه پێشتریش نوحمان هیدایه‌ت دا‌بوو و له سه‌ر رێگه‌یه‌کی راستمان دا‌نا‌بوو، که‌چی سه‌رانی گه‌له‌که‌ی به‌گومرا و سه‌ره‌لێشی‌واو تۆمه‌تباریان ده‌کرد، خوای گه‌وره له‌و باره‌یه‌وه ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾^(۵). واته: ده‌سه‌ل‌انداری گه‌له‌که‌ی ده‌یانگوت ئیمه ته‌واو د‌ل‌نیاین و ده‌بینین تۆ خراپ سه‌رت لێشی‌واوه و له‌گومرا‌ییدا ن‌غ‌رۆ بو‌ویت. ئەویش له‌وه‌لامدا ده‌یفه‌رموو: ﴿قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ أَبْلِغْكُمْ رَسُولَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحْ لَكُمْ وَأَعْلَمْ مِّنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾^(۶). واته: ئەه‌ی گه‌له‌که‌م ه‌یج گومرا‌یه‌که‌م نییه و نه‌بووه ، ته‌نها ئەوه‌نده نه‌بیت که‌من پێغه‌مبه‌ری په‌روه‌ردگاری جیهانیانم و په‌یامه‌کانی ئەوتان پێ راده‌گه‌یه‌نم و د‌لس‌وزانه ئامۆزگاری خیرتان

۱ - سورة المؤمنون: الآية (۲۴).

۲ - له‌گه‌ل ئەوه‌ی که نوح له‌و شوینه‌دا ناماده‌یه که قسه‌کانی تیدا ده‌که‌ن؛ به‌لام ئەوان وه‌ک ب‌پ‌ر‌پ‌ر‌زی و به‌که‌م سه‌یر کردنی ناوه‌که‌ی نا‌ه‌ین و ده‌ل‌ین ئەوه.

۳ - سورة الأعراف: الآية (۶۳).

۴ - سورة الأنعام: الآية (۸۴).

۵ - سورة الأعراف: الآية (۶۰).

۶ - سورة الأعراف: الآيات (۶۱-۶۲).

ده‌کهم و جگه له‌به‌رژده‌وندی ئیوه من هیچ به‌رژده‌وندییه‌کی ترم نییه وئوه‌وی من دهر‌باردی
خوای گه‌وره ده‌یزانم ئیوه نایزانم.

هر‌چهند پیڅه‌مبه‌ران تنه‌ها ئه‌رکی (تبلیغ) و گه‌یاندنیان له‌سهر بووه وده‌کرا تنه‌ها
په‌یامه‌که‌ی خوای گه‌وره به‌گه‌له‌کانیان بگه‌یه‌نن وئیر زور خوایان له‌گه‌ل ماندوونه‌که‌ن؛
به‌لام ئه‌وان هم‌یشه له‌گه‌ل گه‌یاندنه‌که‌یانداندا (نصح) یشیان هه‌بووه و ئه‌و په‌ری دئسوزی
وخه‌مخوریان نواندوه به‌رامبه‌ر به‌گه‌له‌کانیان.

۶- تاوانبارکردنی نوح به‌وه‌ی پیاویکی شیته وعه‌قلی له‌ده‌ستداوه: سه‌ره‌تا که‌ئه‌و
تۆمه‌ته‌یان بۆ هه‌لبه‌ست نه‌یاندوه‌پیرا بلین ته‌واو شیته چونکه خه‌لکی که‌سه‌یری
هه‌لسوکه‌وتیان بکردایه ده‌یانزانی شیت نییه وگوفتار وپه‌فتاری شیتانه‌ی نییه؛ بۆیه سه‌ره‌تا
ده‌یانگوت: ﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فْتَرَبَّصُوا بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ﴾^(۱). واته: ئه‌وه پیاویکه جوړیک
له‌شیتی هه‌یه به‌لام زور پیوه‌ی دیار نییه، بۆیه له‌گه‌لی به‌ ئارام بن تا چاک ده‌بیته‌وه، یان
تیاده‌چیت وده‌مریت. به‌لام دواتر که‌زانیان نوح هه‌ر کۆلتادا وبه‌رده‌وام ده‌بیت له‌سهر
بانگه‌وازه‌که‌ی ئه‌وجا ده‌یانگوت ته‌واو شیت بووه وعه‌قلی له‌ده‌ستداوه وخوای گه‌وره‌یش له‌و
باره‌یه‌وه ده‌فه‌رمویت: ﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ﴾^(۲). واته:
به‌ر له‌ قوره‌یش گه‌لی نوح‌یش باوه‌ریان به‌پیڅه‌مبه‌ره‌که‌یان نه‌هینا وبه‌درۆزنیان له‌قه‌له‌مدا
وگوتیان: شیته وقه‌سی ناشیرین وسوکیان پی ده‌گوت تا واز له‌په‌یامه‌که‌ی به‌ینیت.

۷- تاوانبارکردنی نوح به‌وه‌ی پیاویکه به‌شوین ده‌سه‌لاتدا وئله وده‌یه‌ویت پاره وپله
وپایه‌ی ده‌سه‌که‌ویت: سه‌رانی سه‌رلئیشیواوی دوور له‌رئبازه‌که‌ی خوای گه‌وره له‌کۆن ونویدا
چونکه خوایان هم‌یشه به‌خه‌می کورسیه‌کانیانن وهه‌لپه‌ی ده‌سه‌لاتیان، به‌گژ هه‌موو بیر
وبه‌رنامه‌یه‌که‌دا چوونه‌ته‌وه که مه‌ترسی بۆ سه‌ر کورسی وده‌سه‌لاته سه‌پاوه‌کانیان دروست
کردبیت وبۆ ئه‌وه‌ی که شوینکه‌تووه گیل وداماوه‌کانیشیان له‌خسته به‌رن هم‌یشه هه‌مان
تۆمه‌تی ناخی خرابی خوایان داوته پال پیڅه‌مبه‌ران وشوینکه‌وتوه‌کانیان وویستویانه ئه‌و
دۆزه ره‌وا وگشتگیره‌ی پیڅه‌مبه‌ران وکاری یه‌که‌تاپه‌رستی ورزگارکردنی مروّفه‌کان

۱ - سورة المؤمنون: الآية (۲۵).

۲ - سورة القمر: الآية (۹).

له‌کۆیلایه‌تی، له‌حه‌ز و نیاززی که‌سی‌کدا بچوک بکه‌نه‌وه، سه‌باره‌ت به‌ قسه‌ی سه‌رانی گه‌لی نوح‌یش له‌وباره‌یه‌وه قورئانی پیرۆز ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ﴾^(۱). واته: ده‌سه‌لات‌دارانی بی‌باوه‌ری گه‌له‌که‌ی به‌ خه‌لکیان ده‌گوت ئه‌وه هه‌ر مرۆڤیکه‌ وه‌کو ئیوه‌ خوتان به‌لام ده‌یه‌و‌یت پله‌ وپینگه‌یه‌ک بۆ خۆی دروست بکات تا شوینی بکه‌ون؛ به‌لام ئه‌م قسه‌یه‌ زۆر دوور بوو له‌پراستییه‌وه چونکه‌ نوح ته‌نها شتیکی پی نه‌گوتبون که‌په‌یه‌وه‌ندی به‌ به‌رژه‌وه‌ندی تاکه‌که‌سی خۆیه‌وه‌ هه‌ب‌یت؛ بۆیه له‌ وه‌لامی ئه‌و تۆمه‌ته‌یاندا ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ﴾^(۲). واته: من پیتان نالیم گه‌نجینه‌ و خه‌زینه‌کانی خوی گه‌وره‌ له‌به‌رده‌ستی مندایه‌ و پیتان نالیم که‌سیکی غه‌یب زانم و پیتان نالیم فریشته‌یه‌کی خوی گه‌وره‌م. خۆ ئه‌گه‌ر که‌سیک بیه‌و‌یت خزمه‌ت به‌به‌رژه‌وه‌ندی خۆی بکات و پله‌و پایه‌ی ده‌ست بکه‌و‌یت ده‌ب‌یت بانگه‌شه‌ی ئه‌م جو‌ره‌ شتانه‌ بکات تا خه‌لکی ریزی لی‌بگرن ولیی بترسن و به‌شان و با‌لیدا هه‌لب‌ده‌ن.

۸- تاوانبارکردنی نوح و شوینکه‌وتوانی به‌وه‌ی خه‌لکانیکی ساده‌ و هه‌رزه‌بیر و ساویکه‌ن: خه‌لکانی دوور له‌خوا و دونیا ویست هه‌میشه‌ به‌رامبه‌ره‌کانیان به‌شته‌ ر‌وا‌له‌تی و دونیاییه‌کان هه‌ل‌ده‌سه‌نگینن، بۆ نموونه‌ پی‌وه‌ری چاکه‌ و خراپه‌ لای ئه‌وان هه‌میشه‌ پاره‌ و پۆست و بنه‌ماله‌ و ئه‌م شتانه‌یه‌، به‌ده‌ر له‌وانه‌ به‌ها ره‌وشتییه‌کانی تری وه‌کو خواناسی، راستگۆیی، ده‌ستپاکی، داوینپاکی، دل‌سۆزی، خزمه‌تکردنی خه‌لک و هتد لای ئه‌وان ئه‌رزشیکیان نییه‌، بۆیه‌ سه‌رانی گه‌لی نوح یه‌کیکی تر له‌بیانوه‌وه‌کانی باوه‌ر نه‌هینانیان به‌نوح ئه‌وه‌بوو، که‌شوینکه‌وتوه‌کانی نوح خه‌لکانی هه‌زار و بی‌که‌س و بی‌ ده‌سه‌لاتن، هه‌رچه‌نده‌ کۆیله‌یی وه‌ه‌زاری و لاوازی ئه‌مان له‌ده‌رئه‌نجامی سایه‌سه‌ته‌ جه‌وت و سته‌مکاری و قورخکارییه‌کانی ئه‌و سه‌رانه‌وه‌ بوو؛ به‌لام ئه‌وان ده‌یاندایه‌ پال خۆیان و به‌نوحیان ده‌گوت: ﴿مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِادِّ الرَّأْيِ وَمَا نَرَى لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ﴾^(۳). واته: هه‌رچی ته‌ماشای ده‌که‌ین تۆیش مرۆڤیکی ئاسایی وه‌کو ئیمه‌، وجگه‌ له‌خه‌لکانی کۆیله‌

۱ - سورة المؤمنون: الآية (۲۴).

۲ - سورة هود: الآية (۳۱).

۳ - سورة هود: الآية (۲۷).

وژیرده‌سته وکال فام کسی تر باوهری پی نه‌هیناویت وشوینت نه‌که‌وتوه وناشبینین که ئیوه شتیکتان له‌ئیمه زیاتر وباشتر بیت، به‌لکو دلنایین که ئیوه خه‌لکانیکی درۆزن وده‌ستبرن ودرۆ به‌دهم خوای گه‌وره‌وه ده‌که‌ن. له‌نایه‌تیکی تر دا خوای گه‌وره‌وه دهرباره‌ی نه‌وه ئیوه‌لویسته‌یان ده‌فه‌رمویت: ﴿قَالُوا أَنْوَمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ﴾^(۱). واته: گوتیان چون باوهرت پی به‌یینین له‌کاتیکیدا شوینکه‌وته‌کانت خه‌لکانیکی گوپله وهه‌ژار وژیر ده‌سته‌ن؟!.

ئه‌م قسه‌یه‌یشیان ئه‌وه‌ی ده‌که‌یاندا که ده‌بیت نوح ئه‌وانه له‌پیزی باوهرپاران دهریکات و دووریان بخاته‌وه تا ئه‌مان باوهری پی به‌یینن؛ چونکه ئه‌مان پیاپیان شهرم و نه‌نگی بوو بچنه‌ریزی ئه‌وانه‌وه، نوح‌یش له‌وه‌لامی ئه‌وه بیان‌وو‌ه‌یاندا پیاپیان ده‌فه‌رمویت: ﴿قَالَ وَمَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾^(۲). واته: من چوزانم ئه‌وانه کین وچین وچ کاره‌ن، ئه‌وانه نه‌گه‌ر هۆشتان بیت سزا وپاداشتی کرده‌وه‌کانیان و بپیری باشی و خراپیان لای خوای گه‌وره‌یه، وهه‌رگیزیش من - له‌به‌رخاتری ئیوه- ئه‌وان دهرناکه‌م وله‌خۆمیان دوورناخه‌مه‌وه، چونکه من له‌سه‌رمه‌هه‌موو خه‌لکی ئاگادار بکه‌مه‌وه و په‌یامی خوا به‌هه‌موو لایه‌ک رابگه‌یه‌نم.

نوح به‌رده‌وام ده‌بیت له‌سه‌ر قسه‌کانی وده‌فه‌رمویت: ﴿يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَأَنِّي رَحْمَةٌ مِّن عِنْدِ رَبِّكَ عَلَيْكُمْ أَنْزَلْنَا كِتَابَهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ يَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلَأُوا رِبِّهِمْ وَلَكِنِّي أَرَأَيْتُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ وَيَا قَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتَهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾^(۳). واته: ئه‌ی گه‌له‌که‌م بیربکه‌نه‌وه نه‌گه‌ر خوای گه‌وره‌وه به‌زه‌یی به‌مندا هاتبیته‌وه وپیرگی راستی نیشان دابم وپه‌یامی خۆی بوو ره‌وانه‌ کردبم، به‌لام ئیوه خۆتان چاوتان له‌ناستی کوپر بووبیت وحه‌ق نه‌بینن، ئایا به‌زۆر بیسه‌پیینین به‌سه‌رتاندا وه‌یدایه‌تتان بده‌ین له‌کاتیکیدا ئیوه خۆتان چه‌زی لی ناکه‌ن وپرتان لیی ده‌بیته‌وه؟!، ئه‌ی گه‌له‌که‌م خۆ من له‌به‌رامبه‌ر ئه‌م ئه‌رک وکاره‌ی خۆمدا داوای هیچ پاره وپاداشتیکم له‌ئیوه نه‌کردوه، من پاداشتی خۆم ته‌نها له‌خوای گه‌وره‌وه داوا ده‌که‌م وهه‌رگیزیش ئه‌وه هه‌ژاره باوهرپاران له‌ده‌وری خۆم و دینی خوا تار ناکه‌م وده‌رناکه‌م، ئه‌وانه

۱ - سورة الشعراء: الآية (۱۱۱).

۲ - سورة الشعراء: الآيات (۱۱۲ - ۱۱۵).

۳ - سورة هود: الآيات (۲۸ - ۳۰).

ده‌چنه‌وه لای خوای خوځیان نه‌و حیسابیان له‌گه‌ل ده‌کات؛ به‌لام من ده‌بینم ئیوه خه‌لکانیکی نه‌فامن، ئه‌ی گه‌له‌که‌م باشه بیر ناکه‌نه‌وه که ئه‌گه‌ر من نه‌و چه‌وساوه و هه‌زارانه‌م له‌به‌ر خاتری ئیوه له‌ده‌وری خۆم ده‌رکرد کێ هه‌یه له‌تۆله‌ و سزای خوای گه‌وره په‌نام بدات و سه‌رم بخت ؟!

له‌ کۆتاییشدا پێیان ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدِرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا لَمَنْ الظَّالِمِينَ﴾^(۱). واته: هه‌رگیزیش به‌وانه نالیم که ئیوه به‌چاوی سوک سه‌یریان ده‌که‌ن، خوای گه‌وره پادا‌شتیان ناداته‌وه ولێیان خو‌ش نابیت، خوای گه‌وره خۆی ئاگای له‌پراستی دل و ده‌روونیانه و نه‌گه‌ر من کاریکی له‌و شیوه‌یه بکه‌م نه‌وه ده‌چمه‌ پیزی سه‌مه‌کارانه‌وه.

واته نه‌و خه‌لکانه‌ خوځیان له‌بهنه‌رته‌دا خه‌لکانیکی سه‌نگین و پێزدار بوون؛ به‌لام نه‌وان به‌پێی پێوه‌ره‌ دونیایی و مادیه‌یکانی خوځیان به‌چاوی سوک سه‌یریان کردون و ته‌نها به‌ ر‌وا‌له‌ت و جل و به‌رگ و پارو و پول هه‌له‌سه‌نگاندنیان بۆ کردون.

دیاره نه‌م دیارده‌یه‌ش تاییه‌ت نه‌بووه به‌په‌یامه‌که‌ی نوح و گه‌له‌که‌یه‌وه به‌لکو گشتگیر بووه و په‌یامی سه‌رحه‌م پێغه‌مبه‌رانی گرتۆته‌وه به‌ پێغه‌مبه‌ری خو‌شمانه‌وه.

بۆیه کاتیک هیره‌قلی پادشای رۆم ده‌رباره‌ی پێغه‌مبه‌ر و یارانی ﷺ پرسیار له‌ ئه‌بو سو‌فیان ده‌کات ولێی ده‌پرسیت: خه‌لکانی سه‌رده‌سته و ده‌وله‌مه‌ند شوینی که‌وتوون، یان هه‌زار و لاواز و ژێر ده‌سته‌کان. ئه‌بو سو‌فیان له‌ وه‌لامدا ده‌لێت: به‌لکو هه‌زار و لاواز و ژێر ده‌سته‌کان. هیره‌قل ده‌لێت: شوینکه‌وتوانی هه‌موو پێغه‌مبه‌ران هه‌ر نه‌وانه‌ بوون.

بۆ نموونه ئا‌فره‌تان که‌چینیکی زۆر چه‌وساوه‌ی کۆمه‌لگه‌ی سه‌رده‌می نه‌فامی بوون، رۆلێکی زۆر باشیان بینی له‌سه‌ر خه‌ستی په‌یامی ئیسلام و په‌که‌م شه‌هیدیش که له‌پێناویدا خوینی ر‌ژاوه‌ خاتوو سوممه‌یه‌ بووه. هه‌روه‌ها کۆیله‌ و ژێر ده‌سته‌کانی هاوشیوه‌ی بیلال و سه‌لمان و صوه‌هب و زه‌ید و چه‌ندی‌نی تریش رۆلێکی به‌رچاویان بینیوه له‌و بواره‌دا.

هۆکاری نه‌م خاله‌یش بۆ نه‌وه ده‌گه‌رپه‌ته‌وه که نه‌و خه‌لکه‌ هه‌زار و ژێر ده‌ستانه‌ له‌بهنه‌رته‌دا وانین به‌لکو سیاسه‌ته‌ چه‌وت و سه‌مه‌کارانه‌کانی نه‌و سه‌رانه‌ وای لی کردون، بۆیه

ئەوانە ھەمیشە بەشویڻ بەرنامە وپەيامی‌کدا ویل‌بوون کە مافە زەوت‌کراوە‌کانیان بۆ بگێرپتە‌وه وئەو جەور وستمە‌میان لەسەر ھەلبگریت، کاتیک پېغه‌مبه‌رانی خۆایش ھاتوون وپەيامی پر دادپەورەری خۆی گەورەیان بۆ خەلکی ھیناوە، ئەوانە بێ دوودلی شوینی کەوتون و بەرگریان لیکردووە و سەریان خستووە.

ئەمانە سەرجمی تۆمەت و بیانووە‌کانی گەلی نوح بوون و ھەموویشیان دەچنە خانەیی جنیودان و قسەیی سوک و تۆمەت بەخشینە‌وه و بەکەم سەیر کردنی بەرامبەر و جگە لەمانە یەک بیانوو یان رەخنەیی بابەتیانەیان بەدەستە‌وه نەبوووە بۆ باوەرپنە‌ھینانیان.

بەداخووە خەلکانی دوور لەخوای ھەمیشە ئاوا بێر دەکەنە‌وه، لەبری ئەو‌دی بێن ھەلسەنگاندنیکی بابەتیانە بۆ پەيامە‌کانی خۆی گەورە و قسەیی پېغه‌مبه‌ران بکەن دین خۆیان بەم قسە بێ بنەماو لاوەکیانە‌وه خەریک و سەرقال دەکەن و خەلکی بێ فریو دەدەن، ئەو‌تا لەرپۆژگاری ئەمرپۆشماندا خەلکانی بێ باوەر ھەتا ئیستایش و پاش ھەزار و چوارسەد و سی و چوار سأل لەھاتنە خوارە‌وهی ئەم پەيامە ناتوانن یەک ھەلەیی زانستی، میژووی، لۆجیکی، بوپژی، زمانە‌وانی لەدەقیکی شەرع بدۆزنە‌وه، یان شتیکی تیدا بدۆزنە‌وه کە زیانی بۆ ژيانی تاك و کۆمە‌لگەکان ھەبیت، یان بچوکتە‌رین ستمی بەرامبەر یەک گیانلەبەر نەک مرۆفیک تیدا بپیت، کەچی ھیشتا باوەری پیناھین و دژایەتی دەکەن و لەبری پەيامە‌کەیی خۆی گەورە و لەپیناوی تیر کردنی حەزە‌کانی خۆیان بەرنامە و رپچکەیی جۆراو‌جۆر بۆ خەلکی دادەرپژن و ئەگەریش بیان‌دوینیت جگە لەوقسە بێ بنەما و سوکانەیی سەرائی گەلی نوح شتیکی زیاتریان بپنە‌ھین و لای نابیستیت. ئیستایش ھەر ھەمان ئاکاری گەلی نوحە کە تۆمەتی: دواکە‌وتوویی، پەرگیری، توندپە‌وهی، تیرۆر، تۆقاندن، دەدەنە پالی موسولمانان، لەبەرامبەریشدا ستم‌کاری، قۆرخکاری، چەوسانە‌وهی خەلک، شوینکە‌وتنی حەز و ئارەزووە‌کان و ژيانی ئازەلی خۆیان بە ئازادی و یشکە‌وتن ناو زەند دەکەن، کەواتە ئەو‌دی گۆراوە تەنھا دەموچا و زاراوە‌کانە، وەگەر نا ھەموو ئەوانە دەرچووی یەک قوتابخانەن و ھەمان بێر وراو بپروانامە و بەرنامەیان ھەپە.

توه‌ری ده‌وتهم: دوا هه‌لوئستی گه‌لی نوح و سکا‌لی نوح له‌سهریان:

به‌پیی ئه‌و ده‌فانه‌ی که‌له‌به‌رده‌ستدان نوح (۹۵۰) سال سهرقالی بانگه‌وازی که‌له‌که‌ی بووه و هه‌وئی به‌رده‌وامی داوه تافه‌ناعه‌تیا‌ن پی بکات شوین په‌یامه‌که‌ی خوی گه‌وره بکه‌ون و واز له ده‌مارگیری و سه‌رسه‌ختی بهینن؛ به‌لام دیاره دهرده‌نجامی هه‌وله‌کانی بی هووده بوون و که‌له‌که‌ی له‌سه‌ر ده‌مارگیری و سه‌رسه‌ختی خویان به‌رده‌وام بوون و پوژ له‌دوای پوژ زیاتر ته‌نگیا‌ن به نوح و شوینکه‌وتوانی هه‌لچنیوه.

قورنانی پیروژ دوا هه‌لوئستی سه‌رانی گه‌لی نوحمان بو ده‌گیرپیته‌وه و ده‌فه‌رموئیت: ﴿قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَاءَنَّا فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾^(۱). واته: گوتیا‌ن ئه‌ی نوح به‌پراستی زوژرت له‌گه‌ل گوتیا‌ن و ناخوشت کرد، برپو ئه‌گه‌ر پراست ده‌که‌یت و ده‌لئیت خوی گه‌وره منی ناردوه و ئه‌گه‌ر باوه‌ر نه‌هینین تو‌له‌مان لی ده‌کاته‌وه، ده ئه‌وه‌تا باوه‌ر ناهینین وزیا‌تر له‌گه‌لمان مه‌لی وچیت له‌ده‌ست دیت له‌سزای خوی گه‌وره به‌سه‌رمانی بی‌نه. نوحیش له‌وه‌لامدا پییا‌ن ده‌فه‌رموئیت: ﴿إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾^(۲). واته: ئه‌وه به‌ده‌ستی من نییه و هه‌ر کات خوی گه‌وره خو‌ی وستی له‌سه‌ر بیت، ئه‌وکات به‌سه‌رتانی دینیت و ئیوه شتی‌ک نین بتوانن له‌خوای گه‌وره یا‌خی بن، وه‌ئه‌گه‌ر خوی گه‌وره وستی له‌سه‌ر هیدا‌یه‌ت و باوه‌ره‌ینانی ئیوه نه‌بوایه، ئه‌وا په‌یامی خو‌ی به‌مندا بو ره‌وانه نه‌ده‌کردن و فه‌رمانی به‌من نه‌ده‌کرد که ناموژگاریتان بکه‌م؛ چونکه ئه‌و کات ناموژگاری و سه‌ره‌نشتی من هیچ سوودی نه‌ده‌بوو، ئه‌و په‌روه‌ردگارو خاوه‌نتانه و هه‌ر بو‌لای ئه‌ویش ده‌گه‌رپینه‌وه.

ده‌سه‌لاتداری گه‌له‌که‌ی هه‌ر به‌وه‌وه نه‌وه‌ستان که‌هه‌وئی ده‌مکوت کردنی بدن ورپیگه‌ی قسه‌ی لی بگرن، به‌لکو کار گه‌یشه‌ ئه‌وه‌ی که‌بیر له‌تیروژ کردنی بکه‌نه‌وه و به‌ئاشکرا هه‌ره‌سه‌ی کوشتنیا‌ن لیکردو و پییا‌ن گوت: ﴿قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنْتَهَ يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ﴾^(۲). واته: ئه‌ی نوح ئه‌گه‌ر ده‌ست له‌و کار و قسانه‌ت هه‌لنه‌گریت ئه‌وه به‌ردبارانت ده‌که‌ین وله‌ناوت ده‌به‌ین.

۱ - سورة هود: الآية (۳۲).

۲ - سورة هود: الآيات (۳۳ - ۳۴).

۳ - سورة الشعراء: الآية (۱۱۶).

دیاره دواچار ویستویانه له ریگه‌ی چاوسورکردنه وه و تیرۆر و تۆفاندنه وه وازی له په‌یامه‌که‌ی پی بهینن، به‌لام نوح بی گویدانه هه‌ره‌شه و تۆفاندنی ئەوان هه‌ر کۆل نادات و به‌گیانیکی پر له‌باوه‌ر و متمانه بوون به‌به‌ئینی خوی گه‌وره و زۆر بی منه‌تانه به‌رامبه‌ر هه‌ره‌شه و تۆفاندنه‌کانی ئەوان له‌وه‌لامدا پییان ده‌لئیت: ﴿بَا قَوْمِ إِنْ كَانَ كَبْرَ عَلَیْكُمْ مَقَامِی وَتَذْکِیرِی بِآیَاتِ اللّٰهِ فَعَلِی اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا یَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَیْكُمْ عُمَّةً ثُمَّ أَقْضُوا إِلَیَّ وَلَا تَنْظُرُونَ﴾^(۱). واته: ئە‌ی گه‌له‌که‌م ئە‌گه‌ر پی‌تان وایه زۆرم له‌گه‌ل گوتون و زۆر سه‌رم په‌شاندون که‌یادی خۆدام بۆ کردون و باسی په‌یامه‌که‌یم بۆ کردون، ئە‌وه من پشت به‌خوی خۆم ده‌به‌ستم و له‌سه‌ر کاری خۆم هه‌ر به‌رده‌وام ده‌یم، و زۆر بی‌منه‌تم له‌و قسه و چاوسورکردنه‌وانه‌تان و ئیوه‌یش خۆتان و هه‌رچی دۆست و ده‌ستبارتان هه‌یه کۆیانبه‌که‌نه‌وه و هه‌رحی‌تان له‌ده‌ست دیت دژ به‌من بی منه‌ت بن دریغی مه‌که‌ن.

ئه‌وجا خوی گه‌وره و هک دلدانه‌وه‌یه‌کی نوح و ستایشیک بۆ ئە‌و هه‌ول و هیممه‌ته مه‌ردانه‌یه‌ی چه‌ند سه‌د سالی رابوردی پیی ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأَوْحِی إِلَی نُوْحٍ أَنَّهُ لَنْ یُّؤْمِنَ مِنْ قَوْمِکَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا کَانُوا یَفْعَلُونَ﴾^(۲). واته: نیگامان کرد بۆ نوح به‌وه‌ی که جگه له‌وانه‌ی تا ئیستا باوه‌رپان هیناوه، که‌سی تر له‌گه‌له‌که‌ت باوه‌رناهیینن، بۆیه هه‌رچی ده‌که‌ن به‌رامبه‌رت دلته‌نگ مه‌به‌.

پاش ئە‌وه‌ی که خوی گه‌وره ئە‌و هه‌واله‌ ده‌داته نوح، نوح دلنیا ده‌بیت که ئیتر بانگه‌وازه‌که‌ی له‌گه‌ل ئە‌وان گه‌شتۆته بن به‌ست، ئە‌وجا نوح و هک ئە‌ستۆپاکیه‌کی خوی سکالایه‌ک بۆ خوی گه‌وره‌به‌رز ده‌کاته‌وه و تییدا به‌م شیوه‌یه باسی هه‌ول و مانده‌بوونی خوی له‌پینا و باوه‌رپه‌ینانی گه‌له‌که‌ی ده‌کات و ده‌فه‌رمویت: ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّی دَعَوْتُ قَوْمِی لَیْلًا وَنَهَارًا فَلَمْ یَزِدْهُمْ دُعَائِی إِلَّا فِرَارًا وَإِنِّی کُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِی آذَانِهِمْ وَاسْتَعْصَمُوا وَثَیْبَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِکْبَارًا ثُمَّ إِنِّی دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ثُمَّ إِنِّی أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا﴾^(۳).

۱ - سورة یونس: الآیة (۷۱).

۲ - سورة هود: الآیة (۳۶).

۳ - سورة نوح: الآیات (۵-۹).

واته: په‌روم‌ردگارا من به شهو ورؤژ^(۱) بانگه‌وازی گه‌له‌که‌م کردوه بؤ رپیازده‌که‌ی تۆ؛ به‌لام هه‌رچه‌ند من بانگم کردون ئه‌وان زیاتر هه‌له‌تاون و دوورده‌که‌وتنه‌وه، وده‌من هه‌رچی جارێک بانگم کردبن بؤ ئه‌وه‌ی باوهر به‌ینن و تۆ لئیان خۆش بیت، ئه‌وان - ناماده نه‌بوون ته‌نانه‌ت گویم بؤبگرن- و په‌نجه‌کانیان^(۲) خنیوه به‌گوئی‌کانیاندا و جله‌کانیان داوه به‌سه‌ریاندا و زیاتر سوور بوون له‌سه‌ر خراپه و بیباوهری خۆیان. وده‌من به‌ناشکرا و به‌نه‌ینن^(۳)، و به‌ده‌نگی به‌رز و به‌چریه بانگم کردون.

واته سه‌رسه‌ختی و بیباوهری ئه‌مانه به‌شیوه‌یه‌ک بووه ته‌نها بؤ جارێکیش ناماده نه‌بوون گوئ بؤ په‌یامه‌که‌ی نوح بگرن تا بزنانن چی ده‌لئیت؛ به‌لکو هه‌ر جارێک ئه‌و ویستبیتی قسه‌یان بؤ بکات ئه‌گه‌ر بواری هه‌لاتنیشیان نه‌بووبیت ئه‌وه په‌نجه‌کانیان کردوه به‌گوئی‌کانیاندا و جله‌کانیان داوه به‌سه‌ریاندا تا گوئیان له‌قه‌سکانی نه‌بیت و نه‌یبینن.

دواتر له‌سکالا‌که‌یدا باس له‌ده‌ره‌نجامی ئه‌و هه‌موو هه‌ول و ماندوو بوونه‌ی ده‌کات و ده‌فه‌رمویت: ﴿قَالَ نُوحٌ رَبِّ انَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَن لَّمْ يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا وَمَكَرُوا مَكْرًا كَبِيرًا وَقَالُوا لَا تَنْزِلْ آلِهَتِكُمْ وَلَا تَنْزِلْ وَا وَلَا سَوَاعَا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا﴾^(۴). واته: نوح گوتی: ئه‌ی په‌روم‌ردگارم ئه‌وانه - سه‌ره‌رای ئه‌و هه‌موو ئامۆژگاری، و یادخستنه‌وه و هینانه‌وه‌ی به‌لگه‌ روون و ناشکرایانه- یاخی بوون و شوین قسه‌ی خه‌لکانیک که‌وتن که زۆری پاره و مندالیان سه‌ری لئیشیواندبوون و زه‌ره‌ره‌مه‌ندی

۱ - چونکه له‌وانه‌یه خه‌لکانیک هه‌بن شهو کاتی گوئی‌رتنیاان زیاتر بیت و گونجاو تربیت بؤ بانگ‌کردنیاان له‌بهر ئه‌وه‌ی رۆژ به‌کاری دنیا و بژیوی ژیاانیه‌وه سه‌رقانن، خه‌لکانیکیش هه‌ن به‌په‌یچه‌وانه‌وه رۆژ کاتیاان زیاتره و له‌وانه‌یه شهو سه‌رقالی کار و که‌سابه‌ت بن.

به‌لام نوح شهو ورؤژی ناوته سه‌ر یه‌ک و هه‌ر که‌سه و به‌په‌ی کاتی گونجاوی خۆی بانگ کردوه.

۲ - هه‌رچه‌نده هه‌مووان ده‌زانین که‌په‌نجه ناچیت به‌گویدا به‌لکو سه‌ری په‌نجه ده‌چیت؛ به‌لام ئه‌مه بؤ موباله‌غه‌یه و مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه که ئه‌وه‌نده توند په‌نجه‌یان ده‌کرد به‌گوئی‌یاندا ده‌بانوووست هه‌موو په‌نجه‌یان بخه‌نه ناو گوئیان تا گوئیان له‌قه‌سکانی من نه‌بیت.

۳ - ئه‌مه هونه‌ریکی تری کاری بانگه‌وازه که له‌وانه‌یه هه‌ندیک جار واپیوست بکات بانگه‌وازه‌که به‌ناشکرا بیت، و هه‌ندیک جاریش واپیوست بکات که به‌نه‌ینن بیت؛ چونکه له‌وانه‌یه ئه‌و که‌سه نه‌ویریت به‌ناشکرا باوهر به‌نه‌ینن، یاان له‌به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی بترسیت؛ بۆیه نوح هه‌موو بیانه‌وه‌کانی بپیون، و هه‌رکه‌سه و هه‌رچۆنی بؤ گونجاو بیت یاان پئی خۆش بیت به‌و شیوه‌یه بانگی کردون.

۴ - سورة نوح: الآيات (۲۱-۲۴).

دونیا و دوارۆژی کردبوون^(۱) و به‌فیل و ته‌له‌که فریوی خه‌لکیان دابوو وه پئیان گوتبون: به قسه‌کانی نوح فریو نه‌خۆن و واز له‌خواکانی خۆتان نه‌هینن و واز له وه‌د و سواع و یه‌غوٺ و یه‌عوق و نه‌سر، نه‌هینن، په‌روه‌ردگارا تۆیش له تۆله‌ی ئه‌و کاره‌یاندا له گومرایی زیاتر شتیکی تریان پئ نه‌ده‌یت.

ئه‌و ناوانه‌ ناوی ئه‌و پیاوچا‌کانه‌ بوون که گوتمان کاتی خۆی شه‌یتان قه‌ناعه‌تی پیکردن په‌یکه‌ریان بۆ دروستبکه‌ن تا له‌یادیان نه‌چنه‌وه و بیری خوی گه‌وره‌یان بیننه‌وه؛ به‌لام دواتر هه‌نگاو به‌هه‌نگاو شه‌یتان له‌گه‌لیان رۆیشت ولای گه‌وره‌ کردن تا کار گه‌یشته ئه‌وه‌ی که کردنیان به‌خودا و له‌بری خودای گه‌وره ئه‌و په‌یکه‌رانه‌یان ده‌په‌رست

دیاره که ده‌شلین خودا‌کانی خۆتان مه‌به‌ستیان ئه‌وه‌یه که زیاتر هه‌ستی ده‌مارگیری نه‌ته‌وایه‌تی و ئاینییان تیدا دروستبکه‌ن به‌وه‌ی که ئه‌و خودایانه‌ هی خۆتانن و با‌وابه‌یرانتان هه‌ر ئه‌وانه‌یان په‌رستوه، بۆیه‌ پئویسته به‌رگرییان لئ بکه‌ن و ده‌سته‌به‌رداریان نه‌بن، به‌و قسه‌و سیاسه‌تانه‌یان خه‌لکانی‌کی زۆریان گومرا و لا‌رئ کرد.

ئه‌وجا نوح له‌ خوی گه‌وره‌ ده‌پارێته‌وه و پر به‌دل دوعایان لئ ده‌کات و ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا﴾^(۲). واته: په‌روه‌ردگارا تۆوی بب‌او‌ه‌ران له‌زه‌ویدا نه‌هیلایت و ریشه‌کیشیان بکه‌یت؛ چونکه ئه‌وانه هه‌تا بمینه‌وه سه‌رسه‌ختی و بب‌او‌ه‌رییان زیاده‌کات، و به‌خۆیان‌وه ناوه‌ستن به‌لکو به‌نده‌کانی تریشت گومرا و لا‌رئ ده‌که‌ن و سه‌ریان لیده‌ش‌یوینن، ئه‌وانه ئومیدی خیر نه‌ک له‌خۆیان به‌لکو له‌نه‌وه‌کانیشیان نا‌کریت و هه‌رچی له‌پشتی ئه‌وانه بی‌ت و ه‌کو خۆیان گومرا و سه‌رلێشی‌واو ده‌بی‌ت و بگه‌ر له‌خۆیان خراپتر ده‌بی‌ت.

له‌کۆتایی سکا‌ل‌نامه‌که‌یدا نوح سه‌ره‌رای ئه‌و هه‌موو ئازار و مه‌ینه‌تیانه‌ی که له‌ماوه‌ی (۹۵۰) سا‌لدا له‌به‌ر خوی گه‌وره‌ به‌سه‌ری هاتوون و پاش نۆسه‌ده‌و نیو له‌ خه‌باتی نه‌به‌راوه و بئ ووجان له‌پینا‌و سه‌رخستنی رې‌باز و په‌یامه‌که‌یدا، باسی هه‌یج شتێک نا‌کات که دژ به‌خۆی

۱ - له‌ کاتیکدا پاره هۆکاریکه بۆ ئه‌وه‌ی به‌خته‌وه‌ری و ئاسو‌وده‌یی بۆ مرۆف ده‌سته‌به‌ر بکات؛ به‌لام ئه‌وان به‌په‌یچه‌وانه‌وه پاره‌کانیان ببوه‌ مایه‌ی به‌دبه‌ختی دونیا و دوارۆژیان؛ چونکه له‌دزایه‌تی خوی گه‌وره و په‌یام و پئیغه‌مبه‌رانی‌دا به‌کاریان ده‌هینا.

۲ - سورة نوح: الآيات (۲۶-۲۷).

کراوه؛ چونکه هه‌موو ئه‌وانه‌ی به‌سه‌ری هاتوون له‌پیناوی خوای گه‌ورده‌دا بووه وئهم وه‌کو بانگ‌خوایک کیشه‌ی له‌گه‌ل که‌س نه‌بووه وپاش ئه‌و هه‌موو مملانییه‌ وه‌رچه‌نده بی‌باوه‌ران ویستبیتیان بانگه‌وازه‌که‌ی به‌ره‌و کیشه‌ی شه‌خصی به‌رن وله‌خودی نوح وشوینکه‌وتوه‌کانیدا کورتی بکه‌نه‌وه؛ به‌لام نوح هه‌رگیز به‌و کیشه‌ لاوه‌کی ومملانی به‌رته‌سکانه‌وه خوی سه‌رقال نه‌کردوه وه‌همیشه‌ دا‌کوکی وجه‌ختی له‌سه‌ر ئامانجی سه‌ره‌کی بانگه‌وازه‌که‌ی کردوته‌وه که باوه‌ره‌ینانه به‌خوای گه‌وره‌ وئهو هه‌موو ته‌مه‌نه‌یشی له‌و پیناوه‌دا به‌خه‌رج داوه‌ وسه‌ره‌رای ئه‌وه‌یش هه‌ر خوی به‌که‌م ته‌رخه‌م زانیوه‌ وزانیویه‌تی هه‌رچی بکات ناگاته‌ ئه‌وه‌ی که‌توانیبیتی حه‌قی به‌ندایه‌تی خوی به‌رامبه‌ر خوای گه‌وره‌ جیبه‌جی بکات؛ بویه‌ به‌وپه‌ری ملکه‌چی وه‌هست کردن به‌رؤ‌حی به‌ندایه‌تییه‌وه ده‌فه‌رمویت: ﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا﴾^(۱).

واته: په‌روه‌ردگارا له‌خۆم ودایک وباوکم وه‌ر باوه‌رداریک که‌هاتبیته‌ مالکه‌م وله‌سه‌رجه‌م باوه‌رداران به‌ژن وپیاویانه‌وه خۆش ببه‌ وستهمکارانیش ته‌فر وتونا بکه‌.

زانایان ده‌فه‌رموون: نوح به‌ ده‌پشت ده‌گه‌یشه‌وه ئاده‌م، هه‌ر ده‌ پشته‌که‌ی له‌ باب وپایرانی خواناس وباوه‌رداریوون؛ بویه‌ نوح داوای لیخۆشبوونیان بو ده‌کات. له‌چه‌ندین شوینی تری قورئاندا خوای گه‌وره‌ باس له‌ سکا‌لاکه‌ی نوح ده‌کات وده‌فه‌رمویت: ﴿قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾^(۲). واته: په‌روه‌ردگارا گه‌له‌که‌م من به‌درؤ‌زن له‌قه‌له‌م ده‌دن وباوه‌رپه‌سه‌کانم ناهین، جا به‌ده‌سه‌لاتی خۆت ئه‌و کیشه‌یه‌ی نیوانمان یه‌کلا بکه‌روه‌ه ومن وباوه‌رداران له‌ سته‌می ئه‌وانه‌ رزگار بکه‌.

له‌ئایه‌تیکی ترده‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ﴾^(۳). واته: په‌روه‌ردگارا به‌هوی ئه‌وه‌ی که‌ باوه‌ریان به‌ سه‌سه‌کانم نه‌هینا وبه‌درؤ‌یان له‌قه‌له‌م دا خودایه‌ وهره‌ به‌ هانامه‌وه‌ وسه‌رم بخه‌ به‌سه‌ریاندا.

۱ - سورة نوح: الآية (۲۸).

۲ - سورة الشعراء: الآيات (۱۱۷-۱۱۸).

۳ - سورة المؤمنون: الآية (۲۶).

له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فهرمویت: ﴿فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانتَصِرُ﴾^(۱). واته: له په‌روه‌ردگاری پاراپه‌وه که‌من ده‌سه‌لاتی نه‌وانه‌م نییه و بی چاره‌م به‌رامبه‌ریان تو ده‌سه‌لاتی خوټ بجه کار و سه‌رم بجه به‌سه‌ریاندا.

خوای گه‌وره‌یش وه‌ک وه‌لامدانه‌وه‌یه‌ک بو نزاکانی نوح و سکا‌لکه‌ی دوو سزای زور سه‌ختی گه‌له‌که‌ی ده‌دات، که سزای خنکان بوو له‌دونیا وسوتانه له رۆژی دواپی وله‌و باره‌یه‌وه ده‌فهرمویت: ﴿مِمَّا خَطَبَاتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأَدْخَلُوا نَارًا فَلَمَّ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا﴾^(۲). واته: به‌هوی کرده‌وه به‌ده‌کانی خو‌یانه‌وه، به‌خنکان چوون و خرا‌نه‌ ناگری دۆزه‌خه‌وه وه‌یچ کام له‌و بت و مال و سامان وه‌یز وه‌وز و ده‌سه‌لاته‌ی پی دهن‌ازین نه‌هات به‌هانایانه‌وه وله‌سزای خوای گه‌وره‌ رزگاری نه‌کردن.

به‌پیزان: نه‌مه وینه‌یه‌کی کور‌تکراوه‌ی سروشتی مملانی‌ی نیوان به‌ره‌ی خوای گه‌وره وراستی و به‌ره‌ی شه‌یتان و گوم‌پاییه، به‌دریژایی میژوو له‌سه‌رتاسه‌ری زه‌ویشدا هه‌میشه به‌ره‌ی شه‌یتانه که ناماده‌ی گه‌تو‌گۆ‌کردن گوی‌گرتنیان نییه و نه‌بووه و تا نه‌و کاته نازادی و دیموکراسیان قبوله که له‌به‌رژه‌وه‌ندی خو‌یان بیټ وله‌خزمت مانه‌وه‌ی کورسی و ده‌سه‌لاته‌که‌یاندا بیټ، نه‌گه‌ر نا و هه‌رکات گه‌بش‌تبیټه‌ تینیان په‌نایان بو تیرور و توفاندنی خه‌لکانی موسولمان برده‌وه و به‌زه‌بری هیژ مامه‌له‌یان له‌گه‌ل کرده‌وه، نه‌مه‌یش واقیعی‌که وله نیستادا تییدا ده‌ژین له‌میسر و تونس و لیبیا و پیش‌تریش له‌تورکیا و جه‌زائیر بینیومانه، نه‌وه‌تا موسولمانان به‌ده‌نگی گه‌ل و میله‌ت وله‌رپی سندوقه‌کانی هه‌لب‌زاردنه‌وه و به‌پی بنه‌ماکانی نه‌و دیموکراتیه‌ته‌ی که سته‌مکاران له‌خه‌لکیان کردوته بت و شه‌ورپۆژ به‌بالایدا هه‌لده‌دن گه‌یش‌تونه‌ته ده‌سه‌لات، به‌لام نه‌وه‌تا بی‌شه‌رمانه و دوور له‌هه‌موو نه‌ریتیکی مرؤفانه کۆده‌تای سه‌ریازی به‌سه‌ردا ده‌که‌ن وله‌رپی هیژوه موسولمانان سه‌رکوت و ده‌مکوت ده‌که‌ن وله‌زیندانه‌کان توندیان ده‌که‌ن و ته‌نانه‌ت مافی قسه‌کردن و خو‌پیشاندانی‌شان لی زه‌وت ده‌که‌ن وه‌یش‌تایش نه‌وان نازادی‌خوازن و موسولمانان توندیه‌ و تیرور‌ریست!؟

۱ - سورة القمر: الآية (۱۰).

۲ - سورة نوح: الآية (۲۵).

ته‌وهری هه‌شتم: تۆله‌ وسزای خوای گه‌وره و دواروژی ره‌شی سته‌مکاران:

کاتیک هه‌موو دهرگاگانی بانگه‌واز و گفتوگوؤ به‌پرووی نوح و باوه‌پداراندا داخران و باوه‌پداران که‌وتنه به‌ر شالاوی تیرۆر و تۆفاندن، نوح پاراپه‌وه له‌خوای گه‌وره به‌وهی که موسولمانان رزگار بکات و به‌ده‌سه‌لاتی بی سنووری خوئی سنووریک بو ئه‌و سه‌رکیشیهی بی باوه‌ران دابنیت، خوای بالاده‌ستیش هات به‌هانایه‌وه و نزاکی وهرگرت و فه‌رمووی: ﴿وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلْنِعْمَ الْمُجِيبُونَ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ﴾^(۱). واته: نوح هانای بو ئیمه هیناو هیناو ئیمه‌پیش باشتین فریاده‌سی لیقه‌رماوانین و خوئی و هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌گه‌لی بوون له‌و ناره‌حتیه گه‌وره‌یه رزگارمان کردن.

دواتر خوای گه‌وره له‌چهند ئایه‌تیکي تردا باس له ورده‌کاریه‌کانی ئه‌و به‌هاناهاتن و ورزگارکردنه‌که‌مان بو ده‌کات، و فه‌رمان به‌نوح ده‌کات که که‌شتیه‌کی گه‌وره دروست بکات و ده‌فه‌رمویت: ﴿وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الدِّينِ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّعْرَفُونَ﴾^(۲). واته: فه‌رمانمان پیکرد که له‌ژیر چاودیری خو‌ماندا که‌شتیه‌کی گه‌وره دروست بکه و داوای رزگار بوون و موئه‌تدانی سته‌مکارانم لی نه‌که‌یت ئه‌وانه هه‌موویان تیا ده‌جن وله‌ئاودا غه‌رق ده‌بن.

دیاره به‌ر له‌نوح هیچ که‌س نه‌یزانبوه که‌شتی دروستبکات و بچینه ناو ده‌ریا؛ بو‌یه خوای گه‌وره پپی ده‌فه‌رمویت: له‌ژیر چاودیری و به‌هاوکاری ئیمه دروستی بکه. سه‌باره‌ت به‌وه‌پیش که نایا دروستکردنی که‌شتیه‌که چهن‌دی پی چووه؟ وله‌چ جوهره داریک دروستکراوه؟ و به‌چی دروستکراوه؟ و قه‌باره‌که‌ی چهند بووه؟. زانایان قسه‌وباسی زۆریان هه‌یه؛ به‌لام هیچ به‌لگه‌یه‌کیان به‌ ده‌سته‌وه نییه و هه‌ر چهند و هه‌ر چۆن و هه‌رچی بی‌ت هیچ له‌ بابته‌که ناگۆریت.

نوح له‌سه‌ر فه‌رمانی خوای گه‌وره واز له بانگه‌وازی گه‌له‌که‌ی ده‌هینیت و ده‌ست به‌دروستکردنی که‌شتیه‌ک ده‌کات و خوای گه‌وره ده‌رباره‌ی پیشه‌اته‌کانی ئه‌و بابته ده‌فه‌رمویت: ﴿وَيَصْنَعِ الْفُلْكَ وَكَلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا

۱ - سورة الصافات: الآية (۷۵).

۲ - سورة هود: الآية (۲۷).

نَسَخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿١﴾. واته:

لهو کاتانه‌دا که نوح سه‌رقالی دروستکردنی که‌شتیکه بوو، پؤل پؤل و دسته دسته دهسه‌لاتدارانی گه‌له‌که‌ی دههاتن و به‌لایدا گوزه‌ریان ده‌کرد و گالته و لاقرتییان پی ده‌کرد و پییان ده‌گوت: چیه نوح ده‌لئی وازت له‌پیغهمبه‌رایه‌تی هی‌ناوه ودهست داوه‌ته دارتاشی!! یان ده‌یانگوت: نه‌گه‌ر راستت بگردایه و پیغهمبه‌ر بویتایه نه‌وه هه‌لبه‌ت خوی گه‌وره به‌م شیویه ماندووی نه‌ده‌کردی و خوی که‌شتیه‌کی بو دروست ده‌کردیت!! یان ده‌یانگوت: نوح دوایی نه‌م که‌شتیه زله به‌کؤل ده‌به‌یت بو ناو ده‌ریا، یان به‌کؤل ناوی ده‌ریا که‌ دینی بو که‌شتیکه؟! نه‌مانه وچه‌ندین توانجی بی‌ مانای تر وئویش له‌وه‌لامدا پیی ده‌فه‌رموو: نیوه گالته‌ی خوتان بکه‌ن، هه‌لبه‌ت رۆژیک دیت ئیمه‌یش گالته‌تان پی بکه‌ین، وه‌ک چۆن نیوه نه‌مرو گالته به‌ ئیمه ده‌که‌ن و دواتر ده‌زانن خوی گه‌وره کی ریسوا ده‌کات و نازار وئه‌شکه‌نجه‌ی سه‌خت و به‌رده‌وامی بو ره‌وانه ده‌کات.

هه‌رچه‌نده پیغهمبه‌ران ره‌وشتیان نه‌وه‌نده به‌رز بوه گالته‌یان به‌که‌س نه‌کردوه؛ به‌لام نه‌مه له له رووی به‌رامبه‌رکردنه‌وه‌یه، به‌وه‌ی نه‌گه‌ر که‌سیک هه‌لویتیکه به‌رامبه‌رت نواند ده‌توانیت هه‌مان هه‌لویتیکه به‌رامبه‌ر بنوینیته‌وه، بو نمونه ده‌گیرنه‌وه کاتیک یه‌هودیه‌کان به‌لای پیغهمبه‌ردا ﷺ گوزه‌ریان ده‌کرد، له‌بری نه‌وه‌ی پیی بلین: السلام علیک. ده‌یانگوت: السلام علیک. واته: به‌مریت. پیغهمبه‌ری خودایش له وه‌لامدا ده‌یفه‌رموو: (وعلیکم) واته: مردن بو نیوه. بویه نه‌مه‌ی نوحیش ده‌یفه‌رمویت لهو رووه‌وه‌یه.

نه‌وجا خوی گه‌وره هوشداری ده‌داته نوح له نزیکه هاتنی سزا وتوله‌ی خوی ورپنمووی نوح ده‌کات و پیی ده‌فه‌رمویت: ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ فَئَلْنَا أَحْمِلَ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ (٢). واته: کاتیک سزای خوی گه‌وره هات و بینیت ناو له‌ته‌نوره‌که‌وه (٣) هه‌لقولا، نه‌وکات له‌هه‌موو جوړیکه

١ - سورة هود: الآيات (٢٨-٢٩).

٢ - سورة هود: الآية (٤٠).

٣ - القرطبي، الجامع لأحكام القرآن، ج ٩، ص ٣٣، ٣٤.

ئازەلان نېر ومپیه‌ک سەربخە ناو کەشتییە‌کە و خۆت وکەس وکارە‌کە‌یشت لە‌گە‌ڵ خۆت سەربخە مە‌گەر ئە‌وانە نە‌بیت کە‌بێ‌باوە‌رن^(۱) و هە‌موو باوە‌ردارانیش لە‌گە‌ڵ خۆت بە.

زانایان بۆ‌چوونیان جیا‌وازه لە‌سەر ئە‌وە‌ی مە‌بە‌ست لە‌و تە‌نورە چییە کە‌خوای گە‌ورە کردوویە‌تی بە نیشانە‌ی هاتنی وادە‌ی لە‌ناو‌چوونی گە‌لە‌کە‌ی وزۆرینە‌یان پتیان وایە کە مە‌بە‌ست لێ‌ی تە‌نورە‌کە‌ی مائی نوح خۆ‌ی بوو کە‌نانیان تیدا کردووە و هە‌ندیکیش دە‌لێ‌ن مە‌بە‌ست لە‌ تە‌نور لە‌ ئایە‌تە‌کە‌دا بە‌رزاییە‌کانی زە‌وی بوو.

مە‌بە‌ست لە‌ هە‌موو جۆرە‌کانی ئازە‌لانیش تە‌نها ئە‌و ئازە‌لانیە بوون کە نوح و خە‌ڵکانی جوار دە‌وری بۆ ژیا‌نی پۆ‌ژانە‌ی خۆیان بە‌کاریان هێ‌ناون و سوودیان لێ وەر‌گرتون، نە‌ک هەر‌چی جۆری زیندە‌وەر هە‌یه؛ چونکە ئە‌مە لە‌ هە‌موو رۆویە‌کە‌وە کارێ‌کی قورسە: یە‌کە‌م: لە‌ رۆوی رۆوبە‌ری کە‌شتییە‌کە‌وە؛ چونکە ئە‌و کە‌شتییە نوح و کۆ‌مە‌لێ‌ک لە باوە‌رداران‌ی هاو‌ە‌لی دروستیان کردبوو بۆ‌یه مە‌حاله ئە‌وە‌ندە گە‌ورە بووبیت کە‌جیی ئە‌و هە‌موو ئازە‌لە‌ی تیدا بووبیتە‌وه.

دووە‌م: لە‌ رۆوی کاتە‌وه کە دیارە سە‌رخستنی ئە‌و هە‌موو زیندە‌وەرە کاتی‌کی زۆری پێ دە‌چیت و لافاوە‌کە‌یش ئە‌و مۆ‌لە‌تە‌ی بە‌دە‌مە‌وه نە‌بوو.

سێ‌یه‌م: لە‌ رۆوی ئە‌وە‌ی کە چۆن ئە‌و هە‌موو گیانلە‌بەرە درندە و مائی و گۆ‌شت‌خۆر و گیا‌خۆرە و چە‌ندین چە‌شنی ترە خزمە‌ت کراون لە‌و کە‌شتییە‌دا.

سە‌بارە‌ت بە‌هۆ‌کاری ئە‌وە‌یش کە بۆ خۆ‌ی گە‌ورە سە‌رخستنی ئازە‌لە‌کان پێ‌ش سە‌رخستنی مرۆ‌فە‌کان دە‌خات، لە‌کاتی‌کدا کە مرۆ‌ف لە‌ هەر‌چی گیانلە‌بەر هە‌یه بە‌پێ‌ز ترە؛ هۆ‌کارە‌کە‌ی ئە‌وە‌یه کە مرۆ‌فە‌کان لە‌ پێ‌ی نوح‌ه‌وه دە‌یانزانی کە ئە‌و باران و لافاوە سزای خۆ‌ی گە‌ورە‌یه‌و دە‌ربازبوون لێ‌ی لە‌پێ‌ی ئە‌و کە‌شتییە‌وه نە‌بیت مە‌حاله سە‌ره‌رای ئە‌وه خۆ‌شیان ژیر بوون و هە‌و‌لی خۆ‌رزگار کردنیان دە‌دا؛ بە‌لام ئازە‌لە‌کان هێ‌جیان لە‌بارە‌ی ئە‌و لافاو‌ه‌وه نە‌دە‌زانی و سە‌ره‌رای ئە‌وە‌یش ئە‌وان بێ عە‌قل و بێ زمان بوون و پێ‌گە‌ی دە‌ربازبوونیان نە‌دە‌زانی بۆ‌یه پێ‌ویست بوو گ‌رنگیان پێ بدریت و هە‌و‌لی رزگار‌کردنیان بدریت.

سه‌بارت به ژماره‌ی باوه‌ردارانی ناو که‌شتیه‌که‌یش هر چه‌نده ژماره‌یان دیار نییه به‌لام وه‌ک خوی گه‌وره ئاماژه‌ی پی ده‌کات دیاره زور که‌م بوون هر وه‌ک ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ﴾. واته: هر چه‌نده خه‌لکانیکی زور که‌م نه‌بیت باوه‌ردیان پی نه‌هینا بوو. ئالوسی له ته‌فسیره‌که‌یدا ده‌فه‌رمویت بۆ‌چوونی دروست ئه‌وه‌یه: که‌ ته‌نها حه‌فتا نوکه‌س باوه‌ردیان پی هینابوو، ئه‌وانیش خیزانیکی وسی کوری وخیزانه‌کانیان، له‌گه‌ل حه‌فتا ودوو ژن وپیایوی تر^(۱). واته ئه‌گه‌ر ئه‌مانه دابه‌ش بکه‌یت به‌سه‌ر ته‌مه‌نی بانگه‌وازه‌که‌یدا به (۱۰) سال بانگه‌واز که‌سیک باوه‌ردی پی نه‌هیناوه، ئه‌وجا بزانه ئه‌م پیایوه چه‌ند به‌ئارام بووه

پاشان خوی گه‌وره شیواز و ئادابی به‌رپوه‌بردنی که‌شتیه‌که‌ فیری نوح ده‌کات وپی ده‌فه‌رمویت: ﴿فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِّ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَقُلْ رَبِّ أُنزِلْنِي مُنْزَلًا مُّبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنزِلِينَ﴾^(۲). واته: کاتیک خوت وئه‌وانه‌ی له‌گه‌لتن چوونه ناوکه‌شتیه‌که سوپاسی خوی گه‌وره بکه‌ن وبلئ: سوپاس بۆ ئه‌و خوییه‌ی که له‌ده‌ستی گه‌لانی سته‌م کارو بی‌باوه‌ر رزگاری کردین. پاشان بلئ: په‌روه‌ردگارا ئاسانکاری هاتنه خواره‌ودمان له‌که‌شتیکه بۆ بکه‌یت وله‌شوینیکی پاک وپیروژدا بمانگیرسینیه‌وه ونیشه‌حیمان بکه‌یت، به‌راستی تو باشترینی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ریز له‌میوانانی خوت ده‌گریت وبه‌هانایانه‌وه دییت.

پاش ئه‌وه‌ی هه‌موو ئاماده‌کاریه‌کانی نوح بۆ هاتنی لافاوه‌که ته‌واو بوو، خوی گه‌وره لافاویکی وه‌های بۆ ناردن که مه‌گه‌ر به‌ته‌نها خوی بزانیته چه‌ند وچون بووه وله‌قورنانه‌ی باسی هه‌ندیک له‌ دیمه‌نه‌کانی ده‌کات وده‌فه‌رمویت: ﴿فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ﴾^(۳). واته: هه‌موو ده‌رگاکی ئاسمانمان کرده‌وه وئاوی به‌خورمان لیوه ده‌باراند - عه‌بدوللای کوری عه‌بباس ده‌لیت: به‌بی ئه‌وه‌ی یه‌ک په‌له

۱ - الألوסי، روح المعاني في تفسير القرآن العظيم والسبع المثاني، ج ۱۲، دار إحياء التراث العربي، بيروت، ص ۵۵.

۲ - سورة المؤمنون: الآيات (۲۸-۲۹).

۳ - سورة القمر: الآيات (۱۱-۱۲).

ههور به ناسمانه‌وه بیت، چل رۆژ له‌سه‌ر یه‌ك بارانی به‌خوڤ باری^(۱) - وه‌موو زه‌ویشمان کرده‌کانی و‌جوگه‌ و‌ته‌فاندمان، و‌ئه‌وجا ئاوی زه‌وی و‌ناسمان له‌ ناستیکدا که‌خوا ده‌یویست یه‌کیان گرت.

نوح له‌و کاته‌دا هاواری له‌که‌س و‌کار و‌شوینکه‌وتوانی کرد و‌فه‌رمووی: ﴿وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾^(۲). واته: به‌ناوی ئه‌و خودایه‌ی که‌ جوئه‌ و‌گیرساندنه‌وه‌ی که‌شتیه‌که‌ له‌م لافاوه‌دا ههر به‌ده‌ستی ئه‌وه‌ بچنه‌ ناو که‌شتیه‌که‌وه‌، به‌راستی په‌روه‌ردگاری من لیخۆشبوو به‌به‌زه‌یه‌.

لێرده‌دا نوح ده‌یه‌وئیت ئه‌وه‌ به‌بیری باوه‌رداران به‌ینیته‌وه‌ که‌ ته‌نها پشت به‌خوای که‌وره‌ به‌ستن چونکه‌ ههر ئه‌و فریاد‌رسه‌، نه‌ك دار و‌په‌ردوی که‌شتیه‌که‌.

له‌و کاته‌ی که‌شتیه‌که‌ که‌وتبوه‌ شه‌پۆلی لافاوه‌که‌وه‌، نوح دیمه‌نیکی سه‌یری به‌دی کرد و‌بینی وا کورپکی گۆشه‌گیر وه‌ستاوه‌، نه‌له‌گه‌ل باوه‌رداران بوو له‌که‌شتیه‌که‌دا بیت، و‌نه‌له‌گه‌ل بیباوه‌رانی‌ش بوو له‌شاره‌که‌دا بیت و‌ئاوه‌که‌ زۆری بو‌هیناوه‌ و‌خه‌ریکه‌ نوقم ده‌بیت، قورئان کاتیک باسی دیه‌مه‌نه‌که‌مان بو‌ ده‌کات ده‌فه‌رموئیت: ﴿وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَب مَعَنَا وَلَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ قَالَ سَأُوِي إِلَى جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُعْرَضِينَ﴾^(۳). واته: که‌شتیه‌که‌ به‌ناو شه‌پۆلیکدا گوزه‌ری ده‌کرد که‌ هینده‌ی شاخه‌کان به‌رزبوو، نوح بینی کورپکی ئاو زۆری بو‌ هیناوه‌ و‌خه‌ریکه‌ ده‌خنکیت، ئه‌ویش هاواری لئ کرد و‌فه‌رمووی: کورپ خۆم و‌هره‌ له‌گه‌ل ئیمه‌ سه‌ره‌که‌شتیکه‌ بکه‌وه‌ وله‌گه‌ل ئه‌و سه‌ته‌مکار و‌بیباوه‌رانه‌ مه‌به‌. کورپه‌که‌ی له‌وه‌لامدا گوتی: ده‌چه‌ سه‌رشاخیکی به‌رز که‌ئاو نه‌یگاتی

وله‌ئاوه‌که‌ بمپاریزیت، نوح پئی گوت: ئه‌م‌رۆ هه‌ج شتیک ناتوانیت له‌فه‌رمان و‌ سزای خوای که‌وره‌ بتپاریزیت، له‌و کاتانه‌دا شه‌پۆلی ئاوه‌که‌ لئکی دو‌رخسته‌نه‌وه‌ و‌کورپه‌که‌ی و‌کو سه‌رحه‌م بیباوه‌رانی تر نوقمی ئاوه‌که‌ بوو.

۱ - أبو حیان الأندلسي، تفسير البحر المحيط، ج، ۸، ط، دار الكتب العلمية، بيروت، ۱۴۲۲، تحقيق: عادل أحمد، علي محمد، ص ۱۷۵.

۲ - سورة هود: الآية (۴۱).

۳ - سورة هود: الآيات (۴۲-۴۳).

ئەم کورەى ناوى كەنعان بووه و لەتە وراتدا ناوى بە (ياما) هاتوو؛ بەلام ئەم كەنعانە ئەو كەنعانە نىيە كە ئىستا بەنەوه‌كانى دەگوتریت كەنعانىيەكان؛ چونكە كەنعانىيەكان لە نەوهى كەنعانى كورپى حامى كورپى نوح بوون و حام لەناو كەشتىكەدا بوو وە باوهردار بوو؛ بەلام ئەم كەنعانەى كە خنكاوہ راستەوخۆ كورپى نوح خۆى بوو.

لەفاوہ كە بەردەوام بوو تا تەواو نزاكەى نوحى جىبەجى هينا و سەرجه‌م بىباوهرانى لەبنهينا و ريشەكيش كرد، پاشان خواى گەورە كۆتايى بەسزاكەى هينا و فەرمانى بەسەربازەكانى كرد كە بارى ئاسايى خۆيان وەرگرنه‌وه، و فەرمووى: ﴿وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاعِكَ وَيَا سَمَاءِ أَفْلَعِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَفُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْداً لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾^(۱). واتە: فەرمانمان كرد بە زهوى كە هەموو ئەو ناوهى كە دەرى داوہ قوتى بەدەرەوہ و بە ئاسمان كەچىتر باران نەبارىنیت و ناوہ كە نىشتەوہ و سزاكەى خواى گەورە كۆتايى پى هات و كەشتىيەكە لەسەر كىوى جودى گىرسايەوہ و گوترا تياچون و نەفرەت لەگەلانى ستمكار و بىباوهر بىت.

بەم شىويە خواى گەورە كۆتايى بەستەمى هەزار سائەى ئەوگەلە سەرسەختە هينا و قورپى كردن لەزەويدا و كردنى بەپەند و وانەپەك بۆ مێژوو كە زۆر جار دەيدا تەوہ بەچاوى گەلانى تريشدا و دەفەر مویت: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾^(۲). واتە: ئىمە نوحمان كردە پىغه‌مبەر و رەوانەى لای گەلەكەيمان كرد و بۆ ماوہى نۆسەدو پەنجا سائ لەناويناندا مايەوہ تا سەرئەنجام بەهۆى ستمكارى خۆيانەوہ لەفاو خنكاندن و لەناوى بردن و نوح و ئەوانەى لەگەلیدا بوون لەكەشتىيەكەدا رزگارمان كردن و ئەو گەلە ستمكارەمان كردە وانە و پەند بۆ سەرجه‌م گەلانى تر.

جا ئەوہى لەهەموو شت زياتر جى سەرسورمانە ئەوہى، كە ئەم گەلە سەر سەختە هەر بەدرۆ و بەدبەختى دونيايانەوہ ناوہستن، بەلكو لەقيامەتیشدا ئاكارى درۆ و ساختەكارى

۱ - سورة هود: الآية (۴۴).

۲ - سورة العنكبوت: الآيات (۱۴-۱۵).

واز لیناهینن، ودرؤ بهدم نوحی پیغمبهریانه‌وه ده‌کهن وتاوانی خرابی خویمان دده‌نه پال که‌مته‌رخمی نه‌و.

پیغمبهری خوا له‌و باره‌یه‌وه ده‌فهرمویت: **{يُدْعَى نُوحٌ وَأُمَّتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَيَقُولُ: لَبَيْكَ وَسَعْدَيْكَ يَا رَبِّ. فَيَقُولُ لَهُ اللَّهُ تَعَالَى: هَلْ بَلَغْتَ؟ فَيَقُولُ: نَعَمْ رَبِّ، فَيَقُولُ لِأُمَّتِهِ: هَلْ بَلَغْتُمْ فَيَقُولُونَ: مَا آتَانَا مِنْ نَذِيرٍ، فَيَقُولُ لِنُوحٍ: مَنْ يَشْهَدُ لَكَ، فَيَقُولُ: مُحَمَّدٌ ﷺ وَأُمَّتُهُ، فَتُدْعَى أُمَّةٌ مُحَمَّدٍ فَيَقَالُ: هَلْ بَلَغَ هَذَا؟، فَيَقُولُونَ: نَعَمْ، فَيَقُولُ: وَمَا عَلِمْتُمْ بِذَلِكَ؟، فَيَقُولُونَ: أَخْبَرَنَا نَبِيُّنَا أَنَّ الرُّسُلَ قَدْ بَلَغُوا فَصَدَقْنَا، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: فَتَشْهَدُونَ لَهُ بِالْبَلَاغِ، ثُمَّ أَشْهَدُ عَلَيْكُمْ، وَهُوَ قَوْلُهُ جَلَّ نِكْرُهُ: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾ ^(۱) .. { ^(۲) . واته: له قیامه‌تدا خوی گه‌وره بانگ له نوح وئوممه‌ته‌که‌ی ده‌کات، نه‌ویش ده‌لئیت: به‌لئ فهرموو خوی گه‌وره. خوی گه‌وره پیی ده‌فهرمویت: نه‌وه‌ی پییم گوتبویت به‌ئوممه‌ته‌که‌ت راگه‌یاند؟. ده‌لئ: به‌لئ نه‌ی په‌روه‌ردگارم. نه‌وجا به‌ ئوممه‌ته‌که‌ی ده‌فهرمویت: پیی راگه‌یاندن؟. ده‌لئین: که‌س ناگاداری نه‌کردوینه‌ته‌وه وهیچیان پی نه‌گوتوین. خوی گه‌وره به‌نوح ده‌فهرمویت: کی شایه‌تیت بو دده‌ت؟. ده‌لئیت: موحه‌مهد وئوممه‌ته‌که‌ی. نه‌وجا ئوممه‌تی پیغمبهر ﷺ بانگ ده‌کهن ولئیان ده‌پرسن: نه‌م پیاوه ئوممه‌ته‌که‌ی ناگادار کردوته‌وه؟. ده‌لئین: به‌لئ. خوی گه‌وره لئیان ده‌پرسیت: به‌چی ده‌زانن؟. ده‌لئین: پیغمبهره‌که‌مان پیی راگه‌یاندبووین که‌ هه‌موو پیغمبهران ئوممه‌ته‌کانی خویمان ناگادار کردوته‌وه وئیمه‌یش باوه‌رمان پی کرده، پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ئیوه شایه‌تی بو نوح دده‌ن که‌په‌یامه‌کانی خوی به‌گه‌له‌که‌ی گه‌یاندوه ودواتریش من ده‌بم به‌شایه‌ت له‌سه‌ر ئیوه، نه‌وه‌یش نه‌و فهرمووده‌یه‌ی خوی گه‌وره‌یه که‌ ده‌فهرمویت: **{وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا}** . واته: ئیمه ئیوه‌مان بژارده کرده له نیو هه‌موو ئوممه‌تانی دنیا تا ببنه دادوهر و شایه‌ت به‌سه‌ر ئوممه‌تانی پیش خوتانه‌وه و پیغمبهری خودایشمان ﷺ کردوته شایه‌ت به‌سه‌ر ئیوه‌وه.**

۱ - سورة البقرة: الآية (۱۴۲).

۲ - النسائي، السنن الكبرى، ج، ۱، ص ۳۰۳.

توه‌ری نۆیه‌م: هه‌لۆیسته‌یه‌ک له‌سه‌ر هه‌لۆیسته‌ی نوح ده‌رباره‌ی چاره‌نووسی

کو‌ره‌که‌ی:

له‌سورته‌ی هودا خ‌وای گه‌وره‌ی باسی س‌کالایه‌کی نوح‌مان بۆ ده‌کات له‌سه‌ر خ‌نکانی کو‌ره‌که‌ی وتییدا ده‌فه‌رمو‌یت ﴿وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ﴾^(۱). واته: نوح هاواری له‌په‌روه‌ردگاری خ‌وی کرد و‌فه‌رمو‌ی: په‌روه‌ردگارا کو‌ره‌که‌م که‌س و‌پشتی منبوو و‌هه‌به‌ئینی تۆیش هه‌مووی ر‌استه و‌گومانی تیدا نییه که‌فه‌رمو‌وت که‌سه‌کانت ر‌زگاریان ده‌بیت، و‌هتۆیش دادوهرترینی و‌کاربه‌جیترینی هه‌موو داداوهر و‌کاربه‌جیانی.

هه‌رچه‌نده نوح ر‌ووداوی خ‌نکانی کو‌ره‌که‌ی زۆر به‌لاوه‌ سه‌خته، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا ه‌یشتا ئه‌وه‌نده شه‌رم له‌خ‌وای گه‌وره‌ی ده‌کات که‌ ر‌استه‌وخ‌ۆ زات ناکات ب‌لایت بۆ کو‌ره‌که‌م خ‌نکا، یان بۆ ر‌زگاری نه‌بوو؛ به‌لکو به‌و شیوه‌ نار‌استه‌وخ‌ۆیه له‌خ‌وای گه‌وره‌ی داوا ده‌کات که‌ ر‌وونکردنه‌وه‌یه‌کی پ‌ی‌ب‌دات له‌سه‌ر ر‌ووداوه‌که تاله‌حیکمه‌تی کاره‌که‌ی په‌روه‌ردگار ت‌ی‌ب‌گات.

خ‌وای گه‌وره‌یش له‌وه‌لامی داواکه‌یدا پ‌یی ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾^(۲). واته: ئه‌ی نوح ئه‌وه نه‌ک کو‌ر به‌لکو ه‌یچی تۆ نییه، ئه‌و کو‌ره‌ سه‌رتاپایی تاوان و‌کاری ناب‌ه‌ج‌ی و‌ناپاکی بوو، بۆیه داوا و‌پرس‌یاری ش‌ت‌یکم ل‌ی مه‌که که‌زان‌یاریت ده‌رباره‌ی نییه، و‌ه‌من سه‌ره‌نش‌تت ده‌که‌م له‌وه‌ی ب‌ج‌یته‌ ر‌یزی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌نه‌زانن و‌پرس‌یار ده‌رباره‌ی ش‌تان‌یک ده‌که‌ن که‌زان‌یاریان ده‌رباره‌ی نییه.

نوح‌یش له‌وه‌لامدا ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفُرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾^(۳). واته: په‌روه‌ردگارا من په‌نات پ‌ی‌ده‌گرم به‌وه‌ی داوا و‌پرس‌یار ده‌رباره‌ی ش‌ت‌یک ب‌که‌م که‌ه‌یج زانیارییه‌که‌م ده‌رباره‌ی نییه و‌ئه‌گه‌ر به‌گه‌وره‌یی خ‌ۆت به‌زه‌ییت پ‌ی‌مدا نه‌یه‌ته‌وه و‌نه‌مه‌خ‌شی زه‌ره‌وه‌مه‌ندی د‌ون‌یا و‌د‌وارۆژ ده‌بم.

۱ - سورة هود: الآية (۴۵).

۲ - سورة هود: الآية (۴۶).

۳ - سورة هود: الآية (۴۷).

له‌کۆتاییدا خوای گه‌وره داواکه‌ی قبول دهکات و لای خۆش ده‌بیت و پێی ده‌فه‌رمویت:

﴿قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّنْ مَعَكَ وَأُمَّمٌ سَنُنْتَعِبُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ

أَلِيمٌ﴾^(۱). واته: پیمان فه‌رموو ئه‌ی نوح له‌که‌شه‌تییه‌که دابه‌زنه خواره‌وه بۆ سه‌رزه‌وی، سلاو

میهره‌بانی و به‌ره‌کاتی خوای گه‌وره بپزێته سه‌رتۆ و سه‌ر ئه‌وانه‌ی له‌گه‌ڵتدان و ئوممه‌تانیکێ تریش که هاوشیوه‌ی ئه‌مان بۆ ماوه‌یک ده‌رفه‌تیان پێ ده‌ده‌ین، دواتر به‌هۆی بی‌باوه‌ری و گومرا‌بوونیانه‌وه نازار و ئه‌شکه‌نجه‌ی سه‌ختیان ده‌ده‌ین و له‌ناویان ده‌به‌ین.

ئێستا پرسیارگه‌لێک له‌سه‌ر ئه‌م بابه‌ته دروست ده‌بیت که بریتین له‌وه‌ی:

- باشه‌ چۆن نوح پاش ئه‌و هه‌موو پله و پایه و پزێه‌ی که‌خوای گه‌وره پێی دابوو؟!.

- پاش نۆسه‌دوپه‌نجا ساڵ بانگه‌واز و ره‌نج و ماندوو‌بوونی به‌رده‌وام له‌پێناوی خوای

گه‌وره‌دا؟!.

- پاش ئه‌وه‌ی که‌خۆی له‌خوای گه‌وره پارایه‌وه که‌تۆوی بی‌باوه‌ران له‌زه‌مویدا نه‌هێلێت

وقریان بکات؟!.

- پاش ئه‌وه‌ی که‌خوای گه‌وره به‌ئینی لێ وهرگرت که‌ تکا بۆ هیچ سه‌مه‌کارێک نه‌کات

ودا‌وای رزگار بوونی نه‌کات؟!.

- پاش ئه‌و منته و موعجیزه‌ گه‌وره‌یه‌ی که‌ له‌ده‌ستی ئه‌و گه‌له سه‌مه‌کار و بی‌باوه‌ره

به‌و شیوه سه‌رسوهره‌ینه‌ره رزگاری کرد؟!.

- پاش ئه‌و هه‌موو شتانه ئێستا چۆن نوح دا‌وای رزگار بوونی کورپکی بی‌باوه‌ری

خۆی له‌خوای گه‌وره ده‌کات؟!.

لێرده‌دا زانیان ده‌فه‌رموون ئه‌م کورپه‌ی نوح که‌سیکی دوو روو و مونا‌فیک بووه

و به‌روکه‌ش لای باوکی و ه‌کو که‌سیکی باوه‌ر‌دار مامه‌له‌ و هه‌لسوکه‌وتی کردوه؛ به‌لام له‌ناخدا

بی‌باوه‌ر بووه، هه‌ربۆیه نوح و ه‌کو باوه‌ر‌دارێک ته‌ماشای کردوه و مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ کردوه

و که‌ده‌یبینێت ئاوه‌که گه‌مارۆی داوه و زۆری بۆه‌یناوه دا‌وای ئه‌وه‌ی لێده‌کات که‌ له‌گه‌ڵیان

سه‌رکه‌وێته ناو که‌شته‌یه‌که و له‌ گه‌ڵ بی‌باوه‌ران نه‌بیت تا هه‌مان چاره‌نووسی ئه‌وانی نه‌بیت.

هه‌ربۆیه‌یشه خوای گه‌وره که‌ وه‌لامی ده‌داته‌وه پێی ده‌فه‌رمویت: دا‌وا و پرسیارێ شتیک مه‌که

که زانیاریت دهرباره‌ی نییه، دواتریش نوح که بۆی روون ده‌بیته‌وه داوای لئ‌خۆشبوون ده‌کات له‌وه‌ی که پرسپاری شتیکی کردوه که زانیاری دهرباره‌ی نه‌بووه.

خۆ ئه‌گه‌ر نوح بیزانیایه بی باوه‌رپه ئه‌وه هه‌رگیز داوای لئ نه‌ده‌کرد که سواری که شتییه که بیت له‌گه‌ڵیان و بۆی نه‌ده‌پارایه‌وه و پرسپاریشی دهرباره‌ی نه‌ده‌کرد، وه‌ک چۆن دهرباره‌ی خنکانی خیزان و هاوسه‌ره‌که‌ی پرسپاری نه‌کردوه، وه‌به‌دئنیاییشه‌وه خوای گه‌وره به‌و شیویه لئیی قبول نه‌ده‌کرد و لئیی خۆش نه‌ده‌بوو.

ئه‌مه‌یش باشت‌ترین و شیواترینی ئه‌و بۆچوونانه‌یه که له‌سه‌ر ئه‌و رووداوه باس ده‌کریت و سه‌رجه‌م بۆچوونه‌کانی تر له‌گه‌ڵ گه‌وره‌یی پله و پایه‌ی ئه‌و پئغه‌مبه‌ره ئازیزه و واتای سه‌رجه‌می ده‌قه‌کان یه‌ک ناکاته‌وه.

باسی پینجه‌م

به‌سهرهاتی هود پیغمبه‌ر (درودی خوی له‌سهر)

پاش ئه‌وه‌ی خوی گه‌وره نوح و باوه‌پدارنی گه‌له‌کی رزگار کرد و کردنی به جینشین له‌زه‌ویدا، بۆ ماوه‌یه‌ک له‌سهر یه‌کتا په‌رستی و خواناسی به‌رده‌وام بوون؛ به‌لام دیاره شه‌یتان جاریکی تر یه‌خه‌ی به نه‌وه‌کانی ئه‌وانیش گرتۆته‌وه و هه‌نگاو به‌هه‌نگاو فریوی داوون، تا کار گه‌یشتۆته ئه‌وه‌ی جاریکی تر خه‌لکی ده‌ستیان کردۆته‌وه به بت په‌رستن و ته‌واو له رپبازی خوی گه‌وره لاری بوون.

ئه‌وجا خوی گه‌وره په‌یامبه‌ریکی تری به‌ناوی هود ره‌وانه کردوه بۆ گه‌لیکی تری سه‌رسه‌ختی هاوشیوه‌ی گه‌لی نوح که گه‌لی عاد بوون، هه‌رچه‌نده دانیایین له‌وه‌ی که له‌نیوان نوح و هوددا پیغمبه‌رانی تر هه‌بوون و هاوتایش له‌گه‌ل بوونی هود و گه‌له‌که‌ی چه‌ندین پیغمبه‌ر و گه‌لی تر هه‌بوون؛ به‌لام خوی گه‌وره باسی لئوه نه‌کردوون و ئیهمه‌یش هیچ ورده‌کاریه‌ک ده‌رباره‌یان نازانین. ته‌نها ئه‌وه‌نده ده‌زانین که خوی گه‌وره کاتیکی باسی په‌یامه‌که‌ی هود ده‌کات ئاماژه‌یه‌ک به‌و پیغمبه‌رانه ده‌کات و له‌باره‌یانه‌وه ده‌فه‌رمویت: ﴿وَقَدْ خَلَّتِ النَّذْرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ﴾^(۱). واته: چه‌ندین پیغمبه‌ری ترمان به‌ر له‌و، وه له پاش ئه‌ویش ره‌وانه کردبوون.

بۆ تیشک خستنه سهر سه‌رجه‌م لایه‌نه‌کانی به‌سهرهاتی بانگه‌وازی هود پیغمبه‌ر - درودی خوی له‌سهر - ، باسه‌که‌مان دابه‌ش ده‌که‌ین به‌سهر ئه‌م چه‌ند ته‌وه‌ره‌ی لای خواره‌ودا:

ته‌وه‌ری یه‌که‌م: که‌سایه‌تی هود پیغمبه‌ر - درودی خوی له‌سهر - و گه‌له‌که‌ی.

ته‌وه‌ری دووهم: ره‌وانه‌کردنی هود وه‌یله گشتیه‌یه‌کانی بانگه‌وازه‌که‌ی.

ته‌وه‌ری سێیه‌م: هه‌لۆیست و وه‌لامی گه‌لی عاد.

ته‌وه‌ری چواره‌م: دوا هه‌لۆیستی گه‌لی عاد و تۆله‌ و سزای خوی گه‌وره.

ته‌وه‌ری په‌که‌م: که‌سایه‌تی هود پینغه‌مبه‌ر- درودی خوی له‌سه‌ر- وگه‌له‌که‌ی:

هود پینغه‌مبه‌ر ناوی: هودی، کورپی عه‌بدو‌للائی، کورپی ره‌باحی، کورپی خلودی، کورپی عادی، کورپی عه‌وصی، کورپی ئیره‌می، کورپی سامی، کورپی نوحه. وحه‌وت جار ناوی له‌قورئاندا هاتوو و به‌ حه‌وت پشت ده‌گاته‌وه سه‌ر نوح.

هود پیاویکی زور جوان و هه‌لکه‌وتو بووه وله‌هه‌موو که‌س زیاتر شیوه‌ی چوته‌وه سه‌ر ئاده‌م و به‌ر له‌وه‌ی بییته پینغه‌مبه‌ر به‌کاری بازرگانیه‌وه خه‌ریک بووه و (۶۶۴) سال ژیاوه^(۱).
 نه‌و گه‌له‌پش که هودیان بو ره‌وانه کراوه له‌قورئاندا ناویان به‌گه‌لی (عاد) و (ئیره‌م) هاتوو و هه‌ردوو ناوه‌گه‌پش ناوی باب و باپیرانی خوئیانه و به‌ناوی ئه‌وانه‌وه ناو نرابوون وله به‌شی خواروی نیمچه دوورگه‌ی عه‌ره‌ب له شاخه لماوییه‌کانی نیوان حضرموت و عومان نیشته‌جیبوون وله سیازده تیره پیک هاتبوون.

گه‌لی عاد گه‌لیکی زور به‌توانا و ده‌سترپویشوو بوون و خوی گه‌وره کاتیک له‌قورئاندا باسی هیز و ده‌سه‌لآتیاں ده‌کات ده‌فه‌رمویت: ﴿فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ﴾^(۲). واته:
 گه‌لی عادپش به‌بی هیج به‌لگه‌و به‌نماپه‌کی دروست لوتبه‌رز و خو به‌زلزان بوون و ده‌پانگوت: کی له ئیمه به‌هیزتر و به‌توانا تره، - تا بتوانیت سزیمان بدات و تو له‌مان لیبکاته‌وه- ئایا ئه‌وانه نه‌پانده‌بینی نه‌و خوییه‌ی که ئه‌وانی له‌نه‌بوو دروستکرده له‌وان به‌توانا تر و به‌ده‌سه‌لآت تره؛ به‌لام ئه‌وانه به‌د نمه‌ک و بی وه‌فا بوون له به‌رامبه‌ر به‌خششه‌کانی خوی گه‌وره و باوه‌ریان به به‌لگه و په‌پامه‌کانی نه‌ده‌هینا.

هه‌موو نه‌و شتانه‌ی که مرؤف تووشی لوتبه‌رزی و خو به‌زلزانی ده‌کات له: جوانی، پاره، پله و پووست، ته‌مه‌ن، هیز، تیره و هوژ، گه‌لی عاد هه‌پوو؛ به‌لام به‌داخه‌وه ئه‌وان نه‌پانده‌زانی که ئه‌وانه هه‌مووی به‌خششی خوی گه‌وره‌ن و پپوپیسته به‌و چاوه‌وه ته‌ماشای بکرین وله ریگه‌ی ره‌زامه‌ندی ئه‌ودا به‌کار به‌ینرین، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش ئه‌وانه هه‌موویان کاتین و هیجیان تاسه‌رنین و هیج کامیشیان ناگه‌نه نه‌و ئاسته‌ی که له‌سه‌رو ئه‌وانه‌وه ئاستی

۱ - البیضاوی، تفسیر البیضاوی، ج ۳، دار الفکر، بیروت ص ۳۱، ۳۲. ابن عاشور، التحریر والتنویر، ج ۸، ص ۲۰۰.

۲ - سورة فصلت: الآية (۱۵).

بالآتر نه‌بیت، بۆیه مرؤف پڤویسته بهو شتانه خوئی له‌خشته نه‌بات وهه‌موو نه‌وانه وهه‌رچی تری هه‌یه به به‌خششی خوای گه‌وره‌ی بزانی‌ت وهه‌میشه سوپاسی نه‌ویان له‌سه‌ر بکات وله‌پیناو رهمه‌ندی نه‌ودا به‌کاریان به‌پینیت؛ چونکه نه‌وانه هیچ کامیان تا سه‌ر بۆکسه‌س نین وخواه‌نی راسته‌قینه‌ی هه‌موویان ته‌نها خوای گه‌وره‌یه وهه‌ر نه‌ویش شایه‌نی گه‌وره‌یه‌یه وکسه‌ی تر نا.

له‌ئایه‌تیکی تردا و هه‌ر له‌باسی نه‌واندا ده‌فه‌رمویت: ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادِ إِرْمَ دَاتِ الْعِمَادِ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ﴾^(۱). واته: ئایا نابینیت خوای گه‌وره‌ی چه‌سه‌ر گه‌لی عاد هینا و به‌چی ده‌ردیکی بردن، نه‌و ئیره‌مه‌ی که کۆشک و ته‌لاره‌کانیان له‌سه‌ر ستونی زۆر بڵند و به‌هیز دروستده‌کرد وله‌ش ولاری به‌هیز ورپکیشاین له‌وینه‌ی نه‌و ستونانه‌دا بوو، هاوشیوه‌ی نه‌وانه وکۆشک و ته‌لاره‌کانیان له‌هیچ شوینیکی تری نه‌م دونیایه‌دا نه‌بوو.

ته‌وه‌ری دووهم: ره‌وانه‌کردنی هود وه‌یله گشتیه‌کانی بانگه‌وازه‌که‌ی:

خوای گه‌وره دهر‌بارهی ره‌وانه‌کردنی هود بۆ گه‌له‌که‌ی له دوو شوینی جیادا له قورئاندا ده‌فه‌رموویت: ﴿وَأَلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا﴾^(۱). واته: ئیمه بۆ لای گه‌لی عاد هودی برایانمان ره‌وانه کرد.

وه له‌ئایه‌تیکی تر‌دا که باس له هه‌لویستی گه‌له‌که‌ی ده‌کات دهر‌بارهی په‌یامه‌که‌ی هود ده‌فه‌رموویت: ﴿وَتِلْكَ عَادٌ جَعَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ﴾^(۲). واته: ئه‌وه‌تا گه‌لی عادیش باوه‌ریان به‌موع‌جیزه و به‌لگه‌کانی په‌روه‌ردگاریان نه‌هینا و به‌گوویی پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان نه‌کرد. وه ده‌فه‌رموویت: ﴿كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ﴾^(۳). واته: گه‌لی عاد پیغه‌مبه‌رانی خوایان به‌درۆزن له‌قه‌له‌م دا و باوه‌ریان پێ نه‌هینان.

ئامانجی سه‌ره‌کی ناردنی هودیش هه‌ر هه‌مان ئامانجی ناردنی نوح و سه‌ره‌جهم پیغه‌مبه‌رانی تر بووه، که بریتی بووه له گیرانه‌وه‌ی گه‌له‌که‌ی بۆ سه‌ر راسته شه‌قامی خواناسی و په‌کتا په‌رستی و پاراستنیان بووه له سزای سه‌ختی خوای گه‌وره، وه‌ك له‌قورئاندا ده‌فه‌رموویت: ﴿وَأَذْكُرُ آخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرْتُ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَّتِ النَّذُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾^(۴). واته: باسی هودی برای عادیان بۆ بکه کاتیک له‌ناوچه‌ی شاخه لئاوییه‌کان گه‌له‌که‌ی ئاگادار کرده‌وه، هه‌رچه‌نده به‌ر له‌و وله پاش ئه‌ویش چه‌ندین پیغه‌مبه‌ری ترمان بۆ ره‌وانه کردبوون و هود پێی راگه‌یاندبوون که جگه له‌خوای گه‌وره هه‌ج شتیکی تر نه‌په‌رستن، چونکه من ده‌ترسم - نه‌گه‌ر به‌رده‌وام بن له‌سه‌ر سه‌رگێشی و بپیاوه‌ریتان- ره‌به‌پرویی ئازار و نه‌شه‌که‌نجی ره‌وژیکی سه‌خت ببنه‌وه.

سه‌بارت به هه‌یله گشتیه‌کانی بانگه‌وازه‌که‌ی هودیش ده‌توانین له چه‌ند خاڵیکدا کورتیان بکه‌ینه‌وه که‌ئه‌مانه بوون:

۱- جه‌خت کردنه‌وه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌م نێردراوی خوای گه‌وره‌یه و راستگۆیانه ئه‌وه‌ی ئه‌و پێی ده‌فه‌رموویت ئه‌میش وه‌کو خۆی و بێ زیاد و که‌م ئه‌وه‌یان پێ راده‌گه‌یه‌نیت؛ بۆیه

۱ - سورة الأعراف: الآية (٦٥). سورة هود: الآية (٥٠).

۲ - سورة هود: الآية (٥٩).

۳ - سورة الشعراء: الآية (١٢٣).

۴ - سورة الأحقاف: الآية (٢١).

پیی ده‌فهرموون: ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾^(۱). واته: من په‌یام‌به‌ریکی راستگووم وخوای گه‌وره منی ره‌وانه کردوه وه‌رجی نه‌و پیمی بلّیت نه‌وه‌تان پی راده‌گه‌یه‌نم. وه‌پیی ده‌فهرموون: ﴿وَأَبْلَغُكُمْ مَا أُزِّنْتُ بِهِ﴾^(۲). واته: نه‌وه‌ی که‌خوای گه‌وره منی راسپاردوه پیتان رابگه‌یه‌نم هر نه‌وه‌تان پی راده‌گه‌یه‌نم. وده‌یفهرموو: ﴿أَبْلَغُكُمْ رَسُولَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ﴾^(۳). واته: دلّسوزانه وراستگوویانه په‌یامه‌کانی خوای گه‌وره‌تان پی راده‌گه‌یه‌نم.

۲- هه‌و‌لدان بو‌گه‌رانه‌وه‌ی گه‌له‌که‌ی بو‌سه‌ر ری‌بازی خوا ناسی ویه‌کتاپه‌رستی: خوای گه‌وره له‌و باره‌یه‌وه ده‌فهرمویت: ﴿وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾^(۴). واته: ئیمه بو‌لای گه‌لی عاد هودی برابانمان ره‌وانه کردبوو وپیی گوتن: نه‌ی گه‌له‌که‌م به‌ته‌ن‌ها خوای گه‌وره به‌رستن، جگه له‌و خوییه‌کی ترتان نییه شایه‌نی به‌رستن بی‌ت، تاکه‌ی ئیوه له‌خوا ناترسن وسنوروشکی‌نی فه‌رمانه‌کانی ده‌که‌ن؟! له‌نایه‌تیکی تردا پییان ده‌فهرمویت: ﴿قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ﴾^(۵). واته: پیی گوتن نه‌ی گه‌له‌که‌م به‌ته‌ن‌ها خوای گه‌وره به‌رستن و جگه له‌و خوییه‌کی ترتان نییه شایه‌نی به‌رستن بی‌ت. ئیوه درؤ وبوته‌ن‌ایکی گه‌وره هه‌لده‌به‌ستن که به‌و بت وپه‌یکه‌رانه‌ی خوتان به‌ده‌ستی خوتان ده‌یانتاشن وسروستیان ده‌که‌ن ده‌لّین خوا وکرنوشیان بو‌ده‌بن. له‌چه‌ندین ئایه‌تی تردا پییان ده‌فهرمویت: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾^(۶). واته: له‌خوای گه‌وره به‌ترسن وسنوروشکی‌نی فه‌رمانه‌کانی مه‌که‌ن.

۳- نواندنی نه‌و په‌ری دلّسوزی بو‌گه‌له‌که‌ی ونیازپاکی خوی له‌هر مه‌رامیکی تر که له‌پشت بانگه‌وازه‌که‌یه‌وه بی‌ت: بو‌یه هاوشیوه‌ی نوح خوای گه‌وره له‌ دلّسوزی و‌خه‌مخوری بو‌گه‌له‌که‌ی به‌برا ناوی ده‌بات وده‌فهرمویت: ﴿إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ﴾^(۷). واته: کاتیک هودی برابان پیی گوتن ئایا له‌خوای گه‌وره ناترسن.

۱ - سورة الشعراء: الآية (۱۲۵).

۲ - سورة الأحقاف: الآية (۲۳).

۳ - سورة الأعراف: الآية (۶۸).

۴ - سورة الأعراف: الآية (۶۵).

۵ - سورة هود: الآية (۵۰).

۶ - سورة الشعراء: الآيتان (۱۳۶) و (۱۳۷).

۷ - سورة الشعراء: الآية (۱۲۴).

هەر له‌م پروانگه‌یه‌وه ئه‌میش هەر کات بانگی گه‌له‌که‌ی کردبیت به: ﴿يَا قَوْمُ﴾ واته: ئه‌ی گه‌له‌که‌م بانگی کردون وبۆ ئه‌وه‌یش که گه‌له‌که‌ی له‌نیازپاکی خۆی دلتیا بکاته‌وه، هه‌میشه پێی گوتون: ﴿يَا قَوْمُ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾^(۱). واته: ئه‌ی گه‌له‌که‌م من هیچ کرۆ وپاداشتیک له‌ ئیوه داوا ناکه‌م، پاداشتی من ته‌نها لای به‌دییه‌ینه‌ره‌که‌ی خۆمه‌ ئیوه تاکه‌ی بیر ناکه‌نه‌وه؟! وه‌ ده‌یفه‌رموو: ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾^(۲). واته: من هیچ کرۆ وپاداشتیک له‌ئیوه داوا ناکه‌م، پاداشتی من ته‌نها لای په‌روه‌ردگاری جیهانیانه.

۴- وه‌بیره‌ینانه‌وه‌ی به‌خشه‌کانی خوای گه‌وره له‌سه‌ریان ومژده‌دان به‌زیاد کردنی ئه‌وه به‌خشانه به‌مه‌رجی گه‌رانه‌وه‌یان بۆ لای خوای گه‌وره: وه‌گه‌ر نا ئه‌وه خوای گه‌وره سزای سه‌ختیان بۆ ده‌نی‌ریت وه‌ریان ده‌کات، بۆیه پێی ده‌فه‌رموون: ﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلْنَا خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ﴾^(۳). واته: بیر بکه‌نه‌وه له‌وه‌ی که خوای گه‌وره پاش له‌ناو بردنی گه‌لی نوح ئیوه‌ی کردۆته جینشین له‌سه‌ر زه‌ویدا وه‌یز وبازو وه‌سه‌لاتی زۆری پێداون، جا بیر له‌به‌خشه‌کانی خوای گه‌وره بکه‌نه‌وه، تا سه‌رفرازی دنیا و دوا‌رۆژبن.

هەر له‌و روه‌وه پێی ده‌فه‌رموون: ﴿وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ أَمَدُّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾^(۴). واته: بگه‌رینه‌وه بۆ لای ئه‌وه خوايه‌ی که به‌خۆتان ده‌زانن وه‌به‌ینن چ به‌خششیک له‌گه‌ڵ کردون، که سه‌روه‌ت و نازۆه‌ل و مال و مندالی زۆری پێداون، وباخ و باخات وکانی وئاوی زۆری بۆ به‌دی هێناون.

هه‌رچه‌نده ناوچه‌که‌یان ناوچه‌یه‌کی لماوی بوو؛ به‌لام خوای گه‌وره ناز و نیعمه‌تی زۆری رشتبوو به‌سه‌ریاندا، به‌وه‌ی بارانی زۆری له‌ ئاسمانه‌وه بۆ ده‌باراندن و له‌ زه‌ویشدا کانی وئاوی زۆری بۆ ده‌ته‌فاندن.

۱ - سورة هود: الآية (۵۱).

۲ - سورة الشعراء: الآية (۱۲۷).

۳ - سورة الأعراف: الآية (۶۹).

۴ - سورة الشعراء: الآيات (۱۳۲-۱۳۴).

ئەوجا مژدەئە ئەو دەبیشی پئی دەدان کە ئەگەر دەست لەپەرستنی بته‌کان هەلبەگرن و شوین پەيامه‌که‌ی ئەو بکه‌ون، ئەو هیشتا خوای گه‌وره‌ به‌خشی زیاتریان له‌گه‌ڵ ده‌کات و پئی ده‌فه‌رموون: ﴿وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَاراً وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ﴾^(۱). واته: ئەئى گه‌له‌که‌م داوای لیخو‌شبوون له‌ په‌روه‌ردگارتان بکه‌ن و بگه‌رپه‌نه‌وه‌ بو‌ لای ئەو، ئەگەر ئەوه‌تان کرد ئەو کات ئاسمانتان بو‌ ده‌کاته‌ باران و به‌ره‌که‌ت و ده‌بیارینی‌ت به‌سه‌رتاندا و سه‌ره‌رای ئەو هه‌موو هه‌یزه‌ و ده‌سه‌ل‌اته‌ی که‌ پئی به‌خشیون هه‌یزو ده‌سه‌ل‌اتی زیاترتان پئی ده‌به‌خشی‌ت، جا ده‌ست له‌تاوان کو‌تا که‌ن و پشت له‌په‌يامه‌که‌ی خوای گه‌وره‌ مه‌که‌ن.

سه‌باره‌ت به‌ ده‌رئه‌نجامی به‌رده‌وامبوونی سه‌رکیشی و بئی باوه‌رپه‌که‌یشیان هه‌ره‌شه‌ی لێده‌کردن و پئی ده‌فه‌رموون: ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾^(۲). واته: من ده‌ترسم - ئەگەر به‌رده‌وام بن له‌سه‌ر سه‌رکیشی و تاوانه‌کانتان- روه‌په‌روی ئازار و نه‌شه‌که‌نجه‌ی رۆژێکی سه‌خت ببه‌وه‌.

۵- ئاگادار کردنه‌وه‌ی گه‌له‌که‌ی له‌و ره‌وشته‌ به‌دانه‌ی که‌ خویان پێوه‌ گرتبوو: له‌وانه‌ پئی ده‌فه‌رموون: ﴿أَتَنْبُونَ بِكُلِّ رِيحٍ آيَةٌ تَعْبَثُونَ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطْشَتُمْ جَبَّارِينَ﴾^(۳). واته: ئێوه‌ ده‌چن له‌سه‌ر هه‌موو به‌رزایی و گه‌ردۆله‌که‌یه‌ک کو‌شک و ته‌لاری گه‌وره‌ به‌مه‌به‌ستی رابواردن و تاوان کردن دروست ده‌که‌ن و کارگه‌ و با‌له‌خانه‌ی گه‌وره‌ دروستده‌که‌ن و پیتان وایه‌ که‌ ئەوانه‌ له‌سه‌زای خوای گه‌وره‌ په‌ناتان ده‌دن و زیانی هه‌میشه‌بیان بو‌ مسو‌گه‌ر ده‌که‌ن. هه‌رکاتیش مافیکتان بکه‌و‌په‌ته‌ لای که‌سه‌یک سته‌مه‌کارانه‌ مافی خو‌تان له‌خه‌لکی ده‌ستپن و زو‌ر زیاده‌په‌وی له‌مافی تو‌له‌ سه‌ندنه‌وه‌دا ده‌که‌ن.

ئه‌مانه‌ گرنگترینی ته‌وه‌ره‌کانی بانگه‌وازه‌که‌ی هود بوون و نه‌گه‌ر سه‌رنج بده‌ین حیوازییه‌کی ئەوتوی له‌گه‌ڵ هه‌له‌ گه‌شتیه‌کانی بانگه‌وازه‌که‌ی نو‌حدا نییه‌، ته‌نها له‌ خالی پینجا نه‌بیت که‌تیشک ده‌خاته‌ سه‌ر هه‌ندیک له‌ره‌وشته‌ خراپ و به‌ده‌گانیان و داواین لی ده‌کات وازی لی به‌ینن.

۱ - سورة هود: الآية (۵۲).

۲ - سورة الشعراء: الآية (۱۳۵). سورة الأحقاف: الآية (۲۱).

۳ - سورة الشعراء: الآيات (۱۲۸-۱۳۰).

تہوری سنیہم: ہملوئیست و وہلامی گہلی عاد:

سہبارت بہہ‌لوئیستی گہلی عاد بہ‌رامبہر بہ بانگہ‌وازہ‌کھی ہود دہکریت لہم چہ‌ند خالہ‌دا کورت وکو بکریتہ‌وہ:

۱- ترسان لہ‌دہسہ‌لات وپایہ وپوست وپیگہ‌کانیان لہ‌ناو خہ‌لکیدا: بؤیہ بہ‌ہہ‌مان شیوہی گہلی نوح ئہ‌وانہی کەدژ بہ پھیامہ‌کھی ہودیش وہستانہ‌وہ ہەر سہ‌رانی دہست رپویشوی گہلی عاد بوون، ئہ‌وہتا کاتیک خوی گہ‌ورہ باسیان دہکات دہفہ‌رمویت: ﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ﴾^(۱). واتہ: سہ‌ران و دہسہ‌لاتدارانی بیباوہ‌ری گہ‌لہ‌کھی گوتیان.

بہ‌لام وکو گوتمان ئہ‌مہ ئہ‌وہ ناگہ‌پہ‌نیت کە خہ‌لکە چہ‌وساوہ وژیر دہستہ‌کە بیتاوان بوون؛ بہ‌لکو ئہ‌وانیش بہ‌ہوی پشتگیری کردنیان لہو ستہ‌مکارانہ ہہ‌مان حوکمی ئہ‌وانیان ہہ‌بوو، ہەر بؤیہ کاتیک خوی گہ‌ورہ باسی بیباوہ‌ری وکوفہ‌رہ‌کیان دہکات دہیداتہ پال ہہ‌موویان و دہفہ‌رمویت: ﴿كَذَّبَتْ عَادٌ﴾^(۲). واتہ: گہلی عاد باوہ‌ریان بہ پھیامہ‌کانی خوی گہ‌ورہ نہ‌ہینا، نیتر دہسہ‌لاتدار و بی‌دہسہ‌لات لیک جیا ناکاتہ‌وہ.

۲- شوینکە‌وتنی کوپرانہی باب و باپیران ونہ‌ریتہ دواکە‌وتوہ‌کانی کؤمہ‌لگہ‌کانیان: بؤیہ کاتیک ہود بانگی دہکردن بؤ یہ‌کتاپہ‌رستی وخوا ناسی بہ‌سہ‌رسورمانہ‌وہ دہیانگوت: ﴿قَالُوا أَجِئْنَا لِنُعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَدْرَ مَا كَانْ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾^(۳). واتہ: خوی گہ‌ورہ بؤ ئہ‌وہ توی رہوانہ کردوہ کە بہ‌تہ‌نہا ئہو بیہ‌رستین و واز لہ‌ہہ‌موو ئہو پہ‌رستراوانہی تر بہ‌ینین کە باب و باپیرانمان ہہ‌تا نیستا پہ‌رستویانن؟! - ہەرگیز شتی وا رونا‌دات- وئہ‌گہ‌ریش راست دہکەیت کە ئہ‌گہر لہ‌سہر ئہو کارہ‌مان بہ‌ر دہوام بین خوی گہ‌ورہ لہ‌ناومان دہبات، ئہ‌وہ ئیمہ ہەر بہ‌ر دہوام دہبین و تویش چیت لہ‌دہست دیت بہ‌سہ‌رمانی بیئہ. ہودیش لہ‌وہ‌لامدا بییان دہفہ‌رمویت: ﴿قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءِ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ فَانظُرُوا إِلَيَّ مَعَكُمْ مِنَ الْمُنتَظِرِينَ﴾^(۴). واتہ: ئیوہ بہم قسہ بی بنہما وبہ‌لگانہ‌تان سزای خوی گہ‌ورہ‌تان بہ‌سہر

۱ - سورة الأعراف: الآية (٦٦).

۲ - سورة القمر: الآية (٨).

۳ - سورة الأعراف: الآية (٧٠).

۴ - سورة الأعراف: الآية (٧١).

خۆتاندا هیناوه، چۆن دهمه‌ده‌مێم له‌سه‌ر کۆمه‌له‌ ناویک له‌گه‌ڵ ده‌که‌ن که به‌خۆتان و‌باب و‌پایرانتان دروستتان کردون و‌ناوتان لێ ناون خودا و‌ده‌یانپه‌رستن؟! له‌کاتی‌که‌دا خ‌وای گه‌وره‌ رینگه‌ی به‌په‌رستنی ئه‌وانه نه‌داوه و‌پێش‌ی رازی نییه، بۆیه چاوه‌پ‌روانی سزای خ‌وای گه‌وره‌ بن و‌منیش له‌گه‌ڵ ئیوه چاوه‌پ‌روانم.

هود ده‌یزانی له‌ده‌رئه‌نجامی ئەم لوتبه‌رزی و‌سه‌رسه‌ختیه‌یان سزای خ‌وای گه‌وره‌ زۆر نزیکه لێ‌یان‌ه‌وه؛ بۆیه که‌باسی ده‌کات ئه‌وه‌نده دانیاییه له‌هاتن و‌نزیکیه‌که‌ی وه‌ک رابوردویه‌ک باسی ده‌کات نه‌ک داها‌توو.

وه‌باش‌یش ده‌یزانی ئه‌و خودایانه‌ی ئه‌وان ده‌یانپه‌رستن هه‌چیان بۆ خ‌ویشیان له‌ده‌ست نایه‌ت نه‌ک بۆ ئه‌مان، وه‌ له‌بری ئه‌وه‌ی ئه‌وانه به‌رنامه‌ بۆ ژیا‌نی ئه‌مان دا‌پ‌رێژن، به‌پێچه‌وانه‌وه ئه‌مان خ‌وایان به‌رنامه‌یان بۆ شیوازی په‌رستنی ئه‌وان دا‌ده‌رشت.

۳- لوتبه‌رزی و‌خۆبه‌زلزانی تا ئه‌و ئاسته‌ی که‌ پێیان وابوو هه‌چ هه‌یزیک نییه بتوانی‌ت به‌ره‌نگاری ئه‌وان ببیته‌وه و‌له‌ناویان ببات؛ بۆیه کاتی‌که‌ هود هه‌ره‌شه‌ی ئه‌وه‌ی لێ‌ده‌کردن که ئه‌گه‌ر به‌رده‌وام بن له‌سه‌ر بێ‌باوه‌ری خ‌وایان گه‌وره له‌ناویان ده‌بات، به‌و په‌ری له‌خ‌وایای بوونه‌وه ده‌یانگوت: ﴿مَنْ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ﴾^(۱). واته: کێ له ئیمه به‌هه‌یزتر و‌به‌توانا تره، تا بتوانی‌ت سزایان بدات و‌تۆ له‌مان لێ‌بکاته‌وه؟! خ‌وای گه‌وره ده‌پرسیت: ئایا ئه‌وانه نابینن ئه‌و خ‌وایه‌ی که ئه‌وانی دروستکردوه له‌نه‌بوو له‌وان به‌توانا‌تر و‌به‌ده‌سه‌لات‌تره؟! به‌لام ئه‌وانه به‌د نمه‌ک و‌بێ وه‌فا بوون له به‌رام‌به‌ر به‌خشه‌کانی خ‌وای گه‌وره و‌باوه‌ریان به‌ به‌لگه و‌په‌یامه‌کانی نه‌ده‌هه‌ینا.

۴- تاوانبارکردنی هود به‌وه‌ی که‌سیکی شیته و‌عه‌ق‌لی له‌ده‌ست داوه: ئه‌مه‌یش تۆمه‌تیکی تر بوو که بێ‌باوه‌ران بۆ هودیان هه‌ل‌ده‌به‌ست تا خه‌لکی باوه‌ری پێ نه‌هه‌ینن، بۆیه به‌هودیان ده‌گوت: ﴿إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْرَابًا بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ﴾^(۲). واته: ئیمه پیمان وایه که هه‌ندی‌که له‌خ‌واکانمان له‌سزای ئه‌و قسانه‌دا ئاویان به‌سه‌ر هه‌یناویت و‌تیکیان داویت.

۱ - سورة فصلت: الآية (۱۵).

۲ - سورة هود: الآية (۵۴).

۵- تاوانبارکردنی هود به‌وهی که‌سیکی ده‌سته‌وسانه و جگه له‌قسه هیچی پی ناکریت و هیچی شی له‌ده‌ست نایه: سه‌رانی گه‌لی هود پی‌یان وابوو کاتیک هود ده‌لایت پیغه‌مبه‌رم، ده‌بیت هه‌رچی ئەوان داوای ده‌که‌ن بۆیان جیبه‌جی بکات، خو ئەگه‌ر نه‌یکرد ئەوه دیاره که‌سیکی درۆزن و ده‌سته‌وسانه؛ بۆیه به‌هودیان ده‌گوت: ﴿قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ﴾^(۱). واته: گوتیان ئەی هود تو پیاویکی بی ده‌سه‌لایت و هیج موعجیزه و به‌لگه‌یه‌کت پی نییه له‌سه‌ر ئەوهی که پیغه‌مبه‌ریت، وئی‌مه‌یش ته‌نها به‌قسه‌ی تو ده‌ست له‌خواکانی خو‌مان هه‌لناگرین، و باوهر به‌تو ناهینین.

هه‌رچه‌نده ئەوان درۆیان ده‌کرد که ده‌یانگوت هیج موعجیزه و به‌لگه‌یه‌کت نییه؛ چونکه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَتِلْكَ آيَاتُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا رُسُلَهُمْ وَأَتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ﴾^(۲). واته: ئەوه‌تا گه‌لی عادی‌ش باوهریان به‌موعجیزه و به‌لگه‌کانی خوای گه‌وره نه‌هینا و به‌گوئی پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان نه‌کرد و شوین قسه‌ی خه‌لکانی سه‌ته‌مکار و سه‌رسه‌خت که‌وتن. وه پیغه‌مبه‌ری خوایش ﷺ ده‌فه‌رمویت: ﴿مَا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا قَدْ أُعْطِيَ مِنَ الْآيَاتِ مَا مِثْلُهُ آمَنَ عَلَيْهِ الْبَشَرُ﴾^(۳). واته: هیج پیغه‌مبه‌ریک نییه ئیلا خوای گه‌وره بای ئه‌وه‌نده‌به‌لگه و موعجیزه پیداوه که خه‌لکی باوهری پی به‌ینن.

به‌لام گرفتگی گه‌لی هود له‌وه‌دا بوو ده‌یانویست موعجیزه‌کانی هود له‌سه‌ر خواستی ئەوان بیت و هه‌رچی ئەوان داوای ده‌که‌ن راسته‌وخو بۆیان جیبه‌جی بکات، بۆیه که هودیش بۆی نه‌ده‌کردن و وه‌لامی نه‌ده‌دانه‌وه ده‌یانگوت تو هیجت پی ناکریت.

۶- تاوانبارکردنی هود به‌وهی پیاویکی ساویلکه و درۆزنه: هه‌موو بی‌باوه‌ران ئەو گرفته‌یان له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌رانیان بو دروست بووه، که باوهریان نه‌کردوه خوا به‌مروڤیکی وه‌کو خویندا په‌یامه‌کانی خوینان بو ره‌وانه بکات؛ بۆیه هه‌ر پیغه‌مبه‌ریک ئەمه‌ی به‌گه‌له‌که‌ی گوتبیت په‌کسه‌ر تۆمه‌تبار کراوه به‌وهی که‌سیکی درۆزنه؛ چونکه ئەوان پی‌یان وابوو ئەگه‌ر خوای گه‌وره بیویسته‌تایه په‌یامی خو‌ی ئاراسته‌ی ئەوان بکات ئەوه به‌فه‌ریشته‌یه‌کدا بۆی ره‌وانه ده‌کردن؛ بۆیه گه‌لی هودیش ده‌یانگوت: ﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا

۱ - سورة هود: الآية (۵۲).

۲ - سورة هود: الآية (۵۹).

۳ - مسلم، صحیح مسلم، ج، ۱، رقم الحدیث (۴۰۲)، ص ۹۲.

مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١﴾. واته: سه‌رانی بیباوه‌ری گه‌له‌که‌ی هود ده‌یانگوت: ئی‌مه‌ ده‌بینین تۆ پیاویکی ساویلکه‌ وگ‌یلیت- وشایه‌نی ئەوه‌ نیت ب‌بیه‌ پیغه‌مبه‌ر- و‌د‌ل‌ن‌یا‌ی‌ش‌ین له‌وه‌ی درۆ به‌ده‌م خ‌و‌ای گ‌ه‌وره‌وه‌وه‌ ده‌که‌یت که ده‌ل‌ی‌ت منی بۆ لای ئیوه‌ ره‌وانه‌ کردوه‌.

له‌به‌رامبه‌ر ئەم هه‌موو بی‌پ‌ر‌ی‌زی و‌سو‌ک‌ایه‌ت‌یا‌نه‌یا‌ندا و‌له‌ک‌ات‌ی‌ک‌دا ه‌ود باش ده‌زان‌ی‌ت که ئەوان له‌هه‌موو که‌س گ‌ی‌ل تر و‌نه‌زان ترن؛ به‌لام دانابه‌ز‌ی‌ته ئاستی ئەوان و‌له‌وه‌لام‌دا و‌به‌زمان‌ی‌کی زۆر شیرین پ‌ی‌یا‌ن ده‌فه‌رم‌و‌یت: ﴿قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ﴾ (٢). واته: ئە‌ی گ‌ه‌له‌که‌م من که‌س‌ی‌کی گ‌ی‌ل و‌ساویلکه‌ نیم به‌ل‌کو من په‌یا‌مه‌به‌ری په‌روه‌رد‌گ‌اری جی‌ه‌ان‌یا‌نم بۆ لای ئی‌وه‌ و‌ د‌ل‌س‌ۆ‌زانه‌ و‌ر‌اس‌ت‌گ‌ۆ‌یا‌نه په‌یا‌مه‌کانی خ‌و‌ای گ‌ه‌وره‌تان پ‌ی‌ ر‌اده‌گ‌ه‌یه‌نم. د‌واتر بۆ ر‌و‌ون‌ک‌رد‌نه‌وی ئەو ت‌ی‌ر‌وان‌ی‌نه نا به‌ج‌ی‌یه‌یا‌ن پ‌ی‌یا‌ن ده‌فه‌رم‌و‌یت: ﴿أَوْ عَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ﴾ (٣). واته: ئە‌وه‌تان به‌لاوه‌ سه‌یره و‌ته‌نها ر‌ه‌خ‌نه‌تان ئە‌وه‌یه که خ‌و‌ای گ‌ه‌وره‌ په‌یا‌مه‌کانی خ‌ۆی به‌پ‌یا‌وی‌کی و‌ه‌کو خ‌ۆ‌تان‌دا ره‌وانه‌ کردوه‌ تا ئا‌گ‌اد‌ارتان ب‌ک‌اته‌وه‌!!!

ئ‌مه‌ هه‌موو ئەو هه‌ل‌و‌ی‌ست و‌به‌ل‌گ‌انه بوون که‌گ‌ه‌لی عاد و‌ه‌لام‌ی په‌یا‌می پیغه‌مبه‌ر ه‌ود‌یا‌ن پ‌ی‌ ده‌دا‌یه‌وه‌ و‌ وه‌ک ده‌بینین ئە‌مان‌یش ه‌ی‌ج ر‌ه‌خ‌نه‌یه‌کی با‌به‌ت‌ی‌یا‌نه‌یا‌ن له‌ په‌یا‌مه‌که‌ی ه‌ود نه‌بووه‌ و‌هه‌موو ر‌ه‌خ‌نه‌کان‌یا‌ن خ‌ۆی له‌قه‌سه‌ی نا‌ش‌ی‌ر‌ین و‌سو‌ک‌ایه‌تی پ‌ی‌ک‌رد‌ن و‌هه‌ند‌ی‌ک ش‌تی لاوه‌کی و‌ شه‌خ‌س‌یدا ب‌ی‌نی‌وه‌ته‌وه‌ و‌ه‌ی‌ج‌ی تر.

١ - سورة الأعراف: الآية (٦٦).

٢ - سورة الأعراف: الآيات (٦٧ - ٦٨).

٣ - سورة الأعراف: الآية (٦٩).

ته‌وه‌ری چواره‌م: دوا هه‌لویستی گه‌لی عاد وتۆله‌ وسزای خ‌وای گه‌وره:

دوا هه‌لویستی گه‌لی عاد بریتی بوو له‌سووربوون له‌سه‌ر بی‌باوه‌ری و به‌گژاچونه‌وه‌ی هود وهه‌وله‌کانی له‌پیناو باوه‌ره‌ینانی نه‌واندا، قورئانی پیروژ له‌چهند دیمه‌نیکدا دوا هه‌لویسته‌کانی گه‌لی عادمان بو وینا ده‌کات وده‌فه‌رمویت: ﴿قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعِظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ إِنَّ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ﴾^(۱). واته: گوتیان چیت‌ر خ‌وت هیلاک مه‌که چونکه نامۆزگاریمان بکه‌یت یان نا به‌لامانه‌وه چون یه‌که وئیمه به‌گویت ناکه‌یت وباوه‌رت پی‌ناهی‌نین وئه‌وه‌یش که ئیمه‌ی له‌سه‌رین - له‌په‌رستنی نه‌وبتانه ودروستکردنی نه‌و کۆشک وته‌لارانه وستهم وتۆله‌ به‌تین وبه‌قینانه- ئه‌مه ره‌وشتی باب وباپیرانمانه وهه‌رگیز ده‌ستبه‌رداریان نابین وسزایش نادریین له‌سه‌ریان. له ئایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رمویت: ﴿قَالُوا أَجِئْنَا لِنَتَأَفَّكُنَا عَنْ آلِهَتِنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾^(۲). واته: گوتیان تۆ بو ئه‌وه هاتویت که ئیمه له‌خواکانمان بکه‌یت- وئیمه‌یش هه‌رگیز به‌گویت ناکه‌یت- جا نه‌گه‌ر راست ده‌که‌یت وپیغه‌مبه‌ریت چیت پی‌ده‌کریت له‌سزای خ‌وای گه‌وره به‌سه‌رمانی بی‌نه.

ه‌ودیش له‌وه‌لامی ئه‌وه‌ی که داوای سزای خ‌وای گه‌وره‌ی لی‌ده‌که‌ن پی‌یان ده‌فه‌رمویت: ﴿قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ﴾^(۳). واته: خ‌وای گه‌وره به‌ته‌نها خ‌وی ده‌زانیت که که‌ی وچۆن سزاتان ده‌دات، من ته‌نها ئه‌وه‌نده‌م له‌سه‌ره که‌په‌یامه‌کانی نه‌وتان پی‌رابگه‌یه‌نم؛ به‌لام من ده‌بینم ئیوه خه‌لکانیکی زۆر نه‌فامن که له‌بری ئه‌وه‌ی باوه‌ر به‌ینن په‌له له‌هاتنی سزای خ‌وای گه‌وره ده‌که‌ن.

له‌کۆتاییدا و پاش ئه‌وه‌ی هود له‌باوه‌ره‌ینانی گه‌له‌که‌ی بی‌هیوا ده‌بیت، له‌دوا قسه ودا په‌یامیدا پی‌یان ده‌فه‌رمویت: ﴿قَالَ إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ وَاشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ مِنْ دُونِهِ فَعِيدُونِي جَمِيعاً ثُمَّ لَا تُنظِرُونَ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾^(۴). واته: فه‌رمووی من خواتان لی‌به‌شایه‌ت ده‌گرم وخ‌وشتان

۱ - سورة الشعراء: الآيات (۱۳۶-۱۳۸).

۲ - سورة الأحقاف: الآية (۲۲).

۳ - سورة الأحقاف: الآية (۲۳).

۴ - سورة هود: الآيات (۵۴-۵۶).

شایه‌تن که‌من – په‌یامه‌کانی خوی گه‌وره‌م پی‌ راگه‌یان‌دون و نه‌ستۆ پاکم له‌و بت و بیباوم‌پییانه‌ی که‌ کردوتان، وه‌ من جگه‌ له‌خوی گه‌وره - حیساب نه‌بۆ خۆتان ونه‌بۆ خواکانتان ناکه‌م و- هه‌رچیتان دژ به‌من له‌ده‌ست دیت بی‌ منته‌ بن و به‌بی دوو دلی نه‌نجامی بدن، من په‌نام به‌خوی گه‌وره‌ی خۆم و ئیوه‌یش گرتوه، نه‌و خوییه‌ی که‌ زینده‌وره‌یک له‌و بوونه‌وره‌دا نییه‌ ئیلا چاره‌نووسی به‌ده‌ستی نه‌وه‌و و ئیوه‌یش چهند خۆتان به‌گه‌وره‌ بزانه‌ن له‌ناست ده‌سه‌لاتی په‌روه‌ردگاری من ته‌نها زینده‌وره‌یکن وه‌یچی ترنا- و به‌ته‌نها ریگه‌ وریبازی په‌روه‌ردگاری من راسته‌.

به‌ریزان سه‌رنج بدن نه‌م قسانه‌ی هود عیززه‌ت و غیره‌تی لی‌ ده‌باریت و نه‌وه‌ ده‌ده‌خات که‌ چهند وه‌خته‌ به‌زمانی شیرین قسه‌یان له‌گه‌ل ده‌کات له‌به‌ر بی‌ غیره‌تی نییه‌؛ به‌لکو ته‌نها له‌به‌ر به‌رژه‌وه‌ندی بانگه‌وازه‌که‌ی و له‌خه‌می نه‌واندا بووه‌؛ به‌لام دواتر که‌ بۆی ده‌رکه‌وتوه‌ نه‌وانه‌ هه‌ر مل ناده‌ن و سه‌رکیشی ده‌که‌ن، ئابه‌و زوبانه‌ پر له‌غیره‌ت و عیزه‌تی نه‌فسه‌وه‌ قسه‌ی له‌گه‌ل کردون و بی‌ باکی خۆی نیشان داون.

له‌پاش کۆتاییه‌تانی هه‌وله‌کانی هود و گه‌یشتینی بانگه‌وازه‌که‌ی به‌بنه‌ست، نه‌وجا خوی گه‌وره‌ سزای خۆی له‌و گه‌له‌ سه‌تمکاره‌ ده‌خاته‌ کار و به‌هه‌مان ده‌ردی گه‌لی نوح قات و قریان ده‌کات.

پیشه‌وا نه‌حمه‌د له‌ موسنه‌ده‌که‌یدا فه‌رموده‌یه‌که‌مان ده‌رباره‌ی دوا رۆژه‌کانی گه‌لی عاد بۆ ده‌گیرپه‌توه‌ و ده‌لێت: جارێکیان پیاویک دیته‌ خزمه‌ت پئغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و ده‌لێت: نه‌ی پئغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌گیرپه‌توه‌ خوی گه‌وره‌ – کاتیک ویستی گه‌لی عاد له‌ناو ببات- ماوه‌یه‌کی زۆر بارانی لی‌ گرتنه‌وه‌، تا هانایان برد بۆ پیاویکیان که‌ ناوی قه‌یل بوو، داوایان لیکرد که‌ برپاته‌ لای که‌عه‌به‌ وله‌وی پیاوپه‌توه‌ به‌لکو خوی گه‌وره‌ بارانیان بۆ ببارینیت – نه‌مه‌یش به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ نه‌وه‌ی که‌ نه‌مانه‌ باوه‌ریان به‌خوا هه‌بووه‌ به‌لام په‌کتا په‌رست نه‌بوون- نه‌ویش که‌ ده‌روات له‌سه‌ر رپی‌ خۆی لاده‌داته‌ لای پیاویک که‌ ناوی موعاویه‌ی کوری به‌که‌ر و که‌سیکی خانه‌دان و ده‌سترپۆشتوو ده‌بیت و یه‌ک مانگ نوینه‌ره‌که‌ی عاد لای خۆی گل ده‌داته‌وه‌ و خزمه‌تیکی زۆری ده‌کات و هه‌موو رۆژیک می‌زی خواردنه‌وه‌ی بۆ ده‌رازیینیتوه‌ و دوو که‌نیزه‌کی ده‌بیت گۆرانی بۆ ده‌لێن و سه‌مای بۆ ده‌که‌ن و نه‌وه‌ندی

خزمت ده‌کن له‌بیری ده‌چیته‌وه که‌بوچی هاتوو، تا وای لی دیت موعاویه می‌وانداریه‌که‌ی له‌سهر قورس ده‌بیت؛ بویه ژیرانه که‌نیزه‌که‌کانی راده‌سپیریت که له‌رپگه‌ی گۆرانییه‌وه تیی بگه‌یه‌نین که نه‌و بو نه‌م به‌زمه نه‌هاتوو که‌لیره پال بداته‌وه ونا‌به‌م شیومه بخوات وبخواته‌وه ورا‌بویریت، نه‌م گه‌لیک هه‌یه چاوه‌رپی ده‌کات، نیواره نافرته‌کان به‌گۆرانییه‌وه نه‌وه دده‌ن به‌گو‌ییدا، نه‌وجا کابرا دیته‌وه خه‌یالی که‌نه‌م بوچی هاتوو وده‌چیته لای جیاکانی مه‌هره وهاوار ده‌کات وده‌لیت: خوی گه‌وره تو خۆت با‌شتر ده‌زانیت من نه‌هاتومه‌ته ئیره تا چاره‌سه‌ری نه‌خۆشیک بکه‌م، یان زیندانییه‌ک ئازاد بکه‌م، خوی گه‌وره نه‌و باران وبه‌ره‌که‌ته‌ی که بو عادت ده‌باراند بۆیان ببارینه‌وه، له‌و کاتانه‌دا کۆمه‌لیک هه‌وری ره‌ش به‌ری ئاسمان ده‌گرن وله‌ناو هه‌وره‌که‌وه بانگ له‌قه‌یل ده‌کریت: کام هه‌وره‌یانته ده‌ویت بو عاد نه‌وه‌یان هه‌لبژیره، نه‌ویش نامازه به‌هه‌ورپکی ره‌شیان ده‌کات- که به‌گومانی خوی له‌هه‌موویان زیاتر بارانی پئوه‌یه- له‌ناو هه‌وره‌که‌وه ده‌نگیک بانگی ده‌کات وپیی ده‌لیت: نه‌و هه‌وره بو تو که با وئاگری سوتینه‌ری پئوه‌یه وه‌موو گه‌لی عاد له‌ناو ده‌بات ورپشه کیش ده‌کات. دواتر پیاوه‌که ده‌لیت: - نه‌ی پئغه‌مبه‌ری خوا ﷺ - نه‌وه‌ی من بیستومه هه‌ر هینده‌ی ده‌می نه‌و مستیله‌یه‌ی په‌نجه‌م خوی گه‌وره ده‌رگای بای لیکردونه‌ته‌وه، وئا به‌و شیوه‌یه‌گه‌لی عاد یی قر کردوه^(۱).

خوی گه‌وره‌یش له‌قورئاندا باسی دواساته‌کانی نه‌و دیمه‌نه‌مان بو ده‌کات وده‌فه‌رمویت: ﴿قَلَمًا رَأَوْهٗ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّمْطَرُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾^(۲). واته: کاتیک سزای خوی گه‌وره‌یان لی که‌وته کار بینیان هه‌ورپک وه‌ک تارماییه‌کی ره‌شی گه‌وره رووی ئاسمانی گرتوه ورووه و شیو و دو‌له‌کانی نه‌وان دیت، - که‌بینیان دلیان خۆش بوو له‌ماله‌کانیان هاتنه‌ دهره‌وه وبه‌ره‌و پيشوازی هه‌وره‌که‌ چوون و- گوتیان: نه‌و تارماییه‌ هه‌وره وبارانی پئیه وزه‌وی وکانییه‌کانمان ده‌ژیی‌نیته‌وه، هودیش له‌وه‌لامدا فه‌رمووی: نه‌خیر نه‌وه هه‌وری باران نییه؛ به‌لکو نه‌وه نه‌و سزایه‌یه که په‌له‌ی هاتنیتان ده‌کرد، نه‌وه بایه‌که سزایه‌که‌ی توندی پر له‌نازاری پئوه‌یه.

۱ - الإمام أحمد، المسند، ج ۳، رقم الحديث (۱۵۹۹۶). وقال شعيب الأرنؤوط في تخريجه: إسناده حسن، ص ۴۸۲.

۲ - سورة الأحقاف: الآية (۲۴).

به‌پیزان: مه‌گه‌ر خوی گه‌وره به‌ته‌نھا خوی بزانیٔت نه‌و بایه چی وچون بووه ووهک خوی دده‌فرمویت: ﴿كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَدَابِي وَنَذْرِي﴾^(۱). واته: گه‌لی عاد باوه‌ریان به‌ په‌یام وپیغه‌مبه‌ره‌که‌ی نئمه‌ نه‌هینا، نه‌وجا نئمه‌ چ سزا و به‌لایه‌کمان بؤ ناردن و به‌سه‌ر هینان!!
دواتر خوی گه‌وره له‌هه‌ندیك نایه‌تی تردا نامازه به‌ورده‌کاریه‌کانی سیفه‌ته‌کانی نه‌و سزایه ده‌کات، که‌بایه‌ک بووه لیوان لیو بووه له‌ سزا وپینج سیفه‌تی کاولکاری هه‌بووه نه‌وانیش: (تدمیر، صرصر، عقیم، صاعقه، عاتیه) یه:

بؤ نموونه له‌سورته‌ی نه‌حقافدا به‌ (تدمیر) وه‌سفی ده‌کات وده‌فرمویت: ﴿تَدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَىٰ إِلَّا مَسَاكِنُهُمْ كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ﴾^(۲). واته: به‌فه‌رمانی خوی گه‌وره نه‌و بایه له‌هه‌رچی بدایه تیکی ده‌شکاند وته‌فر وتونای ده‌کرد تاوای لی‌کردن که جگه له‌ خانوو ماله‌کانیان زینده‌وه‌ریکت له‌شاره‌که‌یاندا به‌رچاو نه‌ده‌که‌وت، وئابووه شیوه‌یه سزای تاوانباران دده‌دین.

دیاره نه‌مه قوئاغی یه‌که‌می هاتنی سزاکه‌یه که باکه هاتووه خوئل ولمیکی زوری بیابانی له‌گه‌ل خوی هیناوه وگردویتی به‌سه‌ریانا تاوای لی‌هاتوه هه‌موویان هه‌ر به‌زیندووی بوون به‌ژیر خوئه‌وه، و خوئه‌که تاساندوونی.

له‌شوینیکی تر وله‌قوئاغیکی تری سزاکه‌دا خوی گه‌وره به‌ (صرصر) وه‌سفی باکه ده‌کات وده‌فرمویت: ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَّحْسَاتٍ لِّنَذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ﴾^(۳). واته: نئمه بؤ ماوه‌ی چه‌ند رۆژیک بایه‌کی ساردمان بؤ ناردن - که ریزه‌ی سارديه‌که‌ی ده‌گه‌یشته پله‌ی سوتان وپه‌شکردنه‌وه‌ی ئیسکه‌کانیان- وله‌هه‌مان کاتدا لوره‌یه‌کی سامناکیشی هه‌بوو، تا هه‌ر له‌ودنیا نازار وئه‌شکه‌نجه‌ی رسواییان پی‌ بجیژین و نازار وئه‌شکه‌نجه‌ی دواروژیشیان ریسواکارانه تر ده‌بیت وکه‌سیش نییه بتوانیت سزای خویان لی گل بداته‌وه، یان له‌سه‌ریان سووک بکات.

۱ - سورة القمر: الآية (۱۸).

۲ - سورة الأحقاف: الآية (۲۵).

۳ - سورة فصلت: الآية (۱۶).

وه ددغه‌رمویت: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمِ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُّنْقَعِرٍ﴾^(۱). واته: ئیمه له‌روژیکه پر له‌نه‌گبه‌تی ونه‌هامه‌تیدا بایه‌کی ساردمان بو ناردن که لوره‌یه‌کی سامناکی هه‌بوو ونه‌وه‌نده توند بوو که لئی ددان ده‌بیردن به‌ناسماندا وپاشان فرپی ددانه خواره‌وه وه‌موو ناسک وه‌ناویان ددرده‌په‌پیه دهره‌وه و وه‌کو قه‌دی خورمای هه‌لکه‌ندرایی هه‌لکۆلراوی لیده‌کردن. دیاره له‌م قوناغه‌دا باکه جاریکی تر له‌ژی‌ر خو‌له‌که‌وه هه‌لیگرتوون وبردوونی به‌ناسماندا، ودواتر له‌به‌رزاییه‌کی زۆره‌وه به‌ری داونه‌ته‌وه، تا به‌و شیوه‌یه‌ی لیکردن که نایه‌ته‌که باسی ده‌کات.

له‌سورته‌ی زاریاتیشدا به (عقیم) ناوی ده‌بات وده‌فه‌رمویت: ﴿إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ مَا تَذُرُّ مِنْ شَيْءٍ أَنْتَ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْتَهُ كَالرَّمِيمِ﴾^(۲). واته: ئیمه بایه‌کی بی‌خیری له‌ناوبه‌رمان بو ناردن که له‌هه‌رچی بدایه له‌ت وپه‌تی ده‌کرد وبی‌که‌لکی ده‌کرد.

له‌سورته‌ی فوصصیله‌تدا به (صاعقه) ناوی ده‌بات وده‌فه‌رمویت: ﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِّثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثُمُودٍ﴾^(۳). واته: ئه‌ی موحه‌ممه‌د نه‌گه‌ر ئه‌وانه پشتیان هه‌لکرد وبه‌ده‌م بانگه‌وازه‌که‌ته‌وه نه‌هاتن، ئه‌وه پێیان بلی: من له‌سزای خوای گه‌وره ناگادارم کردونه‌ته‌وه که بروسکه‌په‌کی وه‌کو بروسکه‌که‌ی گه‌لی عاد یان شه‌مودتان بو ره‌وانه بکات. ئه‌مه‌یش ئه‌وه ددرده‌خات که ئه‌وبایه هه‌ور وبروسکه‌ی سامناکیشی له‌گه‌ل بووه.

له‌سورته‌ی حاقله‌دا خوای گه‌وره به (عاتیه) ناوی ده‌بات وده‌فه‌رمویت: ﴿وَأَمَّا عَادُ فَاهْتَكَمُوا بِرِيحِ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَتَمَائِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ﴾^(۴). واته: سه‌بارمت به‌گه‌لی عادیش به‌بایه‌کی ساردی توند و سه‌خت و سه‌خت و سنوورشکین له‌ناومان بردن، که چه‌وت شه‌و وه‌هشت رۆژ به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ریان، تا وای له‌دانیشتوانی ئه‌و شاره‌کرد ده‌تگوت قه‌دی خورمان هه‌لکیشراو وه‌فری دراوان.

۱ - سورة القمر: الآيات (۱۹-۲۰).

۲ - سورة الذاريات: الآيات (۴۱-۴۲).

۳ - سورة فصلت: الآية (۱۳).

۴ - سورة الحاقة: الآيات (۶-۷).

پیغه‌مبه‌ری خوایش ﷺ له فه‌رمووده‌یه‌کدا وله وه‌سفی ئه‌و بایه‌ی که گه‌لی عادی له‌ناو بردوه وده‌فه‌رموویت: **{أَهْلِكْتَ عَادَ بِالذَّبُورِ}** ^(۱). واته: خوای گه‌وره عادی به‌بایه‌ک له‌ناو برد که - له‌به‌شی رۆژناوای مه‌که‌هوه هه‌لده‌کات- وپیی ده‌گوتریت ده‌ببور.

له‌زیر رۆشنایی ئه‌م ده‌قانه‌دا بۆمان ده‌رده‌که‌وویت که ئه‌و بایه‌ گه‌رده‌لولیکی وپیرانکاری، توندی، زۆر ساردی، تیکه‌ل به‌ بروسکه وده‌نگیکی گه‌وره بووه و بۆماوه‌ی حه‌وت شه‌و وه‌هشت رۆژ به‌رده‌وام بووه له‌سه‌ریان وله‌چه‌ند قۆناغی‌کدا وبه‌ ئازار وئه‌شکه‌نجه‌یه‌کی زۆره‌وه له‌بنی هیناون وله‌ناوی بردوون.

به‌لام هود ویاوه‌رانی ئه‌وانه خوای گه‌وره به‌ویستی خوی رزگاری کردون و بچوکترین ناره‌حه‌تی ئه‌و سزایه‌یان نه‌بینیوه، ئیتر شیوازی ئه‌و رزگارکردنه چۆن بووه مه‌گه‌ر هه‌ر خوای گه‌وره بۆ خوی بیزانیت، ئه‌وه‌تا خوای گه‌وره له‌ قورنانه‌دا ده‌رباره‌ی رزگارکردنی ئه‌وان له‌سورته‌ی هودا ده‌فه‌رموویت: **{وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَا هُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ}** ^(۲). واته: کاتیک سزا وبه‌لای ئیمه له‌گه‌لی عاد که‌وته کار به‌سۆز وبه‌زه‌یی خۆمان هود ویاوه‌ردارانی هاوه‌لیمان رزگارکرد وله‌و ئازار وئه‌شکه‌نجه‌ سه‌خته ده‌ربازمان کردن.

له‌سورته‌ی ئه‌عرافیشدا و هه‌ر ده‌رباره‌ی رزگارکردنی هود و هاوه‌لانی خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: **{فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ}** ^(۳). واته: ئیمه به‌سۆز وبه‌زه‌یی خۆمان هود ویاوه‌ردارانی هاوه‌لیمان رزگار کرد وئه‌وانه‌مان قهر کرد که‌باوه‌رپیان به‌فه‌رمووده وبه‌لگه‌کانی ئیمه نه‌بوو، ئه‌وانه باوه‌ردار نه‌بوون.

سه‌ره‌رای ئه‌و سزا جه‌سته‌یه‌یه سه‌خته‌یش خوای گه‌وره سزایه‌کی تری رۆحی سه‌ختریان ده‌دات وده‌فه‌رموویت: **{وَأَتَّبِعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لِّعَادٍ قَوْمِ هُودٍ}** ^(۴). واته: هه‌ر له‌ دونیا وله‌پاش له‌ناو بردنیشیان به‌ر نه‌فه‌رتی

۱ - البخاري، صحيح البخاري، ج ۲، رقم الحديث (۱۰۲۵)، ص ۳۳. مسلم، صحيح مسلم، ج ۳، رقم الحديث (۲۱۲۴)، ص ۲۷.

۲ - سورة هود: الآية (۵۸).

۳ - سورة الأعراف: الآية (۷۲).

۴ - سورة هود: الآية (۶۰).

خوای گه‌وره و فریشته‌کان وه‌موو ئوممه‌تانی پاش خو‌یان که‌وتن وله دواروژیشدا به‌هه‌مان شیوه به‌نه‌فره‌ت ده‌بن؛ چونکه گه‌لی عاد باوه‌ریان به په‌روه‌ردگاری خو‌یان نه‌هینا؛ بویه دووری و نه‌فره‌ت بۆگه‌لی عادی گه‌لی هود.

کاتیکیش خوای گه‌وره به‌سه‌ره‌اته‌که‌یان بۆ قوره‌یش و ئیمه ده‌گی‌رپه‌ته‌وه ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿وَلَقَدْ مَكَنَّاهُمْ فِيمَا إِنْ مَكَنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾^(۱).

واته: هیز و ده‌سه‌لات و توانایه‌ک که به ئه‌وانمان دابوو به ئیوه‌مان نه‌داوه، توانای بیستن و بینین و ژیری و زانینیشمان پی دابوون؛ به‌لام ئه‌وانه باوه‌ریان به‌په‌یام و پیغهمبه‌ر و به‌لگه‌کانی خوای گه‌وره نه‌هینا و سوودیان له و توانای بیستن و بینین و ژیری به‌بینی و بۆ کاری چاکه به‌کاریان نه‌هینا، تا ئه‌و سزایه‌ی گالته‌یان پی ده‌کرد قری کردن وله‌ناوی بردن.

سزای گه‌لی عاد ئه‌وه‌نده سه‌خت و به‌تین بوو پیغهمبه‌ری خوا ﷺ له‌سه‌رده‌می خویدا

و پاش ئه‌و هه‌موو ماوه‌یه، کاتیکی هه‌ور یان بای ده‌بینی له‌ترسان ره‌نگی تیک ده‌چوو، و ته‌رسیکی زوری لیده‌نیشت تا باران نه‌بارایه یان باکه نه‌وه‌ستایه ه‌یور نه‌ده‌به‌وه، خاتوو عایشه له‌فه‌رمووده‌یه‌کدا بۆمان ده‌گی‌رپه‌ته‌وه و ده‌فه‌رمو‌یت: (كَانَ إِذَا رَأَىٰ عَيْمًا أَوْ رِيحًا عُرِفَ ذَلِكَ فِي وَجْهِهِ. فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَرَى النَّاسَ إِذَا رَأُوا الْعَيْمَ فَرَحُوا. رَجَاءَ أَنْ يَكُونَ فِيهِ الْمَطَرُ، وَأَرَاكَ إِذَا رَأَيْتَهُ عَرَفْتُمْ فِي وَجْهِكَ الْكِرَاهِيَةَ؟! قَالَتْ: فَقَالَ: {يَا عَائِشَةُ مَا يُؤْمِنُنِي أَنْ يَكُونَ فِيهِ عَذَابٌ؟! قَدْ عَذَّبَ قَوْمٌ بِالرَّيْحِ، وَقَدْ رَأَى قَوْمٌ الْعَذَابَ فَقَالُوا: ﴿هَذَا عَارِضٌ مُّمْطِرُنَا﴾..^(۲) واته:

واته: کاتیکی پیغهمبه‌ری خوا ﷺ با یان هه‌وری ده‌بینی به‌شیوه‌یه‌ک ترسی لی ده‌نیشت و ره‌نگی ده‌گورپا که به‌ده‌موچاوییه‌وه دیار بوو. منیش پیم گوت: ئه‌ی پیغهمبه‌ری خوا ﷺ من ده‌بینم خه‌لکی که هه‌ور ده‌بینن دلخوش ده‌بن، به‌هیوای ئه‌وه‌ی که بارانیان بۆ بباریت، به‌لام من ده‌بینم که تۆ هه‌ور ده‌بینیت به‌ده‌موچاوتدا دیاره که نارچه‌ت ده‌بیت. پیغهمبه‌ری خوا ﷺ له وه‌لامدا فه‌رمو‌وی: ئه‌ی عایشه چی دلنیام بکاته‌وه له‌وه‌ی که ئه‌و

۱ - سورة الأحقاف: الآية (۲۶).

۲ - مسلم، صحیح مسلم، ج ۲، رقم الحدیث (۲۱۲۳)، ص ۲۶.

هه‌وره یان بایه سزای خوای گه‌وره نییه؟! چونکه خوای گه‌وره گه‌لیکی به با سزا داوه
وله‌ناو برده وئهو گه‌له‌پیش که نازار وئه‌شکه‌نجه‌ی خوای گه‌وره‌یان بینی له دووره‌وه وایان
ده‌زانی هه‌وری بارانه وگوتیان: ئه‌و هه‌وره بارانمان بۆ ده‌بارینیت.

زانایان ده‌فه‌رموون هود پاش له‌ناو‌چوونی گه‌له‌که‌ی سه‌د وپه‌نجا سال ژیاوه وپاشان
کوچی دوا‌یی کرده^(۱).

به‌م شیویه‌ه وله‌فۆناغیکی تری ژیان‌ی مرۆفایه‌تیدا خوای گه‌وره سزای خوای له‌گه‌لیکی
تر ده‌خاته کار وکو‌تایی به‌ژیان وژیار ولوتبه‌رزی و سته‌مکارییان ده‌هینیت وده‌یانکاته
وانه‌یه‌ک بۆ میژوو و بۆ سه‌رجه‌م گه‌لانی تری دونیا.

باسی شه‌شم

به‌سهرهاتی صالح پیڼه‌مبه‌ر (درودی خوی له‌سهر)

پاش ماوه‌یه‌کی کهم له له‌ناوچوونی گه‌لی عاد گه‌لیکی تری سهرسه‌خت ریوشوینی
ئه‌وان ده‌گرنه‌به‌ر و‌دیسانه‌وه سهر ده‌که‌نه‌وه خوا نه‌ناسی وبت په‌رستی وپه‌ند وئاموژگاری
له‌ئه‌زموونی گه‌لانی نوح وعاد وهرناگرن؛ بویه خوی گه‌وره بۆ ئه‌وانیش پیڼه‌مبه‌ریکیان
له‌خویان بۆ ره‌وانه ده‌کات که ناوی صالحه.

وسه‌بارت به به‌سهرهاتی صالحیش له‌گه‌ل گه‌له‌که‌ی هه‌ولده‌دین له‌م چند ته‌وه‌ری

خواره‌وه‌دا تیشکی بخه‌ینه سهر:

ته‌وه‌ری یه‌که‌م: که‌سایه‌تی صالح پیڼه‌مبه‌ر- درودی خوی له‌سهر- وگه‌له‌که‌ی .

ته‌وه‌ری دووهم: ره‌وانه‌کردنی صالح وهیله گشتیه‌کانی بانگه‌وازه‌که‌ی.

ته‌وه‌ری سییه‌م: هه‌لویست و وه‌لامی گه‌لی ته‌مود.

ته‌وه‌ری چواره‌م: داخوازی بیباوه‌ران ودواهه‌لویستیان.

ته‌وه‌ری پینجه‌م: تۆله‌ وسزای خوی گه‌وره ودوارپۆزی سته‌مکاران.

ته‌وهری یه‌که‌م: که‌سایه‌تی صالح پیغه‌مبه‌ر- درودی خ‌وای له‌سه‌ر- و‌گه‌له‌که‌ی:

صالح پیغه‌مبه‌ر نۆ جار ناوی له‌قورئاندا هاتوو و ناوی صالحی کورپی عه‌بیلی کورپی ناسه‌فی کورپی شالخی کورپی عه‌بیلی کورپی جاپری کورپی ئیره‌می کورپی سامی کورپی نوحه، به‌م پییه‌یش صالح و هود له ره‌چه‌له‌کدا ئامۆزای یه‌کن و به‌پینج پشت ده‌گه‌نه‌وه سه‌ر ئیره‌می کورپی سامی کورپی نوح و به‌ حه‌وت پشتیش ده‌گه‌نه‌وه سه‌ر نوح پیغه‌مبه‌ر^(۱).

ئه‌و گه‌له‌یش که صالحیان بۆ ره‌وانه کرابو گه‌لی ته‌مود بوون و ئه‌مانیش له ره‌چه‌له‌کدا ئامۆزای گه‌لی عاد بوون و به‌ناوی باپیریان ته‌مودی کورپی جاپری کورپی ئیره‌مه‌وه ناو‌نرابوون و له نیمچه دوورگه‌ی عه‌ره‌ب و له‌خاکی حیجاز و له‌ناوچه‌ی حیجر نیشته‌جئ بوون و تا ئیستا شوینه‌واری شاره‌کانیان هه‌ر ماوه و به‌ شاره‌کانی صالح به‌ناوبانگه و ده‌که‌ویته نیوان ته‌به‌ه‌ک و شاری مه‌دینه‌وه.

گه‌لی ته‌مودیش هاوشیوه‌ی گه‌لی عاد خاوه‌ن هی‌ز و توانایه‌کی به‌رچاو بوون و شارستانییه‌تیکی گه‌وره‌یان بۆ خۆیان پیکه‌وه نابوو، ته‌نانه‌ت زانایان ده‌فه‌رموون که هه‌زارو پینج سه‌د شاریان له‌شاخ داتاشیوو، خ‌وای گه‌وره‌یش که‌باسی هی‌ز و توانایان ده‌کات ده‌فه‌رمویت: ﴿وَتَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ﴾^(۲). واته: ئه‌و ته‌موده‌ی که شاخیان ده‌بری و ده‌کوئی و ده‌یانکرده شار له‌و شیوانه‌دا.

به‌لام به‌داخه‌وه شارستانییه‌ته‌که‌ی ئه‌مانیش شارستانییه‌تیکی لاسه‌نگ بوو؛ چونکه خ‌وای گه‌وره‌ی تیدا له‌بیر کرابوو، وهری‌بازی خ‌واناسی تیدا شیوینرابوو، و هه‌لکی بۆ جاریکی تر چوو‌بو‌نه‌وه سه‌ر رپچکه‌ی بتیه‌رستی و خراپه‌کاری؛ هه‌ربۆیه خ‌وای گه‌وره‌ی صالح پیغه‌مبه‌ری له‌خۆیان بۆ ره‌وانه کردن تا بیانگێرپه‌ته‌وه سه‌ر رپبازی خ‌واناسی ویه‌کتاپه‌رستی.

۱ - ابن عاشور، التحرير والتنوير، ج ۸، ص ۲۱۶.

۲ - سورة الفجر الآية (۹).

ته‌وری دووم: ره‌وانه‌کردنی صالح وه‌یله گشتیه‌کانی بانگه‌وازه‌که‌ی:

خوای گه‌وره دهرباره‌ی ره‌وانه‌کردنی صالح بۆ گه‌له‌که‌ی هاوشیوه‌ی هود پیغه‌مبه‌ر له دوو شوینی حیادا له قورئاندا ده‌فه‌رمویت: ﴿وَالِی تَمُودَ أَخَاهُم صَالِحًا﴾^(۱). واته: ئیمه بۆ گه‌لی ئەمود صالحی براییانمان ره‌وانه کرد.

وه له‌شوینیکی تردا ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى تَمُودَ أَخَاهُم صَالِحًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ﴾^(۲). واته: ئیمه بۆ لای گه‌لی ئەمود صالحی براییانمان ره‌وانه کرد وپیی ر‌اگه‌یاندن که ته‌نها خوای گه‌وره بپه‌رستن، که‌چی ئەوان بوون به دوو ده‌سته‌و تاقمه‌وه وناکۆکی که‌وته نیوانیان‌وه.

وه دهرباره‌ی هه‌لوپستی گه‌له‌که‌ی به‌رامبه‌ر بانگه‌وازه‌که‌ی ده‌فه‌رمویت: ﴿كَذَّبَتْ تَمُودُ الْمُرْسَلِينَ﴾^(۳). وه ده‌فه‌رمویت: ﴿كَذَّبَتْ تَمُودُ بِالنُّذُرِ﴾^(۴). واته: گه‌لی ئەمود پیغه‌مبه‌رانی خوای گه‌وره‌یان به‌درۆزن له‌قه‌له‌م دا وباوه‌ریان پی نه‌هینان. وه ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأَمَّا تَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَى عَلَى الْهُدَى﴾^(۵). واته: سه‌باره‌ت به‌گه‌لی ئەمودیش ئیمه هه‌موو هۆکاریکی هیدایه‌تمان پی به‌خشیبوون؛ به‌لام خۆیان کویری وتاریکی نه‌فامییان هه‌لبژارد وپی باشتربوو. وه ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ وَآتَيْنَاهُمْ آيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا آمِنِينَ﴾^(۶). واته: بی گومان دانیشتوانی ناوچه‌ی حیجر پیغه‌مبه‌رانی خویان به‌درۆزن له‌قه‌له‌م دا وباوه‌ریان پی نه‌هینان وئیمه به‌لگه‌و موعجیزه‌ی زۆر روونمان بۆ ره‌وانه‌کردن؛ به‌لام ئەوان پشتیان تیکرد وباوه‌ریان پی نه‌هینا وکاروپیشه‌یان ئەوه بوو که شاخیان ده‌کوۆلی وده‌یانکرده‌ مال.

سه‌باره‌ت به ه‌یله گشتیه‌کانی بانگه‌وازه‌که‌ی صالح ده‌توانین له‌م چه‌ند خاله‌دا کویان

بکه‌ینه‌وه:

۱ - سورة الأعراف: الآية (۷۳). سورة هود: الآية (۶۱).

۲ - سورة النمل: الآية: (۴۵).

۳ - سورة الشعراء: الآية (۱۴۱).

۴ - سورة القمر: الآية (۲۳).

۵ - سورة فصلت: الآية (۱۷).

۶ - سورة الحجر: الآية (۸۰).

۱- جهخت کردنه‌وه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌م نێردراوی خوای گه‌وره‌یه وراستگۆیانه ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره پێی ده‌فه‌رمویت ئه‌وه‌یان پێ راده‌گه‌یه‌نیت وپێیان ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾^(۱). واته: من په‌یامبه‌ریکی راستگۆم وهه‌رچی خوای گه‌وره پێم ده‌فه‌رمویت ئه‌وه‌تان پێ راده‌گه‌یه‌نم.

۲- هه‌ولدان بۆ گه‌رانه‌وه‌ی گه‌له‌که‌ی بۆ سه‌ر رێبازی خوا ناسی ویه‌کتا په‌رستی: بۆیه صالح به‌رده‌وام پێی ده‌فه‌رموون: ﴿قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾^(۲). واته: ئه‌ی گه‌له‌که‌م به‌ته‌نها خوا بپه‌رستن، و جگه له‌و خوایه‌کی ترتان نییه شایه‌نی په‌رستن بێت. وه‌ده‌یفه‌رموو: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾^(۳). واته: له‌خوا بترسن و به‌گۆیی من بکه‌ن و شوینی په‌یامه‌که‌ی من بکه‌ن.

۳- نواندنی ئه‌و په‌ری دلسۆزی بۆ گه‌له‌که‌ی و نیازپاکی له‌هه‌ر مه‌رامیکی تر که له پشت بانگه‌وازه‌که‌یه‌وه بێت: بۆیه هاوشیوه‌ی نوح وه‌ود خوای گه‌وره له دلسۆزی و خه‌مخۆری بۆ گه‌له‌که‌ی به‌برا ناوی ده‌بات و ده‌فه‌رمویت: ﴿إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ﴾^(۴). واته: کاتی که صالحی برایان پێی گوتن ئایا له‌خوا ناترسن. هه‌ر له‌م روانگه‌یه‌وه صالحیش هه‌ر کات بانگی گه‌له‌که‌ی کرد بێت به: ﴿يَا قَوْمِ﴾ واته: ئه‌ی گه‌له‌که‌م، بانگی ده‌کردن و بۆ ئه‌وه‌یشی گه‌له‌که‌ی له‌نیازپاکی خۆی دلتیا بکاته‌وه، هه‌میشه پێی ده‌گوتن: ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾^(۵). واته: من هه‌یج کرێ و پاداشتی که له‌ئێوه داوا ناکه‌م، پاداشتی پاداشتی من ته‌نها لای په‌روه‌ردگاری جیهانیانه.

۴- وه‌بیره‌ینانه‌وه‌ی به‌خششه‌کانی خوای گه‌وره له‌سه‌ریان: تا بزانی که ئه‌و ده‌سه‌لات و توانایه‌ی که هه‌یانه‌ی هی خوای گه‌وره‌یه و ئه‌و پێی به‌خشیون و ئه‌گه‌ر بیانیه‌وێت به‌رده‌وام بێت ده‌بیت بگه‌رینه‌وه بۆ لای خوای گه‌وره و سوپاسی ئه‌وی له‌سه‌ر بکه‌ن. بۆیه پێی ده‌فه‌رموون: ﴿وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا

۱ - سورة الشعراء: الآية (۱۴۳).

۲ - سورة الأعراف: الآية (۷۳). سورة هود: الآية (۶۱).

۳ - سورة الشعراء: الآيتان (۱۴۴) و (۱۵۰).

۴ - سورة الشعراء: الآية (۱۴۲).

۵ - سورة الشعراء: الآية (۱۴۵).

وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا آيَةَ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿١﴾. واته: بیر بکه‌نه‌وه چۆن خوی گه‌وره ئیوهی هه‌لبژاردوه وکردونی به‌جینشین و میراتگری گه‌لی عاد وزه‌وی بۆ دابین و فراهه‌م کردون، له‌ده‌شته‌کانی کۆشک و باله‌خانه‌ی گه‌وره دروست ده‌کته و له‌شاخه‌کانیشی مال و خانوو ده‌کوئن، ده‌ی بیر له‌ به‌خشه‌کانی خوی گه‌وره بکه‌نه‌وه و خراپه و بی‌باوه‌ری له‌زه‌ویدا بلا و مه‌که‌نه‌وه.

وه‌پیی ده‌فه‌رموون: ﴿هُوَ أَنشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ﴾ (٢). واته: ئەو خواپه‌ی — که من داوا ده‌که‌م بی‌به‌رستن — ئیوه‌ی له‌و زه‌ویه له‌نه‌بوو دروست‌کردوه و پاشان کردونی به‌ جینشین و ئاوه‌دانکه‌رده‌وه له‌زه‌ویدا، ده‌ بگه‌رینه‌وه بۆ لای خوی گه‌وره و داوای لی‌خۆشبوونی لی‌ بکه‌ن، په‌روه‌ردگاری من نزیکه‌ لی‌تانه‌وه — و ناگای له‌هه‌موو راز و نیازیکتانه و نه‌گه‌ر داوای لی‌خۆشبوونی لی‌بکه‌ن — ئەوه به‌ده‌م داواکه‌تانه‌وه دیت و لی‌تان خۆش ده‌بیت.

ئه‌وجا صالح باشی ده‌زانی که ئەمانه وه‌ک پیشه‌ی هه‌میشه‌یی بی‌ باوه‌ران گه‌لیکی دنیا و یستن و هه‌میشه به‌شوین پاره و به‌رژه‌وندی و ئاره‌زووه‌کانی‌اندا و یلن؛ بۆیه له‌و ده‌رگایه‌یشه‌وه بۆیان ده‌هات به‌لکو کاریان تی بکات و هه‌ره‌هیج نه‌بیت له‌ پیناو به‌رژه‌وه‌ندییه‌ دونیاییه‌کانی خۆشیا‌ندا بیت به‌گویی بکه‌ن، بۆیه ئەوه‌ی به‌بیر ده‌هینانه‌وه که ئەگه‌ر له‌سه‌ر بی‌باوه‌ری و خراپه‌کاری به‌رده‌وام بن، ئەوه خوی گه‌وره ئەو هه‌موو به‌خشش و نیعمه‌تانه‌یان لی و مرده‌گریته‌وه و به‌ده‌ردی گه‌لی نوح و عاد سزایان ده‌دات و قریان ده‌کات. له‌م باره‌یه‌یشه‌وه پیی ده‌فه‌رموون: ﴿أَنْتَرَكُونَ فِي مَا هَاهُنَا آمِنِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَارِهِينَ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا وَلَا تَطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ﴾ (٣). واته: ئیوه پیتان وایه‌ئه‌گه‌ر به‌رده‌وام بن له‌سه‌ر ئەو بی‌باوه‌ری و داب و نه‌ریته خراپه‌نه‌تان به‌رده‌وام ئاوا له‌م ئارامی و ناسایشه‌دا و له‌ناو ئەم باخ و بیستان و کانی و ئاو و دار خورما به‌ردارانهدا، که به‌ره‌که‌یان چهند به‌تامه و ناسان هه‌رس ده‌بیت ده‌میننه‌وه و ئەو توانا و ده‌سه‌لاته‌تان له‌ تاشینی ئەو شاخانه و دروستکردنی ئەو مال

١ - سورة الأعراف: الآية (٧٤).

٢ - سورة هود الآية (٦١).

٣ - سورة الشعراء: الآيات (١٤٦-١٥٢).

وخانووه خوش ورازوانه هەر به‌رده‌وام ده‌بیت؟! — دهی ئەگەر ده‌تانه‌وێت ئەمانه تا سه‌ربن و تا سه‌ر تێیدا بمێننه‌وه ئەوه له‌خوای گه‌وره بترسن و سنوورشکێنی فه‌رمانه‌کانی مه‌که‌ن و به‌گویی من بکه‌ن و به‌گویی فه‌رمانی خه‌لکانی دوور له‌خوا وله‌تاوانا رۆچوود مه‌که‌ن، ئەوانه‌ی که هه‌میشه خراپه له‌زه‌ویدا بلاو ده‌که‌نه‌وه و به‌ک کاری چاکه‌یش چیه‌ی لێیان ناوه‌شیته‌وه و نه‌نجامی ناده‌ن.

یه‌که‌م نیعمه‌ت که صالح باسی ده‌کات بۆ گه‌له‌که‌ی نیعمه‌تی ئارامی و ئاسایشه؛ چونکه هه‌موو نیعمه‌ته‌کانی تر په‌یوه‌ستن به‌و نیعمه‌ته‌وه، و مرۆڤ به‌بێ ئارامی چی‌ژ له‌هیچ نیعمه‌تیکی تر وهرناگریت.

دیاره ئەم وتانه‌ی صالح زیاتر به‌ ئاراسته‌ی خه‌لکه‌ چه‌وساوه و ژێر ده‌سته‌که‌ بووه که نایه‌وێت بکه‌ونه ژێر کاریگه‌ری سه‌رانی سه‌رلێشێواوی گه‌له‌که‌ی؛ چونکه ده‌یزانی ئەو سه‌رانه هه‌میشه ئەمان بۆ به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان به‌کارده‌هێنن و هه‌رگیز به‌رژه‌وه‌ندی ئەمانیان ناوێت؛ بۆیه پێیان ده‌فه‌رمووێت به‌گویی ئەوانه مه‌که‌ن، با دنیا و دوا‌رۆژتان نه‌فه‌وتینن.

به‌ به‌راورد له‌ نیوان بانگه‌وازه‌که‌ی صالح و هوذا ئەوه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌وێت که هه‌ردوو گه‌له‌که‌یان له‌رووی بیر و باوه‌رپه‌وه وه‌ک یه‌ک و ابوون و ته‌واو له‌رپێ خواناسی و یه‌کتا په‌رستی لاری بوون؛ به‌لام له‌رووی ره‌وشت و ئاكاره‌وه گه‌لی عاد گه‌لیکی مله‌وهر و خو‌ به‌زل زان و خو‌سه‌پین بوون؛ به‌لام گه‌لی ئەمود گه‌لیکی ئاره‌زووباز بوون و هه‌میشه به‌شوین خوش مه‌شره‌بی و خواردنی چاک و رابواردندا گه‌راون.

ته‌وری سنیهم: هه‌لویست و وه‌لامی گه‌لی ته‌مود:

هه‌لویستی گه‌لی ته‌مود به‌رامبه‌ر به بانگه‌وازه‌که‌ی صالح ده‌کریت له‌م چه‌ند خاله‌دا کورت وکو بکریت‌ه‌وه:

۱- ئەوانه‌ی که دزایه‌تی صالح وپه‌یامه‌که‌یان کردبوه ئامانج، ئەو که‌مینیه‌ بوون که خویان وبنه‌ماله‌کانیان له‌خه‌لکی تر پی زیاتر بوو، وه له‌ده‌سه‌لات وکورسییه‌کانیان ده‌ترسان؛ خوی گه‌وره که باسی گفتوگو وهه‌لویستی ئەو سه‌رانه‌مان بو ده‌کات له باره‌یانه‌وه ده‌فه‌رمویت: ﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتَضَعُّوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنْ صَالِحًا مَرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾^(۱). واته: سه‌رانی لوتبه‌رز وخبه‌زلزانی گه‌له‌که‌ی به‌گالته‌جاری ولاقرتیوه به‌و خه‌لکه چه‌وساوه وژێرده‌ستانه‌یان ده‌گوت: نایا ئیوه ده‌زانن که خواکه‌ی صالح صالحی ره‌وانه کردوه وکردویه‌تی به پیغه‌مبه‌ر؟! ئەمانیش به‌و په‌ری غیره‌ت ومه‌ردایه‌تییه‌وه وله‌بری ئەوه‌ی وه‌لامیان بدنه‌وه وبلین وایه یان وانیه‌، ده‌یانگوت: ئیمه باوه‌رمان به‌په‌یامه‌که‌ی وبه‌هه‌موو ئەوانه‌ی ده‌یلێت هیناوه، وته‌واو دننیاشین که راست ده‌کات.

ئەم هه‌لویسته‌یش غیره‌تیکی گه‌وره وناوازه بوو له‌و شوینکه‌وتانه‌ی که به‌ر له‌هاتنی صالح چه‌وساوه وکوێله‌ی ده‌ستی ئەو سه‌رانه‌ بوون، به‌لام ئەمه‌رۆ هیچ حیسابیکیان بو ناکه‌ن وبه‌و په‌ری غیره‌ته‌وه رووبه‌رویان ده‌بنه‌وه؛ بۆیه خوی گه‌وره ئەو هه‌لویسته‌یان به‌رز ده‌نرخینێت وله قوناندا تۆماری ده‌کات.

لوتبه‌رز ومله‌وره‌کانیش له‌وه‌لامی ئەو هه‌لویسته‌ بویرانه‌یه‌ی ئەواندا ده‌یانگوت: ﴿إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ﴾^(۲). واته: ده‌ی ئیمه به‌وه‌ی ئیوه باوه‌رتان پی هیناوه وبه‌راستی ده‌زانن بی باوه‌ر و کافرین، که‌واته لی‌رده‌دا بی‌باوه‌رمان وه‌کو نه‌ریتی هه‌میشه‌ییان قسه له‌سه‌ر په‌یامه‌که‌ی صالح ناکه‌ن وهیچ ره‌خنه‌یه‌کیان له‌سه‌ر خودی په‌یامه‌که‌ نییه، به‌لکو پێیان نه‌نگیه که شوینکه‌وته‌ی په‌یامیک بن که ئەو چه‌وساوه وژێر ده‌ستانه شوینی که‌وتون. بۆیه

۱ - سورة الاعراف: الآية (۷۵).

۲ - سورة الاعراف: الآية (۷۶).

نالين: ئيمه باوهرمان به‌په‌يامه‌كه‌ى صالح نيهه، به‌لكو ده‌لئين: ئيمه باوهرمان به‌وه نيهه كه ئيوه به‌راستى ده‌زانن و باوهرتان پييه‌تى.

۲- دهق گرتن به‌و داب ونه‌ريتانه‌ى كه كاتى خوى باب و باپيرانيان كردويانه وله‌سهرى بوون، بئ نه‌وه‌ى ژيرى خويان بخه‌نه كار وه‌له‌سه‌نگاندىن بؤ نه‌و شتانه بكه‌ن و بزنان تاجه‌ند نه‌و نه‌ريتانه راستن وله‌گه‌ل لؤزىكى عه‌قل يه‌ك ده‌كه‌نه‌وه؛ بؤيه نه‌و سه‌ره گومراو وسهر لئ شيواوانه سه‌ره‌تا و به‌زمانىكى نه‌رم به‌ صالحيان ده‌گوت: ﴿قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكِّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ﴾^(۱).
واته: نه‌ى صالح ئيمه به‌ر له‌وه‌ى نه‌و جوژه قسانه بكه‌يت به‌پياوى باشمان ده‌زانيت وئوميدى خيرمان پيت بوو، چؤن تؤ ئيستا داوامان لئ ده‌كه‌يت ده‌ستبه‌ردارى نه‌و خوا وپه‌رستراوانه‌مان بين كه كاتى خوى باب و باپيرانمان په‌رستويانن؟! وه ئيمه گومانى زؤرمان هه‌يه له‌و قسه و بوچونانه‌ت كه‌ئيمه‌ى بؤ بانگ ده‌كه‌يت.

زانايان له‌سهر رافه‌كردنى بپرگه‌ى ﴿قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا﴾ دوو بوچوونيان

هه‌يه:

هه‌نديكيان ده‌لئين صالح پياويكى زؤر هه‌لكه‌وتوو بووه له‌ناو گه‌له‌كه‌يدا، بؤيه پييان ده‌گوت ئيمه ئوميدى نه‌وه‌مان پيت بوو كه‌تؤ پيشه‌واو پيشه‌نگمان بيت وبرا گه‌وره و خه‌مخؤرمان بيت، كه‌چى ده‌ته‌ويت له‌ ريگه‌ى باب و باپيرانمان لامان بده‌يت.

هه‌نديكى تر ده‌لئين صالح هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه و به‌ر له‌وه‌يش ببيته پيغهمبه‌ر هه‌رگيز كرنووشى بؤ بته‌كانيان نه‌ده‌برد و به‌راستى نه‌ده‌زانين؛ به‌لام دزايه‌تيشى نه‌ده‌كردن، تا بوو به‌ پيغهمبه‌ر نه‌وجا هه‌موو هه‌ولتيكى خسته گه‌ر تا گه‌له‌كه‌يشى واز له‌په‌رستنيان به‌ينن و بگه‌رپه‌نه‌وه سه‌ر راسته شه‌قامى يه‌كتا په‌رستى؛ بؤيه پيى ده‌لئين به‌ر له‌وه‌ى نه‌و قسانه بكه‌يت هه‌ر ئوميدكمان هه‌بوو كه رؤزىك له‌رؤزان بگه‌رپه‌ته‌وه سه‌ر ريگه و رپبازه‌كه‌ى ئيمه و كرنووش بؤ بته‌كانمان ببه‌يت؛ به‌لام ئيستاو پاش نه‌و قسانه‌ت ته‌واو لئيت بئ هيوو بووين وئوميدمان پيت نه‌ما.

که‌واته لێ‌ردها بیا‌وه‌ران هه‌رچه‌نده ئاماده‌بیش نین شوینی صالح بکه‌ون به‌لام دان به‌دوو راستییدا ده‌نێن:

یه‌که‌م: دان به‌وه‌دا ده‌نێن که صالح پیا‌ویکی سه‌ر راسته وکه‌سیکی خراب نییه و به‌ر له‌م قسانه‌ی جێی ئومیدی چاکه‌ی هه‌موو لایه‌ک بووه.

دووه‌م: دان به‌وه‌دا ده‌نێن که قسکانی صالح تا ئاستیکی باش کاری تیکردون و نیسته که‌وتونه‌ته گومانه‌وه له‌نیوان راستی خواکانیان و قسه‌کانی صالحدا، چونکه بۆ ماوه‌ی چه‌ند ساڵه که صالح له‌گه‌ڵیان ده‌ژی ته‌نانه‌ت یه‌ک درۆ یان خراپه‌یان له‌صالح نه‌بینیوه، ئه‌ی بۆ ده‌بیت ئیستا وپاش ئه‌م هه‌موو ته‌مه‌نه درۆ بکات؟! ئه‌مه شتی‌که عه‌قل قبو‌لی ناکات، به‌لام به‌داخه‌وه شوینی‌که‌وتنی کوپ‌رانه‌ی باب و با‌پیرانیان له‌و راستیانه پێ له‌پێشتر بوو؛ بۆیه با‌وه‌ریان به‌په‌یامه‌که‌ی صالح نه‌هێنا.

صالحیش له‌وه‌لامی ئه‌و دوودلی گومانه‌یاندا پێیان ده‌لێت: ﴿قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنْتُ عَلَىٰ بَيْتَةٍ مِّن رَّبِّي وَأَتَانِي مِنْهُ رَحْمَةٌ فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ﴾^(۱). واته: ئه‌ی گه‌له‌که‌م ببینن ئه‌گه‌ر خ‌وای گه‌وره رێگای راستی نیشان دابم و به‌خششی له‌گه‌ڵ کردبم و په‌یام و په‌رحمه‌تی خ‌وای بۆ په‌وانه کردبم، ئایا کێ – له‌ئێوه و کام خ‌وایه‌تان- له‌ سزای خ‌وای گه‌وره په‌نام ده‌دات و ده‌مپاریزێت ئه‌گه‌ر سه‌رپێچی فه‌رمانه‌کانی ئه‌و بکه‌م؛ بۆیه ئه‌م قسانه‌ی ئێوه بۆ من جگه له‌زیان سوودیکیان نییه و ئێوه ده‌تانه‌وێت زه‌ره‌ره‌مه‌ندی دنیا و دوا‌رۆژم بکه‌ن.

به‌پێزان: ئه‌مه هه‌ستیکی زۆر گ‌رنگ و نا‌وازه‌یه له‌صالحدا که پێ‌ویسته هه‌موو با‌وه‌رداران به‌گشتی و بانگ‌خ‌وازان به‌تایبه‌تی په‌ندی لێ و ه‌ر بگ‌رن و چ‌اوی لێ بکه‌ن، که په‌یامی خ‌وای گه‌وره به‌ په‌رحمه‌ت سه‌یر ده‌کات و له‌قه‌له‌م ده‌دات و شانازی پێوه ده‌کات، ئه‌مه له‌کاتی‌که‌دا که له‌و په‌ری نا‌ره‌حه‌تیدایه به‌ده‌ست گه‌له‌که‌یه‌وه؛ بۆیه پێ‌ویسته هه‌موو با‌وه‌رداران ئه‌و هه‌سته‌یان به‌رامبه‌ر په‌یامه‌که‌ی خ‌وای گه‌وره تێدا دروست بێت و هه‌میشه شانازی پێوه بکه‌ن و هه‌ر چه‌شیا‌ن له‌و پێ‌ناوه‌دا به‌سه‌ر بێت به‌ به‌ره‌که‌ت و په‌رحمه‌ت سه‌یری بکه‌ن و هه‌ر گ‌یز پێی نا‌ره‌حه‌ت نه‌بن.

۳- له‌قۆناغیکی تردا وپاش ماوه‌یه‌ک له‌به‌رده‌وامبوونی صالح له‌سه‌ر په‌یامه‌که‌ی ئه‌وان دزایه‌تییه‌که‌یان زیار توند ده‌که‌ن وزیاتر هه‌یرشی نابه‌جی ده‌که‌نه‌ سه‌ر صالح وئه‌مجاره‌یان تاوانباری ده‌که‌ن به‌وه‌ی که‌سه‌ی که‌سیکی درۆزنه‌ ودرۆ به‌ده‌م خ‌وای گه‌وره‌وه‌ ده‌کات کاتیک بانگه‌ش‌ه‌ی پیغهمبه‌رایه‌تی ده‌کات؛ بۆیه‌ به‌سه‌رسوڤمانه‌وه‌ ده‌یانگوت: ﴿فَقَالُوا أَبَشْرًا مِّنَّا وَاحِدًا نَّتَّبِعُهُ إِنَّا إِذَا لَفِيَ ضَلَالٍ وَسُعْرٍ أَلْقِيَ الذِّكْرَ عَلَيْهِ مِن بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌّ سَيَعْلَمُونَ غَدًا مِّنَ الْكَذَّابِ الْأَشِرِّ﴾^(۱). واته: ئیمه‌ چۆن شوین قسه‌ی مرۆڤیکی وه‌کو خۆمان بکه‌وین، که‌وابی ئیمه‌ زۆر شیت و سه‌رله‌یشی‌واو وگومرپاین؟! چۆن ده‌بیت له‌نیو ئیمه‌دا- که‌ پیاو ماقولان و سه‌رانی گه‌لین- نیگا‌و په‌یامی خ‌وای گه‌وره‌ بۆ ئه‌و هات‌بیت؟! شتی وا هه‌رگیز نابیت وئه‌و پیاویکی زۆر درۆزن و خراپه‌، که‌ درۆی ئاوها به‌ده‌م خ‌وای گه‌وره‌وه‌ ده‌کات، خ‌وای گه‌وره‌یش له‌وه‌لامی ئه‌و درۆ و بی‌په‌ی‌یه‌یاندا به‌رامبه‌ر به‌ پیغهمبه‌ره‌که‌ی هه‌ره‌شه‌یان لی ده‌کات و ده‌فه‌رمویت: سه‌بی بۆیان ده‌رده‌که‌ویت که‌ کێ درۆزن و خراپه‌کاره‌.

۴- تاوانبارکردنی صالح به‌وه‌ی شیته‌ و جادوی لی‌کراوه‌ بۆیه‌ ئه‌و قسه‌ بی‌ سه‌روبه‌رانه‌ به‌ناوی خ‌وای گه‌وره‌وه‌ ده‌کات: خ‌وای گه‌وره‌ ده‌رباره‌ی ئه‌م هه‌له‌ئیه‌سته‌یشیان ده‌فه‌رمویت: ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾^(۲). واته: گوتیان تۆ جادویه‌کی گه‌ورته‌ لی‌ کراوه‌؛ بۆیه‌ ئاوها خ‌ۆت لی‌ گۆڤاوه‌ و ده‌له‌ئیت پیغهمبه‌رم، له‌ راستیدا تۆ ته‌نها مرۆڤیکیته‌ وه‌کو ئیمه‌ وه‌یچت له‌ئیمه‌ زیاتر نییه‌.

۵- تاوانبارکردنی صالح به‌وه‌ی که‌بوته‌ مایه‌ی هه‌موو نه‌گبه‌تی و به‌لا و به‌دبه‌ختی گه‌له‌که‌ی: گه‌لی ته‌مود پاش ئه‌وه‌ی بۆیان ده‌رکه‌وتبوو صالح کړنوش بۆ بته‌کانیان نابات، هه‌رحیان به‌سه‌ر ده‌هات ده‌یانگوت تاوانی صالحه‌و به‌هۆی بی‌باوه‌ری ئه‌وه‌وه‌یه‌ که‌ خ‌واکانمان له‌یمان رازی نین وئه‌و به‌لایانه‌مان به‌سه‌ر دینن، خ‌وای گه‌وره‌ ده‌رباره‌ی ئه‌و هه‌له‌ئیه‌سته‌یان له‌قورئاندا ده‌فه‌رمویت: ﴿قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَن مَّعَكَ قَالَ طَائِرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ﴾^(۳). واته: ئه‌ی صالح ئیمه‌ به‌هۆی تۆو شوینکه‌وتوانی تۆوه‌ نه‌گبه‌تی وشومی په‌خه‌ی گرتووین- دپاره‌ خ‌وای گه‌وره‌ به‌دریژایی بانگه‌وازه‌که‌ی صالح ئه‌مانه‌ی به‌چه‌ندین شیوه‌ تاقیکردۆته‌وه‌

۱ - سورة القمر: الآيات (۲۴-۲۶).

۲ - سورة الشعراء: الآيات (۱۵۳-۱۵۴).

۳ - سورة النمل: الآية (۴۷).

تا بیر بکهنه‌وه وبگه‌رپینه‌وه بو لای خوی گه‌وره، که‌چی به‌پیچه‌وانه‌وه هه‌رجیان به‌سه‌ر ده‌هات ده‌یان‌دایه پال بته‌کانیان. ئه‌ویش له‌وه‌لامدا هه‌له‌که‌ی بو راست ده‌کردنه‌وه وپی ده‌فهرموون ئه‌وه‌ی ئیوه ده‌یلین وانیه- به‌لکو هه‌رچی به‌سه‌رتان دیت هه‌مووی له‌لای خوی گه‌وره‌وه‌یه و خوی گه‌وره تافیتان ده‌کاته‌وه تابگه‌رپینه‌وه سه‌ر رپگه‌ی راستی و واز له‌په‌رستنی ئه‌و بته بی گیان وبی ده‌سه‌لاتانه به‌ینن.

6- داخستنی ده‌رگای گه‌وتگو و په‌له‌کردن له‌هاتنی سزای خوی گه‌وره: سه‌رانی گه‌لی صالح چونکه هیچ به‌لگه‌یان پی نه‌بوو هه‌ر زوو له‌گه‌وتگو بیزار ده‌بوون و ده‌مار ده‌یگرتن وبه‌صالحیان ده‌گوت: ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌یت وپیغهمبه‌ریت وده‌لئیت: ئه‌گه‌ر باوه‌رم پی نه‌هینن خوی گه‌وره سزیمان ده‌هات، ده‌ی ئه‌وه ئیمه باوه‌رت پی ناهینین فه‌رموو باخواکه‌ت سزیمان بدات وله‌ناومان ببات. ئه‌ویش له‌وه‌لامدا به‌زمانیکی زور نه‌رم وشیرین ناموزگاری ده‌کردن وپی ده‌گوتن: ﴿قَالَ يَا قَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾^(۱). واته: ئه‌ی گه‌له‌که‌م بوچی په‌له‌ی سزای خوی گه‌وره ده‌که‌ن وداوا ده‌که‌ن له‌ناوتان ببات، ئه‌ی بو له‌بری ئه‌وه له‌تاوانه‌کانتان په‌شیمان نابنه‌وه وناگه‌رپینه‌وه بو لای خوی گه‌وره تا خوی گه‌وره به‌زه‌یی پیتاندا بیته‌وه ولایتان خوش بیت.

ئهمه سه‌رجه‌م هه‌لوپسته‌کانی گه‌لی ئه‌مود بوون به‌رامبه‌ر بانگه‌وازه‌که‌ی صالح وئهمانیش هاوشیوه‌ی گه‌لانی پیش خویان جگه له‌کۆمه‌لێک قسه‌ی ناشیرین وبی بنه‌ما شتیکی تریان نه‌بوو تاپاساوی بیباوه‌ری ولوتبه‌رزی خویانی پی بده‌نه‌وه.

ته‌وهری چوارهم: داخواری بیناوه‌ران ودواهه‌لویستیان:

بیشتر باسمان له‌وه‌کرد که هه‌موو پیغه‌مبه‌ران به‌لگه و موعجیزه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تیا، هه‌بووه و خوای گه‌وره له‌رپی نه‌و موعجیزانه‌وه پشتر‌راستی په‌یام و قسه‌کانی کردونه‌ته‌وه؛ به‌لام تا نیستا وله‌و چهند به‌سه‌ره‌اته‌ی گوزه‌راوه خوای گه‌وره باسی موعجیزه‌ی هیچ کام له‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ی نه‌کردوه؛ به‌لام له‌به‌سه‌ره‌اتی صالح‌دا باسی موعجیزه‌که‌یمان بۆ ده‌کات. نه‌ویش پاش نه‌وه‌ی صالح هه‌ولیکی بی سنووری له‌پیناو باوه‌ره‌ینانی گه‌له‌که‌ی به‌خه‌رج دا، نه‌وه‌بوو گه‌له‌که‌ی هه‌ر باوه‌ره‌یان نه‌هینا، تا دواچار و به‌مه‌به‌ستی به‌چو‌کاه‌ینانی صالح نه‌ک باوه‌ره‌ینان، داوایان له‌صالح کرد که به‌لگه‌یه‌کیان له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌راتی خو‌ی نیشان بدات و گوتیان: ﴿مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾^(۱). واته: له‌راستیدا تۆ ته‌نهما مرؤفیکیت و ده‌کو ئیمه و هیچت له‌ئیمه زیاتر نییه و نه‌گه‌ریش راست ده‌که‌یت و پیغه‌مبه‌ریت نه‌وه به‌لگه‌یه‌کمان له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رایه‌تی خو‌ت نیشان بده.

خوای گه‌وره‌یش له‌وه‌لامی داخوارییه‌که‌یاندایا و بۆ ده‌رخستنی ناخی گلاویان موعجیزه‌یه‌کیان بۆ ده‌نیریت و له‌باره‌یه‌وه ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّا مُرْسَلُو النَّافَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ﴾^(۲). واته: ئیمه حوشته‌ره‌که‌یان بۆ ده‌نیرین و ده‌یکه‌ینه موعجیزه و باوه‌ره‌ی نه‌وانی پی‌تاقی ده‌که‌ینه‌وه، جا چاواروان به‌و ئارام بگره و بزانه چاره‌نووسی نه‌وانه به‌کوی ده‌گات. زانایان ده‌ره‌یه‌ی شیوازی هاتنی حوشته‌ره‌که‌ ده‌فه‌رموون: رۆژیکیان سه‌رانی گه‌لی نه‌مود له‌شوینیکدا کۆبونه‌وه و بانگی صالحیان کرد و داوای نه‌وه‌یان لیکرد که موعجیزه و به‌لگه‌یه‌کیان له‌سه‌ر راستی په‌یام و پیغه‌مبه‌رایه‌تییه‌که‌ی نیشان بدات. نه‌ویش فه‌رمووی: چیتان ده‌ویت بۆتان بکه‌م؟ گابه‌ردیکی گه‌وره‌یان له‌پالداوو گوتیان: له‌م گابه‌رده حوشریکمان بۆ دروست بکه، صالح به‌فه‌رمانی خوای گه‌وره‌ی نامازه‌ی به‌به‌رده‌که کرد و حوشریک هاته‌ ده‌روه و نه‌م حوشره‌ بوو به‌موعجیزه‌ی صالح.

۱ - سورة الشعراء: الآية (۱۵۴).

۲ - سورة القمر: الآية (۲۷).

یه‌کێک له‌خاله‌ هەر گرنه‌گه‌کانی موعجیزه‌ی هه‌موو پیغه‌مبه‌ران ئه‌وه‌ بووه‌ که هه‌میشه‌ موعجیزه‌کانیان له‌بواریکدا بووه‌ که گه‌له‌کانیان تێیدا زۆر بالا‌ ده‌ست بوون و ئه‌وانیش له‌و بواره‌دا به‌چۆکیانا هێناون، بۆنمونه‌:

موعجیزه‌ی عیسا له‌بوارى پزیشکیدا بووه‌؛ چونکه‌ گه‌له‌که‌ی له‌و بواره‌دا زۆر بالا‌ ده‌ست بوون، به‌لام هه‌رگیز نه‌یان‌توانیوه‌ مردوو زیند بکه‌نه‌وه‌، یان کوێر و که‌ر و لاڵ چاک بکه‌نه‌وه‌، به‌لام عیسا هه‌موو ئه‌مانه‌ی ده‌کرد.

موعجیزه‌ی موسا له‌گۆچانه‌که‌یدا بووه‌ چونکه‌ گه‌لی فیرعه‌ون له‌سیحردا بالا‌ ده‌ست بوون؛ به‌لام گۆچانه‌که‌ی موسا هه‌موو سیحره‌کانی ئه‌وانی پووچه‌ڵ ده‌کرده‌وه‌ له‌کاتی‌دا موسا نه‌ساحیر بووه‌ و نه‌سیحریشی خوێندوه‌.

موعجیزه‌ی پیغه‌مبه‌ری خو‌مان ﷺ له‌ره‌وانبێژی و زمان پاراویدا بووه‌، ئه‌مه‌ له‌کاتی‌دا که‌ که‌سیکی نه‌خوێنده‌وار بووه‌ و گه‌له‌کی ده‌ستیکی بالا‌یان له‌خوێنده‌واری و ره‌وانبێژیدا هه‌بووه‌؛ به‌لام هه‌رگیز نه‌یان‌توانی شان له‌شانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بدن یان هه‌ر به‌ناقاریدا برۆن له‌ بوێژیدا؛ بۆیه‌ قورئان له‌زۆر شوێندا ته‌حه‌ده‌ی ده‌کردن به‌وه‌ی که‌ ئه‌گه‌ر ئه‌وان راست ده‌که‌ن و ئه‌وه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ ده‌یلایت قسه‌ی مرۆفیکی ئاساییه‌، بانه‌وان بێن یه‌ک سوره‌تی هاوشیوه‌ی ئه‌م قورئانه‌ که‌ ده‌ وشه‌ ده‌کات بنووسنه‌وه‌، که‌چی نه‌یان‌توانی.

لێره‌شدا گه‌لی صالح له‌چیدا زۆر بلیمه‌ت و شاره‌زا و زۆر کارامه‌ بوون صالح له‌وه‌دا به‌چۆکیاندا ده‌هینیت؛ چونکه‌ راسته‌ ئه‌وان زۆر کارامه‌ و لێزان بوون له‌ هه‌لکه‌ندنی به‌رد و تاشینی شاخدا و ده‌یان‌توانی به‌چه‌ندین شیوه‌ بیگۆرن نه‌خشو نیگاری جیاوازی تێدا دروست بکه‌ن؛ به‌لام هه‌رگیز نه‌یان‌توانی که‌ شتیکی زیندوی لێ دروست بکه‌ن، که‌چی صالح زۆر به‌ئاسانی توانی ئه‌و کاره‌یان بۆ ئه‌نجام بدات و وشتریکی گه‌وره‌یان له‌و تاشه‌ به‌رده‌ بۆ دروست بکات، ئه‌مه‌یش به‌لگه‌یه‌کی زه‌ق بوو له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌م کاره‌ له‌توانای مرۆفدا نییه‌، وه‌گه‌ر نا ئه‌وان بۆچی ناتوانن کاری وابکه‌ن.

ئه‌وجا پێیان ده‌فه‌رموویت: ﴿قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَمَنْ أَتَىٰ فِيهَا رِجْلًا لَّا يَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾^(۱). له‌ئایه‌تیکی تردا پێیان ده‌فه‌رموویت: ﴿وَيَا

قَوْمٌ هَذِهِ نَافَةٌ اللَّهُ لَكُمْ آيَةٌ فَذُرُّوْهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ﴿١﴾ .

واته: ئه‌وه‌تا خ‌واى گه‌وره به‌لگه و موعجيزه‌تان له‌سه‌ر راستى پيغه‌مبه‌رايه‌تى من نيشان ده‌دات، ئه‌وه حوشترى خ‌واى گه‌وره‌يه بوى ره‌وانه كردون، ئيوه‌يش وازى لى بهيئن با بوخوى له‌زه‌وى خ‌وادا بله‌وه‌پيت و به‌هيچ شي‌وه‌يه‌ك به‌مه‌به‌ستى زيان‌پيگه‌ياندى نزيكى نه‌بنه‌وه؛ چونكه ئه‌گه‌ر زيانى پى بگه‌يه‌نن خ‌واى گه‌وره له‌ماوه‌يه‌كى كه‌مدا نازار وئه‌شكه‌نجه‌ى سه‌ختان ده‌دات.

صالح له پالدىنى خاوه‌ندارىتى حوشتره‌كه بو لاي خ‌واى گه‌وره چەند مەبه‌ستىكى هه‌يه له‌وانه:

- به‌رز نر‌خاندنى حوشتره‌كه و وه‌ره‌شه كردن له گه‌له‌كه‌ى تا بترسن و جورئه‌ت نه‌كەن زيانى پى بگه‌يه‌نن.

- ئه‌و حوشتره به‌دەر له‌ياساكانى بوونه‌وه‌ر هاتبووه بوون و خ‌واى گه‌وره له‌به‌ردىك دروستى كردبوو، بويه ئه‌م حوشتره له توى هيچ حوشترىك نه‌بوو، وه له‌رهمى هيچ حوشترىكيشدا گه‌وره نه‌بوو، كه‌واته نه‌باوك و نه‌دايك و نه‌خانه‌واده‌ى نه‌بوو، وه‌به‌ هيچ كام له‌قوناغه‌كانى پيگه‌يشتنى حوشترى ناساييدا گوزه‌رى نه‌كردبوو؛ به‌لكو هه‌ر كه پيدا بوو حوشترىكى گه‌وره و ته‌واو بوو.

- ئه‌و حوشتره به‌لگه‌ى يه‌كلاكه‌ره‌وه‌ى راستى پيغه‌مبه‌رايه‌تى و په‌يامى صالح بوو.

صالح به‌و حوشتره قسه‌ى گه‌له‌كه‌ى بپى و به‌به‌لگه‌ى حاشا هه‌له‌نگه‌ر بوى سه‌لماندن كه ئه‌و پيغه‌مبه‌ره و خ‌واى گه‌وره ره‌وانه‌ى كردوه؛ به‌لام سه‌ره‌پاى ئه‌وه‌يش ناچارى نه‌كردن به‌وه‌ى كه هه‌رده‌ببىت باوه‌رى پى بهيئن، به‌لكو ئه‌وه‌نده‌ى داوا لى‌كردن كه‌زيان به‌حوشتره‌كه نه‌گه‌يه‌نن؛ چونكه خوا لىيان قبول ناكات و سزايان ده‌دات.

بو‌يه‌يش صالح ده‌سپيشخه‌رى كرد و هو‌شدارى دا له‌وه‌ى زيان به‌حوشتره‌كه نه‌گه‌يه‌نن، چونكه له‌ئه‌زموونى ئه‌و چەند ساله‌ى له‌گه‌ل گه‌له‌كه‌ى ئه‌وه‌نده حالى ببوو، كه زور زه‌حه‌مه‌ته ئه‌وانه بتوانن بوونى ئه‌و موعجيزه‌يه له‌زيانى خوياندا قبول بكەن؛ چونكه ئه‌وان هه‌ميشه له‌هه‌ولى ئه‌وه‌دابوون رووى راستىيه‌كان بشارنه‌وه و خه‌لكى چه‌وساوه چه‌واشه

بکهن، جا چۆن ئیسته ئارام ده‌گرن ئه‌و حوشره‌ رۆژانه به‌به‌رده‌میاندا بێت و بچیت و خه‌لکی باوه‌ر به‌راستی په‌یامه‌که‌ی صالح به‌ینن، بۆیه هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌ ده‌ترسا و پیشینی ئه‌وه‌ی ده‌کرد که له‌وانه‌یه ئه‌وانه سه‌رکێشی بکهن و زیان به‌ حوشره‌که بگه‌یه‌نن.

ئه‌وجا خوای گه‌وره پاش ئه‌وه‌ی پێی راگه‌یاندن که‌واز له‌حوشره‌که به‌ینن بۆخۆی خواردن بخوات، پێنمووی صالحی کرد به‌وه‌ی چۆن ئاوی حوشره‌که بدن و پێی فه‌رموو: ﴿وَنَبِّئُهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ﴾^(۱). واته: گه‌له‌که‌ت ئاگادار بکه‌روه و پێیان بلێ که سه‌ره ئاوی کانیه‌که له‌نیوان خۆیان و حوشره‌که دابه‌ش بکهن، هه‌رگه‌س له‌سه‌ره‌ی خۆی برواته سه‌ر کانیه‌که. صالحیش فه‌رمانه‌که‌ی خوای پێی راگه‌یاندن و پێی فه‌رموو: ﴿قَالَ هَذِهِ نَافَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبٌ يَوْمَ مَعْلُومٍ وَلَا تَمْسُوها بِسُوءٍ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ﴾^(۲).

واته: ئه‌و حوشره‌ رۆژیک دیته سه‌ر ئاوه‌که و ئاو ده‌خواته‌وه و ئیوه‌ش رۆژیک بچنه سه‌ر ئاوه‌که و ئاو بخۆنه‌وه و ئه‌و رۆژه‌ی سه‌ره‌ئاوی ئیوه بوو حوشره‌که نایه‌ته سه‌ر ئاوه‌که و ئه‌و رۆژه‌یش سه‌ره ئاوی حوشره‌که بوو ئیوه مه‌چنه سه‌ر ئاوه‌که و به‌هیچ شیوه‌یک بیر له‌وه نه‌که‌نه‌وه زیان به‌ حوشره‌که بگه‌یه‌نن، چونکه خوای گه‌وره تووشی ئازار و ئه‌شکه‌نجه‌ی رۆژیکێ سه‌ختان ده‌کات.

ئه‌وه بوو پاش ماوه‌یه‌ک ئه‌وه‌ی صالح لێی ده‌ترسا رووی دا و سه‌رانی سه‌رکێشی گه‌له‌که‌ی که‌سه‌یکان نارد و حوشره‌که‌ی کوشت، خوای گه‌وره له‌چه‌ندین ئایه‌تی قورئاندا نامازه به‌و تاوانه گه‌وره‌یه‌یان ده‌کات و ده‌فه‌رمویت: ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا إِذِ انبَعَثَ أَشْقَاهَا فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَافَةٌ اللَّهُ وَسَفِيهَا فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا﴾^(۳). واته: گه‌لی ئه‌مود به‌هۆی سه‌رکێشی و لاساریانه‌وه باوه‌رپان - به‌ په‌یام و موعجیزه‌ی پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان نه‌هینا- کاتیک به‌دخوترین که‌سیان به‌هه‌له‌داوان نارد- تا حوشره‌که بکوژیت- هه‌رچه‌نده پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان صالح پێی گوتبوون و هاواری لیکردبوون که کاری وانه‌که‌ن و ده‌ست نه‌کێشنه حوشره‌که و رۆژی سه‌ره ئاوه‌که‌ی؛ به‌لام ئه‌وان باوه‌رپان به‌قسه و هه‌ره‌شه‌کانی صالح نه‌هینا و حوشره‌که‌یان کوشت.

۱ - سورة القمر: الآية (۲۸).

۲ - سورة الشعراء: الآيات (۱۵۵-۱۵۶).

۳ - سورة الشمس: الآيات (۱۱-۱۴).

له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رمویت: ﴿فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ﴾^(۱). واته: برادر
 وهاوه‌له‌که‌یان بانگ کرد ودهم به‌دهم ودهست به‌دهست پیلانه‌که‌یان گیرا تا نهو برپاره‌که‌ی
 جیبه‌جی کرد و حوشره‌که‌ی گوشت.

له وشه‌کانی نایه‌ته‌که‌یش نه‌وه‌مان بو دهرده‌که‌ویت که‌سه‌رانی گه‌له‌که‌ی صالح
 مه‌ترسیان هه‌بوو له‌گوشتنی حوشره‌که‌ی ولیی ده‌سه‌له‌مینه‌وه؛ بو‌یه هه‌موویان باسیان
 ده‌کرد به‌لام که‌س غیره‌تی جیبه‌جیکردنی نه‌بوو، تا یه‌کیک له‌هه‌موویان به‌دبه‌خت تر
 کاره‌که‌ی جیبه‌جی کرد.

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دهرباره‌ی نه‌و پیاوه‌ی که‌ حوشره‌که‌ی گوشت له‌فه‌رمووده‌یه‌کدا
 ده‌فه‌رمویت: ﴿اُنْبِعَتْ رَجُلٌ عَزِيزٌ، عَارِمٌ، مَنِيعٌ فِي قَوْمِهِ مِثْلُ أَبِي زَمْعَةَ﴾^(۲). واته: پیاویکی
 هه‌له‌که‌وتوی، به‌هیزی، درنده‌ی، به‌دخوی، خاوه‌ن ناو وشۆرته له‌هۆزه‌که‌یدا، وه‌کو نه‌بی
 زه‌مه‌ه^(۲) هه‌ستا به‌گوشتنی حوشره‌که‌ی.

هه‌رچه‌نده نه‌و که‌سه‌ی که‌ حوشره‌که‌ی گوشت وه‌کو له‌ده‌فته‌کاندا دهرده‌که‌ویت ته‌نها
 یه‌ک که‌س بووه؛ به‌لام نه‌مه نه‌وه ناگه‌یه‌نیت که‌ پیلانگیره‌کان به‌شداری تاوانی کوشتنه‌که
 نه‌بوون؛ چونکه‌ خوی گه‌وره له‌ نایه‌ته‌که‌دا بکوژه‌که‌ به‌هاوه‌ل و دوستی پیلانگیره‌کان نه‌ژمار
 ده‌کات و نه‌مه‌یش به‌لگه‌ی به‌شدار بوونیانه له‌تاوانه‌که‌دا.

جگه له‌مه‌یش و به‌ده‌ر له‌بکوژ و پیلانگیره‌کانیش، هه‌موو نه‌وانه‌ی به‌گوشتنی
 حوشره‌که‌ی رازی بوون له‌گه‌لی صالح هه‌موویان به‌هاوبه‌شی تاوانی کوشتنه‌که نه‌ژمار
 ده‌کرین، با ناگایشیان له‌خودی کوشتنه‌که و پیلانه‌که‌یشی نه‌بووینت، نه‌وه‌تا خوی گه‌وره
 له‌چه‌ندین نایه‌تی تردا، تاوانی کوشتنه‌که ده‌داته پال هه‌موو گه‌لی ته‌مود و ده‌فه‌رمویت:
 ﴿وَاتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا﴾^(۴). واته: ئیمه حوشره‌که‌مان وه‌ک به‌لگه‌یه‌کی روون
 وناشکرا له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رایه‌تی صالح بو گه‌لی ته‌مود نارد که‌چی سته‌میان لی کرد

۱ - سورة القمر: الآية (۲۹).

۲ - البخاري، صحيح البخاري، ج ۶، رقم الحديث (۴۹۴۲)، ص ۱۶۹. مسلم، صحيح مسلم، ج ۸، رقم الحديث (۲۳۷۰)، ص ۱۵۴.

۳ - نه‌بو زه‌مه‌ه پیاویکی ده‌سه‌لاتداری بیباوه‌ر بوو، گالته‌ی به‌پیغه‌مبه‌ره ﷺ وهاوه‌لان و نایه‌ته‌کانی قورنان ده‌کرد.

۴ - سورة الإسراء: الآية (۵۹).

وبه‌ناحق له‌ناویان برد. وده‌فه‌رمویت: ﴿فَعَفِّرُوهَا فَاصْبَحُوا نَادِمِينَ﴾^(۱). واته: به‌هه‌موویان حوشره‌که‌یان گوشت و دواتر په‌شیمان بوونه‌وه و په‌شیمانیه‌که‌پیشان له‌به‌ر خوا وه‌ه‌ستکردن به‌تاوان نه‌بوو، به‌لکو له‌ترسی سزا وه‌ه‌ره‌شه‌کانی صالح بوو؛ چونکه ده‌ترسان له‌وهی که قسه‌کانی صالح راست بێت و خوای گه‌وره له‌ناویان ببات.

ئه‌گه‌ر نا ئه‌وه‌تا خوای گه‌وره هه‌لۆیستی دواى گوشتنی حوشره‌که‌مان بۆ باس ده‌کات وده‌فه‌رمویت: ﴿فَعَفِّرُوا النَّاقَةَ وَعَتُوا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ ائْتِنَّا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾^(۲). واته: حوشره‌که‌یان گوشت و فه‌رمانه‌کانی خوای گه‌وره‌یان شکاند وه‌ه‌ربه‌وه‌پیشه‌وه نه‌وه‌ستان به‌لکو گوتیان ئه‌ی صالح ئه‌وه ئی‌مه حوشره‌که‌مان گوشت، ده‌ی تۆیش ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌یت و پیغه‌مبه‌ریت و خوای گه‌وره ره‌وانه‌ی کردوویت چیت له‌ده‌ست دیت به‌سه‌رمانی بینه.

سه‌بارت به‌هۆکاره‌کانی گوشتنی حوشره‌که‌یش ده‌توانین له‌م چهند خاله‌دا کورتییان بکه‌ینه‌وه:

أ- حوشره‌که به‌لگه‌یه‌کی زه‌ق و زیندووی پیغه‌مبه‌رایه‌تی صالح بوو، که بی‌باوه‌ران به‌هیچ شی‌وه‌یه‌ک نه‌یان‌ده‌توانی ئینکاری بکه‌ن، یان به‌درۆی بخه‌نه‌وه؛ بۆیه بی‌باوه‌ران ته‌نها دوو ریگه‌یان له‌به‌رده‌مدا بوو:

- باوه‌ره‌ینان وشوینکه‌وتنی صالح.

- گوشتنی حوشره‌که.

سته‌مکاران و بی‌باوه‌رانیش به‌دریژایی میژوو ریگه‌ی دووهمیان هه‌لبژاردوو.

ب- سپینه‌وه‌ی کاریگه‌ری حوشره‌که له‌سه‌ر ناخی خه‌لك؛ چونکه رۆژانه خه‌لكی که ده‌یانینی باوه‌ریان پیده‌هێناو وه‌یدی وه‌یدی بازنه‌ی باوه‌رداران فراوانتر ده‌بوو، ئه‌وانیش هه‌رگیز به‌رگه‌ی ئه‌وه‌یان نه‌ده‌گرت.

۱ - سورة الشعراء: الآية (۱۵۷).

۲ - سورة الأعراف: الآية (۷۷).

ت- زیاتر رق داهینانی صالح ویاوهرداران وداخ به‌دلا کردنیان بوو؛ چونکه صالح وشوینکه‌وتوانی حوشره‌که‌یان زور به‌لاوه پیروز وبه‌نرخ بوو، نه‌وانیش ویستیان له‌و ریگه‌یه‌وه داخ بکه‌ن به‌دلایاندا وهه‌ستیان بریندار بکه‌ن.

پ- دنیاویستی وبه‌رچاوته‌نگی بی‌باوهرپان به‌وهی پینان قورس بوو ئاوه‌که له‌گه‌ل حوشره‌که به‌ش بکه‌ن؛ بویه ده‌یانویست هه‌موو رُوژیک ئاوه‌که هه‌ر بُوخُوَیان بیت، له‌کاتیکدا ئه‌وان هیچ گرفتگی بی‌ئاویان نه‌بوو؛ به‌لام هه‌ر چاوجنوک وبه‌ر چاوته‌نگ بوون. له‌پاش کوشتنی حوشره‌که‌پیش پیلانی شه‌رنگیزی گه‌لی شه‌مود هه‌ر ته‌واو نه‌بوو؛ ئه‌وه بوو بُو دواچار پیلانی کوشتنی صالحیشیان دارشت وبریاریان دا که خوی وخانه‌واده‌که‌پیشی تیرور بکه‌ن، خوی گه‌وره له‌باسی ئه‌و پیلانه‌یاندا له‌قورنایاندا ده‌فه‌رمویت: ﴿وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةٌ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ﴾^(۱). واته: له‌و شارهی که صالحی تیدا ده‌ژیا نُو ده‌سته وگروپ هه‌بوون که به‌رده‌وام سه‌رقالی کاری ئاژاوه‌گی‌ری وخرابه‌کاری بوون وهه‌رگیز کاری چاکه‌یان نه‌ده‌کرد، گوتیان باشه ئه‌گه‌ر صالح راست بکات وئیمه له‌توله‌ی حوشره‌که‌دا تیابچین ئه‌وه با صالح پیش خومان بخه‌ین وبی‌کوژین، وه‌ئه‌گه‌ریش درُوبکات باه‌ر بی‌کوژین ئه‌وجا وهرن با سویند بخوین شه‌وبده‌ین به‌سه‌ر صالح ومال و منداآیدا وله‌ناویان ببه‌ین، وپاشان ئه‌گه‌ر که‌سوکار وخزمه‌کانی له‌سه‌ری هاتنه وه‌لام وداوای خوینه‌که‌یان کرد ئه‌وکات به‌که‌سوکار وخزمه‌کانی ده‌ئین ئیمه ئاگامان لی نییه که کئ وکه‌ی وچون وله‌کوی کوژراوه و سویندیشیان بُو ده‌خوین که درُو ناکه‌ین وراست ده‌که‌ین وئاگامان لی نییه.

به‌لام ئه‌مجاره‌یان خوی گه‌وره رپی به‌م پیلانه‌یان نه‌دا سه‌ریگریت وصالح وخانه‌واده‌که‌ی رزگار کرد وپیلانگی‌ره‌کانی له‌ناو بردو له‌و باره‌یه‌پیشه‌وه ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَكْرُوا مَكْرًا وَمَكْرَنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَا دَمَرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ﴾^(۲). واته: ئه‌وان پیلانیان بُو کوشتنی صالح دانا وئیمه‌پیش به‌بی ئه‌وه‌ی ئه‌وان

۱ - سورة النمل: الآيات (۴۸ - ۴۹).

۲ - سورة النمل: الآيات (۵۰ - ۵۱).

ههست بکه‌ن و به‌خۆيان بزنان پيلانمان بۆ رزگارکردنی دانا، جا تهماشا بکه و بزانه سهره‌نجامي پيلانه‌که‌ی ئەوان به‌چی گه‌يشت، ئيمه هه‌موو ئەوانه وگه‌له‌که‌يشيانمان له‌ناو برد.

که‌واته به‌رپزان: وه‌کو پيشوتريش گوتمان که‌سی سته‌مکار تهنه‌ا ئەو که‌سه نييه که‌تاوانه‌که ئەنجام ده‌دات؛ به‌لکو هه‌رکه‌سيک به‌هه‌رشپوهيه‌ک هاوپرئ وهاوپرا وده‌ستباری بووبیيت، يان تهنانه‌ت له‌دله‌وه به‌کاره‌که‌ی رازی بووبیيت وپیی خۆشحال بووبیيت هه‌مان حوکمی ئەوی هه‌يه وه‌هه‌مان سزایش ده‌يگریتته‌وه، هه‌ر بۆيه‌يشه ليره‌دا کاتيک خوی گه‌وره سزای خۆی ره‌وانه ده‌کات، تهنه‌ا بکوژی حوشتره‌که وپيلانگيره‌کان له‌ناو نابات به‌لکو هه‌موو که‌لی ته‌مود به‌يه‌ک جار له‌ناو ده‌بات وقرپان ده‌کات.

بۆيه پيوسته زۆر ناگامان له‌خۆمان وه‌ه‌لسوکه‌وت وه‌ه‌لوپسته‌کانمان بی‌ت، با هه‌رگيز پشتگیری له‌خه‌لکی سته‌مکار وخوانه‌ناس نه‌که‌ين وده‌ستخوشييان لئ نه‌که‌ين تا هاوبه‌شی تاوانه‌کانيان نه‌بين؛ چونکه ئەم‌پرو زۆر به‌داخه‌وه خه‌لکانیک ده‌بينين خۆيان به‌موسولمان ده‌زانن وله‌وانه‌يه ئەه‌لی مزگه‌وتیش بن، که‌چی ده‌ستخۆشی له‌ره‌شه‌کوژيه‌کانی خه‌لکانی موسولمانی میسر وسوريا ده‌که‌ن وده‌هۆلی بۆ ده‌کوئن، هه‌رکه‌س ئەوه هه‌لوپستی بی‌ت، يان بووبیيت، يان ببیيت، به‌ هاوبه‌شی ئەو تاوانانه ئەژمار ده‌کریت وخوینی يه‌ک به‌يه‌کی ئەو خه‌لکانه‌ی ده‌چیته ئەستۆ، باله‌ماله‌که‌ی خۆيشیدا يه‌ک هه‌نگاوی نه‌نابیت وله‌ماله‌که‌ی نه‌چوبیته دهره‌وه.

ته‌وه‌ری پینجه‌م: تۆله‌ وسزای خ‌وای گه‌وره‌ و‌دواروژی سته‌مکاران:

ئهو رووداوانه‌ی له‌کۆتایی ته‌وه‌ری پ‌یشوودا باس‌مان کرد ئه‌وه‌ ده‌رده‌خه‌ن که بی‌باوه‌رانی گه‌لی ئه‌مود هه‌موو سنووریکیان به‌زان‌د وشتیک نه‌ما پ‌ییان بکریت و نه‌یکه‌ن؛ بۆیه‌ کاتی ئه‌وه‌ هاتبوو که خ‌وای گه‌وره‌ وه‌سه‌ر داوای خ‌وایان سزای خ‌وایان ل‌ی بخاته‌ کار وزه‌وی له‌خراپه‌ وشه‌ره‌نگیزی ئه‌وانیش پاک بکاته‌وه‌.

بۆیه‌ کاتیک به‌صالحیان گوت: ﴿اِنْتِنَا بِمَا تَعْدُنَا اِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾^(۱). واته‌: ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌یت و پیغه‌مبه‌ریت و خ‌وای گه‌وره‌ ره‌وانه‌ی کردوویت چیت له‌ده‌ست د‌یت به‌سه‌رمانی ب‌ینه‌. صالح له‌وه‌لامدا پ‌ییان ده‌ل‌یت: ﴿فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ اَيَّامٍ ذَلِكَ وَعَدُّ غَيْرُ مَكْدُوبٍ﴾^(۲). واته‌: ماوه‌ی س‌ی رۆژ له‌ماله‌کانتاندا بم‌ینه‌وه‌ وچاوه‌روانی سزای خ‌وای گه‌وره‌ بن ئه‌وه‌ به‌ئینی ئه‌وه‌ و وره‌تبوونه‌وه‌ی نییه‌.

پاش ئه‌وه‌ی س‌ی رۆژه‌که‌ ته‌واو بوو له‌به‌ره‌به‌یانی رۆژی چواره‌ما سزای خ‌وای گه‌وره‌یان ل‌ی که‌وته‌ کار؛ به‌لام چۆن سزایه‌ک وه‌کو خ‌وی ده‌فه‌رموویت: ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ﴾^(۳). واته‌: ئه‌وجا ئ‌یمه‌ چ سزا و به‌لایه‌کمان بۆ ناردن و به‌سه‌ر ه‌ینان!!.

له‌توندی و به‌ه‌یزی و سه‌ختی سزاکه‌یاندا خ‌وای گه‌وره‌ له‌ قورئاندا به‌حه‌وت سیفه‌ت وه‌سفی ده‌کات که ئه‌وانیش: (عذاب، طاغیة، صیحة، صاعقة، رجفة، دممة، تدمیر) ه، هر یه‌ک له‌م سزایانه‌یش ئ‌یش و سوپی تایبه‌تی خ‌وی هه‌یه‌.

بۆ نموونه‌ له‌سوره‌تی شوعه‌رائدا به‌شیوه‌یه‌کی گ‌ستی به‌ (عذاب) ناوی ده‌بات وده‌فه‌رموویت: ﴿فَاخَذَهُمُ الْعَذَابُ اِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾^(۴). واته‌: ئازار وئه‌شکه‌نجه‌ی خ‌وای گه‌وره‌ له‌ناوی بردن و خ‌وای گه‌وره‌ کردنی به‌ په‌ندی زه‌مانه‌ و زۆرینه‌ی زۆریشیان باوه‌ردار نه‌بوون.

۱ - سورة الأعراف: الآية (۷۷).

۲ - سورة هود: الآية (۶۵).

۳ - سورة القمر: الآية (۳۰).

۴ - سورة الشعراء: الآية (۱۵۸).

وہ لہ سورہتی حافقہ‌دا بہ (طاغیة) ناوی دہبات و دہفہ‌رمویت: ﴿فَأَمَّا تَمُودُ فَأَهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ﴾^(۱). واتہ: گہلی ئەمویدیش بہ‌سزایہ‌کی سہختی بی سنوور لہ‌ناو چوون.

وہ لہ‌سورہتی ہود وقہ‌مہ‌ردا بہ (صیحة) ناوی دہبات و دہفہ‌رمویت: ﴿وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصِّحَّةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ﴾^(۲). واتہ: ئەوانہی بیباوہر بوون وستہ‌میان لہ‌خوئیان کرد یهك دەنگ ونہ‌رہی گہورہ لہ‌ناوی بردن، ولہ‌خانووہ‌کانیاندا بہ‌چوکا ہاتن ولہ‌سہ‌ردہم کہوتن ومردن. وہ دہفہ‌رمویت: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ﴾^(۳). واتہ: ئیمہ یهك دەنگ ونہ‌رہی گہورہ‌مان بو ناردن لاشہ‌کانی وەکو چیلکہ وچہ‌وال خستن و بی گمانی کردن.

وہ لہ‌سورہتی فووصیلہت وزاریياتدا بہ (صاعقة) ناوی دہبات و دہفہ‌رمویت: ﴿فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةٌ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾^(۴). واتہ: بروسکہ‌یہ‌کی گراوی پر لہ ئەشکەنجہ وپیسوایی لہ‌ناوی بردن بہ‌هوی ئەو تاوان وکرده‌وہ بہ‌دانہی ئەنجامیان دەدا. وہ دہفہ‌رمویت: ﴿فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ﴾^(۵). واتہ: ئەوانہ سنووری فہرمانہ‌کانی خوای گہورہ‌یان بہ‌زاند و بہ بہ‌رچاوی خوئیانہ‌وہ بروسکہ‌یہ‌کی گراوی لہ‌ناوی بردن ونہ‌بہ‌خوئیان توانیان سزاکہی خوای گہورہ لہ‌خوئیان دوور بخہ‌نہ‌وہ، نہ‌کہ‌سیش ہہ‌بوو بہ‌ہانایانہ‌وہ بیت وسزاکہ‌یان لی دوور بخاتہ‌وہ وپرزگاریان بکات.

وہ لہ سورہتی ئەعرافدا بہ (رحفة) ناوی دہبات و دہفہ‌رمویت: ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ﴾^(۶). واتہ: یهك زہمین لہ‌رزہی بہ‌ہیز لہ‌ناوی بردن ولہ‌خانووہ‌کانیاندا بہ‌چوکا ہاتن ولہ‌سہ‌ردہم کہوتن ومردن.

۱ - سورة الحاقة: الآية (۵).

۲ - سورة هود: الآية (۶۷).

۳ - سورة القمر: الآية (۳۱).

۴ - سورة فصلت: الآية (۱۷).

۵ - سورة الذاريات: الآيتان (۴۴ - ۴۵).

۶ - سورة الأعراف: الآية (۷۸).

وه له‌سوه‌رتی شه‌مسدا به (دمدمه) ناوی ده‌بات وده‌فه‌رمویت: ﴿فَدَمَدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّاهَا﴾^(۱). واته: نه‌وه‌نده سزاکه به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ریان تا له‌گه‌ل پرووی زه‌وی یه‌کسانی کردن وشوینه‌واری لاشه‌کانیشیانی نه‌هیشت.

وه له‌سوه‌رتی نه‌ملدا به (تدمیر) ناوی ده‌بات وده‌فه‌رمویت: ﴿فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مُكْرِهِمْ أَنَا دَمَرْنَاَهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ﴾^(۲). واته: سه‌یر که ویزانه سه‌رئه‌نجامی پیلانگی‌ری وشه‌رهنگی‌زی نه‌وانه به‌کوئی گه‌یشت، ئیمه هه‌موو نه‌وسه‌ره پیلانگی‌رانه‌وه وگه‌له‌که‌یشیانیان تیک شکاند وته‌فروتونا کرد.

هه‌موو ئه‌م سیفه‌تانه‌ی سزاکه‌یش ته‌واوکه‌ر وئاویتی‌ه‌ی یه‌کتر بوون؛ چونکه نازاری سزاکه وه‌کو خوی گه‌وره باسی ده‌کات هه‌موو سنوریکی عه‌قل وتوانای مروقی تیپه‌راندبوو وسه‌ره‌تا‌که‌یشی به‌ده‌نگ ونه‌ره‌یه‌کی گه‌وره‌ی تیکه‌ل به‌بروسکه وچه‌خماخه‌ی نا‌گراوی ده‌ستی پئ کردو له‌هیزی ده‌نگ وبرسکه وچه‌خماخه‌که زه‌وی ده‌که‌وته له‌رزه وئه‌وانیش به‌بینینی سزاکه به‌چو‌کا ده‌هاتن وله‌سه‌رده‌م ده‌که‌وتن وگیانیان ده‌رده‌چوو وده‌نگ وچه‌خماخه‌که نه‌وه‌نده زه‌وی ده‌هینا وده‌برد وده‌دا به‌یه‌کدا، تا لاشه‌کانی له‌گه‌ل زه‌وی یه‌کسان کردن وشوینه‌واری لاشه‌که‌نیان نه‌ما، به‌م شیوه‌یه‌یش خوی گه‌وره نه‌و گه‌له لاری و سنوور شکینه‌ی هاوشیوه‌ی گه‌لی نوح وعاد ق‌ر کرد له‌زه‌ویدا. که‌واته نه‌و هه‌موو کوشک وته‌لار وخانوو وباله‌خانه له‌شاخ هه‌لکو‌ل‌راوه په‌نای نه‌دان له‌سزای خوی گه‌وره وسوودیکی نه‌بوو بو‌یان.

پاش له‌ناو بردنیان خوی گه‌وره له‌کو‌مه‌ئیک دیمه‌ندا باسی پاشماوه‌ی خانوو وشوینه‌واری شارستانییه‌ته‌که‌یانیان بو ده‌کات وده‌فه‌رمویت: ﴿كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا أَلَا إِنَّ تَمُودَ كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُدْءًا لِّتَمُودَ﴾^(۳). واته: به‌ده‌ردی‌کمان بردن ده‌تگوت نه‌و شاره که‌سی تیدانه‌بووه وکه‌سی تیدا نه‌ژیاوه، گه‌لی شه‌مود باوه‌ریان به‌په‌روه‌ردگاری خو‌یان نه‌هینا، بو‌یه نه‌فرمت له‌گه‌لی شه‌مود. له‌ئایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رمویت: ﴿فَتَأْتِكُ بِنُوبِهِمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً

۱ - سورة الشمس: الآيات (۱۱- ۱۵).

۲ - سورة النمل: الآية (۵۱).

۳ - سورة هود: الآية (۶۸).

لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۱﴾. واته: ئه‌وه‌تا خانوو ماله‌کانیان به‌هۆی سته‌مکاری خۆیان‌ه‌وه‌ بۆته‌ چۆله‌وانی و‌که‌لاوه‌، ئه‌وه‌ نیشانه‌ و‌به‌لگه‌ی ده‌سه‌لاتی ئی‌مه‌یه‌ بۆ که‌سانیک که‌ بیری‌که‌نه‌وه‌ و‌بزانن.

ئه‌وه‌ی له‌هه‌موو ئه‌وانه‌ سه‌یرتر و‌گه‌وره‌تر بوو ئه‌وه‌بوو که‌خوای گه‌وره‌ صالح و‌باوه‌رداران‌ی گه‌له‌که‌ی له‌و سزایه‌ پاراست و‌پرزگاری کردن، به‌لام چۆن و‌به‌چی؟! ئه‌وه‌ ته‌نها خۆی ده‌یزانی‌ت و‌ته‌نها ئه‌وه‌نده‌ی به‌ئیمه‌ فه‌رموو‌ه که‌ به‌به‌زه‌یی و‌میهره‌بانی خۆی پرزگاری کردوون و‌له‌چه‌ند ئایه‌تیکدا ئاماژه‌ به‌و باب‌ه‌ته‌ ده‌کات و‌ده‌فه‌رمویتی: ﴿فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِنَا إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ﴾ (۲). واته: کاتیک فه‌رمانی ئیمه‌ هات به‌قهر کردن و‌له‌ناو بردنی گه‌لی ئه‌مود، صالح و‌باوه‌رداران‌ی هاوه‌لیمان به‌به‌زه‌ی و‌میهره‌بانی خۆمان له‌سزا و‌پرسوایی ئه‌و پرۆژه‌ پرزگار کرد، به‌پراستی په‌روه‌ردگاری تۆ به‌هیز و‌گه‌وره‌ و‌به‌توانایه‌. له‌ دوو ئایه‌تی تردا ده‌فه‌رمویتی: ﴿وَأَنجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ (۳). واته: ئیمه‌ باوه‌رداران و‌خواناسانمان پرزگار کرد.

له‌کۆتایی هه‌موو ئه‌و دیمه‌نانه‌دا و‌پاش ئه‌وه‌ی کۆتایی به‌هه‌موو شتیک هات، خوای گه‌وره‌ باسی دیمه‌نی صالحمان بۆ ده‌کات که‌له‌سه‌ر ئه‌و شاره‌ چۆل و‌وێرانه‌ و‌هستاوه‌ و‌به‌تاسه‌وه‌ سه‌یری شوین‌ه‌واری ئه‌و سته‌مکارانه‌ ده‌کات و‌پاشان پشتیان تی ده‌کات و‌به‌جیبان ده‌هیلایت و‌ده‌فه‌رمویتی: ﴿فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَأَنْجِيَنَّ النَّاصِحِينَ﴾ (۵). واته: پشتی تی کردن و‌فه‌رمووی: ئه‌ی گه‌له‌که‌م من په‌یامه‌که‌ی په‌روه‌ردگارم پی راگه‌یاندن و‌دلسۆزانه‌ ئامۆزگاریم کردن؛ به‌لام ئیوه‌ خه‌لکی دلسۆز و‌خه‌مخۆرتان خۆشنه‌ویست و‌به‌گویتان نه‌کردم.

۱ - سورة النمل: الآية (۵۲).

۲ - سورة هود: الآية (۶۶).

۳ - سورة النمل: الآية (۵۲).

۴ - سورة فصلت: الآية (۱۸).

۵ - سورة الأعراف: الآية (۷۹).

ده‌گپرنه‌وه له‌سالی نو‌ی کۆچیدا کاتیك پیغهمبه‌ری خوا ﷺ به‌ره‌و غه‌زای ته‌به‌ه‌ك ده‌چو، به‌لای شوینه‌واری خانوو مال‌ه‌کانی گه‌لی ته‌مودا گوزهری کرد وفه‌رمانی به‌هاوه‌له‌کانی کرد که‌زۆر ملکه‌چی بۆ خوا نیشان بدن نه‌وه‌ك خوی گه‌وره نه‌وه‌ی به‌سه‌ر نه‌وانی هینا، به‌سه‌ر نه‌مانیشی به‌ینیت وفه‌رمانی کرد که نه‌چنه شاره‌که‌یانه‌وه وئه‌گه‌ر چوون به‌چاوی پر له‌فرمیسک وگریانه‌وه بچنه ناوی وته‌نانه‌ت نه‌یه‌یشته‌ له‌بیره ئاوه‌که‌ی ئاو بخۆنه‌وه ویان بۆ خواردن دروست کردن به‌کاری به‌ینن وه‌ه‌ندیك له‌هاوه‌لانی گوتیان نه‌ی پیغهمبه‌ری خوا ﷺ ئیمه هه‌ندیك له ناوی نه‌و بیرانه‌مان له‌گه‌ل خۆمان هه‌لگرتوه، وه‌ه‌ندیك هه‌ویریشمان پی شیلاره، پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمانی کرد ئاوه‌کان برپژن وه‌ه‌ویره‌که‌یش فری بدن، نه‌وجا په‌له‌که‌ی کرد تا ناوچه‌که‌ی به‌جی هیشته‌ن^(۱).

كوتايى

له‌كوتايى به‌شى يه‌كه‌مى باسه‌كه‌ماندا پيغم خۇشه‌ گرنگترين دهرئه‌نجام وپراسپاردەكانى ئەم به‌شه‌ له‌م چەند دپردەدا تۆمار بكه‌ين، وسەرەتاپش له‌ دهرئه‌نجامه‌كانه‌وه‌ دەست پيېكه‌ين كه‌ ئەمانەن:

۱- مەبه‌ست له‌ بانگه‌وازی پيېغهمبهران: بانگه‌وازی ئەو پيغهمبهرانه‌يه‌ كه‌ خواى گه‌وره‌ به‌ دريژايى ميژوو له‌ نيو كۆمه‌لگه‌ جياواز و يه‌ك له‌دواى يه‌كه‌كانى مرۇفايه‌تيدا هه‌ليبژاردوون بۆ گه‌ياندن و بلاوكردنه‌وه‌ى پهيام و به‌رنامه‌كه‌ى خۆى له‌ نيو كۆمه‌لگه‌كانياندا.

۲- هەر چەند ئيمه‌ له‌ زمانى كورديدا وشەى پيغهمبەر بۆ هه‌موو فروستاده‌ و نيردراوه‌كانى خواى گه‌وره‌ به‌كار ده‌هينين؛ به‌لام له‌ زمانى عەرهبيدا وشەى (انبيا) و (رسل) يان بۆ به‌كار هاتوووه‌ وئەو دوو وشه‌يه‌يش چۆن له‌رووى زمانه‌وانيه‌وه‌ جياوازن ئاوهايش له‌رووى زاراوه‌وه‌ جياوازن وزانليان سه‌بارت به‌ جياوازی نيوانيان چەند بۆچونيكيان هه‌يه‌، په‌سه‌ندترينيان ئەوه‌يه‌: كه‌ (رسول) و (نبى) هه‌ردووكان فروستاده‌ى خواى گه‌وره‌ن؛ به‌لام (رسول) به‌و پيغهمبەرە ده‌گوتريٲ كه‌ شه‌ريعه‌تيكى تايبه‌ت به‌خۆى هه‌بووه‌ و(نبى) به‌و پيغهمبەرە ده‌گوتريٲ كه‌ شه‌ريعه‌تى تايبه‌ت به‌خۆى نه‌بووه‌، به‌لگو داكوكى وجه‌ختى له‌سەر شه‌ريعه‌تى پيغهمبهرانى پيش خۆى كردۆته‌وه‌، هەر بۆيه‌ هه‌موو (رسول) يك (نبى) بووه‌ به‌لام مه‌رج نيه‌ هه‌موو (نبى) يه‌ك (رسول) بووبٲ.

۳- گه‌وره‌يى وپيرۆزىيى كارى بانگه‌واز خۆى له‌وه‌دا ده‌بينٲته‌وه‌ كه‌ ئەم كارە به‌ر له‌هه‌موو كه‌س كارى خواى گه‌وره‌ خۆيه‌تى، دواتريش ئەم كار وئهركه‌ى به‌پيغهمبهرانى خۆى (درودى خوايان له‌سەر) سپاردوه‌ وه‌ هه‌رکه‌سيش رپبازى بانگه‌واز بگريٲته‌ به‌ر وبيكاتە پيشه‌ى خۆى، ئەوه‌ بيگومان رپبازى پيغهمبهرانى گرتۆته‌ به‌ر وئهركى ئەوانى خستۆته‌ ئەستۆى خۆى وشه‌ره‌فى ميراتگرى پيغهمبهرانى پى ده‌برٲت.

۴- كارى بانگه‌واز له‌ سى بنه‌ماى سه‌ره‌كى پيٲك ديٲت:

أ- بانگخواز (الداعى): ئەميش به‌هه‌موو ئەو كه‌سانه‌ ده‌گوتريٲ كه‌خه‌لگى بانگ

ده‌كه‌ن بۆ رپبازى خواى گه‌وره‌.

ب- بانگراو (المدعو): هه‌موو ئه‌و که‌س ونه‌ته‌وانه ده‌گریته‌وه که بانگ ده‌کریڼ بؤ به‌رنامه وپه‌یامی خوای گه‌وره.

ت- بانگ بؤ کراو (المدعو إلیه): که به‌رنامه و په‌یامه یه‌ک له‌دوای یه‌که‌کانی خوای گه‌وره بوون و دواترینیان په‌یامی پیروزی ئیسلامه.

۶- نامانج له ناردنی پیڅه‌مبه‌ران وپه‌یامه‌کانیان ئاشنا کردنی مرؤفه‌کان بووه، به‌و مه‌به‌سته پیروزی که له پیناویدا دروست کراون که ئه‌ویش خوا ناسی وادابینکردنی ژیانیکی پر له ئاسووده‌یی وکامه‌رانییه بؤ مرؤفه‌کان، ئه‌مانه‌و چه‌ندین نامانجی تر له‌پشت ره‌وانه‌کردنی پیڅه‌مبه‌رانه‌وه بوون.

۷- نامانج له گپ‌رانه‌وه‌ی به‌سه‌رهاتی بانگه‌وازی پیڅه‌مبه‌ران ئاشنا کردنی مرؤفه‌کانه به‌راستی ئه‌و ململانییه‌ی که له نیوان هه‌ردوو به‌ره‌ی خیر و خراپه‌دا هه‌یه.

۸- ئاده‌م یه‌که‌م مرؤف ویه‌که‌م فروستاده‌ی خوای گه‌وره بووه بؤ سه‌ر زه‌وی و به‌چه‌ند قۆناغیک خوای گه‌وره دروستی کردوه دواتر هه‌ر له‌خوی خاتوو حه‌وای وه‌کو هاوسه‌ر بؤ دروست کردوه وله‌به‌هه‌شتدا نیشته‌جیی کردون.

۹- به‌سه‌ر هاتی ئاده‌م وه‌کو یه‌که‌م ئه‌زموونی مرؤف له ژیاندا گرنگی وتایبه‌تمه‌ندی خوی هه‌یه له‌زۆر رووه‌وه، بۆیه پپووسته وه‌ک چیرۆکیکی ساده سه‌یر نه‌کریت وه‌ه‌میشه پهنه‌د و نامۆژگاری زۆری لیوه‌ریگیریت.

۱۰- له‌پاش ئاده‌م باس له‌وه ده‌کریت که (شیث) بۆته پیڅه‌مبه‌ر، به‌لام سه‌بارته به‌ به‌سه‌رهاتی ژیان و مردن و پیڅه‌مبه‌رایه‌تی و په‌یامی ئه‌م پیاوه هیچ به‌لگه‌یه‌کی دروستمان له‌به‌رده‌ستدا نییه بتوانین پستی پپ به‌ستین، چونکه ناوی ئه‌م پیاوه له‌هیچ ده‌قیکی قورئاندا نه‌هاتوه، وه‌ه‌موو ئه‌و فه‌رموودانه‌یش که له‌باریه‌وه هاتوون لاوازن یان هه‌ر هه‌لبه‌ستراون.

۱۱- له‌پاش ئه‌و ناوی (ئیدریس) وه‌کو پیڅه‌مبه‌ر هاتوو و خوای گه‌وره له‌دوو ئایه‌ت و سوره‌تی حیواوزدا باسی پیڅه‌مبه‌رایه‌تی ئه‌م زاته‌ی کردوه وئیدریس له‌نه‌وه‌ی شیث بووه وله‌ته‌وراتدا به (أخنوخ) ناوی هاتوو و به‌چوار پشت ده‌گاته‌وه به شیث، وله‌هه‌مان کاتدا باپیری باوکی نوحییش بووه.

۱۲- پاش ئه‌و نوح بۆته پیڅه‌مبه‌ر و به‌سه‌رهاتی نوحییش له‌زۆر رووه‌وه گرنگی تایبه‌تی خوی هه‌یه، هه‌ر بۆیه خوای گه‌وره له قورئانی پیروژدا (۴۳) جار ناوی بردوه و ئه‌م پیاوه

(۹۵۰) سال بى ووجان كارى پيڤه‌مبه‌رايه‌تى كردوه، تا له‌قوناغيك له قوناغه‌كاندا هه‌موو ده‌رگاكانى بانگه‌واز وگفتوگو به‌پروويدا داخراوه و خوى وهاوه‌لانى كه‌وتونه‌ته به‌ر شالاوى تيرور و توقاندين، ئه‌و كات نوح له‌خوای گه‌وره پاراوه‌ته‌وه كه موسولمانان رزگار بكات و به‌دهسه‌لاتى بى سنوورى خوى سنووريك بۇ ئه‌و سه‌ركيشيه‌ى بى باوه‌ران دابنيت، خوى بالاده‌ستيش ديت به‌هانايه‌وه و نزاكه‌ى و مرده‌گرپت و بى برويان له‌ناو ده‌بات.

۱۳- پاش ئه‌و به‌چهند قوناغيكى تر خوى گه‌وره هود پيڤه‌مبه‌رى ره‌وانه‌ى گه‌ليكى ترى سه‌رسه‌خت كردوه كه گه‌لى عاد بوون، هود پيڤه‌مبه‌ر كه‌وت جار ناوى له‌قورئاندا هاتووه، و به‌ كه‌وت پشت ده‌گاته‌وه سه‌ر نوح و وپياويكى زور هه‌لكه‌وتو بووه و له‌هه‌موو كه‌س زياتر شيوه‌ى چۆته‌وه سه‌ر ئاده‌م و به‌ر له‌وه‌ى ببيتته پيڤه‌مبه‌ر به‌كارى بازركانىيه‌وه خه‌ريك بووه، و (۶۶۴) سال ژياوه و پاش به‌خه‌رجدانى ئه‌و هه‌موو ته‌مه‌نه هه‌وله‌كانى ئه‌ميش گه‌يشتونه‌ته بنه‌ست، ئه‌وجا خوى گه‌وره سزاي خوى له‌و گه‌له سه‌مه‌كاره‌يش خستۆته كار و به‌بايه‌كى توندى پر له‌مه‌ينه‌ت و نازار به‌هه‌مان ده‌ردى گه‌لى نوح قات و قپى كردون، به‌م شيوه‌يه و له‌قوناغيكى ترى ژيانى مرؤفايه‌تيدا خوى گه‌وره سزاي خوى له‌گه‌ليكى تر ده‌خاته كار و كوټايى به‌ژيان و ژياريان ده‌هينيت و ده‌يانكاته و انه‌يه‌ك بۇ ميژوو و بۇ سه‌رجه‌م گه‌لانى ترى دونيا. به‌شيوه‌يه‌ك كه سزاي گه‌لى عاد ئه‌وه‌نده سه‌خت و به‌تين بووه، پيڤه‌مبه‌رى خوا ﷺ له‌سه‌رده‌مى خويدا و پاش ئه‌و هه‌موو ماوه‌يه، كاتيك هه‌ور يان باى ده‌بينى له‌ترسان ره‌نگى تيك ده‌چوو و ترسيكى زورى ليدنه‌نشت تا باران نه‌بارايه يان باكه نه‌وه‌ستايه هيور نه‌ده‌بووه.

۱۴- پاش ماوه‌يه‌كى كه‌م له له‌ناوچوونى گه‌لى عاد گه‌ليكى ترى سه‌رسه‌خت رپوشوينى ئه‌وان ده‌گرنه به‌ر وديسانه‌وه سه‌ر ده‌گه‌نه‌وه خوا نه‌ناسى و بته‌په‌رستى و په‌ند و نامۆزگارى له‌ئه‌زموونى گه‌لانى نوح و عاد و مرناگرن؛ بۆيه خوى گه‌وره بۇ ئه‌وانيش پيڤه‌مبه‌ريك له‌خويان بۇ ره‌وانه ده‌كات كه ناوى صالحه. صالح پيڤه‌مبه‌ر نۇ جار ناوى له‌قورئاندا هاتووه و له رچه‌له‌كدا نامۆزاي هود پيڤه‌مبه‌ره و به‌پينج پشت ده‌گه‌نه‌وه سه‌ر ئيره‌مى كورپى سامى كورپى نوح، و به كه‌وت پشتيش ده‌گه‌نه‌وه سه‌ر نوح پيڤه‌مبه‌ر، ئه‌م پياوه‌يش پاش هه‌ول وماندو بوونيكى زور گه‌له‌كه‌ى هه‌ر له‌سه‌ر سه‌رسه‌ختى خويان به‌رده‌وام بوون، بۆيه رق و خه‌شمى خوى گه‌وره‌يان لى هاتۆته جۆش و په‌روه‌ردگار به‌ده‌ردى گه‌لى عادى بردوون و له‌ناوى بردون.

پاش باسکردن وزانینی ئەو بەسەرھاتە پر ئەزمون ووانە گرنگانە راسپاردەم بۆ ھەموو موسولمانان ئەوھییە کە زۆر بەگرنگییەوھ بپرواننە بەسەرھاتی ئەم پیغه‌مبەرە نازیزانە وتەنھا وەکو چیرۆک یان بەسەرھاتیکی میژووی سەیری نەکەن؛ چونکە ئەمانە بەلگە ی پەرودەردگارن بەسەر خەلکییەوھ و بۆیەش خوی گەورە وردەکاری بەسەرھاتەکانیان بۆ ئیمە باس دەکات تا مرۆفەکان ئاشنا بکات بەراستی ئەو مەملانییە ی کە لە نیوان ھەردوو بەرە ی خیر و خراپەدا ھەییە و ھەر لەسەرھتای دروستبوونی ئادەم پیغه‌مبەرەوھ درودی خوی لەسەر- دەستی پێ کردوھ و تا دواساتەکانی تیاچونی ئەم بوونەوھەرە بەردەوام دەبیت وژیان لەسایەیدا دەبیت بەدوو بەرەوھ:

أ- بەرە ی خیر وچاکە کە سەرھاتلگە ی پیغه‌مبەران وپیاو چاکانن.

ب- بەرە ی شەر و خراپە کە سەرھاتلگە ی شەیتان و شوینکەوتوانین.

سەرچەم مرۆفەکانیش بەم دووبەرەییە تاقی دەکرێنەوھ کە نایا کام بەرەییەیان

ھەلدەبژێرن.

بەرە ی خیر یەک پەرستراو و پەییامی ھەییە و بەرەو یەک ئامانج رێ دەکات،

و بەدریژیایی میژوو بنەماکانی دامەزراو ونەگۆرپووھ؛ بەلام بەرە ی شەر سەدەھا خودا وپەییام

ورپباز وئامانجی ھەییە و ھەر جارە ولەژێر ناو وبە پاساوێک خەلکی لەخستە دەبەن

و دەیانکەنە موریدی شەیتان و شوینکەوتوانی.

لە کۆتاییدا داواکارم لە قاپی رەحمەتی پەرودەردگار کە ئەم کارە و سەرچەم

کارەکانمان لێ وەرگریت و بیکاتە تویشوی قیامەتی ھەموو ئەو کەسانە ی بەشیوھییەک لە

شیوھەکان پێوھ ی ماندوو بوون.

پرۆفیسۆر

خالید موحه‌ممەد سالتج

سلیمانی/ ھەواری مامۆستایانی زانکۆ

رۆژی چوار شەممە (۲۳ ی/ موحه‌پرەم/ ۱۴۴۳) بەرامبەر (۲۰۲۱/۹/۱)

کاتژمێر (۵.۴۵) خولەکی سەر لەبەییانی.

پیرستی سرچاوه کان

قورئانی پیروز.

راشہی قورئان:

۱. الألوسی، روح المعانی فی تفسیر القرآن العظیم والسبع المثانی، دار إحياء التراث العربي، بیروت.
۲. البغوي، تفسیر البغوي، طء، دار طيبة، ۱۴۱۷، تحقیق وتخریج: محمد عبد الله النمر، عثمان جمعة، سليمان مسلم.
۳. البيضاوي، تفسیر البيضاوي، دار الفكر، بیروت.
۴. الجصاص، أحكام القرآن، دار إحياء التراث العربي، بیروت، طء، ۱۴۰۵، تحقیق: محمد الصادق قمحاوي.
۵. أبو حيان الأندلسي، تفسیر البحر المحیط، طء، دار الكتب العلمية، بیروت، ۱۴۲۲، تحقیق: عادل أحمد، علي محمد.
۶. الخازن، تفسیر الخازن (لباب التأویل فی معانی التنزیل)، دار الفكر، بیروت، طء، ۱۳۹۹.
۷. الرازي، تفسیر الرازي (مفاتيح الغیب)، طء، دار الكتب العلمية، بیروت، ۱۴۲۱.
۸. سيد قطب، فی ظلال القرآن، طء، ۲۷، دار الشروق، بیروت.
۹. الطبري، تفسیر الطبري (جامع البيان فی تأویل القرآن)، طء، مؤسسة الرسالة، بیروت، ۱۴۲۰، تحقیق: أحمد محمد شاکر.
۱۰. ابن عاشور، التحریر والتنویر، دار سحنون، تونس، طء، ۱۹۹۷.
۱۱. أبو العباس الفاسي، البحر المديد، طء، دار الكتب العلمية، بیروت، ۱۴۲۳.
۱۲. القرطبي، الجامع لأحكام القرآن، دار عالم الكتب، الرياض، تحقیق: هشام سمير البخاري.
۱۳. ابن كثير، تفسیر ابن كثير، طء، دار طيبة، السعودية، ۱۹۹۹، تحقیق: سامي محمد سلامة.
۱۴. النيسابوري، الكشف والبيان، طء، دار إحياء التراث العربي، بیروت، ۱۴۲۲، تحقیق: محمد بن عاشور.

فہر موودہ:

۱۵. الإمام أحمد، المسند، مؤسسة قرطبة، القاهرة.
۱۶. الألباني (محمد ناصر الدين الألباني)، إرواء الغليل في تخريج أحاديث منار السبيل، ط۲، المكتب الإسلامي، بيروت- ۱۴۰۵.
۱۷. الألباني، التعليقات الحسان على صحيح ابن حبان وتمييز سقيمه من صحيحه، ط۱، دار باوزير، جدة، ۲۰۰۳، ۱۴۲۴.
۱۸. الألباني، سلسلة الأحاديث الصحيحة..
۱۹. البخاري، (محمد بن إسماعيل البخاري)، صحيح البخاري (الجامع المسند الصحيح المختصر من أمور رسول الله صلى الله عليه وسلم وسننه وأيامه)، ط۱، دار طوق النجاة، ۱۴۲۲، تحقيق: محمد زهير ناصر.
۲۰. البيهقي، السنن الكبرى، ط۱، دائرة المعارف النظامية، حيدرآباد، ۱۳۴۴.
۲۱. الترمذي، الجامع الصحيح (سنن الترمذي)، دار الفكر، بيروت- تحقيق: عبد الوهاب عبد اللطيف.
۲۲. الترمذي، سنن الترمذي (الجامع الصحيح)، دار إحياء التراث العربي، بيروت، تحقيق: أحمد محمد شاكر وآخرون.
۲۳. ابن حبان (محمد بن حبان بن أحمد التميمي البستي)، صحيح ابن حبان بترتيب ابن بلبان، مؤسسة الرسالة، بيروت، ط۲، ۱۹۹۳، تحقيق: شعيب الأرنؤوط.
۲۴. أبو داود، سنن أبي داود، دار الكتاب العربي/ بيروت.
۲۵. السيوطي (عبد الرحمن بن أبي بكر السيوطي)، الجامع الصغير في أحاديث البشير النذير، دار الفكر، بيروت.
۲۶. ابن ماجة (محمد بن يزيد أبو عبدالله القزويني)، سنن ابن ماجة، دار الفكر، بيروت، تحقيق وتعليق: محمد فؤاد عبد الباقي.
۲۷. المباركفوري (محمد عبد الرحمن ابن عبد الرحيم)، تحفة الأحوذى بشرح جامع الترمذي، دار الكتب العلمية، بيروت.

۲۸. مسلم، (أبو الحسين مسلم بن الحجاج)، صحيح مسلم (الجامع الصحيح)، دار الجبل، دار الآفاق الجديدة، بيروت.
۲۹. محمد عبد الرؤوف المناوي، فيض القدير شرح الجامع الصغير، ط، دار الكتب العلمية، بيروت، ۱۹۹۴.
۳۰. النسائي (أحمد بن شعيب النسائي)، السنن الكبرى، ط، دار الكتب العلمية، بيروت، ۱۹۹۱، تحقيق: عبد الغفار سليمان البنداري، سيد كسروي حسن.
۳۱. الهيثمي، مجمع الزوائد ومنبع الفوائد، دار الفكر، بيروت، ط ۱۴۱۲.

همه جۆر:

۳۲. البيهقي، دلائل النبوة، ط، دار الكتب العلمية، بيروت، ۱۴۰۵، تحقيق: د. عبد المعطي قلعجي.
۳۳. ابن تيمية، الجواب الصحيح لمن بدل دين المسيح، ط، دار الفضيحة، الرياض، ۱۴۸۴، تحقيق: علي بن حسن.
۳۴. ابن تيمية (أحمد بن عبد الحلیم)، الفتاوى الكبرى، ط، دار المعرفة، بيروت، ۱۳۸۶، تحقيق: حسنين محمد مخلوف.
۳۵. ابن القيم الجوزية (محمد بن أبي بكر أيوب الزرعي)، مدارج السالكين بين منازل إياك نعبد وإياك نستعين، ط، دار الكتاب العربي، بيروت، ۱۳۹۳، تحقيق: محمد حامد الفقي.
۳۶. ابن كثير، البداية والنهاية، ط، دار إحياء التراث العربي، بيروت، ۱۴۰۸.
۳۷. محمد الخضري، نور اليقين في سيرة سيد المرسلين، .
۳۸. ابن منظور، لسان العرب، (محمد بن مكرم بن علي)، لسان العرب، دار صادر، بيروت.

پیرستی بابته‌کان

بابته

لاپه‌ره

- ۳..... پیشه‌کی:
- ۷..... ده‌سپیک:
- ۷..... ته‌وه‌ری یه‌که‌م: پیناسه‌ی بانگه‌وازی پیڅه‌مبه‌ران.....
- ۱۰..... ته‌وه‌ری دووهم: گه‌وره‌یی وپیرۆزی کاری بانگه‌واز.....
- ۱۲..... ته‌وه‌ری سینیهم: بنه‌ماکانی کاری بانگه‌واز.....
- ۱۴..... ته‌وه‌ری چوارهم: ئامانج له هاتنی پیڅه‌مبه‌ران وپه‌پامه‌کانیان.....
- ۴۶..... ته‌وه‌ری پینجه‌م: ئامانج له گیرانه‌وه‌ی به‌سه‌رهاتی بانگه‌وازی پیڅه‌مبه‌ران.....
- ۶۹..... باسی یه‌که‌م: به‌سه‌رهاتی ئادهم پیڅه‌مبه‌ر (درودی خوای له‌سه‌ر).....
- ۷۰..... ته‌وه‌ری یه‌که‌م: قوئاغه‌کانی دروستکردنی ئادهم.....
- ۷۴..... ته‌وه‌ری دووهم: ورده‌کارییه‌کانی دروستکردنی ئادهم.....
- ۷۸..... ته‌وه‌ری سینیهم: هه‌لۆیستی فریشته‌کان وشه‌یتان سه‌بارته به ئادهم.....
- ۸۲..... ته‌وه‌ری چوارهم: دروستکردنی چه‌ووا.....
- ۸۵..... ته‌وه‌ری پینجه‌م: چوونه ناو به‌هه‌شت و فریودانی شه‌یتان وده‌ربه‌ده‌ربوون له‌به‌هه‌شت.....
- ۸۹..... ته‌وه‌ری شه‌شه‌م: گرنگی به‌سه‌رهاتی ئادهم بو ژبانی مروّقیه‌تی.....
- ۹۲..... ته‌وه‌ری چه‌وته‌م: کیشه‌ی کورده‌کانی ئادهم ویه‌که‌م تاوانی کوشتن.....
- ۹۵..... باسی دووهم: به‌سه‌رهاتی شیث پیڅه‌مبه‌ر (درودی خوای له‌سه‌ر).....
- ۹۷..... باسی سینیهم: به‌سه‌رهاتی ئیدریس پیڅه‌مبه‌ر (درودی خوای له‌سه‌ر).....
- ۱۰۰..... باسی چوارهم: به‌سه‌رهاتی نوح پیڅه‌مبه‌ر (درودی خوای له‌سه‌ر).....
- ۱۰۱..... ته‌وه‌ری یه‌که‌م: که‌سایه‌تی نوح پیڅه‌مبه‌ر(درودی خوای له‌سه‌ر).....
- ۱۰۳..... ته‌وه‌ری دووهم: ره‌وانه‌کردنی نوح وئامانجی سه‌ره‌کی په‌پامه‌که‌ی.....
- ته‌وه‌ری سینیهم: هوکاره‌کانی لادانی گه‌لی نوح وهه‌نگاوه‌کانی شه‌یتان بو
له‌خشته‌بردنیان.....
- ۱۰۴.....

- ۱۰۶..... تہوہری چوارہم: ھہ‌لوئستہ وپہ‌ندیک.....
- ۱۱۰..... تہوہری پینجہم: ھیلہ گشتیہ‌کانی بانگہ‌وازہ‌کھی نوح.....
- ۱۱۶..... تہوہری شہشہم: ھہ‌لوئست و وہ‌لامی گہ‌لی نوح.....
- ۱۲۵..... تہوہری ھوتہم: دوا ھہ‌لوئستی گہ‌لی نوح وسکالای نوح لہ‌سہ‌ریان.....
- ۱۳۱..... تہوہری ھہشتہم: توٰلہ وسزای خوی گہ‌ورہ ودوارپوژی رھشی ستہ‌مکاران.....
- ۱۳۸..... تہوہری نوہیم: ھہ‌لوئستہ‌یہ‌ک لہ‌سہر ھہ‌لوئستی نوح دہ‌ربارہ‌ی چارہ‌نووسی کورہ‌کھی.....
- ۱۴۱..... باسی پینجہم: بہ‌سہ‌رہاتی ھود پیڼغه‌مبہر (درودی خوی لہ‌سہر).....
- ۱۴۲..... تہوہری یہ‌کہم: کھ‌سایہ‌تی ھود پیڼغه‌مبہر- درودی خوی لہ‌سہر- وگہ‌لہ‌کھی.....
- ۱۴۶..... تہوہری دووہم: رہوانہ‌کردنی ھود وھیلہ گشتیہ‌کانی بانگہ‌وازہ‌کھی.....
- ۱۴۸..... تہوہری سینیہم: ھہ‌لوئست و وہ‌لامی گہ‌لی عاد.....
- ۱۵۲..... تہوہری چوارہم: دوا ھہ‌لوئستی گہ‌لی عاد وتوٰلہ وسزای خوی گہ‌ورہ.....
- ۱۶۰..... باسی شہشہم: بہ‌سہ‌رہاتی صالح پیڼغه‌مبہر (درودی خوی لہ‌سہر).....
- ۱۶۱..... تہوہری یہ‌کہم: کھ‌سایہ‌تی صالح پیڼغه‌مبہر- درودی خوی لہ‌سہر- وگہ‌لہ‌کھی.....
- ۱۶۲..... تہوہری دووہم: رہوانہ‌کردنی صالح وھیلہ گشتیہ‌کانی بانگہ‌وازہ‌کھی.....
- ۱۶۶..... تہوہری سینیہم: ھہ‌لوئست و وہ‌لامی گہ‌لی ٲہ‌مود.....
- ۱۷۱..... تہوہری چوارہم: داخوازی بیباوہ‌ران ودواھہ‌لوئستیان.....
- ۱۷۶..... تہوہری پینجہم: توٰلہ وسزای خوی گہ‌ورہ ودوارپوژی ستہ‌مکاران.....
- ۱۸۴..... کوٲایہ.....
- ۱۸۸..... پیرستی سہ‌رچاوہ‌کان.....
- ۱۹۱..... پیرستی بابہ‌تہ‌کان.....

بیفہ بہرانے
بانگہ وازی

